ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวและความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19

THE RELATIONSHIP BETWEEN PRIVACY AND THE RELATIONSHIP OF ROOMMATES IN THE SITUATION OF COVID 19

ปารมิตา สรรเพชุดาญาณ

PARAMITA SANPAYCHUDAYAN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2565

KMTIL-2022-AR-M-003-020

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

THE RELATIONSHIP BETWEEN PRIVACY AND THE RELATIONSHIP OF ROOMMATES IN THE SITUATION OF COVID 19

PARAMITA SANPAYCHUDAYAN

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT

OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF

MASTER OF ARCHITECTURE PROGRAM IN INTERIOR ARCHITECTURE

FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2022

KMTIL-2022-AR-M-003-020

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2022

FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวและความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19
นักศึกษา	นางสาวปารมิตา สรรเพชุดาญาณ
รหัสประจำตัว	63602023
ปริญญา	สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรมภายใน
พ.ศ.	2565
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบญจมาศ กุฏอินทร์

บทคัดย่อ

สถานการณ์โควิด 19 ส่งผลต่อการใช้งานห้องพักร่วมกันของนักเรียนนักศึกษา อาจทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว ซึ่งอาจนำไปสู่ผลกระทบด้านความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษารูปแบบและพฤติกรรมที่นักเรียนนักศึกษาผู้ใช้งานห้องพักร่วมกันใช้สร้างความเป็นส่วนตัว 2) เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพและปัญหาด้านความเป็นส่วนตัวภายในห้องพัก 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างความเป็นส่วนตัวและความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนนักศึกษาผู้ใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 4) เพื่อเสนอแนะแนวทางการออกแบบและปรับปรุงห้องพักที่มีการใช้งานร่วมกันของนักเรียนนักศึกษาในสถานการณ์โควิด 19 ในประเด็นด้านความเป็นส่วนตัว

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงผสมผสาน เก็บข้อมูลด้วยการสังเกตลักษณะทางกายภาพและร่องรอยพฤติกรรมจากภาพถ่ายภายในกรณีศึกษาบ้านและหอพักเอกชน สนทนากลุ่มและสัมภาษณ์นักเรียนนักศึกษา 7 คน และสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนนักศึกษา 95 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) รายการภาพถ่าย 2) แบบสนทนากลุ่ม 3) แบบสัมภาษณ์ 4) แบบสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 1 5) แบบสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยการวิเคราะห์ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่า Chi-Square Goodness of Fit Test ค่าสหสัมพันธ์ One-way ANOVA และวิเคราะห์ความถดถอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนนักศึกษาสร้างความเป็นส่วนตัวโดยการขยับเครื่องเรือนห่างออกจากกันเพื่อหลบเลี่ยงจากสายตาหรือเว้นระยะห่างจากกันพอให้ไม่ถูกรบกวนจากเสียงหรือการมองเห็น และสร้างอาณาเขตในพื้นที่ของโดยการวางสิ่งของในพื้นที่ ตกแต่งพื้นที่ ดัดแปลงการใช้งานภายในพื้นที่ ความรู้สึกเป็นส่วนตัวเกิดได้จากการได้หลบเลี่ยงจากสายตาของกันและกัน กลุ่มตัวอย่างครึ่งหนึ่งรู้สึกว่า สิ่งรบกวนความเป็นส่วนตัวสร้างความรู้สึกเชิงลบมากขึ้นในสถานการณ์โควิด 19 ในส่วนของความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ พบว่า เมื่อเพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวมาก ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้องจะลดลง การรบกวนความเป็นส่วนตัวและความรู้สึกผ่อนคลายเมื่อใช้งานห้องพัก สามารถทำนายความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้องได้ ในส่วนของปัญหาที่รบกวนความเป็นส่วนตัว พบว่า เสียงรบกวนและแสงไฟรบกวนเป็นปัญหาต่อการสร้างความเป็นส่วนตัวมากที่สุด เครื่องเรือนที่ไม่เพียงพอต่อการใช้งานมากที่สุดคือเครื่องเรือนเก็บของ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องการให้เพิ่มคือส่วนเก็บของและสิ่งบังสายตา

ห้องพักอาศัยที่มีการใช้งานร่วมกันระหว่างนักเรียนนักศึกษาในสถานการณ์โควิด 19 จึงควรมีเครื่องเรือนและอุปกรณ์ให้แสงสว่างที่เหมาะสมกับจำนวนคน เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถปรับเปลี่ยนหรือเลือกใช้งานได้โดยอิสระ และการจัดวางเครื่องเรือนควรแยกส่วนระหว่างผู้ใช้งานสองคนเพื่อลดปัญหาด้านเสียงรบกวน แสงไฟรบกวน และเพิ่มความเป็นส่วนตัวในการใช้งานพื้นที่ด้วยการมีสิ่งบังสายตาหรือการจัดวางผังเครื่องเรือนให้มีมุมส่วนตัวที่หลบจากสายตาของกันและกันได้ เช่น พื้นที่บริเวณเตียงนอน พื้นที่บริเวณโต๊ะทำงาน

คำสำคัญ : ความเป็นส่วนตัว เพื่อนร่วมห้อง ห้องนอน พื้นที่พักอาศัย ความสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis	The Relationship Between Privacy and the Relationship of Roommates in the Situation of Covid 19
Student	Miss Paramita Sanpaychudayan
Student ID	63602023
Degree	Master of Architecture
Program	Interior Architecture
Year	2022
Thesis Advisor	Assistant Professor Benjamas Kutintara, Ph.D.

ABSTRACT

The situation of COVID-19 affects the room usage behaviors among students who are sharing residential space together. It may cause privacy issues that may impact on the relationship between students who are sharing residential space together. This study aimed to 1) investigate the patterns and behaviors that students used to create privacy in residential space. 2) investigate the physical environment and privacy issues in the rooms. 3) investigate the relationship between privacy and the relationship of roommates in situation of COVID-19 4) suggest design recommendations improving for residential space that was used together by students in terms of privacy.

This study is the mixed methods research using a combination of qualitative research and quantitative research. The data were collected by observing physical environments and behavioral traces from photographs within the cases of private houses and private dormitories, conducting a focus group interview and interviewing 7 students, distributing questionnaires to 95 students. Research instruments included 1) a list of photographs 2) a focus group form 3) an interview form 4) the first online questionnaire 5) the second online questionnaire. Qualitative data were analyzed by

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

content analysis. Quantitative data were analyzed by descriptive statistics with frequencies, percentages, means, standard deviations, Chi-Square Goodness of Fit Test, Correlation, One-Way ANOVA and Multiple Regression Analysis.

The result showed that students created privacy by moving their own furniture further apart to avoid eyesight or keeping enough distance to avoid disturbed noise or vision. They created territory in their own areas by decorating, placing objects and modifying their space. The feeling of privacy in a room was created by avoiding eyesight. Half of the sample group felt that privacy disturbances increase negative feelings in the COVID-19 situation. In terms of privacy and relationship, when roommates disturbed privacy a lot, the good relationship between roommates would be reduced. Privacy disturbances and relaxation while using the room could predict the relationship between roommates. Regarding of privacy disturbances, noise and disturbing lights were the most problematic factor in creating privacy. The furniture for storage was not enough, facilities that need to be added are storage furniture and obscuring vision furniture.

Therefore, the residential space, used together by students in the situation of COVID-19, should have the furniture and lighting equipment which are suitable for the number of students in the room so that students can modify or choose to use them freely. Furniture arrangement should be separated between roommates to reduce noise, light disturbances as well as to increase privacy in the space by obscuring vision from roommates or creating private corners, e.g. sleeping areas and working areas.

Keywords : Privacy, Roommates, Bedroom, Residential space, Relationship

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.เบญจมาศ กุฏอินทร์ ที่ให้ความอนุเคราะห์รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ให้การช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์และการจัดระเบียบการทำงาน ให้คำปรึกษาทั้งในเรื่องเนื้อหาวิชาการ การสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม การจัดระเบียบการทำงาน และให้แนวทางในการพัฒนารูปแบบการคิด เรียบเรียงออกมาเป็นการเขียนถ่ายทอดเนื้อหาวิทยานิพนธ์ให้เป็นระเบียบ แบบแผน และสามารถนำพื้นฐานเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้งานต่อได้ในอนาคต

ขอขอบคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ให้คำแนะนำและแนวทางในการพัฒนาวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น ขอขอบคุณคณะอาจารย์ คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะ และการออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทุกท่าน ที่สั่งสอนวิชาความรู้ แบ่งปันประสบการณ์ และฝึกสอนให้สามารถนำความรู้มาใช้ต่อยอดในการทำวิทยานิพนธ์ รวมถึงการศึกษาในประเด็นน่าสนใจอื่นเพิ่มเติม ขอขอบคุณภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล ข่าวสาร และช่วยสนับสนุนการทำงานต่างๆเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อนและรุ่นน้องทางอินเทอร์เน็ต ที่ให้ความช่วยเหลือในการติดต่อประสานงานกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ทำให้การเก็บข้อมูลในวิทยานิพนธ์นี้เป็นไปได้โดยราบรื่น และขอขอบคุณกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 8 ท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลห้องพัก สัมภาษณ์ สนทนากลุ่ม และช่วยตรวจทานข้อมูลในวิทยานิพนธ์นี้ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์

ขอขอบคุณสมาชิกครอบครัวทุกท่านสำหรับกำลังใจและการสนับสนุนความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ขอขอบคุณดินสอแมวสัตว์เลี้ยงและคุณฟ้าวริญจ์ ยูจิน ชะออน สำหรับการสนับสนุนทางด้านอารมณ์และความสนับสนุนในการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณเพื่อนและรุ่นพี่ร่วมภาควิชาสำหรับแรงผลักดัน กำลังใจ และความช่วยเหลือสนับสนุนต่างๆ

สุดท้ายนี้สำหรับคุณประโยชน์และคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้ครอบครัว ครูอาจารย์ที่ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ให้แก่ข้าพเจ้ามาตลอดจนถึงทุกวันนี้ รวมไปถึงทุกท่านที่มีส่วนช่วยสนับสนุนให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ปารมิตา สรรเพชุดาญาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ I

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ III

กิตติกรรมประกาศ V

สารบัญ VI

สารบัญตาราง XIII

สารบัญรูป VI

บทที่ 1 1

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1

1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา 3

1.3 ขอบเขตของการศึกษา 4

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ 5

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ 6

บทที่ 2 7

2.1 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย 7

2.1.1 สภาพความเป็นส่วนตัว 7

2.1.2 ความรู้สึกเป็นเจ้าของ 9

2.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง 11

2.1.4 การประเมินสภาพแวดล้อมภายหลังการเข้าใช้งานพื้นที่ 12

2.2 ระเบียบวิธีวิจัยที่เคยถูกใช้มา 15

2.3 วิธีการที่ใช้เลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง 18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 20
2.4.1 แนวทางการจัดการสภาพแวดล้อมทางกายภาพห้องพักในหอพักนิสิตหญิง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 20
2.4.2 เกณฑ์ในการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในหอพักนักศึกษาหญิง : กรณีศึกษา หอพักนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยนเรศวร 21
2.4.3 Extended-stay hotel as home : an exploratory study 21
2.4.4 How Can Residence Hall Spaces Facilitate Student Belonging 21
2.5 วิธีการสร้างความน่าเชื่อถือให้ข้อมูล 24
2.5.1 การเก็บข้อมูลในระยะเวลาที่ยาวนาน 24
2.5.2 การตรวจสอบแบบสามเส้า 24
2.5.3 การให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบซ้ำ 25
2.5.4 การบรรยายบริบทของการวิจัยอย่างละเอียด 25
2.6 วิธีการที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล 27
2.7 ผลการวิจัยที่เคยมีการศึกษา 29
2.7.1 ความเป็นส่วนตัว 29
2.7.2 ความรู้สึกเป็นเจ้าของ 29
2.7.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง 30
2.7.4 แนวทางการออกแบบพื้นที่พักอาศัยมีการใช้งานร่วมกับผู้อื่น ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว 31
2.8 สรุป 32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 3 33

3.1 วิธีที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า 33

3.2 วิธีการเก็บข้อมูล 38

3.2.1 สังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพักของกรณีศึกษาที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว 38

3.2.2 สังเกตร่องรอยพฤติกรรมภายในห้องพักของผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว 39

3.2.3 สนทนากลุ่มออนไลน์กับผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว 39

3.2.4 สัมภาษณ์ออนไลน์กับผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว 40

3.2.5 สอบถามความคิดเห็นออนไลน์ ครั้งที่ 1 40

3.2.6 สังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพักของกรณีศึกษาที่มีสถานะเป็นเพื่อน 40

3.2.7 สังเกตร่องรอยพฤติกรรมภายในห้องพักของผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นเพื่อน 41

3.2.8 สนทนากลุ่มออนไลน์กับผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นเพื่อน 42

3.2.9 สัมภาษณ์ออนไลน์กับผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นเพื่อน 42

3.2.10 สอบถามความคิดเห็นออนไลน์ ครั้งที่ 2 43

3.3 ประชากร กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และกรณีศึกษา 43

3.3.1 ประชากรที่ทำการศึกษา 43

3.3.2 ห้องพักกรณีศึกษา 44

3.3.2.1 บ้านเดี่ยว (สมาชิกครอบครัว) 44

3.3.2.2 หอพักเอกชน A (สมาชิกครอบครัว) 45

3.3.2.3 หอพักเอกชน B (เพื่อน) 45

3.3.2.4 หอพักเอกชน C (เพื่อน) 46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

3.3.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล 47

3.3.3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาบ้านเดี่ยว (สมาชิกครอบครัว) 47

3.3.3.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน A (สมาชิกครอบครัว) 47

3.3.3.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน B (เพื่อน) 47

3.3.3.4 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน C (เพื่อน) 48

3.3.4 กลุ่มตัวอย่างนักเรียนและนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 48

3.4 เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย 48

3.4.1 ตัวผู้วิจัย 48

3.4.2 รายการภาพถ่ายภายในห้องพัก 49

3.4.3 แบบสนทนากลุ่ม 49

3.4.4 แบบสัมภาษณ์ 49

3.4.5 แบบสอบถามออนไลน์ ครั้งที่ 1 50

3.4.6 แบบสอบถามออนไลน์ ครั้งที่ 2 50

3.5 วิธีการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล 51

3.5.1 วิธีการตรวจสอบข้อมูล 51

3.5.1.1 การตรวจสอบแบบสามเส้า 51

3.5.1.2 การให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบซ้ำ 51

3.5.2 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล 53

3.5.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ 53

3.5.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ 54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 4 66

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และกรณีศึกษา 66

4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง 66

4.1.2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล 69

4.1.3 ข้อมูลทั่วไปของกรณีศึกษา 69

4.2 ร่องรอยพฤติกรรมในการสร้างความเป็นส่วนตัวและสร้างอาณาเขต 74

4.3 ความเป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน 76

4.4 ความเป็นส่วนตัวในช่วงก่อน-หลัง สถานการณ์โควิด 19 78

4.5 ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง 79

4.5.1 ผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง 79

4.5.2 สถานะความสัมพันธ์กับความเป็นส่วนตัว 84

4.6 ปัญหาที่พบเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว 85

4.6.1 สิ่งรบกวนที่รบกวนความเป็นส่วนตัว 85

4.6.2 ปัญหาที่พบในการเรียนออนไลน์ 89

4.6.3 ความไม่เพียงพอของเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก 92

4.7 แนวทางการออกแบบและปรับปรุงห้องพักในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว 93

4.7.1 ลักษณะของเครื่องเรือน 93

4.7.2 การจัดวางเครื่องเรือน 94

4.7.3 สิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องการให้เพิ่มในห้องพัก 95

บทที่ 5 97

5.1 สรุปผลการวิจัย 97

5.2 อภิปรายผลการวิจัย 108

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

5.2.1 รูปแบบและพฤติกรรมที่ใช้สร้างความเป็นส่วนตัว 108

5.2.2 ความเป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน 108

5.2.3 ความเป็นส่วนตัวในช่วงก่อน-หลัง สถานการณ์โควิด 19 109

5.2.4 ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ 109

5.2.4.1 ผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง 109

5.2.4.2 สถานะความสัมพันธ์กับความเป็นส่วนตัว 111

5.2.5 ปัญหาที่พบในประเด็นเกี่ยวกับการสร้างความเป็นส่วนตัว 111

5.2.5.1 สิ่งรบกวนที่รบกวนความเป็นส่วนตัว 111

5.2.5.2 ปัญหาที่พบในการเรียนออนไลน์ 112

5.2.5.3 ความไม่เพียงพอของเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก 113

5.2.6 แนวทางการออกแบบและปรับปรุงห้องพักในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว 113

5.2.6.1 ลักษณะของเครื่องเรือน 113

5.2.6.2 การจัดวางเครื่องเรือน 114

5.2.6.3 สิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องการให้เพิ่มในห้องพัก 114

5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัย 115

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพื้นที่ห้องพักที่มีการใช้งานร่วมกันของนักเรียนนักศึกษา 115

5.3.2.1 ลักษณะของเครื่องเรือน 115

5.3.2.2 การจัดวางเครื่องเรือน 116

5.3.2.3 สิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมในห้องพัก 116

5.3.2 ข้อจำกัด และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป 117

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

5.3.2.1 ข้อจำกัดในการวิจัย 117
5.3.2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป 117
บรรณานุกรม 119
ภาคผนวก 124
ภาคผนวก ก 125
ภาคผนวก ข 126
ภาคผนวก ค 129
ภาคผนวก ง 132
ภาคผนวก จ 138
ภาคผนวก ฉ 146
ภาคผนวก ช 139
ภาคผนวก ซ 134
ภาคผนวก ฌ 146
ภาคผนวก ญ 155
ภาคผนวก ฎ 161
ประวัติผู้เขียน 186

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่ หน้า

2.1 ตารางเปรียบเทียบระเบียบวิธีวิจัยกับงานวิจัย 18

2.2 ตารางเปรียบเทียบการเลือกกลุ่มตัวอย่าง 20

2.3 ตารางเปรียบเทียบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล 24

2.4 ตารางเปรียบเทียบวิธีการสร้างความน่าเชื่อถือให้ข้อมูล 27

2.5 ตารางเปรียบเทียบวิธีการที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล 29

3.1 ลำดับขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล 36

3.2 การตรวจสอบข้อมูล 54

3.3 ปัจจัยและตัวแปรที่ศึกษา 59

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล 62

3.5 ตัวแปรที่ศึกษา 65

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง 69

4.2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล 70

4.3 ข้อมูลทั่วไปของกรณีศึกษา 71

4.4 ลักษณะเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก 73

4.5 การใช้งานพื้นที่ 75

4.6 ร่องรอยพฤติกรรม 76

4.7 ความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพัก 78

4.8 ระดับความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพัก 78

4.9 ความเป็นส่วนตัวในช่วงก่อน-หลัง สถานการณ์โควิด 19 79

4.10 ความเป็นส่วนตัวและความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง 81

4.11 ค่าสหสัมพันธ์ 83

4.12 การวิเคราะห์ความถดถอยความสนิทสนมระหว่างเพื่อนร่วมห้อง 84

4.13 การวิเคราะห์ความถดถอยความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง 85

4.14 ความรู้สึกเชิงลบจากการขาดความเป็นส่วนตัวของกลุ่มต่างๆ 86

4.15การขาดความเป็นส่วนตัวกับความรู้สึกเชิงลบ 87

4.16 สิ่งรบกวนที่ส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบ 88

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ หน้า

4.17 ปัญหาเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว 88

4.18 สิ่งรบกวนการเรียนออนไลน์ที่ส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบ 91

4.19 ปัญหาเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวในการเรียนออนไลน์ 92

4.20 ความไม่เพียงพอของเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก 93

4.21 ลักษณะของเครื่องเรือน 95

4.22 การจัดวางเครื่องเรือน 96

5.1 สรุปผลการวิจัย 98

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป

รูปที่ หน้า

2.1 Maslow's Hierarchy of Needs. 10

2.2 ภาพแสดงกระบวนการ POE 13

2.3 ภาพเปรียบเทียบระดับขั้นของการเก็บข้อมูล 14

3.1 ภาพตัวบ้านเดี่ยว 46

3.2 ภาพตัวหอพักของกรณีศึกษาหอพักเอกชน A 47

3.3 ภาพตัวหอพักของกรณีศึกษาหอพักเอกชน B 48

3.4 ภาพตัวหอพักของกรณีศึกษาหอพักเอกชน C 48

4.1 เตียงสองชั้นในกรณีศึกษาบ้าน 77

4.2 โต๊ะทำงานในกรณีศึกษาหอพักเอกชน A 77

4.3 โต๊ะทำงานในกรณีศึกษาหอพักเอกชน B 77

4.4 เตียงคู่ในกรณีศึกษาหอพักเอกชน C 77

4.5 แผนภูมิแท่งประเภทของสิ่งรบกวน 87

4.6 แผนภูมิแท่งประเภทของสิ่งรบกวนการเรียนออนไลน์ 91

4.7 แผนภูมิแท่งประเภทของสิ่งที่ต้องการให้เพิ่มในห้องพัก 97

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันมีสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 เกิดขึ้นมา รูปแบบการใช้ชีวิตของนักเรียนและนักศึกษาจึงถูกผลกระทบให้ต้องปรับเปลี่ยนไปจากเดิม เช่น การเรียนที่ปรับมาเรียนออนไลน์เป็นหลัก การใช้สถานที่ที่ไม่สามารถออกไปใช้พื้นที่ส่วนกลางหรือพื้นที่สาธารณะใดๆได้มากนัก ดังนั้นการใช้งานพื้นที่ในบ้านหรือห้องพักอาศัยจึงกลายมาเป็นพื้นที่หลักที่นักเรียนนักศึกษาต้องใช้งานในชีวิตประจำวัน ซึ่งตามมาด้วยข้อจำกัดด้านพื้นที่สำหรับนักเรียนนักศึกษาที่ต้องใช้งานพื้นที่ร่วมกันในห้องพักอาศัยอย่างเต็มเวลามากขึ้นไม่ว่าจะเป็นเวลาเรียนหรือเวลาพักผ่อน จึงมักจะตามมาด้วยประเด็นปัญหาเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว ส่งผลตามมาถึงปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของนักเรียนนักศึกษา เช่น ความสะดวกสบายทางกายภาพและผลกระทบด้านลบทางอารมณ์ หรือความสัมพันธ์กับนักเรียนนักศึกษาผู้ใช้พื้นที่พักอาศัยร่วมกัน

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเบื้องต้นในหอพักหญิงของสถานศึกษาในจังหวัดนครปฐม ซึ่งมีลักษณะพื้นที่เป็นห้องพักอาศัยที่นักศึกษาต้องใช้งานร่วมกับนักศึกษาคนอื่น พบว่าประเด็นปัญหาดังที่กล่าวมาล้วนส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจ ความเครียด ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง และคุณภาพชีวิตของนักศึกษาที่พักอาศัยทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกไม่คุ้นเคยต่อสถานที่ การสร้างอาณาเขตในพื้นที่ หรือการสร้างความเป็นส่วนตัว จากการศึกษาของ Kaya และ Weber (2003) พบว่า ความเป็นส่วนตัวนั้นส่งผลต่อการปรับตัวในช่วงแรกของนักศึกษา หากนักศึกษาคนไหนสามารถสร้างหรือได้รับความเป็นส่วนตัวที่เหมาะสม ก็จะส่งผลดี ตามมาถึงความสามารถในการปรับตัวเข้ากับการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยของนักศึกษาด้วยเช่นกัน เช่นเดียวกับที่ Samura (2016) พบว่าการมีพื้นที่ส่วนตัวและได้แสดงความเป็นเจ้าของในพื้นที่จะช่วยส่งผลดีต่อคุณภาพทางอารมณ์ สุขภาพจิต และการปรับตัวให้เข้ากับชีวิตมหาวิทยาลัยของนักศึกษา และนอกจากนั้น Lewinson (2007) ยังพบว่าความเป็นส่วนตัวที่น้อยลงของผู้พักอาศัย ตลอดจนการที่ต้องครอบครองพื้นที่แบบไม่ถาวรและมีเงื่อนไขประกอบ ส่งผลให้เกิดความเครียดต่อผู้พักอาศัย

ดังนั้นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวและความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ใช้พื้นที่พักอาศัยร่วมกันในสถานกาณ์โรคระบาดโควิด 19 จึงมีความสำคัญที่จะช่วยอธิบาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถึงรูปแบบการใช้ชีวิตร่วมกันในห้องพักของนักเรียนนักศึกษาที่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนไปจากเดิมด้วยสถานกาณ์โรคระบาดโควิด 19 เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้ที่สนใจสามารถนำข้อมูลนี้ไปใช้สร้างเป็นแนวทางออกแบบปรับปรุงพื้นที่พักอาศัยเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพชีวิตต่อได้ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์กรมสุขภาพจิต ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) โดยกรมสุขภาพจิต (2560) ที่กล่าวถึงการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีสุขภาพกับสุขภาวะที่ดี และประเด็นวิจัยที่มุ่งเน้นตามนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2560-2564) ในประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกช่วงวัย โดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2559) ซึ่งมีความสอดคล้องในกรอบของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2561) แผนงานและยุทธศาสตร์เหล่านี้เป็นแผนงานและยุทธศาสตร์ที่ถูกวางไว้เพื่อพัฒนาประเทศตามวิสัยทัศน์ที่กล่าวไว้ คือ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน โดยหนึ่งในตัวชี้วัดหรือยุทธศาสตร์ในแผนเหล่านี้ มีแผนที่มีเป้าหมายในการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ซึ่งตามมาด้วยแนวทางที่ต้องการจะลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ เพื่อเสริมสร้างให้คนมีสุขภาวะที่ดี โดยคำว่าสุขภาวะนั้น สำนักงานคณะกรรมสุขภาพแห่งชาติ (2550) ได้ให้คำนิยามไว้ว่าภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญา และทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล ดังนั้นปัญหาความเครียดที่ส่งผลกระทบถึงสุขภาพจิตและสุขภาพกาย จึงสามารถนับรวมเข้ากับแผนงานและยุทธศาสตร์เหล่านี้ได้เช่นกัน

ด้วยเหตุนี้ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ใช้พื้นที่พักอาศัยร่วมกันในสถานกาณ์โรคระบาดโควิด 19 จึงเป็นการศึกษาประเด็นเกี่ยวกับการสร้างความเป็นส่วนตัวในพื้นที่ของนักเรียนนักศึกษา เพื่อให้เข้าใจถึงรูปแบบ พฤติกรรม และวิธีการที่นักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกันใช้ในการสร้างความเป็นส่วนตัวในพื้นที่ ตามมาด้วยการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานพื้นที่พักอาศัยร่วมกัน ว่าในสถานการณ์ที่ต้องใช้งานห้องพักอาศัยเต็มเวลามากกว่าปกตินั้น ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวสัมพันธ์กับความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานพื้นที่ร่วมกันอย่างไร เพื่อเป็นข้อมูลตั้งต้นให้ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้ที่สนใจสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางการออกแบบพื้นที่พักอาศัยหรือพื้นที่ที่มีการใช้งานร่วมกันสำหรับนักเรียนนักศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องมีรูปแบบการใช้งานพื้นที่ต่างไปจากเดิมเพราะสถานกาณ์โรคระบาดโควิด 19 โดยแนวทางการออกแบบที่นำผลการวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้อาจสามารถเพิ่มคุณภาพชีวิตให้แก่นักเรียนนักศึกษาในสถานการณ์การดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนไปได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างความเป็นส่วนตัวและความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนนักศึกษาผู้ใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 โดยมีวัตถุประสงค์คือ

1.2.1 เพื่อศึกษารูปแบบและพฤติกรรมที่นักเรียนนักศึกษาผู้ใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 ใช้สร้างความเป็นส่วนตัว

1.2.2 เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพภายในห้องพักและปัญหาที่นักเรียนนักศึกษาผู้ใช้งานห้องพักร่วมกันพบในสถานการณ์โควิด 19 โดยจะศึกษาในด้านความเป็นส่วนตัว

1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างความเป็นส่วนตัวและความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19

1.2.4 เพื่อเสนอแนะแนวทางการออกแบบและปรับปรุงห้องพักที่มีการใช้งานร่วมกันของนักเรียนนักศึกษาในสถานการณ์โควิด 19 ในประเด็นด้านความเป็นส่วนตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวและความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนนักศึกษาผู้ใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 มีขอบเขตการวิจัย 4 ข้อ ดังนี้

1.3.1 ขอบเขตของเนื้อหาที่ทำการศึกษา คือ ศึกษาสภาพแวดล้อมภายในห้องพักที่มีการใช้งานร่วมกันในนักเรียนนักศึกษา 2 คน ขึ้นไป โดยศึกษาเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความเป็นส่วนตัวและความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19

1.3.2 ขอบเขตของพื้นที่ที่ทำการศึกษา คือ ห้องพักที่มีการใช้งานร่วมกันโดยนักเรียนนักศึกษาจำนวน 2 คน ขึ้นไป จำนวนทั้งหมด 4 กรณีศึกษา แบ่งออกเป็นกรณีศึกษาที่ผู้ให้ข้อมูลภายในพื้นที่มีสถานะเป็นเพื่อนและครอบครัว ได้แก่ 1.) กรณีศึกษาบ้านเดี่ยว (สมาชิกครอบครัว) 2.) กรณีหอพักเอกชน A (สมาชิกครอบครัว) 3.) กรณีศึกษาหอพักเอกชน B (เพื่อน) 4.) กรณีศึกษาหอพักเอกชน C (เพื่อน)

1.3.3 ขอบเขตของประชากรที่ทำการศึกษา คือ นักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องนอนร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 โดยจำนวนประชากรที่แน่ชัดไม่สามารถระบุเป็นตัวเลขชัดเจนได้ แต่คาดว่ามีมากกว่า 100,000 คน อ้างอิงจากจำนวนนักเรียนระดับมัธยมปลาย นักศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีในระบบทั้งหมด 802,613 คน (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.4.1 ทราบถึงรูปแบบและพฤติกรรมที่นักเรียนนักศึกษาซึ่งใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 ใช้ในการสร้างความเป็นส่วนตัวในพื้นที่ เพื่อให้นักออกแบบและหน่วยงานหรือผู้ดำเนินงานหอพักที่มีการใช้งานโดยนักเรียนนักศึกษา เช่น กองกิจการหอพักมหาวิทยาลัย, โรงเรียนประจำ, หอพักเอกชน สามารถนำข้อมูลรูปแบบและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในการใช้งานห้องพักของนักเรียนนักศึกษา โดยเฉพาะในประเด็นด้านความเป็นส่วนตัว ไปใช้ในการออกแบบและปรับปรุงหอพัก

1.4.2 ทราบถึงลักษณะทางกายภาพภายในห้องพักและปัญหาที่นักเรียนนักศึกษาผู้ใช้งานห้องพักร่วมกันพบในสถานการณ์โควิด 19 ในประเด็นด้านความเป็นส่วนตัว เพื่อให้นักออกแบบและหน่วยงานหรือผู้ดำเนินงานหอพักที่มีการใช้งานโดยนักเรียนนักศึกษา สามารถนำข้อมูลที่ได้มาศึกษาการจัดวางผังเครื่องเรือน ลักษณะเครื่องเรือน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และปัญหาที่เกิดขึ้นในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว ไปใช้ในการออกแบบและปรับปรุงหอพัก

1.4.3 ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาด้านความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานพื้นที่พักอาศัยร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 เพื่อให้นักออกแบบและหน่วยงานหรือผู้ดำเนินงานหอพักที่มีการใช้งานโดยนักเรียนนักศึกษา คำนึงถึงปัจจัยเหล่านี้ประกอบการออกแบบพื้นที่พักอาศัยที่มีการใช้งานร่วมกันของนักเรียนนักศึกษา เพื่อให้พื้นที่พักอาศัยมีลักษณะที่ตอบรับความต้องการด้านความเป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษามากยิ่งขึ้น

1.4.4 ทราบถึงแนวทางในการออกแบบและปรับปรุงห้องพักที่มีการใช้งานร่วมกันระหว่างนักเรียนนักศึกษาในสถานการณ์โควิด 19 ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว เพื่อให้นักออกแบบนักวิชาการด้านสถาปัตยกรรม และหน่วยงานหรือผู้ดำเนินงานหอพักที่มีการใช้งานโดยนักเรียนนักศึกษา สามารถนำข้อมูลที่ได้มาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางออกแบบพื้นที่พักอาศัยให้แก่นักเรียนนักศึกษาในสถานการณ์โควิด 19 ให้ตอบรับกับความต้องการของนักเรียนนักศึกษา โดยเฉพาะในด้านความเป็นส่วนตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวกับผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ใช้พื้นที่พักอาศัยร่วมกันในสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 มีคำศัพท์สำคัญเพื่อให้เข้าใจตรงกัน 6 ข้อ ดังนี้

1.5.1 ความเป็นส่วนตัว หมายถึง สภาพการณ์ที่มีความเป็นส่วนตัว เป็นภาวะที่เกิดจากการควบคุมตัวเองได้ โดยการเปิดเผยตัวเองมากหรือน้อยตามความต้องการของบุคคล ภาวะเป็นส่วนตัวในความหมายดังกล่าวแตกต่างจากความหมายที่เข้าใจกันโดยทั่วไป ที่เน้นการแยกตัวออกตามความต้องการอยู่อย่างสันโดษ (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. 2549)

1.5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานพื้นที่ร่วมกัน หมายถึง ความสัมพันธ์ความผูกพัน หรือความเกี่ยวข้องกันระหว่างบุคคลที่ใช้งานพื้นที่พักอาศัยร่วมกันในห้องพักอาศัยเดียวกัน โดยในที่นี้จะหมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกัน

1.5.3 ห้องพัก หมายถึง ห้องนอนหรือห้องที่นักเรียนนักศึกษาพักอาศัยหลับนอนอยู่

1.5.4 การเรียนออนไลน์ (e-Learning) หมายถึง รูปแบบการศึกษาที่นำเทคโนโลยีมาใช้ร่วมกับการเรียนการสอน เช่น อินเทอร์เน็ต อุปกรณ์สื่อสาร แพลตฟอร์มออนไลน์ต่างๆ เพื่อสร้างห้องเรียนเสมือนจริงให้นักเรียนนักศึกษาสามารถเข้ามาเรียนรู้บทเรียนได้จากที่พักของตนเอง โดยการเรียนออนไลน์กลายมาเป็นรูปแบบการเรียนการสอนหลักในสถานการณ์โควิด 19 ที่ส่งผลให้นักเรียนนักศึกษาไม่สามารถไปเรียนยังสถานที่จริงได้

1.5.5 โควิด 19 หมายถึง โรคระบาดที่เกิดขึ้นและเกิดการระบาดไปทั่วโลก โดย WHO (2021) ให้คำอธิบายไว้ว่า โรคติดต่อซึ่งเกิดจากไวรัสโคโรนาชนิดที่มีการค้นพบล่าสุด ไวรัสและโรคอุบัติใหม่นี้ไม่เป็นที่รู้จักเลยก่อนที่จะมีการระบาดในเมืองอู่ฮั่น ประเทศจีน ในเดือนธันวาคมปี 2019 ขณะนี้โรคโควิด 19 มีการระบาดใหญ่ไปทั่ว และส่งผลกระทบแก่หลายประเทศทั่วโลก (WHO. 2021)

1.5.6 สถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 หมายถึง สถานการณ์โรคระบาดที่เปลี่ยนรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักเรียนนักศึกษาและบุคคลทั่วไปไปจากเดิม เช่น การเรียนการสอนในสถานที่จริงที่ต้องเปลี่ยนมาเป็นการเรียนการสอนออนไลน์ การต้องปิดหรือจำกัดการใช้งานในหลายพื้นที่ส่วนกลางที่มักมีการใช้งานร่วมกัน อาทิเช่น ห้องสมุด ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อรูปแบบการใช้ชีวิตของนักเรียนนักศึกษาในยุคปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2
ทบทวนวรรณกรรม

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19 ดังนั้นเนื้อหาในบทนี้จึงประกอบไปด้วยการศึกษาและเปรียบเทียบกรอบแนวคิด ทฤษฎี ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ไปจนถึงระเบียบวิธีการวิจัย โดยศึกษาจากวรรณกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับขอบข่ายเนื้อหาของการสร้างความเป็นส่วนตัว การสร้างอาณาเขต และผลกระทบของปัจจัยเหล่านี้ต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง

การทบทวนวรรณกรรมประกอบไปด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้ 1.) ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย 2.) ระเบียบวิธีวิจัยที่เคยถูกใช้มา 3.) วิธีการที่ใช้เลือกกลุ่มตัวอย่าง 4.) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 5.) วิธีการสร้างความน่าเชื่อถือให้ข้อมูล 6.) วิธีการที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล 7.) ผลการวิจัยที่เคยมีการศึกษา 8.) สรุป

2.1 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

เนื้อหาในส่วนนี้ เกี่ยวกับทฤษฎีและแนวคิดต่างๆที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านความเป็นส่วนตัว การสร้างอาณาเขต และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง ได้แก่ 1.) ความเป็นส่วนตัว 2.) ความรู้สึกเป็นเจ้าของ 3.) การมีอาณาเขตครอบครอง 4.) ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง 5.) การประเมินสภาพแวดล้อมภายหลังการเข้าใช้งานพื้นที่

2.1.1 ความเป็นส่วนตัว

วิมลสิทธิ์ หรยางกูร (2549) ให้คำจำกัดความภาวะความเป็นส่วนตัวไว้ว่า “สภาพการณ์ที่มีความเป็นส่วนตัว เป็นภาวะที่เกิดจากการควบคุมตัวเองได้ โดยการเปิดเผยตัวเองมากหรือน้อยตามความต้องการของบุคคล ภาวะเป็นส่วนตัวในความหมายดังกล่าวแตกต่างจากความหมายที่เข้าใจกันโดยทั่วไป ที่เน้นการแยกตัวออกตามความต้องการอยู่อย่างสันโดษ” และ พุทธิกันต์ สมมาตย์ (2554) ได้อธิบายความหมายของสภาพความเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนตัวไว้ว่า สภาพที่บุคคลต้องการจะควบคุมปิดกั้นตนเองออกจากบุคคลอื่นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการทางกายภาพและอารมณ์ของตนเอง ซึ่งมีความสำคัญต่อทั้งทางกายภาพและอารมณ์ของผู้ใช้งาน

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว Kaya and Weber (2003) พบว่าในการใช้งานห้องพักร่วมกันของเพื่อนร่วมห้องต่างเชื้อชาติในมหาวิทยาลัย หากนักศึกษาสามารถสร้างสภาพความเป็นส่วนตัวในห้องพักได้ดีจะส่งผลดีต่อการปรับตัวในรั้วมหาลัยตามมาด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Lewinson (2017) ที่พบว่าความเป็นส่วนตัวที่น้อยลง ส่งผลให้เกิดความเครียดต่อผู้พักอาศัย

ในส่วนของวิธีการสร้างความเป็นส่วนตัว มนุษย์มีกลไกในการสร้างสภาพเป็นส่วนตัวด้วยตนเอง 5 ประเภท ได้แก่ 1.) การใช้ถ้อยคำ 2.) การใช้ภาษากาย 3.) การใช้เครื่องนุ่งห่มและเครื่องประดับ 4.) การกำหนดระยะห่างระหว่างบุคคล 5.) สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้น (วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. 2549) โดยกลไกดังกล่าวมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้น

สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มนุษย์สร้างขึ้นนั้นเป็นสิ่งต่างๆที่มนุษย์สร้างขึ้นมา เพื่อแสดงอาณาเขตครอบครองของตน และกำหนดขอบเขตระยะระหว่างบุคคล โดย วิมลสิทธิ์ หรยางกูร (2549) ระบุว่ารูปแบบของการสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1.) สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งเสริมให้เกิดภาวะเป็นส่วนตัว 2.) สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ไม่ส่งเสริมให้เกิดภาวะเป็นส่วนตัว โดยในที่นี้จะกล่าวถึงประเภทของสภาพแวดล้อมที่งานวิจัยนี้ต้องการศึกษา คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งเสริมให้เกิดสภาพเป็นส่วนตัว

การสร้างภาวะเป็นส่วนตัวผ่านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สามารถทำได้หลายวิธีการตั้งแต่การวางผังเครื่องเรือน วางผังการก่อสร้าง การออกแบบลักษณะสภาพแวดล้อมภายในพื้นที่เพื่อแยกผู้ใช้งานพื้นที่ออกจากกัน ไปจนถึงการใช้สภาพแวดล้อมทางกายภาพปิดกั้นหรือหลบเลี่ยงผู้ใช้งานพื้นที่ออกจากกันหรือให้พ้นจากการรับรู้ของกันและกัน โดยการกระทำทางกายภาพต่อสภาพแวดล้อมดังกล่าว จะส่งผลต่อการสร้างความเป็นส่วนตัวทั้งสิ้น เพราะจะมีผลกระทบต่อการกำหนดขอบเขตระยะห่างระหว่างบุคคล ไปจนถึงการปิด การบังการกั้น เพื่อสร้างความเป็นส่วนตัว และการแบ่งพื้นที่เป็นพื้นที่ส่วนบุคคลและพื้นที่สาธารณะที่ใช้ร่วมกันให้ชัดเจนซึ่งจะมีผลให้บุคคลสามารถควบคุมการสื่อสารหรือควบคุมภาวะความเป็นส่วนตัวของตนเองได้ เช่น การจัดวางผังพื้นที่แยกกันให้ชัดเจนระหว่างพื้นที่ส่วนตัวและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ใช้งานร่วมกัน และหลีกเลี่ยงการจัดวางพื้นที่ที่ไม่มีบุคคลใดเป็นเจ้าของอย่างชัดเจนซึ่งจะทำให้ไม่เกิดภาวะความเป็นส่วนตัว สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นรินทร สรวิทย์ศิรกุล (2546) ที่พบว่านักศึกษาต้องการให้มีฉากกั้นในส่วนทำงานเพื่อบังสายตาคนอื่นจากตน หรือ ภัทราวดี ธงงาม (2562) ที่พบว่า การออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้นักศึกษาสามารถควบคุมความเป็นส่วนตัวในพื้นที่ได้ จะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจมากขึ้น โดยนักศึกษาพึงพอใจกับการใช้กระจกใสรอบอาคาร และในพื้นที่ที่ต้องการความเป็นส่วนตัวก็จัดทำให้มีผ้าม่านสำหรับรูดปิดได้ นอกจากนั้นยังมีการจัดวางพื้นที่ให้ง่ายต่อการปรับเปลี่ยนตามการใช้งาน โดยจัดพื้นที่ให้มีความโล่ง กว้าง ไม่ทึบ แต่สามารถปรับเปลี่ยนตามลักษณะการใช้งานของนักศึกษาได้ เช่น การเชื่อมพื้นที่ภายในด้วยประตูกระจกบานเลื่อน ทำให้สามารถเลื่อนเก็บหรือปิดเพื่อเพิ่มความเป็นส่วนตัวในพื้นที่

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น พบว่า ความเป็นส่วนตัวส่งผลต่อความรู้สึกทางอารมณ์ของตัวบุคคล โดยหากมีความเป็นส่วนตัวที่ดีก็จะส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงบวกและการปรับตัวในชีวิตประจำวันที่ดีตามมาด้วย แต่หากขาดความเป็นส่วนตัวก็จะก่อให้เกิดความเครียดและความรู้สึกเชิงลบต่อตัวบุคคล และในส่วนของวิธีการที่ใช้สร้างความเป็นส่วนตัวทางกายภาพ พบผลการวิจัยสอดคล้องกันว่าเป็นการกำหนดขอบเขตระยะห่างระหว่างบุคคลด้วยสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น การมีฉากกั้นบังสายตาจากบุคคลอื่น การกั้นกระจก การมีม่านเพื่อรูดปิดพื้นที่

ดังนั้นการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว จึงเป็นการศึกษาว่าความเป็นส่วนตัวนั้นส่งผลกับตัวบุคคลอย่างไร รวมไปถึงวิธีการที่บุคคลใช้สร้างความเป็นส่วนตัวเพื่อให้ได้เป็นแนวทางประกอบการสังเกตร่องรอยพฤติกรรมและสภาพแวดล้อมทางกายภาพในงานวิจัยชิ้นนี้

2.1.2 ความรู้สึกเป็นเจ้าของ

ความรู้สึกเป็นเจ้าของ (Sense of Belonging) เป็นความต้องการพื้นฐานอย่างหนึ่งของมนุษย์ โดย Hurtado and Carter (1997) ได้ให้คำอธิบายว่า เป็นการเชื่อมต่อกันระหว่างบุคคลกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยที่บุคคลนั้นจะเกิดความรู้สึกหรือความมั่นใจในการครอบครองและเกิดความรู้สึกปลอดภัยที่จะจัดการหรือกระทำกับของสิ่งนั้น ส่งผลให้เกิดความรู้สึกอยากบำรุงดูแลหรือรักษาของสิ่งนั้นให้ดีตามมาเนื่องจากมนุษย์รู้สึกว่านั่นเป็นสิ่งของของตัวมนุษย์เอง โดย Maslow (1968) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับความต้องการเป็นเจ้าของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ว่า “เป็นความต้องการขั้นที่ 3 ของมนุษย์ เกี่ยวข้องกับความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความเป็นเจ้าของจึงเป็นอารมณ์หนึ่งของมนุษย์จากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความผูกพัน หรือการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม” (รูปที่ 2.1)

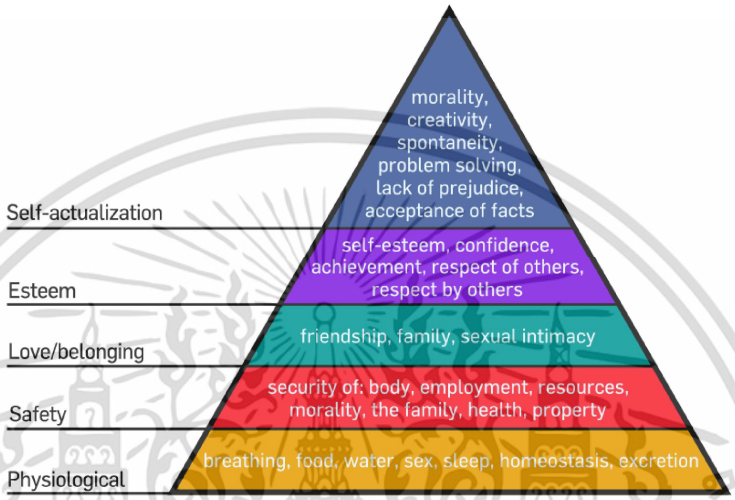

รูปที่ 2.1 Maslow's Hierarchy of Needs. (Simons, A.J. Irwin, D.B. and Drinnien, B.A. 1987. New York : West Publishing Company)

การสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของในสถานที่หรือในกลุ่มคนต่างๆ จึงส่งผลตามมาให้มนุษย์เกิดความรู้สึกหวงแหน รัก และอยากรักษาสถานที่นั้นให้ดีเสมือนเป็นสิ่งของของตนเอง รวมไปถึงเกิดความรู้สึกผ่อนคลายและกล้าที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับพื้นที่มากขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับความรู้สึกเป็นเจ้าของ Whettingsteel (2020) พบว่าการออกแบบพื้นที่ให้ง่ายต่อการปรับเปลี่ยน แสดงความเป็นเจ้าของ แสดงความเป็นตัวตนในพื้นที่ ล้วนส่งผลให้นักเรียนที่ใช้งานพื้นที่เกิดความรู้สึกผ่อนคลายและเป็นตัวของตัวเองได้มากขึ้น สอดคล้องกับที่ Samura (2016) และ Lewinson (2007) พบว่า สิทธิ์ในการครอบครอง ดัดแปลง แสดงความเป็นเจ้าของในพื้นที่ของตนเอง ส่งผลให้ผู้ใช้งานเกิดความรู้สึกผ่อนคลายและกล้าที่จะใช้งานสิ่งของหรือพื้นที่นั้นๆมากขึ้น นอกจากนี้ วิมลสิทธิ์ หรยางกูร (2549) ยังระบุว่า พื้นที่ที่ไม่สามารถแสดงความเป็นเจ้าของได้เป็นพื้นที่ที่ไม่ตอบสนองต่อภาวะความเป็นส่วนตัวของผู้ใช้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในส่วนของวิธีการสร้างความเป็นเจ้าของ Lewinson (2007) พบว่า ผู้ให้ข้อมูลใช้วิธีปรับเปลี่ยนการจัดวางเครื่องเรือนในห้องของตนเอง และแปะภาพหรือของส่วนตัวไว้กับผนัง สอดคล้องกับที่ Samura (2016) พบว่าผู้ให้ข้อมูลใช้วิธีนำสิ่งของที่เป็นของตนไปประดับตกแต่งไว้ในพื้นที่ตนได้ครอบครองชั่วคราว เช่น แปะรูปภาพ วางตุ๊กตา

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น พบว่า ความรู้สึกเป็นเจ้าของส่งผลต่อความรู้สึกทางอารมณ์ของตัวบุคคล โดยหากตัวบุคคลเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของในพื้นที่ ตัวบุคคลจะเกิดความรู้สึกผ่อนคลายและสบายใจ กล้าที่จะใช้งานพื้นที่นั้นๆมากขึ้น และในส่วนของวิธีการที่ใช้สร้างความเป็นเจ้าของในพื้นที่ พบผลการวิจัยสอดคล้องกันว่าเป็นการดัดแปลงพื้นที่ หรือวางสิ่งของของตนเองเพื่อแสดงอาณาเขตไว้ เช่น จัดโต๊ะทำงาน ประดับตกแต่งด้วยรูปภาพ ข้าวของส่วนตัว

ดังนั้นการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความรู้สึกเป็นเจ้าของ จึงเป็นการศึกษาว่าความรู้สึกเป็นเจ้าของนั้นส่งผลกับตัวบุคคลต่อพื้นที่อย่างไร รวมไปถึงวิธีการที่บุคคลใช้สร้างความเป็นเจ้าของในพื้นที่ เพื่อให้ได้เป็นแนวทางประกอบการสังเกตร่องรอยพฤติกรรมและสภาพแวดล้อมทางกายภาพในงานวิจัยชิ้นนี้

2.1.3 การมีอาณาเขตครอบครอง

วิมลสิทธิ์ หรยางกูร (2549) ได้ให้คำจำกัดความการมีอาณาเขตครอบครอง (Territoriality) ไว้ว่า “ปรากฏการณ์ทางพฤติกรรมในสภาพแวดล้อมที่มีการยึดครองอาณาเขตในในลักษณะชั่วคราวหรือค่อนข้างถาวร โดยการแสดงความเป็นส่วนบุคคลหรือการปกป้อง มีการกระจายตัวในการยึดครองพื้นที่ อาณาเขตที่อยู่รอบ ๆ ตัวบุคคล ที่เรียกว่า ที่เว้นว่างส่วนบุคคล เป็นอาณาเขตครอบครองของบุคคล” นอกจากนี้ยังแบ่งการยึดครองอาณาเขตออกเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ 1.) การแสดงความเป็นส่วนบุคคล 2.) การปกป้อง โดยในที่นี้จะกล่าวถึงรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ คือ การแสดงความเป็นส่วนบุคคล

การแสดงความเป็นส่วนบุคคล จะพบในสภาพแวดล้อมทางกายภาพในลักษณะของการแสดงความเป็นเจ้าของในพื้นที่ การกำหนดขอบเขตพื้นที่ เพื่อป้องกันไม่ให้บุคคลอื่นก้าวล้ำมาในอาณาเขตหรือพื้นที่ของตน เช่น การแบ่งเครื่องเรือนของตนเองไว้ใช้ส่วนตัว การวางสิ่งของของตนทิ้งไว้ในอาณาเขตของตน สอดคล้องกับงานวิจัยของที่ Samura (2016) ที่พบว่าผู้ให้ข้อมูลใช้วิธีนำสิ่งของที่เป็นของตนไปประดับตกแต่งไว้ในพื้นที่ตนได้ครอบครอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั่วคราว เช่น แปะรูปภาพ วางตุ๊กตา และ Lewinson (2007) พบว่า ผู้ให้ข้อมูลใช้วิธีปรับเปลี่ยนการจัดวางเครื่องเรือนในห้องของตนเอง และแปะภาพหรือของส่วนตัวไว้กับผนัง

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น พบว่า การมีอาณาเขตครอบครองเป็นหนึ่งในวิธีการสร้างความเป็นส่วนตัวภายในพื้นที่ และพบผลการวิจัยสอดคล้องกันว่าการสร้างอาณาเขตครอบครองกระทำได้โดยการทิ้งเอกลักษณ์ ความเป็นตัวเอง หรือสิ่งของที่แสดงการคงอยู่ของตนเองไว้ในพื้นที่ที่ต้องการแสดงอาณาเขต

ดังนั้นการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการมีอาณาเขตครอบครอง จึงเป็นการศึกษาว่าการมีอาณาเขตครอบครองที่จะช่วยสร้างความเป็นส่วนตัวหรือความเป็นเจ้าของในพื้นที่นั้นมีวิธีการอย่างไร เพื่อให้ได้เป็นแนวทางประกอบการสังเกตร่องรอยพฤติกรรมและสภาพแวดล้อมทางกายภาพในงานวิจัยชิ้นนี้

2.1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง

ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง หมายถึง ความสัมพันธ์ ความผูกพัน หรือความเกี่ยวข้องกันระหว่างบุคคลที่ใช้งานพื้นที่พักอาศัยร่วมกันในห้องพักอาศัยเดียวกัน โดยความสัมพันธ์นั้นอาจจะเป็นไปได้ด้วยดีหรือไม่ดีก็ได้ แต่หากเป็นไปได้ดีก็จะส่งผลดีต่อความพึงพอใจทางอารมณ์ของตัวบุคคลตามไปด้วย

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับความความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง Shook and Fazio (2008) พบว่า ความแตกต่างระหว่างเชื้อชาติของเพื่อนร่วมห้องส่งผลต่อความพึงพอใจในการพักอาศัยของนักศึกษา เพราะความยากในการปรับตัว หรือวัฒนธรรมที่ต่างกัน Yao (2016) พบว่าในความสัมพันธ์ของเพื่อนร่วมห้องชาวจีนกับอเมริกัน เพื่อนร่วมห้องชาวจีนมีแนวโน้มจะเปลี่ยนไปตามวัฒนธรรมของเพื่อนชาวอเมริกันมากกว่า แต่มักเกิดปัญหาในด้านการสื่อสารให้เข้าใจกัน การจัดการพื้นที่ภายในห้อง จากความต่างทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้น นอกจากนั้น Kaya และ Weber (2003) ยังพบว่าในการใช้งานห้องพักร่วมกันของเพื่อนร่วมห้องต่างเชื้อชาติ หากนักศึกษาสามารถสร้างสภาพความเป็นส่วนตัวในห้องพักได้ดีจะส่งผลดีต่อการปรับตัวในรั้วมหาลัย ส่งผลตามมาถึงประสิทธิภาพในการเรียนที่ดีขึ้นและสุขภาพจิตที่ดีขึ้น

ดังนั้นการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง จึงเป็นการศึกษาว่าความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้องนั้นส่งผลกับตัวบุคคลอย่างไร เพื่อให้ปัจจัยที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาจส่งผลกับความสัมพันธ์มาศึกษาเพิ่มเติมต่อ และทบทวนว่าในประเด็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้องนั้นมีการศึกษาร่วมกับประเด็นใดไปแล้วบ้าง

2.1.5 การประเมินสภาพแวดล้อมภายหลังการเข้าใช้งานพื้นที่

การประเมินสภาพแวดล้อมหลังการใช้งานพื้นที่ (Post-occupancy evaluation) Preiser, W.F.E. et.al. (1998) ได้ให้คำอธิบายไว้ว่าเป็นเครื่องมือประเมินพื้นที่ มีต้นกำเนิดในสก็อตแลนด์และอเมริกา โดยถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายตั้งแต่ช่วงปี ค.ศ. 1960. วิธีการที่นิยมใช้ในการประเมินอาคารจะเป็นวิธีที่มีความถูกต้อง เป็นเหตุเป็นผล พิสูจน์ได้ตามหลักการวิทยาศาสตร์ เช่น การใช้แบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากผู้ใช้งาน ได้แก่ความพึงพอใจต่อพื้นที่ หรือ ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้งานพื้นที่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อวัดผลอาคารที่ถูกสร้างขึ้นและถูกใช้งานมาสักระยะเวลาหนึ่งแล้ว เพื่อประเมินอาคารว่ามีปัญหาในการใช้งานอย่างไร และนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาต่อยอด ทำวนซ้ำไปซ้ำมาเพื่อพัฒนาอาคารให้ตอบรับการใช้งานได้ดียิ่งขึ้นไปอยู่เสมอ (รูปที่ 2.2)

รูปที่ 2.2 ภาพแสดงกระบวนการ POE (Nejati, A. 2020. The Role of the Post Occupancy Evaluation in Architecture. [Online] Available : https://hmcarchitects.com/news/the-role-of-the-post-occupancy-evaluation-in-architecture-2020-01-22/)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนั้น Preiser,W.F.E. et.al. (1998) ได้ให้คำจำกัดความวิธีนี้ไว้ว่า “การประเมินอาคารอย่างเป็นระบบและเข้มงวด ภายหลังการสร้างและถูกใช้งานมาในระยะเวลาหนึ่งแล้ว” เช่นเดียวกับที่ ปัญจพงศ์ นาคะบุตร (2553) ได้กล่าวไว้ว่า “การประเมินอาคารหลังการเข้าใช้เป็นการประเมินอย่างมีระบบวิธี คือ มีการนำเอาวิธีการค้นคว้าวิจัยที่มีระบบ มีวิธีการที่ชัดเจนเป็นวิทยาศาสตร์มาผสมกับวิธีการศึกษาค้นคว้าในศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น พฤติกรรม-สภาพแวดล้อม”

Preiser,W.F.E. et.al. (1998) แบ่งรูปแบบการเก็บข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ออกได้เป็น 3 ระดับ (รูปที่ 2.3) ได้แก่ 1.) การเก็บข้อมูลแบบกว้าง 2.) การเก็บข้อมูลแบบจำเพาะ 3.) การเก็บข้อมูลเชิงลึก ซึ่งที่อาจนำมาเลือกปรับใช้ได้ตามความเหมาะสมของลักษณะข้อมูลที่ต้องการทราบ โดยมีรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ ดังนี้

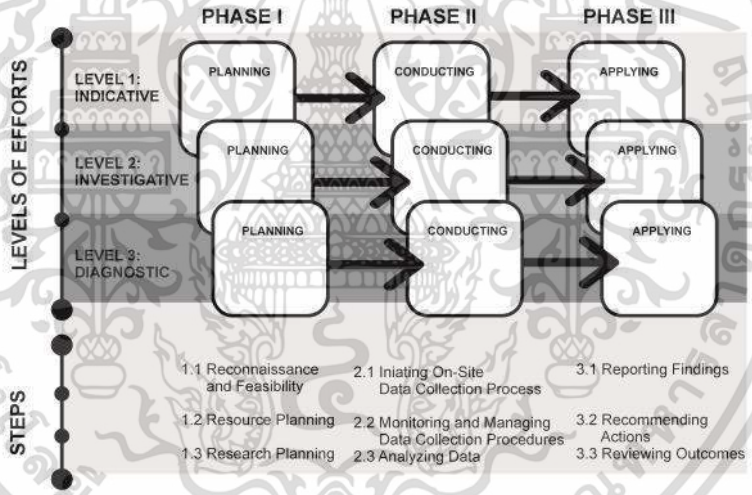

รูปที่ 2.3 ภาพเปรียบเทียบระดับขั้นของการเก็บข้อมูล (Preiser, W.F.E. Rabinowitz, H.Z. and White, E.T. 1998. **Post-occupancy Evaluation.** New York : Van Nostrand Reinhold.)

1.) การเก็บข้อมูลแบบกว้าง

การเก็บข้อมูลแบบกว้าง (Indicative POE) เป็นการเก็บข้อมูลแบบภาพรวม โดยจะทำการศึกษาข้อมูลที่ไม่ซับซ้อนและจำเพาะมากนัก เช่น ข้อดีข้อเสีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของตัวอาคาร ประวัติความเป็นมาและรูปแบบการใช้งาน ความพึงพอใจของผู้ใช้งาน รูปแบบของอาคาร โดยอาจเก็บข้อมูลได้ผ่านแบบสอบถาม การเก็บข้อมูลในระดับนี้จะใช้เวลาไม่นานนักโดยอาจจะใช้เวลาตั้งแต่ 2-3 ชั่วโมง หรือ 1-2 วัน

2.) การเก็บข้อมูลแบบจำเพาะ

การเก็บข้อมูลแบบจำเพาะ (Investigative POE) พัฒนามาจากการเก็บข้อมูลแบบกว้าง โดยจะใช้เวลาและมีความซับซ้อนมากกว่าการเก็บข้อมูลแบบกว้าง เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มากกว่า,จำเพาะ และครอบคลุมในรายละเอียดมาใช้ในการประมวลผล โดยการเก็บข้อมูลในระดับนี้อาจมีการระบุปัญหาหรือหัวข้อที่ต้องการประเมินโดยเฉพาะเจาะจง และมุ่งเน้นหาไปยังข้อมูลที่ครอบคลุมประเด็นนั้น เช่น หาข้อมูลและประเมินแค่บางช่วงเวลาหรือบางจุดที่ต้องการประเมิน ยกตัวอย่างเช่น ประเมินความพึงพอใจในการใช้งานโรงอาหาร ช่วงเวลา 08.00-10.00 น. เป็นต้น

เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้มีเป็นงานวิจัยที่ใช้วิธีการเก็บข้อมูลแบบเชิงคุณภาพ การเก็บข้อมูลจึงใช้การเก็บข้อมูลแบบกว้างเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มากและครอบคลุมเท่าที่จะทำได้ก่อน จากนั้นจึงเจาะลึกไปยังประเด็นที่ต้องการศึกษาด้วยวิธีการเก็บข้อมูลแบบจำเพาะ แต่ด้วยข้อจำกัดด้านระยะเวลาและสถานการณ์โรคระบาดจึงไม่สามารถใช้วิธีเก็บข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติมได้

นอกจากการการเก็บข้อมูลเพื่อนำมาใช้ประเมินแล้ว Preiser,W.F.E. et.al. (1998) ยังแบ่งการประเมินออกได้เป็นเป็น 3 ส่วน โดยเกณฑ์การประเมินนั้นจะมุ่งเน้นไปที่การประเมินศักยภาพของอาคารที่ตอบสนองต่อการใช้งานของมนุษย์ ได้แก่ 1.) เทคนิคหรืองานระบบภายในพื้นที่ 2.) ประโยชน์การใช้สอยภายในพื้นที่ 3.) พฤติกรรมของผู้ใช้งาน โดยรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้มีดังนี้

1.) ประโยชน์การใช้สอยภายในพื้นที่

ประโยชน์การใช้สอยภายในพื้นที่ (Functional Element) เป็นการประเมินการจัดสรรพื้นที่ใช้สอยภายในอาคาร ว่าจัดสรรพื้นที่ได้สอดคล้องและตอบสนองต่อความต้องการในการใช้งานของมนุษย์หรือไม่ เช่น ความแออัดของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ต่อการใช้งาน การจัดสรรสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการใช้งาน หรือการวางผังพื้นที่ให้เหมาะสมต่อรูปแบบการใช้งานของมนุษย์

2.) พฤติกรรมของผู้ใช้งาน

พฤติกรรมของผู้ใช้งาน (Behavioral Element) เป็นการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานอาคารต่ออาคาร เช่น มีความพึงพอใจในการใช้งานอาคารมากแค่ไหน ครอบคลุมไปจนการปฏิสัมพันธ์ของผู้ใช้งานภายในพื้นที่ การรับรู้ในพื้นที่ ความรู้สึกเป็นเจ้าของรวม หรือก็คือการวัดการรับรู้ของผู้ใช้งานอาคารต่ออาคาร ว่าอาคารส่งผลกระทบทั้งด้านดีและด้านไม่ดีต่ออารมณ์ การรับรู้ ความพึงพอใจ และพฤติกรรมของผู้ใช้งานอย่างไร

เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้มีมุ่งเน้นไปที่การศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับการสร้างความเป็นส่วนตัวในพื้นที่และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง การประเมินศักยภาพของอาคารจึงเลือกใช้แค่การประเมินประโยชน์ของการใช้สอยพื้นที่และพฤติกรรมของผู้ใช้งาน และไม่ได้เน้นย้ำไปที่ประเด็นเกี่ยวกับเทคนิคหรืองานระบบภายในพื้นที่ที่เป็นสิ่งที่อยู่นอกเหนือการปรับปรุง

ดังนั้นงานวิจัยชิ้นนี้จึงเลือกนำลักษณะการเก็บข้อมูลแบบกว้างและแบบจำเพาะมาใช้เก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใช้งานและอาคารที่มีปริมาณมากและจำเพาะมากพอร่วมกับใช้รูปแบบการประเมินประโยชน์การใช้สอยพื้นที่และพฤติกรรมผู้ใช้งานเพื่อประเมินว่าแต่เดิมนั้นผู้ใช้งานพอใจในตัวอาคารหรือไม่ และอาคารมีข้อบกพร่องหรือข้อเสนอแนะใดที่สามารถนำมาจัดทำเป็นแนวทางปรับปรุงเพิ่มเติมได้

2.2 ระเบียบวิธีวิจัยที่เคยถูกใช้มา

ระเบียบวิธีวิจัย เป็นกระบวนการหนึ่งที่จะช่วยกำหนดทิศทางของรูปแบบการทำวิจัย โดยจะช่วยกำหนดรวมไปถึงลักษณะของการเลือกกลุ่มตัวอย่าง วิธีการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์และประมวลผล การทบทวนวรรณกรรมในหัวข้อนี้จึงเป็นการศึกษาถึงงานวิจัยที่มีลักษณะหัวข้อใกล้เคียงกันว่ามีการเลือกใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบใด โดยงานวิจัยที่นำมาเปรียบเทียบมีทั้งหมด 5 เรื่อง ได้แก่ 1.) เกณฑ์การออกแบบสภาพแวดล้อมภายในหอพักนักศึกษาหญิง : กรณีศึกษา หอพักนักศึกษาหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มหาวิทยาลัยนเรศวร (ทรงพจน์ สายสืบ. 2550) 2.) การศึกษาการจัดที่เว้นว่างสำหรับหอพักนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ในหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร (นรินทร สรวิทย์ศิรกุล. 2546) 3.) Extended-stay hotel as home : an exploratory study (Lewinson. 2007) 4.) Privacy regulation and college adjustment : a comparison of american and turkish freshmen living in residence halls (Kaya and Weber. 2003) 5.) How can residence hall spaces facilitate student belonging? examining students' experiences to inform campus planning and programs (Samura. 2016)

จากการศึกษาพบว่างานวิจัยที่มีลักษณะใกล้เคียงกันนิยมใช้วิธีการเชิงผสมผสาน ซึ่งจะนำวิธีการเก็บข้อมูลของเชิงคุณภาพมาใช้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความครบถ้วนในหลาย ๆ มิติ มีความลึกตรงประเด็น และมีข้อมูลมากพอที่จะอธิบายรูปแบบสถานการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้น จากนั้นจึงนำแบบสำรวจหรือแบบสอบถามของวิธีการเชิงปริมาณนำมาใช้ตอนท้าย เพื่อสรุปผลจากข้อมูลที่ได้มาด้วยวิธีการทางสถิติ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

งานวิจัยชิ้นนี้จึงเลือกใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงผสมผสาน เพื่อให้สามารถเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ได้ครบถ้วน และนำข้อมูลมาประมวลผลเป็นแบบสอบถาม เพื่อวัดผลในเชิงปริมาณว่าข้อมูลจากเชิงคุณภาพที่ได้มานั้นมีความเหมือนหรือคล้ายจากความเห็นของกลุ่มตัวอย่างอย่างไร

ดังนั้นจึงสามารถแบ่งวิธีวิจัยออกได้เป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ 1.) วิธีวิจัยเชิงปริมาณ 2.) วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ 3.) วิธีวิจัยเชิงผสมผสาน โดยแต่ละงานวิจัยจะมีลักษณะการใช้วิธีวิจัยดังนี้ (ตารางที่ 2.1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 ตารางเปรียบเทียบระเบียบวิธีวิจัยกับงานวิจัย

งานวิจัย	ระเบียบวิธีวิจัย	
1. เกณฑ์การออกแบบสภาพแวดล้อมภายในหอพักนักศึกษา (ทรงพจน์ สายสืบ. 2550)	**เชิงผสมผสาน**	เก็บข้อมูลจากวิธีการเชิงคุณภาพด้วยการลงภาคสนามสังเกตและสัมภาษณ์ เพื่อนำข้อมูลมาทำแบบสอบถาม และนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ
2. การศึกษาการจัดที่เว้นว่างสำหรับหอพัก (นรินทร สรวิทย์ศิรกุล. 2546)	**เชิงผสมผสาน**	เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และการลงภาคสนาม โดยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และนำข้อมูลจากการลงภาคสนามและสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เนื้อหา
3. Extended-stay hotel as home (Lewinson. 2007)	**เชิงคุณภาพ**	เก็บข้อมูลด้วยการลงภาคสนามและสัมภาษณ์ จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา เขียนอธิบายสถานการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้น
4. Privacy regulation and college adjustment (Kaya and Weber. 2003)	**เชิงปริมาณ**	เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม เพื่อนำมาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ
5. How can residence hall spaces facilitate student belonging? (Samura. 2016)	**เชิงคุณภาพ**	เก็บข้อมูลด้วยการสังเกตร่องรอยพฤติกรรมจากภาพถ่ายและการสัมภาษณ์ จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา อธิบายเชื่อมโยงรูปแบบของสถานการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้น
ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวและความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19	**เชิงผสมผสาน**	เก็บข้อมูลด้วยการสังเกตร่องรอยพฤติกรรมจากภาพถ่าย สัมภาษณ์ สนทนากลุ่ม และแบบสอบถามออนไลน์ โดยนำข้อมูลจากการสังเกต สัมภาษณ์ และสนทนากลุ่ม มาวิเคราะห์เนื้อหาและจัดหมวดหมู่ข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด One-way ANOVA ค่าสหสัมพันธ์ และวิเคราะห์ความถดถอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 วิธีการที่ใช้เลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ในหัวข้อนี้เป็นการเปรียบเทียบวรรณกรรมในประเด็นของการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง ว่าในงานวิจัยที่มีประเด็นใกล้เคียงกันนั้นใช้วิธีใดบ้างในการคัดเลือก งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับงานวิจัยชิ้นนี้มี 3 เรื่อง ได้แก่ 1.) Extended-stay hotel as home : an exploratory study (Lewinson. 2007) 2.) Privacy regulation and college adjustment : a comparison of american and turkish freshmen living in residence halls (Kaya and Weber. 2003) 3.) How can residence hall spaces facilitate student belonging? examining students' experiences to inform campus planning and programs (Samura. 2016)

จากการศึกษาพบได้ว่ามีทั้งการใช้วิธีแบบสุ่มตามทฤษฎีความน่าจะเป็นและไม่ใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น โดยขึ้นอยู่กับระเบียบวิธีวิจัยที่เลือกใช้ จำนวนประชากรที่ต้องการทำการศึกษา หรือรูปแบบการเก็บข้อมูล ไปจนถึงลักษณะหัวข้อและประเด็นปัญหาในงานวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้จึงเลือกใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น เนื่องมาจากประชากรที่ทำการศึกษามีจำนวนไม่มาก และเป็นหัวข้องานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับห้องพักอาศัยที่ต้องการความเป็นส่วนตัว ความคุ้นเคยหรือความสนิทใจกันระหว่างผู้ทำการวิจัยกับผู้ให้ข้อมูลจึงมีส่วนสำคัญในการเก็บข้อมูลยังพื้นที่ส่วนตัว ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง โดยติดต่อไปยังนักศึกษาที่รู้จักเพื่อขอความร่วมมือให้มาเป็นผู้ให้ข้อมูล จากนั้นจึงใช้วิธีการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบบลูกโซ่เหมือน Lewinson (2007) โดยให้นักศึกษาที่รู้จักทำการแนะนำเพื่อนคนอื่นภายในหอพักมาเป็นผู้ให้ข้อมูล และใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มเหมือน Kaya and Weber (2003) โดยนำแบบสอบถามออนไลน์ไปเผยแพร่ตามช่องทางออนไลน์ต่างๆ และขอความร่วมมือให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลช่วยเผยแพร่ต่อให้แก่คนรู้จัก

ดังนั้นจากการศึกษาจึงแบ่งวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้ (ตารางที่ 2.2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.2 ตารางเปรียบเทียบการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัย	การเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	
	การเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูล	**การเลือกกลุ่มตัวอย่าง**
1. Extended-stay hotel as home (Lewinson. 2007)	เลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลกลุ่มแรกแบบเจาะจง จากนั้นจึงใช้วิธีเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบบลูกโซ่ในการหาผู้ให้ข้อมูลเพิ่มเติม โดยขอให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลช่วยแนะนำบุคคลต่อ	-
2. Privacy regulation and college adjustment (. 2003)	-	เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการแบบสุ่ม โดยสุ่มนำแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้งานพื้นที่ที่เลือกศึกษา และให้ตอบแบบสอบถามกลับมาพร้อมแบบฟอร์มความยินยอม
3.. How can residence hall spaces facilitate student belonging? (Samura. 2016)	เลือกแบบเจาะจง โดยส่งอีเมลล์ไปถึงประชากรทั้งหมดในพื้นที่ที่ทำการศึกษาเพื่อขอความร่วมมือในการอาสามาเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยหากใครประสงค์สมัครใจให้ตอบอีเมลล์กลับมายังผู้ทำวิจัย	-
ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวและความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19	เลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจงโดยการติดต่อไปยังคนรู้จักของผู้ทำวิจัย และใช้วิธีการเลือกแบบลูกโซ่ โดยให้คนรู้จักของผู้วิจัยติดต่อไปยังเพื่อนที่รู้จักและเข้าข่ายที่ต้องการศึกษา	เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม โดยนำแบบสอบถามออนไลน์ไปเผยแพร่ตามกลุ่มออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ตต่างๆ เช่น Facebook, Line, Twitter รวมไปถึงขอความร่วมมือให้คนรู้จักและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลช่วยเผยแพร่แบบสอบถามต่อไปยังเพื่อนกลุ่มอื่นๆ และกำหนดเงื่อนไขของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบไว้ พร้อมใช้คำถามคัดกรองกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสามารถนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมาประยุกต์ใช้กับงานวิจัยชิ้นนี้มี 4 เรื่อง ได้แก่ 1.) แนวทางการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพห้องพักในหอพักนิสิตหญิง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (กิ่งกาญจน์ แสงสุวอ. 2554) 2.) เกณฑ์การออกแบบสภาพแวดล้อมภายในหอพักนักศึกษาหญิง : กรณีศึกษา หอพักนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยนเรศวร (ทรงพจน์ สายสืบ. 2550) 3.) Extended-stay hotel as home : an exploratory study (Lewinson. 2007) 4.) How can residence hall spaces facilitate student belonging? examining students' experiences to inform campus planning and programs (Samura. 2016)

2.4.1 แนวทางการจัดการสภาพแวดล้อมทางกายภาพห้องพักในหอพักนิสิตหญิง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

แนวทางการจัดการสภาพแวดล้อมทางกายภาพห้องพักในหอพักนิสิตหญิง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดย กิ่งกาญจน์ แสงสุวอ (2554) มีเครื่องมือดังนี้ 1.) แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง สอบถามถึงข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา กฎระเบียบ ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และแนวทางการแก้ไขไปจนถึงแนวทางในการพัฒนา 2.) แบบสัมภาษณ์นิสิตหญิง เป็นแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง สอบถามถึงข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในหอพัก ความเห็นต่อกฎระเบียบปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และความต้องการอื่นของนิสิต 3.) แบบสำรวจด้านกายภาพ มีความยาว 3 หน้า ประกอบไปด้วยประเด็นเกี่ยวกับการสำรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพต่างๆภายในพื้นที่ ได้แก่ ผังเครื่องเรือนในพื้นที่ รูปแบบเครื่องเรือน วัสดุ ขนาดพื้นที่ บรรยากาศภายในสถานที่ และพฤติกรรมการใช้งานที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ 4.) แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ชุด โดยกำหนดให้มีคำถามแบบปิด 1 ชุด และ คำถามแบบเปิด 1 ชุด แบบสอบถามทั้ง 2 แบบ มีลักษณะคำถามแบบคำถามเลือกตอบ เนื้อหาตัวแบบสอบถามจะมุ่งเน้นไปที่ประเด็นเกี่ยวกับพฤติกรรม กิจกรรม ความพึงพอใจ เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้มาพัฒนาเป็นแนวทางในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2 เกณฑ์ในการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในหอพักนักศึกษาหญิง : กรณีศึกษาหอพักนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยนเรศวร

เกณฑ์ในการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในหอพักนักศึกษาหญิง : กรณีศึกษาหอพักนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยนเรศวร โดย ทรงพจน์ สายสืบ (2550) มีเครื่องมือดังนี้ 1.) แบบสำรวจพื้นที่ ประกอบไปด้วยประเด็นในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายใน เช่น ผังเครื่องเรือน วัสดุที่ใช้ พฤติกรรมหรือปัญหาที่เกิดขึ้น 2.) แบบสังเกตการณ์ มีเนื้อหาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการใช้งานภายในพื้นที่ ผลกระทบต่างๆ 3.) แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบไม่เป็นทางการ 4.) แบบสอบถาม เนื้อหาสอบถามถึงความพึงพอใจและความต้องการของนักศึกษา มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายปิด

2.4.3 Extended-stay hotel as home : an exploratory study

Extended-stay hotel as home : an exploratory study โดย Lewinson (2007) มีเครื่องมือดังนี้ 1.) แบบสัมภาษณ์ มีกรอบเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวคร่าวๆ ประกอบไปด้วยรายรับรายจ่ายและสถานภาพของผู้เข้าร่วมการวิจัย และนอกจากนั้นยังมีเนื้อหาเกี่ยวกับความพึงพอใจในสถานที่ ปัญหาที่เกิดขึ้น วิธีการที่ใช้แก้ปัญหา และความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง โดยข้อมูลทั้งหมดจะอ้างอิงจากกรอบของคำถามในการศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปพรรณนาถึงรูปแบบพฤติกรรมของผู้ใช้งาน 2.) แบบสำรวจ มีเนื้อหาเป็นกรอบในสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการเข้าไปสำรวจ ได้แก่ ผังเครื่องเรือน พฤติกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ และวิธีการที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการแก้ปัญหาชั่วคราว 3.) แบบสอบถามความยินยอมในการทำวิจัย 4.) แบบรับสมัครผู้เข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัย

2.4.4 How Can Residence Hall Spaces Facilitate Student Belonging

How Can Residence Hall Spaces Facilitate Student Belonging โดย Samura (2016) มีเครื่องมือดังนี้ 1.) แบบสำรวจ มีเนื้อหาในการสำรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพักส่วนตัว ทางผู้วิจัยจึงมอบกล้องถ่ายภาพให้แก่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มตัวอย่างบันทึกภาพตามหัวข้อที่ได้รับพร้อมเขียนอธิบายขยายความสิ่งที่เกิดขึ้นในภาพ 2.) แบบสัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิดแบบกึ่งมีโครงสร้าง ถามถึงเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้น วิธีการที่กระทำ รวมไปถึงผังพื้นที่และการจดจำผังพื้นที่ 3.) แบบสนทนากลุ่ม มีเนื้อหาต่อเนื่องจากแบบสำรวจ เพื่อสอบถามหรือพูดคุยในประเด็นสังเกตจากรูปภาพหรือสิ่งที่เกิดขึ้นในแบบสำรวจ

จากการศึกษาพบว่า การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณมีการใช้แบบสอบถามในการวัดผลความพึงพอใจและสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพมีการใช้แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต แบบสำรวจ และแบบสนทนากลุ่ม ในการเก็บข้อมูลสภาพแวดล้อมในพื้นที่และเก็บข้อมูลพฤติกรรม

งานวิจัยนี้จึงเก็บข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามออนไลน์ เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้งานห้องพักและเพิ่มปัญหาในประเด็นด้านความเป็นส่วนตัว ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง และแนวทางการปรับปรุง เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยรายการภาพถ่าย เพื่อสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพและร่องรอยพฤติกรรม ใช้แบบสนทนากลุ่มกับแบบสัมภาษณ์ เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องพัก และเพิ่มเติมคำถามเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง และแนวทางการปรับปรุง

ดังนั้นจากการศึกษาจึงแบ่งเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้ดังนี้ (ตารางที่ 2.3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.3 ตารางเปรียบเทียบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

งานวิจัย	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล				
	แบบสอบถาม	**แบบสัมภาษณ์**	**แบบสนทนากลุ่ม**	**แบบสำรวจ**	**แบบสังเกต**
1. แนวทางการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพห้องพักในหอพักนิสิตหญิง (กิ่งกาญจน์ แสงสุวอ. 2554)	แบบสอบถาม	แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่, นิสิตหญิง	-	แบบสำรวจ	-
2. เกณฑ์การออกแบบสภาพแวดล้อมภายในหอพักนักศึกษาหญิง (ทรงพจน์ สายสืบ. 2550)	แบบสอบถาม	แบบสัมภาษณ์	-	แบบสำรวจ	แบบสังเกต
3. Extended-stay hotel as home (Lewinson. 2007)	แบบสอบถามความยินยอม	แบบสัมภาษณ์	-	แบบสำรวจ	-
4. How can residence hall spaces facilitate student belonging? (Samura. 2016)	-	แบบสัมภาษณ์	แบบสนทนากลุ่ม	แบบสำรวจ	-
ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวและความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19	แบบสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 1,2	แบบสัมภาษณ์	แบบสนทนากลุ่ม	-	รายการภาพถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 วิธีการสร้างความน่าเชื่อถือให้ข้อมูล

วิธีการสร้างความน่าเชื่อถือให้ข้อมูลเป็นหนึ่งในขั้นตอนที่ช่วยยืนยันถึงความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ได้รับมาในงานวิจัย ในหัวข้อนี้จึงทบทวนวรรณกรรมเปรียบเทียบว่าในงานวิจัยเชิงผสมผสานหรืองานวิจัยเชิงคุณภาพที่ทำการศึกษาเปรียบเทียบกันนั้นใช้วิธีใดในการสร้างความน่าเชื่อถือให้ข้อมูลบ้าง โดยมีงานวิจัยที่มีความใกล้เคียงทั้งหมด 2 เรื่อง ได้แก่ 1.) Extended-stay hotel as home : an exploratory study (Lewinson. 2007) 2.) How Can Residence Hall Spaces Facilitate Student Belonging? Examining Students' Experiences to Inform Campus Planning and Programs (Samura. 2016)

จากการศึกษาพบว่ารูปแบบวิธีการตรวจสอบข้อมูลทั้งสิ้น 4 รูปแบบ ได้แก่ 1.) การเก็บข้อมูลในระยะเวลาที่ยาวนาน 2.) การตรวจสอบแบบสามเส้า 3.) การให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบซ้ำ 4.) การบรรยายบริบทของการวิจัยอย่างละเอียด (ตารางที่ 2.4) วิธีการตรวจสอบข้อมูลเหล่านี้พบทั้งในงานวิจัยของ Lewinson (2007) และ Samura (2016) โดยแต่ละรูปแบบจะมีวิธีการทำงานดังนี้

2.5.1 การเก็บข้อมูลในระยะเวลาที่ยาวนาน

การเก็บข้อมูลในระยะเวลาที่ยาวนาน (Prolong engagement) วิธีการนี้ผู้เก็บข้อมูลจะทำการเก็บข้อมูลในระยะเวลาที่ยาวนาน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่กว้าง ครบถูกประเด็น และลดการบิดเบือนของข้อมูล โดยวิธีนี้อาจใช้เวลามากกว่า 1 ปีขึ้นไป เพื่อสร้างความสามารถในการยืนยันว่าข้อมูลที่ได้นั้นมีความครบถ้วนและถูกบิดเบือนน้อยที่สุด

2.5.2 การตรวจสอบแบบสามเส้า

การตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) วิธีการนี้ผู้เก็บข้อมูลจะทำการเก็บข้อมูลเดิมซ้ำใน 3 รูปแบบ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าข้อมูลที่ได้รับมีความถูกต้อง ได้แก่ 1.) เก็บข้อมูลเดิมหลายๆครั้ง เช่น สัมภาษณ์ประเด็นเดียวกันกับผู้ให้ข้อมูลหลายคน เพื่อเทียบคำตอบว่าไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ 2.) เก็บข้อมูลจากสถานที่เดิมแต่ต่างสถานการณ์ทางสังคม เช่น ตอนผู้ให้ข้อมูลใช้งานพื้นที่คนเดียวกับตอนผู้ให้ข้อมูลใช้งานพื้นที่ร่วมกับผู้อื่น 3.) เก็บข้อมูลเดียวกันแต่เป็นในเวลาที่ต่างกัน เช่น เวลาเช้า เวลาบ่าย เวลาเย็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.3 การให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบซ้ำ

การให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบซ้ำ (Member checking) วิธีการนี้ผู้เก็บข้อมูลจะนำข้อมูลที่ได้มาจัดหมวดหมู่ วิเคราะห์ อธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น และนำกลับไปให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจความถูกต้องว่าข้อมูลที่ผ่านการตีความนั้นถูกต้องและครบถ้วนหรือไม่

2.5.4 การบรรยายบริบทของการวิจัยอย่างละเอียด

การบรรยายบริบทของการวิจัยอย่างละเอียด (Thick description of context) วิธีการนี้ผู้เก็บข้อมูลจะจดบันทึกสิ่งที่พบเห็นโดยละเอียด ได้แก่ ช่วงเวลาที่ทำการเก็บข้อมูล ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูล รวมถึงสถานการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นในระหว่างนั้น เพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความน่าเชื่อถือและมีความสามารถในการถ่ายโอนข้อมูลหรือนำข้อมูลที่บันทึกไปเปรียบเทียบต่อได้

ดังนั้นวิธีการสร้างความน่าเชื่อถือให้ข้อมูลที่จะนำมาใช้ในงานวิจัยนี้จึงเลือกใช้ 2 วิธี เนื่องจากข้อกำหนดด้านเวลาที่ไม่สามารถลงภาคสนามเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลานานได้ ได้แก่ 1.) การตรวจสอบแบบสามเส้า 2.) การให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบซ้ำ (ตารางที่ 2.4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.4 ตารางเปรียบเทียบวิธีการสร้างความน่าเชื่อถือให้ข้อมูล

งานวิจัย	วิธีการสร้างความน่าเชื่อถือให้ข้อมูล			
	การเก็บข้อมูลในระยะเวลาที่ยาวนาน	**การตรวจสอบแบบสามเส้า**	**การให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบซ้ำ**	**การบรรยายบริบทของการวิจัยอย่างละเอียด**
1. Extended-stay hotel as home : an exploratory study (Lewinson : 2007)	เก็บข้อมูลเป็นระยะเวลานานเพื่อลดการบิดเบือนของข้อมูลที่ได้รับ และเพื่อให้ได้รับครบถ้วน โดยผู้วิจัยลงภาคสนามและเก็บข้อมูลเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 6 เดือน	มีการตรวจสอบข้อมูลเดิมซ้ำจากผู้ให้ข้อมูลคนละคน หรือผู้ให้ข้อมูลคนเดียวกันแต่ต่างเวลาหรือสถานการณ์	นำข้อมูลกลับไปตรวจสอบซ้ำอีกครั้งกับผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์กลุ่ม	ผู้วิจัยจดบันทึกสถานการณ์ทางสังคมต่างๆและบทสัมภาษณ์โดยละเอียด ทั้งชื่อ สถานที่ เวลา และบริบทโดยรอบ
2. How Can Residence Hall Spaces Facilitate Student Belonging? (Samura : 2016)	เก็บข้อมูลเป็นระยะเวลา 1 ปี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและลดความบิดเบือนของข้อมูลลง	ทำการตรวจสอบข้อมูลเดิมซ้ำแต่ต่างสถานการณ์ทางสังคมและช่วงเวลา เช่น ตรวจสอบสถานที่เดียวกันตอนอยู่คนเดียวกับอยู่หลายคน	นำข้อมูลที่ได้มาหาประเด็นน่าสนใจและนำกลับไปถามซ้ำอีกครั้งเพื่อตรวจสอบในการสัมภาษณ์กลุ่ม	ผู้วิจัยบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์ไว้โดยละเอียด ถึงสิ่งที่เกิดขึ้น ชื่อผู้สัมภาษณ์ รวมถึงบันทึกภาพสิ่งที่เกิดขึ้น
ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวและความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19	-	นำข้อมูลที่ได้ไปตรวจกับผู้ให้ข้อมูลคนอื่นและเก็บข้อมูลเดิมในเวลาที่ต่างกัน	นำข้อมูลกลับไปตรวจสอบซ้ำอีกครั้งกับผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์กลุ่ม	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 วิธีการที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการใช้วิเคราะห์ข้อมูลเป็นวิธีการที่จะระบุว่าในงานวิจัยนั้นๆจัดการกับข้อมูลที่ได้มาอย่างไร เนื่องจากข้อมูลเชิงคุณภาพบางรูปแบบอาจไม่สามารถนำมาตีค่าเป็นตัวเลขหรือค่าเฉลี่ยได้ ในหัวข้อนี้จึงจะทำการทบทวนวรรณกรรมเปรียบเทียบว่าในงานวิจัยเชิงผสมผสานหรืองานวิจัยเชิงคุณภาพที่ทำการศึกษาเปรียบเทียบกันนั้นมีวิธีการที่ใช้ประมวลผลหรือสรุปผลข้อมูลจากผลการวิจัยอย่างไร โดยมีงานวิจัยที่มีความใกล้เคียงทั้งหมด 4 เรื่อง ได้แก่ 1) Extended-stay hotel as home : an exploratory study (Lewinson. 2007) 2) How Can Residence Hall Spaces Facilitate Student Belonging? Examining Students' Experiences to Inform Campus Planning and Programs (Samura. 2016) 3) เกณฑ์การออกแบบสภาพแวดล้อมภายในหอพักนักศึกษาหญิง : กรณีศึกษา หอพักนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยนเรศวร (ทรงพจน์ สายสืบ. 2550) 4) แนวทางการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพห้องพักในหอพักนิสิตหญิง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (กิ่งกาญจน์ แสงสุวอ. 2554)

จากที่ทำการทบทวนวรรณกรรม พบว่าสามารถแบ่งประเภทวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลออกได้เป็น 2 รูปแบบ คือ 1) วิเคราะห์ข้อมูลแบบเชิงคุณภาพ 2) วิเคราะห์ข้อมูลแบบเชิงปริมาณ โดยแต่ละงานวิจัยนี้มีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลดัง ตารางที่ 2.5

ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงแบ่งวิธีการวิเคราะห์ออกเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณ เนื่องด้วยงานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงผสมผสานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวและความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19 ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณภาพมาประมวลผลเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาและจัดหมวดหมู่ เพื่ออธิบายรูปแบบการสร้างความเป็นส่วนตัว การสร้างอาณาเขต และความสัมพันธ์ของประเด็นเหล่านี้กับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้กลับมาจัดทำเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นออนไลน์ถึงพฤติกรรมการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวและความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบสอบถามด้วยด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่า Chi-Square Goodness of Fit Test ค่าสหสัมพันธ์ ค่า One-way ANOVA และการวิเคราะห์ความถดถอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.5 ตารางเปรียบเทียบวิธีการที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัย	วิธีการที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล	
	วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ	**วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ**
1. Extended-stay hotel as home : an exploratory study (Lewinson. 2007)	นำภาพถ่ายที่กลุ่มตัวอย่างส่งตอบกลับมาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลที่ลงภาคสนามด้วยตนเอง จากนั้นจึงหารูปแบบของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นและเขียนอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ทางสังคม	-
2. How Can Residence Hall Spaces Facilitate Student Belonging? (Samura. 2016)	นำภาพถ่ายที่กลุ่มตัวอย่างส่งตอบกลับมาเรียบเรียงหาประเด็นเพิ่มเติมเพื่อสัมภาษณ์กลุ่ม จากนั้นจึงนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เนื้อหา หารูปแบบของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น และเขียนอธิบายสถานการณ์ทางสังคม	-
3. เกณฑ์การออกแบบสภาพแวดล้อมภายในหอพักนักศึกษา (ทรงพจน์ สายสืบ. 2550)	-	นำข้อมูลจากแบบสำรวจความเห็นจากกลุ่มตัวอย่างมาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ
4. แนวทางการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพห้องพักในหอพักนิสิตหญิง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (กิ่งกาญจน์ แสงสุวอ. 2554)	-	นำข้อมูลจากแบบสำรวจความเห็นจากกลุ่มตัวอย่างมาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ
ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวและความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19	วิธีวิเคราะห์เนื้อหาและจัดหมวดหมู่ เพื่ออธิบายรูปแบบการสร้างความเป็นส่วนตัว การสร้างอาณาเขต และความสัมพันธ์ของประเด็นเหล่านี้กับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง	วิเคราะห์มูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่า Chi-Square Goodness of Fit Test ค่าสหสัมพันธ์ One-way ANOVA และความถดถอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 ผลการวิจัยที่เคยมีการศึกษา

ในหัวข้อนี้จะทบทวนวรรณกรรมถึงผลการวิจัยของงานวิจัยในลักษณะที่มีความเกี่ยวเนื่องหรือใกล้เคียงกัน เพื่อเปรียบเทียบถึงผลการวิจัยที่ได้กับประเด็นที่ต้องการศึกษาในงานวิจัยนี้ ว่ามีข้อเห็นต่างหรือสอดคล้อง ตลอดจนมีช่องว่างในการวิจัยอย่างไร โดยจะแบ่งผลการวิจัยออกเป็น 5 ประเด็น ได้แก่ 1.) ความเป็นส่วนตัว 2.) ความรู้สึกเป็นเจ้าของ 3.) การมีอาณาเขตครอบครอง 4.) ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง 5.) แนวทางการออกแบบพื้นพักอาศัยมีการใช้งานร่วมกับผู้อื่นในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว

2.7.1 ความเป็นส่วนตัว

ผลการวิจัยของ พุทธิกันต์ สมมาตย์ (2554) พบว่าแม้จะเป็นพื้นที่สาธารณะมนุษย์ก็ยังต้องการสภาพความเป็นส่วนตัวในพื้นที่เพื่อให้สามารถกระทำการต่าง ๆ ได้โดยอิสระและไม่ถูกรบกวนจากสิ่งรบกวนรอบๆมากเกินไป ดังนั้นพื้นที่สาธารณะจึงควรมีลักษณะการใช้งานที่สามารถปรับเปลี่ยนให้เกิดสภาพความเป็นส่วนตัวได้ เช่น การบังสายตา การสร้างอาณาเขต การใช้ภาษากาย หรือการวางของทิ้งไว้เพื่อจองที่ สอดคล้องกับ Lewinson (2017) ที่พบว่าความเป็นส่วนตัวที่น้อยลงของผู้พักอาศัย ตลอดจนการที่ต้องครอบครองพื้นที่แบบไม่ถาวรและมีเงื่อนไขประกอบ ส่งผลให้เกิดความเครียดต่อผู้พักอาศัย

จากการทบทวนวรรณกรรมจึงพบว่าความเป็นส่วนตัวเกี่ยวข้องกับความเครียดของผู้ใช้งาน หากขาดสภาพความเป็นส่วนตัวจึงอาจส่งผลให้เกิดความเครียดต่อผู้ใช้งาน งานวิจัยนี้จึงจะต่อยอดโดยการศึกษาว่าความเป็นส่วนตัวที่ไม่เพียงพอนั้นจะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้องหรือไม่

2.7.2 ความรู้สึกเป็นเจ้าของ

ผลการวิจัยของ Samura (2016) และ Lewinson (2007) มีข้อค้นพบตรงกันว่าการที่ผู้ใช้งานได้มีสิทธิ์ในการครอบครอง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลงแสดงความเป็นเจ้าของในพื้นที่ครอบครองแบบชั่วคราวของตนเอง จะส่งผลให้ผู้ใช้งานเกิดความรู้สึกผ่อนคลายและสบายใจมากขึ้น ตลอดจนเพิ่มความรู้สึกในการกล้าที่จะใช้งานสิ่งของหรือพื้นที่นั้น ๆ มากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่ามีวิธีการหลายแบบที่ผู้ใช้งานมักกระทำเพื่อแสดงความรู้สึกเป็นเจ้าของใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ เช่น Samura (2016) พบว่าผู้ใช้งานมักปรับเปลี่ยนหรือติดตั้งสิ่งของของตนเองไว้ในพื้นที่ เช่น ผ้าปูเตียง ตุ๊กตา การแปะรูปหรือทิ้งข้าวของส่วนตัวไว้ในพื้นที่ เช่นเดียวกับ Lewinson (2007) ที่พบว่าผู้ใช้งานมีการปรับเปลี่ยนการจัดวางเครื่องเรือนในห้องของตนเองไปจนถึงอาจมีการแปะภาพหรือข้าวข้าวส่วนตัวไว้กับผนัง

จากการทบทวนวรรณกรรมจึงพบว่าการสร้างความเป็นเจ้าของในพื้นที่จะช่วยส่งผลให้ผู้ใช้งานมีความรู้สึกเชิงบวกกับพื้นที่มากขึ้น ตลอดจนเกิดความรู้สึกผ่อนคลายและสบายใจภายในพื้นที่ กล้าที่จะใช้งานปรับเปลี่ยนพื้นที่ของตน งานวิจัยนี้จึงจะต่อยอดโดยการศึกษาว่าการแสดงความรู้สึกเป็นเจ้าของในพื้นที่นั้นหากไม่สามารถทำได้อย่างเพียงพอหรือเกิดปัญหาขึ้นจะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้องอย่างไร

2.7.3 การมีอาณาเขตครอบครอง

ผลการวิจัยของ Samura (2016) และ Lewinson (2007) มีข้อค้นพบตรงกันว่าบุคคลที่ใช้งานพื้นที่ มีวิธีการสร้างอาณาเขตครอบครองโดยการแสดงเอกลักษณ์หรือสิ่งแสดงตัวตนไว้ในพื้นที่ที่ต้องการครอบครอง เช่น วางสิ่งของของตนไว้ในพื้นที่ แปะรูปภาพของตนไว้ในพื้นที่

จากการทบทวนวรรณกรรมจึงพบว่าการมีอาณาเขตครอบครองจะช่วยส่งผลให้ผู้ใช้งานสามารถสร้างความเป็นส่วนตัวในพื้นที่ได้มากขึ้น ตลอดจนมีพฤติกรรมการแบ่งพื้นที่การใช้งานภายในห้องพักกันอย่างชัดเจน งานวิจัยนี้จึงจะต่อยอดโดยการศึกษาว่าการแสดงอาณาเขตครอบครองในพื้นที่พักอาศัยที่มีการใช้งานร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 นั้นมีรูปแบบอย่างไร

2.7.4 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง

นอกจากสี่ประเด็นหลักข้างต้น อีกประเด็นที่งานวิจัยนี้ต้องการจะศึกษาก็คือผลกระทบระหว่างความสัมพันธ์ของเพื่อนร่วมห้อง ผู้วิจัยจึงได้ทำการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง ว่ามีการวิจัยในประเด็นปัญหาหรือปัจจัยใดบ้าง โดย Shook and Fazio (2008) พบว่า ความแตกต่างระหว่างเชื้อชาติของเพื่อนร่วมห้องส่งผลต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความพึงพอใจในการพักอาศัยของนักศึกษา เพราะความยากในการปรับตัว หรือวัฒนธรรมที่ต่างกัน และ Yao (2016) พบว่าในความสัมพันธ์ของเพื่อนร่วมห้องชาวจีนกับอเมริกัน เพื่อนร่วมห้องชาวจีนมีแนวโน้มจะเปลี่ยนไปตามวัฒนธรรมของเพื่อนชาวอเมริกันมากกว่า แต่มักเกิดปัญหาในด้านการสื่อสารให้เข้าใจกัน การจัดการพื้นที่ภายในห้อง ด้วยความต่างทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้น

จากที่ทำการทบทวนวรรณกรรมมาจึงยังไม่พบว่ามีงานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้องและพื้นที่พักอาศัย โดยเฉพาะในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว งานวิจัยนี้จึงจะต่อยอดช่องวางในการวิจัยนี้โดยศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง

2.7.5 แนวทางการออกแบบพื้นที่พักอาศัยมีการใช้งานร่วมกับผู้อื่น ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว

ผลการวิจัยของ นรินทร สรวิทย์ศิรกุล (2546) ทรงพจน์ สายสืบ (2550) และ กิ่งกาญจน์ แสงสุวอ (2554) มีข้อค้นพบสอดคล้องกันว่าพื้นที่ควรมีความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยน ซึ่งควรจะสามารถปรับพื้นที่ให้มีความเป็นส่วนตัวขึ้นมาได้ เช่น การรูดม่านปิด หรือการมีสิ่งบังสายตา และควรมีเครื่องเรือนเพียงพอสำหรับบุคคลที่พักอาศัยภายในห้องพัก

จากที่ทำการทบทวนวรรณกรรมมายังไม่พบว่ามีงานวิจัยที่ศึกษาแนวทางการปรับปรุงพื้นที่ที่มีรูปแบบการใช้งานร่วมกับผู้อื่นหรือพื้นที่ที่มีลักษณะการครอบครองชั่วคราวร่วมกับผู้อื่น ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง งานวิจัยนี้จึงจะต่อยอดช่องว่างในการวิจัยนี้โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวและความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19

สรุปผลการวิจัยจากงานวิจัยที่ได้ทำการทบทวนวรรณกรรมเปรียบเทียบมา พบว่างานวิจัยที่ผ่านมามีความมุ่งหมายเน้นย้ำไปที่การศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการสร้างความเป็นเจ้าของในพื้นที่และการสร้างความเป็นส่วนตัว โดยศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับความเครียดและอารมณ์ในตัวบุคคลรวมไปถึงปรากฏการณ์หรือรูปแบบที่ผู้ใช้งานใช้เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อม แต่ยังไม่พบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานวิจัยใดที่เน้นย้ำไปถึงผลกระทบด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่ใช้พื้นที่ร่วมกัน ว่าปัญหาในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวนั้นส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้งานอย่างไร

ช่องว่างในการวิจัยนี้จึงสามารถนำมาพัฒนาเป็นองค์ความรู้ได้ เพราะประเด็นปัญหาเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวในมิติของผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่ใช้งานพื้นที่ร่วมกันนั้น หากศึกษาและทำความเข้าใจจะส่งผลให้เข้าใจได้ถึงรูปแบบการสร้างความเป็นส่วนตัวในพื้นที่ที่มีการใช้งานร่วมกัน นำไปสู่แนวทางการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความเป็นส่วนตัว ที่จะช่วยบรรเทาความเครียดในการพักอาศัยและบรรเทาปัญหาด้านความสัมพันธ์ของผู้ที่ใช้งานพื้นที่ร่วมกัน อันส่งผลตามมาถึงสุขภาวะทั้งทางกายและทางอารมณ์ของผู้ใช้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8 สรุป

จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของกรณีศึกษา ทฤษฎีและแนวคิดที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัย ระเบียบวิธีวิจัยที่เคยถูกใช้มา วิธีการที่ใช้เลือกกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการสร้างความน่าเชื่อถือให้ข้อมูล วิธีการที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิจัยที่เคยมีการศึกษา จากนั้นจึงได้นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ประกอบในการเก็บข้อมูล เลือกกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และกรณีศึกษา จัดทำเครื่องมือ วิธีตรวจสอบความถูกต้องและวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีประเด็นที่ทำการศึกษา ดังนี้ 1.) ความเป็นส่วนตัว 2.) การมีอาณาเขตครอบครอง 3.) ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง 4.) แนวทางการออกแบบพื้นที่พักอาศัยมีการใช้งานร่วมกับผู้อื่น ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว ซึ่งประเด็นดังกล่าวผู้วิจัยได้มีการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องถึงระเบียบวิธีวิจัยที่มีการใช้มา และผลการวิจัยที่เคยเกิดขึ้น เพื่อนำไปออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ที่จะส่งผลให้การเก็บข้อมูลจากสถานที่ที่เลือกและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลดำเนินไปได้โดยถูกต้องตามหลักวิชาการ ซึ่งจะทำการกล่าวถึงในบทถัดไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

ในบทนี้จะกล่าวถึงวิธีการดำเนินการวิจัยอันจะนำไปสู่ผลการวิจัยและการอภิปรายผล ดังนั้นเนื้อหาในบทนี้ประกอบไปด้วยรูปแบบระเบียบวิธีที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ขั้นตอนในการรวบรวมข้อมูล ประชากร กลุ่มผู้ให้ข้อมูลและกรณีศึกษา เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการทำวิจัย วิธีการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 วิธีที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวและความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ใช้ห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 โดยศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับการสร้างความเป็นส่วนตัว การสร้างอาณาเขต ร่วมกับความสัมพันธ์ของประเด็นเหล่านี้กับความสัมพันธ์ของเพื่อนร่วมห้อง

การวิจัยนี้ศึกษาค้นคว้าโดยนำเอาวิธีการของการวิจัยเชิงคุณภาพและปริมาณมาใช้ แต่เนื่องจากสถานการณ์โรคระบาดโควิด 19 ทำให้การเก็บข้อมูลต้องดำเนินการผ่านทางออนไลน์ จากเดิมที่เป็นการลงภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูล การเก็บข้อมูลประกอบด้วย สังเกตร่องรอยผ่านทางภาพถ่ายจากผู้ให้ข้อมูลร่วมกับการสัมภาษณ์ออนไลน์และสนทนากลุ่มออนไลน์ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีความกว้าง ครอบคลุม และครบถ้วนในปัจจัยต่างๆที่ต้องการ จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้รับมาประมวลผล วิเคราะห์ จัดหมวดหมู่เพื่อหารูปแบบของพฤติกรรม และอธิบายสถานการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นในห้องพักอาศัย และระหว่างบุคคลที่พักอาศัยร่วมกัน และการกระทำที่เกิดขึ้น ว่าเกิดสถานการณ์ใดขึ้นมาและสถานการณ์นั้นส่งผลต่อประเด็นด้านความเป็นส่วนตัวอย่างไร และประเด็นเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้องอย่างไร เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่จะเป็นแนวทางประกอบการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภายในห้องพักอาศัยที่มีลักษณะการใช้งานร่วมกับผู้อื่น โดยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้ (ตารางที่ 3.1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 ลำดับขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการวิจัย	วิธีการเก็บข้อมูล	ประชากรและกรณีตัวอย่างที่ทำการศึกษา	เครื่องมือและอุปกรณ์	วิธีการตรวจสอบข้อมูล	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
การวิจัยเชิงคุณภาพ	1. สังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพักจากภาพถ่าย ของนักเรียนนักศึกษาที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว	ห้องพักที่มีการใช้งานร่วมกันของนักเรียนนักศึกษาผู้มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว ในสถานการณ์โควิด 19 จำนวนทั้งหมด 2 กรณีศึกษา ได้แก่ 1.) กรณีศึกษาบ้านเดี่ยว 2.) กรณีศึกษาหอพักเอกชน A	- คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต - รายการภาพถ่ายภายในห้องพัก - Google forms, Google sheet	- การให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบซ้ำ	- นำข้อมูลที่ได้มาจัดหมวดหมู่และอธิบายรูปแบบที่เกิดขึ้น
การวิจัยเชิงคุณภาพ	2. สังเกตร่องรอยพฤติกรรมจากภาพถ่าย นักเรียนนักศึกษาที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว	นักเรียนนักศึกษา 4 คน ที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัวและใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 จากกรณีศึกษาบ้านเดี่ยวและหอพักเอกชน แบ่งออกเป็น กรณีศึกษาบ้านเดี่ยว 1.) นักเรียนหญิง ก 2.) นักศึกษาหญิง ข กรณีศึกษาหอพักเอกชน A 1.) นักศึกษาหญิง ค 2.) นักศึกษาหญิง ง	- คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต - รายการภาพถ่ายภายในห้องพัก	- การให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบซ้ำ	- นำข้อมูลที่ได้มาจัดหมวดหมู่และอธิบายรูปแบบที่เกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

วิธีการวิจัย	วิธีการเก็บข้อมูล	ประชากรและกรณีตัวอย่างที่ทำการศึกษา	เครื่องมือและอุปกรณ์	วิธีการตรวจสอบข้อมูล	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
การวิจัยเชิงคุณภาพ	3. สนทนากลุ่มออนไลน์	นักเรียนนักศึกษา 2 คน ที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัวและใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 จากกรณีศึกษาบ้านเดี่ยวและหอพักเอกชน A โดยผู้ให้ข้อมูลจะต้องไม่มาจากห้องพักเดียวกัน ได้แก่ 1.) นักเรียนหญิง ก 2.) นักศึกษาหญิง ค	- แบบสนทนากลุ่ม - โปรแกรม Zoom	- การตรวจสอบแบบสามเส้า	- วิเคราะห์เนื้อหา
การวิจัยเชิงคุณภาพ	4. สัมภาษณ์ออนไลน์	นักเรียนนักศึกษา 1 คน ที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัวและใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 จากกรณีศึกษาบ้านเดี่ยว ได้แก่ 1.) นักศึกษาหญิง ข	- แบบสัมภาษณ์ - โปรแกรม Zoom	- การตรวจสอบแบบสามเส้า	- วิเคราะห์เนื้อหา
การวิจัยเชิงปริมาณ	5. สอบถามความคิดเห็นออนไลน์	กลุ่มตัวอย่างนักเรียนนักศึกษา 34 คน ที่ใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19	- แบบสอบถามออนไลน์ ครั้งที่ 1 - Google forms, Google sheet	- คำถามคัดกรองกลุ่มตัวอย่าง	- วิเคราะห์ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

วิธีการวิจัย	วิธีการเก็บข้อมูล	ประชากรและกรณีตัวอย่างที่ทำการศึกษา	เครื่องมือและอุปกรณ์	วิธีการตรวจสอบข้อมูล	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
การวิจัยเชิงคุณภาพ	6. สังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพักจากภาพถ่ายของกรณีศึกษาที่มีสถานะเป็นเพื่อน	ห้องพักที่มีการใช้งานร่วมกันของนักเรียนนักศึกษาผู้มีสถานะเป็นเพื่อน ในสถานการณ์โควิด 19 จำนวนทั้งหมด 2 กรณีศึกษา ได้แก่ 1.) กรณีศึกษาหอพักเอกชน B 2.) กรณีศึกษาหอพักเอกชน C	- คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต - รายการภาพถ่ายภายในห้องพัก	- การให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบซ้ำ	- นำข้อมูลที่ได้มาจัดหมวดหมู่และอธิบายรูปแบบที่เกิดขึ้น
การวิจัยเชิงคุณภาพ	7. สังเกตร่องรอยพฤติกรรมจากภาพถ่าย ของนักเรียนนักศึกษาที่มีสถานะเป็นเพื่อน	นักเรียนนักศึกษา 5 คน ที่มีสถานะเป็นเพื่อนและใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 จากกรณีศึกษาหอพักเอกชน B และ C แบ่งออกเป็น กรณีศึกษาหอพักเอกชน B 1.) นักศึกษาชาย จ 2.) นักศึกษาชาย ฉ 3.) นักศึกษาชาย ช กรณีศึกษาหอพักเอกชน C 1.) นักศึกษาหญิง ช 2.) นักศึกษาหญิง ฌ	- คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต - รายการภาพถ่ายภายในห้องพัก	- การให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบซ้ำ	- นำข้อมูลที่ได้มาจัดหมวดหมู่และอธิบายรูปแบบที่เกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

วิธีการวิจัย	วิธีการเก็บข้อมูล	ประชากรและกรณีตัวอย่างที่ทำการศึกษา	เครื่องมือและอุปกรณ์	วิธีการตรวจสอบข้อมูล	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล
การวิจัยเชิงคุณภาพ	8. สนทนากลุ่มออนไลน์	นักเรียนนักศึกษา 2 คน ที่มีสถานะเป็นเพื่อนและใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 จากกรณีศึกษาหอพักเอกชน B และ C โดยผู้ให้ข้อมูลจะต้องไม่มาจากห้องพักเดียวกัน ได้แก่ 1.) นักศึกษาชาย จ 2.) นักศึกษาหญิง ช	- แบบสนทนากลุ่ม - โปรแกรม Line	- การตรวจสอบแบบสามเส้า	- วิเคราะห์เนื้อหา
การวิจัยเชิงคุณภาพ	9. สัมภาษณ์ออนไลน์	นักเรียนนักศึกษา 2 คน ที่มีสถานะเป็นเพื่อนและใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 จากกรณีศึกษาหอพักเอกชน B จำนวน 1 คน คือ นักศึกษาชาย ฉ จากกรณีศึกษาหอพักเอกชน C จำนวน 1 คน คือ นักศึกษาหญิง ฌ	- แบบสัมภาษณ์ - โปรแกรม Zoom	- การตรวจสอบแบบสามเส้า	- วิเคราะห์เนื้อหา
การวิจัยเชิงปริมาณ	10. สอบถามความคิดเห็นออนไลน์ครั้งที่ 2	กลุ่มตัวอย่างนักเรียนนักศึกษา 61 คน ที่ใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19	- แบบสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 2 - Google forms, Google sheet	- คำถามคัดกรองกลุ่มตัวอย่าง	- วิเคราะห์ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Chi-Square Goodness of Fit Test วิเคราะห์ความแปรปรวน One-way ANOVA ค่าสหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 วิธีการเก็บข้อมูล

วิธีการเก็บข้อมูลในการวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น 10 ขั้นตอน ได้แก่ 1.) สังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพักของกรณีศึกษาที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว 2.) สังเกตร่องรอยพฤติกรรมภายในห้องพักของผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว 3.) สนทนากลุ่มออนไลน์กับผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว 4.) สัมภาษณ์ออนไลน์กับผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว 5.) สอบถามความคิดเห็นออนไลน์ ครั้งที่ 1 6.) สังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพักของกรณีศึกษาที่มีสถานะเป็นเพื่อน 7.) สังเกตร่องรอยพฤติกรรมภายในห้องพักของผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นเพื่อน 8.) สนทนากลุ่มออนไลน์กับผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นเพื่อน 9.) สัมภาษณ์ออนไลน์กับผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นเพื่อน 10.) สอบถามความคิดเห็นออนไลน์ ครั้งที่ 2

3.2.1 สังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพักของกรณีศึกษาที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว

การสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพักของกรณีศึกษาที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว เป็นการสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพักที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลภายในห้องพักมีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว ได้แก่ กรณีศึกษาบ้าน (สมาชิกครอบครัว) และกรณีศึกษาหอพักเอกชน (สมาชิกครอบครัว) โดยผู้วิจัยขอความร่วมมือให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลภายในกรณีศึกษาถ่ายภาพห้องพักมุมต่างๆ ตามรายการภาพถ่ายภายในห้องพัก (ภาคผนวก ก) และส่งกลับคืนมายังผู้วิจัย เพื่อสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพัก ได้แก่ ผังเครื่องเรือน ผังงานระบบ และการแบ่งพื้นที่ใช้งานภายในห้องพัก

ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยส่งรายการภาพถ่ายภายในห้องพักให้แก่ผู้ให้ข้อมูลของกรณีศึกษาหอพักเอกชน (ครอบครัว) ในวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ.2564 เวลา 19.46 น. ได้รับการตอบกลับคืนในวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ.2564 เวลา 11.33 น. และส่งให้แก่ผู้ให้ข้อมูลของกรณีศึกษาบ้าน (ครอบครัว) ในวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ.2564 เวลา 19.46 น. ได้รับการตอบกลับคืนในวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ.2564 เวลา 21.00 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 สังเกตร่องรอยพฤติกรรมภายในห้องพักของผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว

การสังเกตร่องรอยพฤติกรรมภายในห้องพักของผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว เป็นการสังเกตร่องรอยพฤติกรรมเกี่ยวกับการสร้างความเป็นส่วนตัวและการสร้างอาณาเขตภายในห้องพักที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลภายในห้องพักมีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัวใช้งานร่วมกันอยู่ ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล 2 คน จากกรณีศึกษาบ้าน (สมาชิกครอบครัว) และ ผู้ให้ข้อมูล 2 คน จากกรณีศึกษาหอพักเอกชน (สมาชิกครอบครัว) โดยผู้วิจัยขอความร่วมมือให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลภายในกรณีศึกษาถ่ายภาพห้องพักมุมต่างๆ ตามรายการภาพถ่ายภายในห้องพัก (ภาคผนวก ก) และส่งกลับคืนมายังผู้วิจัย เพื่อสังเกตวิธีการ รูปแบบ และพฤติกรรม ที่ผู้ให้ข้อมูลใช้สร้างความเป็นส่วนตัวและสร้างอาณาเขตในห้องพัก

ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยส่งรายการภาพถ่ายภายในห้องพักให้แก่ผู้ให้ข้อมูลของกรณีศึกษาหอพักเอกชน (ครอบครัว) ในวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ.2564 เวลา 19.46 น. ได้รับการตอบกลับคืนในวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ.2564 เวลา 11.33 น. และส่งให้แก่ผู้ให้ข้อมูลของกรณีศึกษาบ้าน (ครอบครัว) ในวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ.2564 เวลา 19.46 น. ได้รับการตอบกลับคืนในวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ.2564 เวลา 21.00 น.

3.2.3 สนทนากลุ่มออนไลน์กับผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว

การสนทนากลุ่มออนไลน์กับผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว เป็นการใช้แบบสนทนากลุ่ม (ภาคผนวก ข) สัมภาษณ์ออนไลน์กับผู้ให้ข้อมูลภายในห้องพักมีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัวใช้งานร่วมกันอยู่ ได้แก่ 1.) นักเรียนหญิง ก จากกรณีศึกษาบ้าน (สมาชิกครอบครัว) และ 2.) นักศึกษาหญิง ค จากกรณีศึกษาหอพักเอกชน (สมาชิกครอบครัว) เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของห้องพัก การใช้งานพื้นที่ ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว ผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง และแนวทางการปรับปรุงเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว โดยมีข้อกำหนดว่าผู้ที่เข้าร่วมการสนทนากลุ่มจะต้องไม่เป็นผู้ที่พักอาศัยอยู่ด้วยกัน เพื่อป้องกันการบิดเบือนข้อมูล

ขั้นตอนนี้ดำเนินการในวันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ.2564 เวลา 13.35-14.07 น. เป็นระยะเวลา 32 นาที ผ่านโปรแกรมสนทนาออนไลน์ Zoom และขอความยินยอมในการบันทึกเสียงการสนทนากลุ่มจากผู้ให้ข้อมูลที่เข้าร่วม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.4 สัมภาษณ์ออนไลน์กับผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว

การสัมภาษณ์ออนไลน์กับผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว เป็นการใช้แบบสัมภาษณ์ (ภาคผนวก ค) สัมภาษณ์ออนไลน์กับนักศึกษาหญิง ข จากกรณีศึกษาบ้าน (สมาชิกครอบครัว) โดยสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของห้องพัก การใช้งานพื้นที่ ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว ผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง และแนวทางการปรับปรุงเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว โดยมีข้อกำหนดว่าผู้ที่เข้าร่วมการสัมภาษณ์จะต้องไม่เป็นผู้ที่ผ่านการสนทนากลุ่มมาก่อน

ขั้นตอนนี้ดำเนินการในวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ.2564 เวลา 19.40–19.51 น. เป็นระยะเวลา 11 นาที ผ่านโปรแกรมสนทนาออนไลน์ Zoom และขอความยินยอมในการบันทึกเสียงการสัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลที่เข้าร่วม

3.2.5 สอบถามความคิดเห็นออนไลน์ ครั้งที่ 1

การสอบถามความคิดเห็นออนไลน์ ครั้งที่ 1 เป็นการใช้แบบสอบถามออนไลน์ ครั้งที่ 1 (ภาคผนวก ง) สอบถามความคิดเห็นทางออนไลน์จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนนักศึกษาที่มีการใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 จำนวนทั้งหมด 34 คน โดยสอบถามในประเด็นเกี่ยวกับการใช้งานห้องพัก ความเป็นส่วนตัว ผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง และแนวทางการปรับปรุงเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว

ขั้นตอนนี้ดำเนินการในวันที่ 28 ตุลาคม – 7 พฤศจิกายน พ.ศ.2564 และ 12 เมษายน – 18 เมษายน พ.ศ.2565 โดยจัดทำเป็นฟอร์มแบบสอบถามออนไลน์ทาง Google forms และส่งช่องทางการเข้าถึงให้แก่กลุ่มตัวอย่างทางช่องทางออนไลน์ต่างๆ ได้แก่ Facebook, Line และ Twitter

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.6 สังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพักของกรณีศึกษาที่มีสถานะเป็นเพื่อน

การสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพักของกรณีศึกษาที่มีสถานะเป็นเพื่อน เป็นการสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพักที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลภายในห้องพักมีสถานะเป็นเพื่อน ได้แก่ กรณีศึกษาหอพักเอกชน B (เพื่อน) และ กรณีศึกษาหอพักเอกชน C (เพื่อน) โดยผู้วิจัยขอความร่วมมือให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลภายในกรณีศึกษาถ่ายภาพห้องพักมุมต่างๆ ตามรายการภาพถ่ายภายในห้องพัก (ภาคผนวก ก) และส่งกลับคืนมายังผู้วิจัย เพื่อสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพัก ได้แก่ ผังเครื่องเรือน ผังงานระบบ และการแบ่งพื้นที่ใช้งานภายในห้องพัก

ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยส่งรายการภาพถ่ายภายในห้องพักให้แก่ผู้ให้ข้อมูลของกรณีศึกษาหอพักเอกชน B (เพื่อน) ในวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ.2565 เวลา 01.32 น. ได้รับการตอบกลับคืนในวันที่ 21 มีนาคม พ.ศ.2565 เวลา 03.33 น. และส่งให้แก่ผู้ให้ข้อมูลของกรณีศึกษาหอพักเอกชน C (เพื่อน) ในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2565 เวลา 16.54 น. ได้รับการตอบกลับคืนในวันที่ 2 เมษายน พ.ศ.2565 เวลา 13.21 น.

3.2.7 สังเกตร่องรอยพฤติกรรมภายในห้องพักของผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นเพื่อน

การสังเกตร่องรอยพฤติกรรมภายในห้องพักของผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นเพื่อน เป็นการสังเกตร่องรอยพฤติกรรมเกี่ยวกับการสร้างความเป็นส่วนตัวและการสร้างอาณาเขตภายในห้องพักที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลภายในห้องพักมีสถานะเป็นครอบครัวใช้งานร่วมกันอยู่ ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล 2 คน จากกรณีศึกษาหอพักเอกชน B (เพื่อน) และ ผู้ให้ข้อมูล 2 คน จากกรณีศึกษาหอพักเอกชน C (เพื่อน) โดยผู้วิจัยขอความร่วมมือให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลภายในกรณีศึกษาถ่ายภาพห้องพักมุมต่างๆ ตามรายการภาพถ่ายภายในห้องพัก (ภาคผนวก ก) และส่งกลับคืนมายังผู้วิจัย เพื่อสังเกตวิธีการ รูปแบบ และพฤติกรรม ที่ผู้ให้ข้อมูลใช้สร้างความเป็นส่วนตัวและสร้างอาณาเขตในห้องพัก

ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยส่งรายการภาพถ่ายภายในห้องพักให้แก่ผู้ให้ข้อมูลของกรณีศึกษาหอพักเอกชน B (เพื่อน) ในวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ.2565 เวลา 01.32 น. ได้รับการตอบกลับคืนในวันที่ 21 มีนาคม พ.ศ.2565 เวลา 03.33 น. และส่งให้แก่ผู้ให้ข้อมูลของกรณีศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หอพักเอกชน C (เพื่อน) ในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2565 เวลา 16.54 น. ได้รับการตอบกลับคืนในวันที่ 2 เมษายน พ.ศ.2565 เวลา 13.21 น.

3.2.8 สนทนากลุ่มออนไลน์กับผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นเพื่อน

การสนทนากลุ่มออนไลน์กับผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นเพื่อน เป็นการใช้แบบสนทนากลุ่ม (ภาคผนวก ข) สัมภาษณ์ออนไลน์กับผู้ให้ข้อมูลภายในห้องพักมีสถานะเป็นเพื่อนใช้งานร่วมกันอยู่ จากกรณีศึกษาหอพักเอกชน B (เพื่อน) จำนวน 1 คน ได้แก่ 1.) นักศึกษาชาย จ. และ จากกรณีศึกษาหอพักเอกชน C (เพื่อน) จำนวน 1 คน ได้แก่ 1.) นักศึกษาหญิง ซ. เกี่ยวกับการใช้งานพื้นที่ ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว ผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง และแนวทางการปรับปรุงเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว โดยมีข้อกำหนดว่าผู้ที่เข้าร่วมการสนทนากลุ่มจะต้องไม่เป็นผู้ที่พักอาศัยอยู่ด้วยกัน เพื่อป้องกันการบิดเบือนข้อมูล

ขั้นตอนนี้ดำเนินการในวันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ.2565 เวลา 20.55-21.50 น. เป็นระยะเวลา 55 นาที ผ่านโปรแกรมสนทนาออนไลน์ Line และขอความยินยอมในการบันทึกแชทข้อความที่สนทนาระหว่างสนทนากลุ่ม

3.2.9 สัมภาษณ์ออนไลน์กับผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นเพื่อน

การสัมภาษณ์ออนไลน์กับผู้ให้ข้อมูลที่มีสถานะเป็นเพื่อน เป็นการใช้แบบสัมภาษณ์ (ภาคผนวก ค) สัมภาษณ์ออนไลน์กับนักศึกษาชาย ฉ จากกรณีศึกษาหอพักเอกชน B (เพื่อน) และนักศึกษาหญิง ฌ จากกรณีศึกษาหอพักเอกชน C (เพื่อน) โดยสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของห้องพัก การใช้งานพื้นที่ ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว ผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง และแนวทางการปรับปรุงเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว โดยมีข้อกำหนดว่าผู้ที่เข้าร่วมการสัมภาษณ์จะต้องไม่เป็นผู้ที่ผ่านการสนทนากลุ่มมาก่อน

ขั้นตอนนี้ดำเนินการสัมภาษณ์นักศึกษาชาย ฉ จากกรณีศึกษาหอพักเอกชน B (เพื่อน) ในวันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ.2565 เวลา 21.00-22.05 น. เป็นระยะเวลา 65 นาที และสัมภาษณ์นักศึกษาหญิง ฌ จากกรณีศึกษาหอพักเอกชน C (เพื่อน) ในวันที่ 5 เมษายน พ.ศ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2565 เวลา 11.00-12.00 น. เป็นระยะเวลา 60 นาที ผ่านโปรแกรมสนทนาออนไลน์ Zoom และขอความยินยอมในการบันทึกแชทข้อความที่สนทนาระหว่างสัมภาษณ์

3.2.10 สอบถามความคิดเห็นออนไลน์ ครั้งที่ 2

การสอบถามสอบถามความคิดเห็นออนไลน์ ครั้งที่ 2 เป็นการใช้แบบสอบถามออนไลน์ ครั้งที่ 2 (ภาคผนวก จ) สอบถามความคิดเห็นทางออนไลน์จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนนักศึกษาที่มีการใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 จำนวนทั้งหมด 61 คน โดยสอบถามในประเด็นเกี่ยวกับการใช้งานห้องพัก ความเป็นส่วนตัว ผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง และแนวทางการปรับปรุงเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว

ขั้นตอนนี้ดำเนินการในวันที่ 31 มีนาคม - 18 พฤษภาคม พ.ศ.2565 โดยจัดทำเป็นฟอร์มแบบสอบถามออนไลน์ทาง Google forms และส่งช่องทางการเข้าถึงให้แก่กลุ่มตัวอย่างทางช่องทางออนไลน์ต่างๆ ได้แก่ Facebook, Line และ Twitter

3.3 ประชากร กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และกรณีศึกษา

ประชากร กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และกรณีศึกษาที่ทำการศึกษาในการวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ 1.) ประชากรที่ทำการศึกษา 2.) ห้องพักกรณีศึกษา 3.) กลุ่มผู้ให้ข้อมูล 4.) กลุ่มตัวอย่างนักเรียนและนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19

3.3.1 ประชากรที่ทำการศึกษา

ประชากรของการวิจัยนี้ คือ นักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 จำนวนประชากรที่แน่ชัดไม่สามารถระบุเป็นตัวเลขชัดเจนได้ แต่คาดว่ามีมากกว่า 100,000 คน อ้างอิงจากจำนวนนักเรียนระดับมัธยมปลาย นักศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีในระบบทั้งหมด 802,613 คน (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2563)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2 ห้องพักกรณีศึกษา

ห้องพักที่ทำการศึกษามี 4 กรณีศึกษา ได้แก่ 1.) บ้านเดี่ยว (ผู้ให้ข้อมูลมีสถานะสมาชิกครอบครัว) 2.) หอพักเอกชน A (ผู้ให้ข้อมูลมีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว) 3.) หอพักเอกชน B (ผู้ให้ข้อมูลมีสถานะเป็นเพื่อน) 4.) หอพักเอกชน C (ผู้ให้ข้อมูลมีสถานะเป็นเพื่อน)

ทางผู้วิจัยได้เลือกศึกษากรณีศึกษาเหล่านี้เนื่องจากห้องพักมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่ต้องการศึกษา ได้แก่ เป็นพื้นที่ส่วนตัวที่มีการใช้งานร่วมกับบุคคลอื่นในสถานการณ์โควิด 19 ภายในพื้นที่มีพฤติกรรมของการสร้างความเป็นส่วนตัว การสร้างอาณาเขต

ผู้วิจัยเลือกกรณีศึกษาเหล่านี้ด้วยการเลือกแบบเจาะจงไม่ใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็นเนื่องจากผู้วิจัยรู้จักเป็นการส่วนตัวกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้งานกรณีศึกษาเหล่านี้ จึงทำให้ง่ายต่อการขอความร่วมมือในการศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพและพฤติกรรมที่เกิดขึ้น

3.3.2.1 บ้านเดี่ยว (สมาชิกครอบครัว)

กรณีศึกษาบ้านเดี่ยว (สมาชิกครอบครัว) คือ ห้องนอนภายในบ้านเดี่ยว ตัวห้องนอนที่ทำการศึกษาตั้งอยู่บริเวณชั้น 2 มีจำนวนนักเรียนนักศึกษาใช้งานห้องพักทั้งหมด 2 คน ได้แก่ 1.) นักเรียนหญิง ก 2.) นักศึกษาหญิง ข โดยผู้ใช้งานในกรณีศึกษานี้มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัวกัน (รูปที่ 3.1)

รูปที่ 3.1 ภาพตัวบ้านเดี่ยว (Google Earth. 2563. **13.797740809016018, 100.6189596464177.** [Online]. เข้าถึงได้จาก : https://www.google.com/maps/@13.7977188,100.6188189,3a,75y,159.57h,91.26t/data=!3m6!1e1!3m4!1sYnCSdBtxdkY3qsyYdxFTxg!2e0!7i16384!8i8192.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2.2 หอพักเอกชน A (สมาชิกครอบครัว)

กรณีศึกษาหอพักเอกชน A (สมาชิกครอบครัว) คือ ห้องพักภายในหอพักเอกชน มีจำนวนนักเรียนนักศึกษาใช้งานห้องพักทั้งหมด 2 คน ได้แก่ 1.) นักศึกษาหญิง ค 2.) นักศึกษาหญิง ง โดยผู้ใช้งานในกรณีศึกษานี้มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัวกัน

รูปที่ 3.2 ภาพตัวหอพักของกรณีศึกษาหอพักเอกชน A (Google Earth. 2563. **16.479533962999266, 102.81008175163153.** [Online]. เข้าถึงได้จาก : https://www.google.com/maps/@16.4795409,102.8097342,3a,75y,294.49h,93.84t/data=!3m6!1e1!3m4!1sFij4FAHQJrM27i_6KOpbxA!2e0!7i13312!8i6656?hl=t)

3.3.2.3 หอพักเอกชน B (เพื่อน)

กรณีศึกษาหอพักเอกชน B (เพื่อน) คือ ห้องพักภายในหอพักเอกชน มีจำนวนนักเรียนนักศึกษาใช้งานห้องพักทั้งหมด 3 คน ได้แก่ 1.) นักศึกษาชาย จ 2.) นักศึกษาชาย ฉ 3.) นักศึกษาชาย ช โดยผู้ใช้งานในกรณีศึกษานี้มีสถานะเป็นเพื่อนกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.3 ภาพตัวหอพักของกรณีศึกษาหอพักเอกชน B ที่มีสถานะเป็นเพื่อน (Hongpak. 2012. **Papa Mama.** [Online]. เข้าถึงได้จาก : https://scdn.hongpak.in.th/media/rooms/photos/2012/0118/20120118000025-804.jpg.)

3.3.2.4 หอพักเอกชน C (เพื่อน)

กรณีศึกษาหอพักเอกชน C (เพื่อน) คือ ห้องพักภายในหอพักเอกชน มีจำนวนนักเรียนนักศึกษาใช้งานห้องพักทั้งหมด 2 คน ได้แก่ 1.) นักศึกษาหญิง ซ 2.) นักศึกษาหญิง ฌ โดยผู้ใช้งานในกรณีศึกษานี้มีสถานะเป็นเพื่อนกัน

รูปที่ 3.4 ภาพตัวหอพักของกรณีศึกษาหอพักเอกชน C (หอพักหญิงเปี่ยมสิริ. 2562. **หอพักหญิงเปี่ยมสิริ.** [Online]. เข้าถึงได้จาก : https://www.facebook.com/หอพักหญิงเปี่ยมสิริ-2319755875014197/photos/2331090250547426.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ทำการศึกษามีทั้งหมด 4 กลุ่ม จากกรณีศึกษาประเภทละ 2 คน ดังนี้ 1.) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาบ้านเดี่ยว (สมาชิกครอบครัว) 2.) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน A (สมาชิกครอบครัว) 3.) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน B (เพื่อน) 4.) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน C (เพื่อน)

ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบบลูกโซ่ จากการติดต่อไปยังคนรู้จักของผู้ทำวิจัยที่เป็นเพื่อนกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลภายในกรณีศึกษา ให้ทำการแนะนำเพื่อขอความร่วมมือในการสนทนากลุ่มออนไลน์และสัมภาษณ์ออนไลน์

3.3.3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาบ้านเดี่ยว (สมาชิกครอบครัว)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลกรณีศึกษาบ้านเดี่ยว เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้งานห้องพักภายในกรณีศึกษาบ้านเดี่ยว มีสถานะความสัมพันธ์เป็นสมาชิกครอบครัวกัน มีจำนวนทั้งหมด 2 คน ได้แก่ 1.) นักเรียนหญิง ก 2.) นักศึกษาหญิง ข

3.3.3.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน A (สมาชิกครอบครัว)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลกรณีศึกษาบ้านเดี่ยว เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้งานห้องพักภายในกรณีศึกษาหอพักเอกชน มีสถานะความสัมพันธ์เป็นสมาชิกครอบครัวกัน มีจำนวนทั้งหมด 2 คน ได้แก่ 1.) นักศึกษาหญิง ค 2.) นักศึกษาหญิง ง

3.3.3.3 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน B (เพื่อน)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลกรณีศึกษาหอพักเอกชน B เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้งานห้องพักภายในกรณีศึกษาหอพักเอกชน มีสถานะความสัมพันธ์เป็นเพื่อนกัน มีจำนวนทั้งหมด 3 คน ได้แก่ 1.) นักศึกษาชาย จ 2.) นักศึกษาชาย ฉ 3.) นักศึกษาชาย ช และเนื่องจากนักศึกษาชาย ช ไม่ได้ใช้งานห้องพักเป็นประจำเทียบเท่าอีก 2 คน ที่เหลือ งานวิจัยนี้จึงเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นเพียงนักศึกษาชาย จ และ ฉ เท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.3.4 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน C (เพื่อน)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลกรณีศึกษาหอพักเอกชน C เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้งานห้องพักภายในกรณีศึกษาหอพักเอกชน มีสถานะความสัมพันธ์เป็นเพื่อนกัน มีจำนวนทั้งหมด 2 คน ได้แก่ 1.) นักศึกษาหญิง ซ 2.) นักศึกษาหญิง ฌ

3.3.4 กลุ่มตัวอย่างนักเรียนและนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19

กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ คือ นักเรียนและนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 จำนวน 95 คน ที่ยินดีตอบแบบสอบถามออนไลน์ โดยกลุ่มตัวอย่างต้องมีจำนวนไม่ต่ำกว่า 20 คน เพื่อนำไปสู่ข้อสรุปเชิงกว้าง (Baker and Edwards. 2012) ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการนำแบบสอบถามออนไลน์ไปเผยแพร่ตามกลุ่มโซเชียลมีเดียต่างๆ เช่น Line, Twitter, Facebook และขอความร่วมมือให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเผยแพร่แบบสอบถามออนไลน์แก่เพื่อนที่รู้จักและเข้าข่ายประชากรที่งานวิจัยนี้ต้องการศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างจะแบ่งออกเป็นกลุ่มตัวอย่างจากการสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 1 จำนวน 34 คน และกลุ่มตัวอย่างจากการสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 2 จำนวน 61 คน

3.4 เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วยเครื่องมือ 6 รูปแบบ ได้แก่ 1.) ตัวผู้วิจัยเอง 2.) รายการภาพถ่ายภายในห้องพัก 3.) แบบสนทนากลุ่ม 4.) แบบสัมภาษณ์ 5.) แบบสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 1 6.) แบบสอบถามออนไลน์ ครั้งที่ 2 และมีอุปกรณ์ทั้งหมด 5 อุปกรณ์ ได้แก่ 1.) คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต 2.) Google Forms, Google sheet 3.) โปรแกรมสนทนาออนไลน์ Zoom 4.) โปรแกรมสนทนาออนไลน์ Line 5.) โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ในส่วนของเครื่องมือมีรายละเอียดดังนี้

3.4.1 ตัวผู้วิจัย

งานวิจัยนี้ใช้ตัวผู้วิจัยเองเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยวิเคราะห์พูดคุยกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ดูเนื้อหาจากภาพถ่าย เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผล จัดหมวดหมู่ข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อตีความและอธิบายถึงรูปแบบพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสถานที่ นอกจากนี้ตัวผู้วิจัยต้องผ่านการสอบและอบรมจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยได้ผ่านอบรมเมื่อวันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2565

3.4.2 รายการภาพถ่ายภายในห้องพัก

รายการภาพถ่ายภายในห้องพักเป็นรายการสำหรับจดบันทึกบริเวณที่ต้องการให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลถ่ายภาพภายในห้องพักกรณีศึกษา พัฒนาโดยตัวผู้วิจัยเอง อิงจากพื้นที่ส่วนต่างๆที่มีในห้องพักอาศัยทั่วไป รายการภาพถ่ายนี้มีจำนวน 1 หน้า แบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ (ภาคผนวก ก) 1.) ข้อมูลเบื้องต้นของกรณีศึกษา 2.) รายการมุมที่ต้องการให้บันทึกภาพ

3.4.3 แบบสนทนากลุ่ม

แบบสนทนากลุ่มเป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของห้องพัก การใช้งานพื้นที่ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว ผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง และแนวทางการปรับปรุงเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว

ผู้วิจัยพัฒนาจากแบบสัมภาษณ์ของ Lewinson (2007) และแบบสอบถามความพึงพอใจของ กิ่งกาญจน์ แสงสุวอ (2554) จากนั้นจึงปรับเพิ่มเติมในส่วนของเนื้อหาและประเด็นที่ต้องการศึกษา ได้แก่ การดัดแปลงหรือปรับเปลี่ยนพื้นที่ การสร้างความเป็นส่วนตัว การสร้างอาณาเขต สิ่งรบกวนที่ต้องการศึกษา ผลกระทบต่อความสัมพันธ์ และแนวทางการปรับปรุง แบบสนทนากลุ่มนี้มีจำนวน 2 หน้า แบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ (ภาคผนวก ข) 1.) ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล 2.) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับห้องพัก 3.) การดัดแปลงหรือปรับเปลี่ยนพื้นที่ 4.) ความเป็นส่วนตัวภายในห้องพัก 5.) แนวทางการปรับปรุง

3.4.4 แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของห้องพัก การใช้งานพื้นที่ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว ผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง และแนวทางการปรับปรุงเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว

ผู้วิจัยพัฒนาจากแบบสัมภาษณ์ของ Lewinson (2007) และแบบสอบถามความพึงพอใจของ กิ่งกาญจน์ แสงสุวอ (2554) จากนั้นจึงปรับเพิ่มเติมในส่วนของเนื้อหาและประเด็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ต้องการศึกษา ได้แก่ การดัดแปลงหรือปรับเปลี่ยนพื้นที่ การสร้างความเป็นส่วนตัว การสร้างอาณาเขต สิ่งรบกวนที่ต้องการศึกษา ผลกระทบต่อความสัมพันธ์ และแนวทางการปรับปรุง แบบสัมภาษณ์นี้มีจำนวน 2 หน้า แบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่ (ภาคผนวก ค) 1.) ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล 2.) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับห้องพัก 3.) การดัดแปลงหรือปรับเปลี่ยนพื้นที่ 4.) ความเป็นส่วนตัวภายในห้องพัก 5.) แนวทางการปรับปรุง

3.4.5 แบบสอบถามออนไลน์ ครั้งที่ 1

แบบสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 1 เป็นแบบสอบถามออนไลน์เกี่ยวกับการใช้งานห้องพักร่วมกันของนักเรียนนักศึกษาในสถานการณ์โควิด 19 โดยสอบถามในประเด็นเกี่ยวกับการใช้งานห้องพัก ความเป็นส่วนตัว ผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง และแนวทางการปรับปรุงเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว

ผู้วิจัยพัฒนาจากแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้งานหอพักของ กิ่งกาญจน์ แสงสุวอ (2554) จากนั้นจึงปรับเพิ่มเติมในส่วนของเนื้อหาและประเด็นที่ต้องการศึกษา ได้แก่ การดัดแปลงหรือปรับเปลี่ยนพื้นที่ การสร้างความเป็นส่วนตัว การสร้างอาณาเขต สิ่งรบกวนที่ต้องการศึกษา ผลกระทบต่อความสัมพันธ์ และแนวทางการปรับปรุง จัดทำเป็นฟอร์มแบบสอบถามออนไลน์ทาง Google forms แบบสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 1 มีจำนวนทั้งหมด 4 หน้า แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ (ภาคผนวก ง) 1.) การใช้งานห้องพัก 2.) ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ 3.) แนวทางการปรับปรุงห้องพัก 4.) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

3.4.6 แบบสอบถามออนไลน์ ครั้งที่ 2

แบบสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 2 ปรับปรุงจากแบบสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 1 โดยเพิ่มในส่วนของคำถามที่ช่วยคัดกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เข้าข่ายที่ต้องการศึกษาออก ปรับคำถามเกี่ยวกับสิ่งรบกวนความเป็นส่วนตัวให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น และเพิ่มคำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง แบบสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 2 มีจำนวนทั้งหมด 6 หน้า แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ (ภาคผนวก จ) 1.) การใช้งานห้องพัก 2.) ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ 3.) แนวทางการปรับปรุงห้องพัก 4.) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 วิธีการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บข้อมูลแต่ละขั้นตอนใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลในแบบของการวิจัยเชิงคุณภาพและปริมาณ เพื่อเป็นสร้างความน่าเชื่อถือในงานวิจัย ว่าข้อมูลที่ได้มานั้นมีความถูกต้อง น่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้เปรียบเทียบได้ ตลอดจนวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ออกมาเป็นข้อสรุป โดยการเก็บข้อมูลในแต่ละขั้นตอนมีวิธีการตรวจสอบข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.5.1 วิธีการตรวจสอบข้อมูล

วิธีการตรวจสอบข้อมูลในงานวิจัยชิ้นนี้ใช้วิธีการในแบบของการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีรูปแบบวิธีการตรวจสอบข้อมูลทั้งสิ้น 2 รูปแบบ ได้แก่ 1.) ตรวจสอบแบบสามเส้า 2.) การให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบซ้ำ โดยแต่ละรูปแบบมีวิธีการทำงานดังนี้ (ตารางที่ 3.2)

3.5.1.1 การตรวจสอบแบบสามเส้า

ผู้เก็บข้อมูลทำการเก็บข้อมูลเดิมซ้ำใน 2 รูปแบบ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าข้อมูลที่ได้รับมีความถูกต้อง ได้แก่ 1.) เก็บข้อมูลเดิมในกรณีศึกษาเดิมจากผู้ให้ข้อมูลคนละคน 2.) เก็บข้อมูลเดิมจากสถานที่ที่มีเงื่อนไขการใช้งานเดิมแต่เป็นคนละสถานที่กัน

1.) เก็บข้อมูลเดิมในกรณีศึกษาเดิมจากผู้ให้ข้อมูลคนละคน โดยผู้วิจัยนำคำถามเดิมจากแบบสนทนากลุ่ม มาถามซ้ำกับผู้ให้ข้อมูลอีกคนจากกรณีศึกษาเดียวกัน ซึ่งจะต้องไม่เป็นผู้ให้ข้อมูลที่ผ่านการสนทนากลุ่มมา เพื่อตรวจสอบข้อมูลที่ได้ว่าตรงกันหรือต่างกันในส่วนไหนหรือไม่

2.) เก็บข้อมูลเดิมจากสถานที่ที่มีเงื่อนไขการใช้งานเดิมแต่เป็นคนละสถานที่กัน โดยผู้วิจัยนำชุดคำถามเดียวกันกับที่ถามผู้ให้ข้อมูลในกรณีศึกษา มาถามซ้ำกับผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาอื่นที่มีลักษณะการใช้งานห้องพักเหมือนกัน เพื่อตรวจสอบข้อมูลที่ได้ว่าตรงกันหรือต่างกันในส่วนไหนหรือไม่

3.5.1.2 การให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบซ้ำ

ผู้เก็บข้อมูลนำข้อมูลที่ได้มาจัดหมวดหมู่ วิเคราะห์ อธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น และนำกลับไปให้ผู้ให้ข้อมูลจำนวนทั้งหมด 8 คน ได้แก่ นักเรียนนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากกรณีศึกษาบ้านเดี่ยว (สมาชิกครอบครัว) 2 คน, นักเรียนนักศึกษาจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน (สมาชิกครอบครัว) 2 คน, นักเรียนนักศึกษาจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน B (เพื่อน) 2 คน และนักเรียนนักศึกษาจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน C (เพื่อน) 2 คน ตรวจความถูกต้องว่าข้อมูลที่ผ่านการตีความนั้นถูกต้องหรือไม่

ตารางที่ 3.2 การตรวจสอบข้อมูล

ปัจจัยที่ศึกษา	การตรวจสอบข้อมูล	
	การตรวจสอบแบบสามเส้า	การให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบซ้ำ
ข้อมูลทั่วไป		
กรณีศึกษาห้องพักที่มีการใช้งานร่วมกันโดยนักเรียนนักศึกษา ในสถานการณ์โควิด 19		
ผังเครื่องเรือนและผังงานระบบ		✓
ลักษณะเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก		✓
ผู้ให้ข้อมูลภายในกรณีศึกษา		
สถานะความสัมพันธ์		✓
เพศกำเนิด		✓
ระดับการศึกษา		✓
ประเภทที่พักอาศัย		✓
จำนวนผู้ใช้งานห้องพักในปัจจุบัน		✓
เวลาที่ใช้งานห้องพักต่อวัน		✓
ร่องรอยพฤติกรรมในการสร้างความเป็นส่วนตัวและสร้างอาณาเขต		
พื้นที่ที่มีการดัดแปลง ตกแต่งมากที่สุด		✓
ร่องรอยพฤติกรรมในการสร้างความเป็นส่วนตัว	✓	✓
ร่องรอยพฤติกรรมในการสร้างอาณาเขต	✓	✓
ความเป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน		
พื้นที่ที่รู้สึกเป็นส่วนตัวมากที่สุด		✓
ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง		
การขาดความเป็นส่วนตัวส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง	✓	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ปัจจัยที่ศึกษา	การตรวจสอบข้อมูล	
	การตรวจสอบแบบสามเส้า	การให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบซ้ำ
ปัญหาที่พบเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว		
การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ	✓	
สิ่งรบกวนที่รบกวนความเป็นส่วนตัว	✓	✓
ปัญหาที่พบในการเรียนออนไลน์	✓	✓
ความไม่เพียงพอของเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก	✓	✓
แนวทางการออกแบบและปรับปรุงห้องพักในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว		
ลักษณะเตียง	✓	✓
ลักษณะตู้เสื้อผ้า	✓	✓
การจัดวางเตียง	✓	✓
การจัดวางโต๊ะทำงาน	✓	✓
การจัดวางตู้เสื้อผ้า	✓	✓
สิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องการให้เพิ่มในห้องพัก	✓	✓

3.5.2 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยชิ้นนี้แบ่งเป็นการวิเคราะห์โดยวิธีการของเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ดังนี้ (ตารางที่ 3.4)

3.5.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ มีปัจจัยที่ต้องการศึกษาคือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล, สภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพัก, ร่องรอยพฤติกรรมภายในห้องพัก, ความเป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน, ปัญหาด้านความเป็นส่วนตัวที่เกิดขึ้นภายในห้องพัก, ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง, แนวทางการออกแบบและปรับปรุงห้องพักที่มีการใช้งานร่วมกันของนักเรียนนักศึกษาในด้านความเป็นส่วนตัว (ตารางที่ 3.3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจัยเหล่านี้มีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1.) วิธีอธิบายแบบพรรณณา 2.) การวิเคราะห์เนื้อหา โดยมีรายละเอียดดังนี้ (ตารางที่ 3.4)

1.) การอธิบายแบบพรรณณา

นำข้อมูลมาเรียบเรียงอธิบายแบบพรรณนา สรุปเนื้อหาและจัดกลุ่มข้อมูลเรียงลำดับตามความสำคัญ โดย ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล แบ่งออกเป็น เพศกำเนิด ระดับการศึกษา สถานะความสัมพันธ์ ประเภทของที่พักอาศัย จำนวนผู้ใช้งานห้องพักในปัจจุบัน เวลาที่ใช้งานห้องพักต่อวัน สภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพัก แบ่งออกเป็น ผังเครื่องเรือนและผังงานระบบ ลักษณะเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก

2.) การวิเคราะห์เนื้อหา

นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหาและจัดกลุ่มข้อมูลเรียงตามลำดับความสำคัญ โดย ร่องรอยพฤติกรรมภายในห้องพัก แบ่งออกเป็น รูปแบบและพฤติกรรมการสร้างความเป็นส่วนตัว รูปแบบและพฤติกรรมการสร้างอาณาเขตในพื้นที่ ความเป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน แบ่งออกเป็น พื้นที่ที่รู้สึกเป็นส่วนตัวที่สุดในห้องพัก ปัญหาด้านความเป็นส่วนตัวที่เกิดขึ้นภายในห้องพัก แบ่งออกเป็น สิ่งรบกวนที่รบกวนความเป็นส่วนตัว ปัญหาที่พบในการเรียนออนไลน์ ความไม่เพียงพอของเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง แบ่งออกเป็น ผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง และระดับความสัมพันธ์กับความไวต่อความเป็นส่วนตัว แนวทางการออกแบบและปรับปรุงห้องพักที่มีการใช้งานร่วมกันของนักเรียนนักศึกษาในด้านความเป็นส่วนตัว แบ่งออกเป็น ประเภทของเครื่องเรือนที่ต้องการ รูปแบบของการจัดวางเครื่องเรือนที่ต้องการ และสิ่งที่ต้องการเพิ่มเติมในห้องพัก

3.5.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้วิธีการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด Chi-Square Goodness of Fit Test ค่าสหสัมพันธ์ Multiple

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Regression Analysis และวิเคราะห์ความแปรปรวน One-way ANOVA (ภาคผนวก ฎ) มีตัวแปรที่ต้องการศึกษาคือ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง, การสร้างความเป็นส่วนตัวและอาณาเขต, ความเป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน, ความเป็นส่วนตัวในช่วงก่อน-หลัง สถานการณ์โควิด 19, ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง, ปัญหาที่พบในประเด็นเกี่ยวกับการสร้างความเป็นส่วนตัว, แนวทางการออกแบบและปรับปรุงห้องพักในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว (ตารางที่ 3.3)

ตัวแปรเหล่านี้มีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1.) สถิติพรรณณา 2.) สถิติอนุมาน (ตารางที่ 3.4)

1.) สถิติพรรณณา

แจกแจง**ค่าความถี่ ร้อยละ** ของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามออนไลน์ จากนั้นนำเสนอข้อมูลในรูปแบบการเขียนบรรยาย ตาราง แผนภูมิแท่ง โดยข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น สถานะความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง เพศ ระดับการศึกษา ประเภทของที่พัก การสร้างความเป็นส่วนตัวและอาณาเขต แบ่งออกเป็น พื้นที่ที่ใช้งานนานที่สุดต่อวัน พื้นที่ที่มีการดัดแปลงปรับเปลี่ยนมากที่สุด ความเป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน แบ่งออกเป็น ความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักบริเวณเตียง ความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักบริเวณโต๊ะทำงาน ความเป็นส่วนตัวในช่วงก่อน-หลัง สถานการณ์โควิด 19 ปัญหาที่พบในประเด็นเกี่ยวกับการสร้างความเป็นส่วนตัว แบ่งออกเป็น การขาดความเป็นส่วนตัวกับความรู้สึกเชิงลบ สิ่งรบกวนการสร้างความเป็นส่วนตัว ระดับความส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบของสิ่งรบกวน ปัญหาที่พบในการเรียนออนไลน์ ระดับความส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบของสิ่งรบกวนในการเรียนออนไลน์ ความไม่เพียงพอของเครื่องเรือน ความไม่เพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก แนวทางการออกแบบและปรับปรุงห้องพักในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว แบ่งออกเป็น ลักษณะของเตียง ลักษณะของตู้เสื้อผ้า การจัดวางเตียง การจัดวางโต๊ะทำงาน การจัดวางตู้เสื้อผ้า สิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องการให้เพิ่มในห้องพัก

แจกแจงค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นนำเสนอข้อมูลในรูปแบบการเขียนบรรยาย ตาราง โดย ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น จำนวนผู้ใช้งานห้องพักในปัจจุบัน เวลาที่ใช้งานห้องพักต่อวัน ความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน แบ่งออกเป็น ระดับความเป็นส่วนตัวบริเวณเตียง ระดับความเป็นส่วนตัวบริเวณโต๊ะทำงาน ระดับความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง แบ่งออกเป็น การขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้อง การรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้อง ความรู้สึกผ่อนคลายเมื่อใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง ความสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้องภายหลังการใช้งานห้องพักร่วมกัน ปัญหาที่พบเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว แบ่งออกเป็น การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ ระดับความส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบของสิ่งรบกวน ระดับความส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบของสิ่งรบกวนในการเรียนออนไลน์

2.) สถิติอนุมาน

Chi-Square Goodness of Fit Test ทดสอบสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวในช่วงก่อน-หลัง สถานการณ์โควิด 19 จากนั้นนำเสนอข้อมูลในรูปแบบการเขียนบรรยายและตาราง

วิเคราะห์**ค่าสหสัมพันธ์**ของความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง จากนั้นนำเสนอข้อมูลในรูปแบบการเขียนบรรยายตาราง แผนผังรูปภาพ โดย ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว ได้แก่ การรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้อง ความผ่อนคลายในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง ความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง และตัวแปรตามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง คือ ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้อง โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ .05

วิเคราะห์ **Multiple Regression Analysis** ของความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง จากนั้นนำเสนอข้อมูลในรูปแบบการเขียนบรรยายตาราง แผนผังรูปภาพ โดยทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว ได้แก่ การรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้อง ความผ่อนคลายในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง ความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง กับตัวแปรตามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง คือ ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้อง ความสนิทสนมระหว่างเพื่อนร่วมห้องภายหลังการใช้งานห้องพักร่วมกัน โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ความแปรปรวน **One-way ANOVA** เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ .05 จากนั้นนำเสนอข้อมูลในรูปแบบการเขียนบรรยายตาราง ตัวแปรต้น คือ สถานะความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง ได้แก่ เพื่อน ครอบครัว คนรัก ตัวแปรตาม คือ ระดับการขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ

ตารางที่ 3.3 ปัจจัยและตัวแปรที่ศึกษา

ปัจจัยและตัวแปรที่ศึกษา	**การเก็บข้อมูล**				
	สังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพักจากภาพถ่าย	**สังเกตร่องรอยพฤติกรรมจากภาพถ่าย**	**สนทนากลุ่มออนไลน์**	**สัมภาษณ์ออนไลน์**	**สอบถามความคิดเห็นออนไลน์**
ข้อมูลทั่วไป					
กรณีศึกษาห้องพักที่มีการใช้งานร่วมกันโดยนักเรียนนักศึกษา ในสถานการณ์โควิด 19					
ผังเครื่องเรือนและผังงานระบบ	✓		✓	✓	
ลักษณะเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก	✓		✓	✓	
ผู้ให้ข้อมูลภายในกรณีศึกษา และ นักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19					
สถานะความสัมพันธ์			✓	✓	✓
เพศกำเนิด			✓	✓	✓
ระดับการศึกษา			✓	✓	✓
ประเภทที่พักอาศัย			✓	✓	✓
จำนวนผู้ใช้งานห้องพักในปัจจุบัน			✓	✓	✓
เวลาที่ใช้งานห้องพักต่อวัน			✓	✓	✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

ปัจจัยและตัวแปรที่ศึกษา	การเก็บข้อมูล				
	สังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพักจากภาพถ่าย	สังเกตร่องรอยพฤติกรรมจากภาพถ่าย	สนทนากลุ่มออนไลน์	สัมภาษณ์ออนไลน์	สอบถามความคิดเห็นออนไลน์
ร่องรอยพฤติกรรมในการสร้างความเป็นส่วนตัวและสร้างอาณาเขต					
พื้นที่ที่ใช้งานนานที่สุดในแต่ละวัน			✓	✓	✓
พื้นที่ที่มีการดัดแปลง ตกแต่งมากที่สุด			✓	✓	✓
ร่องรอยพฤติกรรมในการสร้างความเป็นส่วนตัว		✓			
ร่องรอยพฤติกรรมในการสร้างอาณาเขต		✓			
ความเป็นส่วนตัวในช่วงก่อน-หลัง สถานการณ์โควิด 19					
การสร้างความรู้สึกเชิงลบของสิ่งรบกวน					✓
ความเป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน					
พื้นที่ที่รู้สึกเป็นส่วนตัวที่สุด			✓	✓	
ความเป็นส่วนตัวบริเวณเตียง					✓
ความเป็นส่วนตัวบริเวณโต๊ะทำงาน					✓
ความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง					✓
ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง					
การขาดความเป็นส่วนตัวส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง			✓	✓	✓
ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้อง					✓
การรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้อง					✓
ความรู้สึกผ่อนคลายเมื่อใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง					✓
ความสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้องภายหลังการใช้งานห้องพักร่วมกัน					✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

ปัจจัยและตัวแปรที่ศึกษา	การเก็บข้อมูล				
	สังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพักจากภาพถ่าย	สังเกตร่องรอยพฤติกรรมจากภาพถ่าย	สนทนากลุ่มออนไลน์	สัมภาษณ์ออนไลน์	สอบถามความคิดเห็นออนไลน์
ปัญหาที่พบเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว					
การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ			✓	✓	✓
สิ่งรบกวนที่รบกวนความเป็นส่วนตัว			✓	✓	✓
ระดับของสิ่งรบกวนที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ					✓
ปัญหาที่พบในการเรียนออนไลน์			✓	✓	✓
สิ่งรบกวนการเรียนออนไลน์ที่ส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบ					✓
ความไม่เพียงพอของเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก			✓	✓	✓
แนวทางการออกแบบและปรับปรุงห้องพักในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว					
ลักษณะเตียง			✓	✓	✓
ลักษณะตู้เสื้อผ้า			✓	✓	✓
การจัดวางเตียง			✓	✓	✓
การจัดวางโต๊ะทำงาน			✓	✓	✓
การจัดวางตู้เสื้อผ้า			✓	✓	✓
สิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องการให้เพิ่มในห้องพัก			✓	✓	✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ปัจจัยและตัวแปรที่ศึกษา	การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ		การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ					
	อธิบายพรรณา	วิเคราะห์เนื้อหา	ค่าความถี่ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ต่ำสุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	Chi-Square Goodness of Fit Test	สหสัมพันธ์	Multiple Regression Analysis	One-way ANOVA
ข้อมูลทั่วไป								
กรณีศึกษาห้องพักที่มีการใช้งานร่วมกันโดยนักเรียนนักศึกษา ในสถานการณ์โควิด 19								
ผังเครื่องเรือนและผังงานระบบ	✓							
ลักษณะเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก	✓							
ผู้ให้ข้อมูลภายในกรณีศึกษา และ นักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19								
สถานะความสัมพันธ์	✓		✓					✓
เพศกำเนิด	✓		✓					
ระดับการศึกษา	✓		✓					
ประเภทที่พักอาศัย	✓		✓					
จำนวนผู้ใช้งานห้องพักในปัจจุบัน				✓				
เวลาที่ใช้งานห้องพักต่อวัน				✓				
ร่องรอยพฤติกรรมในการสร้างความเป็นส่วนตัวและสร้างอาณาเขต								
พื้นที่ที่ใช้งานนานที่สุดในแต่ละวัน			✓					
พื้นที่ที่มีการดัดแปลง ตกแต่งมากที่สุด			✓					
ร่องรอยพฤติกรรมในการสร้างความเป็นส่วนตัว		✓						
ร่องรอยพฤติกรรมในการสร้างอาณาเขต		✓						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

ปัจจัยและตัวแปรที่ศึกษา	การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ		การวิเคราะห์ข้อมูลปริมาณ					
	อธิบายพรรณนา	วิเคราะห์เนื้อหา	ค่าความถี่ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ต่ำสุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	Chi-Square Goodness of Fit Test	สหสัมพันธ์	Multiple Regression Analysis	One-way ANOVA
ความเป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน								
พื้นที่ที่รู้สึกเป็นส่วนตัวที่สุด		✓						
ความเป็นส่วนตัวบริเวณเตียง			✓	✓				
ความเป็นส่วนตัวบริเวณโต๊ะทำงาน			✓	✓				
ความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง				✓		✓	✓	
ความเป็นส่วนตัวในช่วงก่อน-หลัง สถานการณ์โควิด 19								
การสร้างความรู้สึกเชิงลบของสิ่งรบกวน			✓		✓			
ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง								
การขาดความเป็นส่วนตัวส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง		✓		✓				
ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้อง				✓		✓	✓	
การรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้อง				✓		✓	✓	
ความรู้สึกผ่อนคลายเมื่อใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง				✓		✓	✓	
ความสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้องภายหลังการใช้งานห้องพักร่วมกัน				✓		✓	✓	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

ปัจจัยและตัวแปรที่ศึกษา	การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ		การวิเคราะห์ข้อมูลปริมาณ					
	อธิบายพรรณนา	วิเคราะห์เนื้อหา	ค่าความถี่ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ต่ำสุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	Chi-Square Goodness of Fit Test	สหสัมพันธ์	Multiple Regression Analysis	One-way ANOVA
ปัญหาที่พบเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว								
การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ		✓		✓				✓
สิ่งรบกวนที่รบกวนความเป็นส่วนตัว		✓	✓					
ระดับของสิ่งรบกวนที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ			✓	✓				
ปัญหาที่พบในการเรียนออนไลน์		✓	✓					
สิ่งรบกวนการเรียนออนไลน์ที่ส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบ			✓	✓				
ความไม่เพียงพอของเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก		✓						
แนวทางการออกแบบและปรับปรุงห้องพักในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว								
ลักษณะเตียง		✓	✓					
ลักษณะตู้เสื้อผ้า		✓	✓					
การจัดวางเตียง		✓	✓					
การจัดวางโต๊ะทำงาน		✓	✓					
การจัดวางตู้เสื้อผ้า		✓	✓					
สิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องการให้เพิ่มในห้องพัก		✓	✓					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.5 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	Value	Coding	สถิติที่ใช้
ข้อมูลทั่วไป			
นักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19			
สถานะความสัมพันธ์	ครอบครัว เพื่อน คนรัก	1 2 3	ค่าความถี่ ร้อยละ วิเคราะห์ความแปรปรวน One-way ANOVA
เพศกำเนิด	เพศหญิง เพศชาย	1 2	ค่าความถี่ ร้อยละ
ระดับการศึกษา	มัธยมศึกษา ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี	1 2 3	
ประเภทที่พักอาศัย	บ้าน ตึกแถว/ทาวน์โฮม หอพัก/คอนโดเอกชน หอพักสถานศึกษา/หอพักมหาวิทยาลัย	1 2 3 4	
จำนวนผู้ใช้งานห้องพักในปัจจุบัน	-	-	ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ต่ำสุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เวลาที่ใช้งานห้องพักต่อวัน			
ร่องรอยพฤติกรรมในการสร้างความเป็นส่วนตัวและสร้างอาณาเขต			
พื้นที่ที่ใช้งานนานที่สุดในแต่ละวัน	บริเวณเตียง	1	ค่าความถี่ ร้อยละ
พื้นที่ที่มีการดัดแปลง ตกแต่งมากที่สุด	บริเวณโต๊ะทำงาน	2	
ความเป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน			
ความเป็นส่วนตัวบริเวณเตียง	ไม่เป็นส่วนตัว เป็นส่วนตัวน้อย เป็นส่วนตัว เป็นส่วนตัวมาก	0 1 2 3	ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ต่ำสุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความเป็นส่วนตัวบริเวณโต๊ะทำงาน			
ความเป็นส่วนตัวในช่วงก่อน-หลัง สถานการณ์โควิด 19			
การสร้างความรู้สึกเชิงลบของสิ่งรบกวน	เท่าเดิม สร้างความรู้สึกเชิงลบมากขึ้น	0 1	ค่าความถี่ ร้อยละ Chi-Square Goodness of Fit Test

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.5 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	Value	Coding	สถิติที่ใช้
ปัญหาที่พบเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว			
การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ	ไม่ทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ ทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ	0 1	ค่าความถี่ ร้อยละ วิเคราะห์ความแปรปรวน One-way ANOVA
สิ่งรบกวนที่รบกวนความเป็นส่วนตัว			
เสียงรบกวนจากเพื่อนร่วมห้อง แสงไฟรบกวนจากเพื่อนร่วมห้อง ไม่มีสิ่งบังสายตาจากเพื่อนร่วมห้อง การถูกยึดครองพื้นที่ในห้อง	ไม่เลือก เลือก	0 1	ค่าความถี่ ร้อยละ
ระดับของสิ่งรบกวนที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ			
เสียงรบกวนจากเพื่อนร่วมห้อง แสงไฟรบกวนจากเพื่อนร่วมห้อง ไม่มีสิ่งบังสายตาจากเพื่อนร่วมห้อง การถูกยึดครองพื้นที่ในห้อง	เกิดความรู้สึกเชิงลบมาก เกิดความรู้สึกเชิงลบปานกลาง เกิดความรู้สึกเชิงลบน้อย ไม่เกิดความรู้สึกเชิงลบ	3 2 1 0	ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ต่ำสุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ปัญหาที่พบในการเรียนออนไลน์			
เสียงตีกันเวลาเรียนหรือเปิดไมค์ การเดินตัดผ่านมาระหว่างเปิดกล้องเรียนออนไลน์ การแบ่งพื้นที่การใช้งานในห้องพักระหว่างเรียนออนไลน์	ไม่เลือก เลือก	0 1	ค่าความถี่ ร้อยละ
สิ่งรบกวนการเรียนออนไลน์ที่ส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบ			
เสียงตีกันเวลาเรียนหรือเปิดไมค์ การเดินตัดผ่านมาระหว่างเปิดกล้องเรียนออนไลน์ การแบ่งพื้นที่การใช้งานในห้องพักระหว่างเรียนออนไลน์	เกิดความรู้สึกเชิงลบมาก เกิดความรู้สึกเชิงลบปานกลาง เกิดความรู้สึกเชิงลบน้อย ไม่เกิดความรู้สึกเชิงลบ	3 2 1 0	ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ต่ำสุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความไม่เพียงพอของเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก			
เตียง ตู้เสื้อผ้า โต๊ะทำงาน พื้นที่สำหรับเก็บของ ปลั๊กไฟ อุปกรณ์ให้แสงสว่าง	ไม่เพียงพอ เพียงพอ	0 1	ค่าความถี่ ร้อยละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.5 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	Value	Coding	สถิติที่ใช้
แนวทางการออกแบบและปรับปรุงห้องพักในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว			
ลักษณะเครื่องเรือน			
ลักษณะเตียง	เตียงเดี่ยว เตียงสองชั้น เตียงคู่	1 2 3	ค่าความถี่ ร้อยละ
ลักษณะตู้เสื้อผ้า	ตู้เสื้อผ้าแยกจากเพื่อนร่วมห้อง ใช้ตู้เสื้อผ้าร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง	1 2	
การจัดวางเครื่องเรือน			
การจัดวางเตียง การจัดวางโต๊ะทำงาน การจัดวางตู้เสื้อผ้า	จัดวางไว้ข้างกัน จัดวางไว้คนละมุมจากกัน	1 2	ค่าความถี่ ร้อยละ
สิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องการให้เพิ่มในห้องพัก			
สิ่งบังสายตาจากเพื่อนร่วมห้อง เครื่องเรือนสำหรับเก็บของส่วนกลาง อุปกรณ์ในการสร้างแสงสว่างส่วนตัว	ไม่เลือก เลือก	0 1	ค่าความถี่ ร้อยละ
ตัวแปรที่ศึกษา	**Likert scale**		**สถิติที่ใช้**
ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง			
การขาดความเป็นส่วนตัวส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง	0 (น้อยที่สุด) – 10 (มากที่สุด)		ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ต่ำสุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้อง	0 (ไม่ดีมาก) – 6 (ดีมาก)		ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ต่ำสุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สหสัมพันธ์ Multiple Regression Analysis
การรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้อง	0 (ไม่รบกวน) – 10 (รบกวนมากที่สุด)		
ความรู้สึกผ่อนคลายเมื่อใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง	0 (ไม่ผ่อนคลาย) – 10 (ผ่อนคลายมาก)		
ความสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้องภายหลังการใช้งานห้องพักร่วมกัน	0 (สนิทน้อยลง) – 10 (สนิทมากขึ้น)		
ความเป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน			
ความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง	0 (น้อยที่สุด) – 10 (มากที่สุด)		ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ต่ำสุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4
ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 7 ส่วน ได้แก่ 1.) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และกรณีศึกษา 2.) ร่องรอยพฤติกรรมในการสร้างความเป็นส่วนตัวและสร้างอาณาเขต 3.) ความเป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน 4.) ความเป็นส่วนตัวในช่วงก่อน-หลังสถานการณ์โควิด 19 5.) ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง 6.) ปัญหาที่พบเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว 7.) แนวทางการออกแบบและปรับปรุงห้องพักในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และกรณีศึกษา

ข้อมูลทั่วไปแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1.) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง 2.) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล 3.) ข้อมูลทั่วไปของกรณีศึกษา

4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ คือ นักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 จำนวนทั้งหมด 95 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มตัวอย่างจากการสอบถามความคิดเห็นออนไลน์ครั้งที่ 1 ในช่วงวันที่ 28 ตุลาคม – พฤศจิกายน พ.ศ.2564 และ 12 เมษายน – 18 เมษายน พ.ศ.2565 จำนวน 34 คน และกลุ่มตัวอย่างจากการสอบถามความคิดเห็นออนไลน์ครั้งที่ 2 ในช่วงวันที่ 31 มีนาคม – 18 พฤษภาคม พ.ศ.2565 จำนวน 61 คน ผลจากการสอบถามทั้ง 2 ครั้ง พบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้งานห้องพักโดยเฉลี่ย 2 คน/ห้อง ใช้เวลาในห้องพักโดยเฉลี่ย 14 ชั่วโมง/วัน **ในส่วนของความสัมพันธ์** กลุ่มตัวอย่าง 3 ใน 4 (75 %) มีสถานะความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้องพักเป็นเพื่อน **ในส่วนของประเภทของที่พัก** กลุ่มตัวอย่างครึ่งหนึ่ง (50%) พักอาศัยอยู่ในหอพักเอกชน/คอนโด **ในส่วนของเพศกำเนิด** กลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างส่วนใหญ่ (77%) เป็นเพศหญิง **ในส่วนของระดับการศึกษา** กลุ่มตัวอย่าง 2 ใน 3 (68%) ศึกษาในระดับปริญญาตรี (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (n = 95)

กลุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถามออนไลน์					
		ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	SD
จำนวนผู้ใช้งานห้องพักในปัจจุบัน (คน)		2.3	5	1	0.6
เวลาที่ใช้งานในห้องพักต่อวัน (ชั่วโมง)		13.7	24	5	5.3
		ความถี่		**ร้อยละ**	
สถานะความสัมพันธ์ 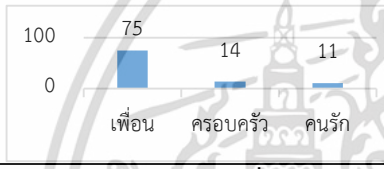	เพื่อน	**71**		**75%**	
	ครอบครัว	13		14%	
	คนรัก	11		11%	
ประเภทของที่พัก 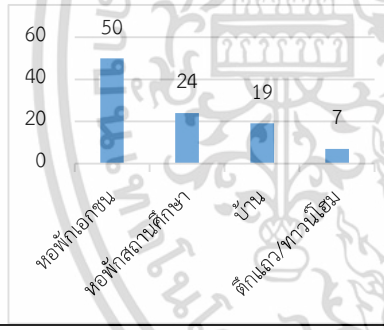	หอพัก/คอนโดเอกชน	**47**		**50%**	
	หอพักสถานศึกษา	23		24%	
	บ้าน	18		19%	
	ตึกแถว/ทาวน์โฮม	7		7%	
เพศกำเนิด 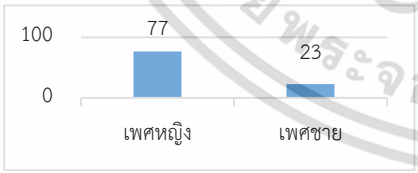	เพศหญิง	**73**		**77%**	
	เพศชาย	22		23%	
ระดับการศึกษา 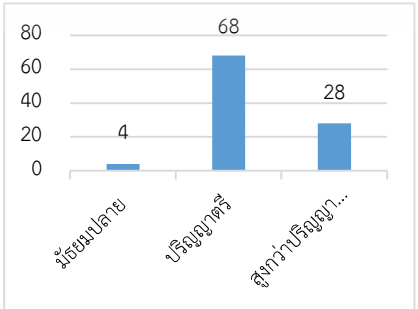	มัธยมศึกษาตอนปลาย	4		4%	
	ปริญญาตรี	**65**		**68%**	
	สูงกว่าปริญญาตรี	26		28%	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในงานวิจัยนี้ คือ นักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 โดยเป็นนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานพื้นที่ภายในกรณีศึกษาที่เลือกศึกษา มีจำนวนทั้งหมด 8 คน แบ่งออกเป็น**กลุ่มที่มีสถานะความสัมพันธ์เป็นสมาชิกครอบครัว** ได้แก่ นักเรียนนักศึกษาหญิงจากกรณีศึกษาบ้าน 2 คน นักศึกษาหญิงจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน A 2 คน และ**กลุ่มที่มีสถานะความสัมพันธ์เป็นเพื่อน** ได้แก่ นักศึกษาชายจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน B 2 คน นักศึกษาหญิงจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน C 2 คน (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล (n = 8)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล					
กรณีศึกษา	**ผู้ให้ข้อมูล**	**เพศกำเนิด**	**สถานะความสัมพันธ์**	**ระดับการศึกษา**	**ประเภทที่พัก**
บ้านเดี่ยว	นักเรียนหญิง ก	หญิง	ครอบครัว	มัธยมปลาย	บ้าน
	นักศึกษาหญิง ข			ปริญญาตรี	
หอพักเอกชน A	นักศึกษาหญิง ค	หญิง	ครอบครัว	ปริญญาตรี	หอพักเอกชน
	นักศึกษาหญิง ง			ปริญญาตรี	
หอพักเอกชน B	นักศึกษาชาย จ	ชาย	เพื่อน	ปริญญาตรี	หอพักเอกชน
	นักศึกษาชาย ฉ			ปริญญาตรี	
หอพักเอกชน C	นักศึกษาหญิง ช	หญิง	เพื่อน	ปริญญาตรี	หอพักเอกชน
	นักศึกษาหญิง ซ			ปริญญาตรี	

4.1.3 ข้อมูลทั่วไปของกรณีศึกษา

กรณีศึกษาในงานวิจัยนี้ คือ ห้องพักที่มีการใช้งานร่วมกันโดยนักเรียนนักศึกษา ในสถานการณ์โควิด 19 มีจำนวนทั้งหมด 4 กรณีศึกษา ได้แก่ 1.) กรณีศึกษาบ้าน 2.) กรณีศึกษาหอพักเอกชน A 3.) กรณีศึกษาหอพักเอกชน B 4.) กรณีศึกษาหอพักเอกชน C

ข้อมูลทั่วไปของกรณีศึกษาที่ได้จากการสังเกตสภาพแวดล้อมทางกายภาพของกรณีศึกษาจากภาพถ่าย ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว แบ่งออกเป็น ผังเครื่องเรือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และผังงานระบบ (ตารางที่ 4.3) ลักษณะเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลทั่วไปของกรณีศึกษา

ผังเครื่องเรือนและผังงานระบบ		
กรณีศึกษา	**ผังเครื่องเรือน**	**ผังงานระบบ**
บ้าน	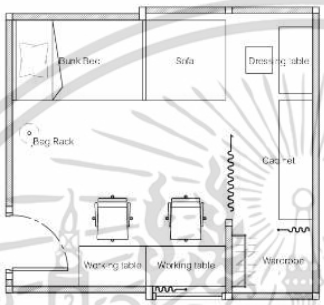 พื้นที่แบ่งออกเป็นส่วนพักผ่อน ส่วนทำงาน พื้นที่แต่งตัว พื้นที่พักผ่อนจัดเตียงสองชั้นกับโซฟาไว้ในติดกัน พื้นที่ทำงานจัดโต๊ะทำงานไว้ข้าง พื้นที่แต่งตัวจัดไว้มุมในส่วนต่อเติมและกั้นม่านบังสายตา	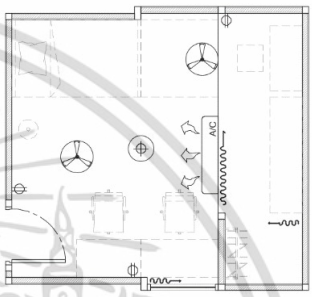 เครื่องปรับอากาศอยู่บริเวณกำแพงส่วนต่อเติม มีพัดลมติดผนังข้างเครื่องปรับอากาศ พัดลมตั้งพื้น 1 ตัว ระบบแสงสว่างมีโคมไฟกลมติดเพดาน ปลั๊กมี 3 ตำแหน่ง ได้แก่ 1.) ข้างประตู 2.) โต๊ะทำงาน 3.) ผนังส่วนต่อเติม
หอพัก เอกชน A	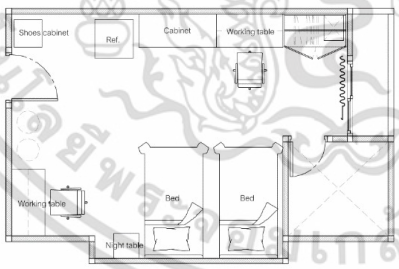 พื้นที่แบ่งออกเป็นส่วนพักผ่อน ส่วนทำงาน และพื้นที่เก็บของ พื้นที่พักผ่อนจัดเตียงไว้ในบริเวณเดียวกัน พื้นที่ทำงานจัดวางโต๊ะทำงานแยกจากกัน พื้นที่เก็บของมีตู้เสื้อผ้าหน้าห้องน้ำและชั้นวางของจัดวางตามผนัง	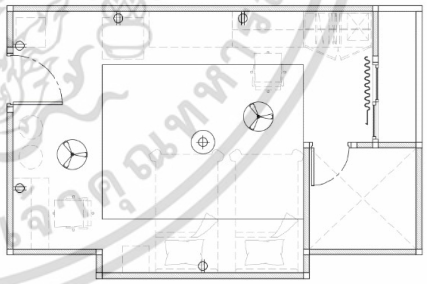 พัดลม 2 ตัว ตามจำนวนสมาชิกภายในห้องพัก แสงสว่างภายในห้องมีหลอดไฟฟลูออเรสเซนท์ติดเพดาน ปลั๊กมี 5 ตำแหน่ง ได้แก่ 1.) หัวเตียง 2.) ตำแหน่งโต๊ะทำงาน 3.) ตำแหน่งโต๊ะทำงาน 4.) ข้างประตูห้อง 5.) ส่วนเก็บของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ผังเครื่องเรือนและผังงานระบบ		
กรณีศึกษา	**ผังเครื่องเรือน**	**ผังงานระบบ**
หอพัก เอกชน B	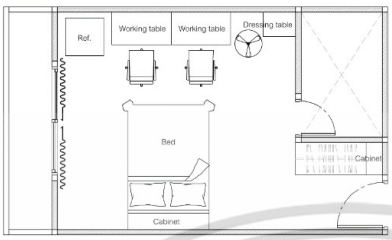 พื้นที่แบ่งออกเป็นส่วนพักผ่อน ส่วนทำงาน และพื้นที่เก็บของ พื้นที่พักผ่อนเป็นเตียงเดี่ยวกลางห้อง พื้นที่ทำงานจัดวางโต๊ะทำงานไว้ข้างกัน พื้นที่เก็บของมีบริเวณหัวเตียง โต๊ะเครื่องแป้งหน้าห้องน้ำ และตู้เสื้อผ้าตรงทางเข้าห้อง	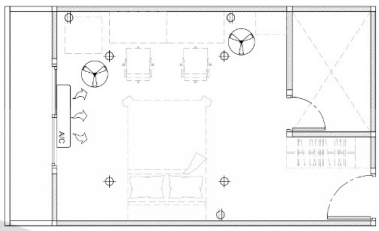 เครื่องปรับอากาศอยู่บริเวณกำแพงทางออกไประเบียง พัดลม 2 ตัว ตามจำนวนสมาชิกภายในห้องพัก แสงสว่างภายในห้องมีหลอดไฟดาวนไลท์ติดเพดาน 4 จุด ปลั๊กมี 3 ตำแหน่ง ได้แก่ 1.) หัวเตียง 2.) โต๊ะทำงาน 3.) ผนังข้างระเบียง
หอพัก เอกชน C	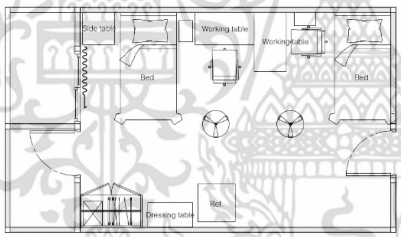 พื้นที่แบ่งออกเป็นส่วนพักผ่อน ส่วนทำงาน และพื้นที่เก็บของ พื้นที่พักผ่อนเป็นเตียงคู่ จัดวางไว้แยกกันกั้นระหว่างกันด้วยพื้นที่ทำงาน พื้นที่เก็บของมีชั้นใส่ของบริเวณโต๊ะทำงานของแต่ละคน ตู้เสื้อผ้าหน้าห้องน้ำ และโต๊ะเครื่องแป้ง	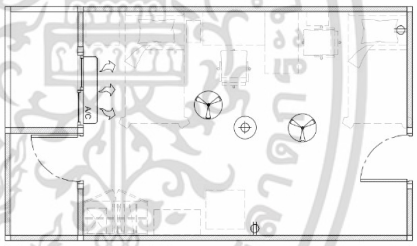 เครื่องปรับอากาศอยู่บริเวณกำแพงทางออกไประเบียง พัดลม 2 ตัว ตามจำนวนสมาชิกภายในห้องพัก แสงสว่างภายในห้องมีหลอดไฟติดเพดานกลางห้อง 1 จุด ปลั๊กมี 2 ตำแหน่ง ได้แก่ 1.) หัวเตียง 2.) ผนังฝั่งตู้เสื้อผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 ลักษณะเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก

ลักษณะเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก					
กรณีศึกษา	**เตียง**	**โต๊ะทำงาน**	**ตู้เสื้อผ้า**	**ส่วนเก็บของ**	**สิ่งอำนวยความสะดวก**
บ้าน	 เตียงสองชั้น จำนวน 1 เตียง	 โต๊ะทำงานมี 2 ชุด ตัวซ้าย สภาพสมบูรณ์ดี ตัวขวาวัสดุปิดทับลายไม้ ผิวหน้าสึกจึงนำผ้ามาปู	 ราวแขวนติดผนัง จำนวน 2 ชิ้น	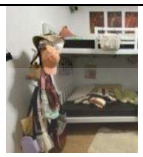 เสาแขวนกระเป๋า 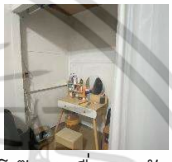 โต๊ะเครื่องแป้งและตู้เก็บของ	 โคมไฟกลมติดเพดาน พัดลมติด พัดลมตั้งพื้น 1 ตัว และเครื่องปรับอากาศ
หอพักเอกชน A	 เตียงเดี่ยว 3 ฟุต จำนวน 2 เตียง	 โต๊ะทำงาน 2 ชุด ด้านบนมีชั้นวางของ	 ตู้เสื้อผ้าบานเปิดคู่	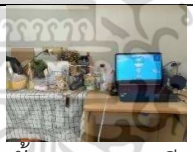 ชั้นวางของ มีการคลุมผ้าปิดไว้ด้านบน	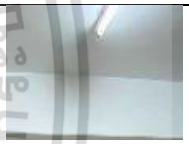 หลอดไฟฟลูออเรสเซนท์ติดเพดาน พัดลมตั้งพื้น 2 ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ลักษณะเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก					
กรณีศึกษา	**เตียง**	**โต๊ะทำงาน**	**ตู้เสื้อผ้า**	**ส่วนเก็บของ**	**สิ่งอำนวยความสะดวก**
หอพักเอกชน B	 เตียงเดี่ยว 5 ฟุต จำนวน 1 เตียง	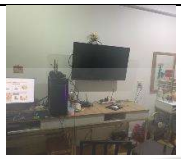 โต๊ะทำงานมี 2 ชุด วางติดกัน	 ตู้เสื้อผ้าแบบติดตาย อยู่บริเวณทางเข้าห้อง	 ตู้เก็บของบริเวณหัวเตียง	 ดาวน์ไลท์ 4 ดวง พัดลมตั้งพื้น 2 ตัว เครื่องปรับอากาศ
หอพักเอกชน C	 เตียงคู่ จำนวน 2 เตียง	 โต๊ะทำงานมี 2 ชุด วางติดกัน	 ตู้เสื้อผ้าบานเปิดคู่	 ชั้นวางของ 2 ชุด ประจำแต่ละโต๊ะทำงาน	 หลอดไฟกลางห้อง 1 ดวง พัดลมตั้งพื้น 2 ตัว เครื่องปรับอากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ร่องรอยพฤติกรรมในการสร้างความเป็นส่วนตัวและสร้างอาณาเขต

จากการสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 1-2 โดยกลุ่มตัวอย่างนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกันจำนวนทั้งหมด 95 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 2 ใน 3 (68%) เลือก**เตียงเป็นพื้นที่ที่มีการใช้งานนานที่สุด** กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (80%) เลือก**โต๊ะทำงานเป็นพื้นที่ที่มีการดัดแปลง ปรับเปลี่ยนตกแต่ง มากที่สุด** (ตารางที่ 4.5) และผลจากการสังเกตร่องรอยพฤติกรรมผ่านทางภาพถ่าย **ในส่วนของร่องรอยพฤติกรรมในการสร้างความเป็นส่วนตัว** พบว่า ผู้ให้ข้อมูลภายในกรณีศึกษาใช้การการแบ่งแยกพื้นที่ออกจากกัน เช่น การแยกเครื่องเรือนไว้คนละมุมให้พ้นจากสายตากัน การเว้นระยะห่างระหว่างเครื่องเรือน **ในส่วนของร่องรอยพฤติกรรมในการสร้างอาณาเขต** พบว่า ผู้ให้ข้อมูลภายในกรณีศึกษาใช้การวางสิ่งของของตนไว้ในพื้นที่ของตนเพื่อแสดงอาณาเขต เช่น วางข้าวของส่วนตัวบนโต๊ะทำงาน แปะรูปภาพในพื้นที่ฝั่งตัวเอง (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.5 การใช้งานพื้นที่ (n = 95)

การใช้งานพื้นที่ภายในห้องพัก		ความถี่	ร้อยละ
พื้นที่ที่ใช้งานนานที่สุด 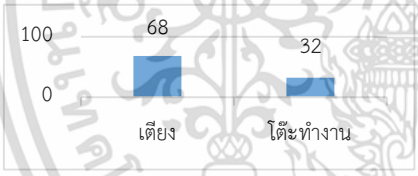	**เตียง**	**65**	**68%**
	โต๊ะทำงาน	30	32%
พื้นที่ที่ทำการดัดแปลงตกแต่งมากที่สุด 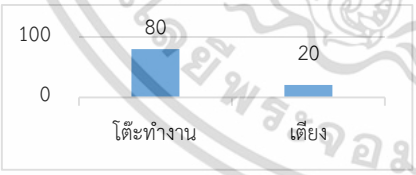	**โต๊ะทำงาน**	**76**	**80%**
	เตียง	19	20%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 ร่องรอยพฤติกรรม

<table>
<tr><th colspan="4">ร่องรอยพฤติกรรมในการสร้างความเป็นส่วนตัว</th></tr>
<tr><th>บ้าน</th><th>หอพักเอกชน A</th><th>หอพักเอกชน B</th><th>หอพักเอกชน C</th></tr>
<tr>
<td>
มีร่องรอยการติดตั้งม่านบังสายตาจากส่วนเก็บของและพื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า

ผู้ให้ข้อมูลเลือกเตียงชั้นสองเพราะมีความเป็นส่วนตัวมากกว่า</td>
<td>
มีร่องรอยการจัดวางโต๊ะทำงานแยกออกจากกันเพื่อให้เกิดความเป็นส่วนตัว

นำโต๊ะข้างเตียงตรงกลางออก และขยับเตียงเข้าหากันแต่ยังเว้นตรงกลางไว้</td>
<td>
มีร่องรอยการนำ Cpu คอมพิวเตอร์มากั้นพื้นที่ระหว่างกัน</td>
<td>
มีการจัดวางเตียงแยกกันไว้คนละมุม และกั้นด้วยโต๊ะทำงานตรงกลาง จากเดิมที่เป็นเตียงวางคู่กันกลางห้อง
 </td>
</tr>
<tr><th colspan="4">ร่องรอยพฤติกรรมในการสร้างอาณาเขต</th></tr>
<tr><th>บ้าน</th><th>หอพักเอกชน A</th><th>หอพักเอกชน B</th><th>หอพักเอกชน C</th></tr>
<tr>
<td> 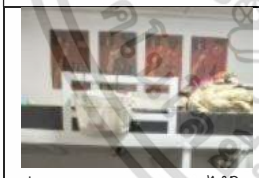
มีการแปะรูปภาพ ไว้ในพื้นที่ของตน เช่น บริเวณเตียง บริเวณโต๊ะทำงาน

มีร่องรอยการพ่วงปลั๊กมาเตียงชั้น 2 เพื่อใช้งาน</td>
<td>

มีร่องรอยแสดงอาณาเขตในพื้นที่โดยการแปะรูปภาพหรือวางสิ่งของของตนไว้ในพื้นที่</td>
<td>
มีร่องรอยแสดงอาณาเขตในพื้นที่โดยการวางสิ่งของของตนไว้ในพื้นที่

มีการวางสิ่งของของตนไว้ในพื้นที่ข้างเตียงบริเวณฝั่งนอนของตนเอง</td>
<td>
มีร่องรอยแสดงอาณาเขตในพื้นที่โดยการวางสิ่งของของตนไว้ในพื้นที่

มีการวางสิ่งของของตนไว้ในพื้นที่ข้างเตียงบริเวณฝั่งนอนของตนเอง</td>
</tr>
</table>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ความเป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน

จากการสนทนากลุ่มและสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาบ้านระบุว่าเตียงนอนเป็นพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัวในการใช้งานมากที่สุด เนื่องจากเป็นเตียงสองชั้นทำให้ไม่เห็นกันและกันระหว่างใช้งาน โดยนักเรียนหญิง ก ให้ความเห็นไว้ว่า “เตียงค่ะ เพราะอยู่คนละชั้นกันเลยไม่เห็นหน้ากัน” (รูปที่ 4.1) ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน A ระบุว่าโต๊ะทำงานเป็นพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัวมากที่สุด เนื่องจากจัดวางไว้แยกกันคนละมุมจึงไม่เห็นกัน (รูปที่ 4.2) โดยนักศึกษาหญิง ค ให้ความเห็นไว้ว่า “เป็นที่ทำงาน โต๊ะทำงาน” ผู้ให้ข้อมูลจากหอพักเอกชน B ระบุว่า ทั้งเตียงและโต๊ะทำงานเป็นพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัวมากที่สุด โดยนักศึกษาชาย จ ให้เหตุผลว่า “อยู่โต๊ะทำงานฟังเพลงครับ ส่วนเตียงเพราะหลับครับ” ผู้ให้ข้อมูลจากหอพักเอกชน C ระบุว่า บริเวณเตียงนอน ห้องน้ำและระเบียง เป็นพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัวมากที่สุด เพราะได้หลบเลี่ยงจากสายตาของกันและกัน โดยนักศึกษาหญิง ซ ให้ความเห็นไว้ว่า “เพราะว่ามันไม่เห็นเพื่อนและเพื่อนไม่เห็นเรางับ”

รูปที่ 4.1 เตียงสองชั้นในกรณีศึกษาบ้าน

รูปที่ 4.2 โต๊ะทำงานในกรณีศึกษาหอพักเอกชน A

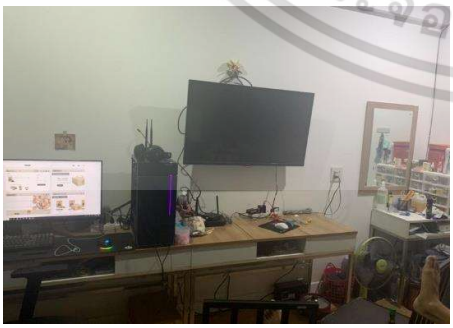

รูปที่ 4.3 โต๊ะทำงานในกรณีศึกษาหอพักเอกชน B

รูปที่ 4.4 เตียงคู่ในกรณีศึกษาหอพักเอกชน C

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 1-2 **ในเรื่องความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักบริเวณเตียงและโต๊ะทำงาน** มีการวัดความเป็นส่วนตัว 4 ระดับ ได้แก่ 0 (ไม่เป็นส่วนตัว) 1 (เป็นส่วนตัวน้อย) 2 (เป็นส่วนตัว) และ 3 (เป็นส่วนตัวมาก) พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 95 คน มีค่าเฉลี่ยระดับความเป็นส่วนตัวบริเวณเตียงและโต๊ะทำงานอยู่ที่ 2 (เป็นส่วนตัว) แต่พบว่ากลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 31 ระบุว่าเตียงมีความเป็นส่วนตัวน้อย และกลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 31 ระบุว่า โต๊ะทำงานมีความเป็นส่วนตัวน้อย (ตารางที่ 4.7)

จากการสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 2 **ในส่วนของความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง** มีการวัดระดับความรู้สึกตั้งแต่ระดับ 0 (น้อยที่สุด) ถึง 10 (มากที่สุด) พบว่ากลุ่มตัวอย่าง 65 คน มีค่าเฉลี่ยของระดับความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องอยู่ที่ 7 (ปานกลาง) (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.7 ความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพัก (n = 95)

พื้นที่ภายในห้องพัก	ระดับความเป็นส่วนตัว				M	Min	Max	SD
	ไม่เป็นส่วนตัว (0)	เป็นส่วนตัวน้อย (1)	เป็นส่วนตัว (2)	เป็นส่วนตัวมาก (3)				
เตียง	5%	31%	**46%**	18%	2 (1.7)	0	3	0.8
โต๊ะทำงาน	6%	31%	**48%**	15%	2 (1.7)	0	3	0.8

ตารางที่ 4.8 ระดับความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพัก (n = 61)

ระดับความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพัก	M	Max	Min	SD
ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง 6.5 |-----|-----|-----|-----|-----|-----|--**|**--|-----|-----|-----| 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 น้อยที่สุด ปานกลาง มากที่สุด	6.5 (ปานกลาง)	10	0	2.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 ความเป็นส่วนตัวในช่วงก่อน-หลัง สถานการณ์โควิด 19

จากการสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 2 **ในส่วนของความเป็นส่วนตัวในช่วงก่อน-หลังสถานการณ์โควิด 19** จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 61 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างครึ่งหนึ่ง (53%) รู้สึกว่าสิ่งรบกวนความเป็นส่วนตัว สร้างความรู้สึกเชิงลบมากขึ้นในสถานการณ์โควิด 19 และกลุ่มตัวอย่างอีกครึ่งหนึ่ง (47%) ไม่รู้สึกว่าสิ่งรบกวนความเป็นส่วนตัวสร้างความรู้สึกเชิงลบมากขึ้นในสถานการณ์โควิด 19 (ตารางที่ 4.9)

เมื่อนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการ Chi-Square Goodness of Fit Test พบว่า สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่เลือกว่าสิ่งรบกวนสร้างความรู้สึกเชิงลบมากขึ้นและสิ่งรบกวนไม่ได้สร้างความรู้สึกเชิงลบมากขึ้นเท่ากัน (χ^2 = .0148 , p = .701) จึงสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่รู้สึกว่าสิ่งรบกวนความเป็นส่วนตัว สร้างความรู้สึกเชิงลบมากขึ้นในสถานการณ์โควิด 19 เท่ากับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่รู้สึกว่าสิ่งรบกวนความเป็นส่วนตัว สร้างความรู้สึกเชิงลบมากขึ้นในสถานการณ์โควิด 19 (ตารางที่ 4.9)

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างครึ่งหนึ่งรู้สึกว่าสิ่งรบกวนความเป็นส่วนตัวสร้างความรู้สึกเชิงลบมากขึ้นในสถานการณ์โควิด 19

ตารางที่ 4.9 ความเป็นส่วนตัวในช่วงก่อน-หลัง สถานการณ์โควิด 19 (n = 61)

ความเป็นส่วนตัวในช่วงก่อน-หลัง สถานการณ์โควิด 19		ความถี่	ร้อยละ	Chi-Square (Sig.)
ความเป็นส่วนตัวในช่วงก่อน-หลังสถานการณ์โควิด 19 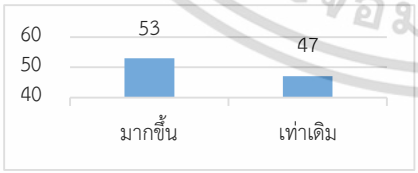	สิ่งรบกวนสร้างความรู้สึกเชิงลบมากขึ้นในสถานการณ์โควิด 19	**32**	**53%**	.0148 (.701)
	สิ่งรบกวนสร้างความรู้สึกเชิงลบเท่าเดิม	29	47%	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง

ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง มีผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ 1.) ผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง 2.) สถานะความสัมพันธ์กับความเป็นส่วนตัว

4.5.1 ผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง

จากการสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 2 ผลจากกลุ่มตัวอย่าง 61 คน พบว่า **ในส่วนของผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง** จากระดับความรู้สึกตั้งแต่ 0 (น้อยที่สุด) ถึง 10 (มากที่สุด) พบว่า **ระดับการขาดความเป็นส่วนตัวส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง**มีค่าเฉลี่ยที่ 5 (ปานกลาง) ระดับความความสัมพันธ์ที่ดีตั้งแต่ 0 (ไม่ดีมาก) ถึง 6 (ดีมาก) พบว่า **ระดับความสัมพันธ์**มีค่าเฉลี่ยที่ 2 (ไม่ดี) (ตารางที่ 4.10)

ในส่วนของความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง จากระดับความรู้สึกตั้งแต่ระดับ 0 (น้อยที่สุด) ถึง 10 (มากที่สุด) พบว่า **ระดับการรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้อง**มีค่าเฉลี่ยที่ 5 (รบกวนปานกลาง) **ระดับความรู้สึกผ่อนคลายเมื่อใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง**มีค่าเฉลี่ยที่ 6 (ผ่อนคลายปานกลาง) และ**ระดับความสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้องภายหลังการใช้งานห้องพักร่วมกัน**มีค่าเฉลี่ยที่ 8 (ค่อนข้างสนิทสนมมากขึ้น) (ตารางที่ 4.10)

จากการสนทนากลุ่มและสัมภาษณ์ **กลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกรำคาญ แต่ไม่ได้ส่งผลต่อความสัมพันธ์มาก** โดยนักศึกษาหญิง ข จากกรณีศึกษาบ้าน ให้ความเห็นว่า “ไม่ ถ้าห้องรกมากก็มีหงุดหงิด แต่ก็ไม่ได้รกขนาดนั้น” นักศึกษาหญิง ซ จากกรณีศึกษาหอพักเอกชน C ระบุว่า “มีนิดหน่อยฮะ แค่นิดหน่อยละเราก็จะกลับมารักกันเหมือนเดิม” แต่มีประเด็นสังเกตจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน B ที่นักศึกษาชาย จ ระบุว่า ระดับความสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้องมีความเกี่ยวข้องกับระดับความรบกวนของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ โดยให้ความเห็นว่า “ส่วนตัวผมค่อนข้างสนิทกันเลยไม่ค่อยมีปัญหาเท่าไหร่ครับ” และนักศึกษาหญิง ค จากกรณีศึกษาหอพักเอกชน A ที่ ระบุว่า สถานะความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้องอาจมีผลต่อความไวต่อการขาดความเป็นส่วนตัว หากมีสถานะความสัมพันธ์เป็นสมาชิกครอบครัว จะมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความไวต่อการขาดความเป็นส่วนตัวน้อยกว่าสถานะความสัมพันธ์แบบเพื่อน โดยอธิบายไว้ว่า “ไม่ค่อยเท่าไหร่ อาจจะเกี่ยวกับตัวบุคคลด้วย เคยอยู่กับเมทสองคนมาใช่ไหม ตอนแรกอยู่กับเมทอีกคน ตอนนี้อยู่กับน้อง ตอนอยู่กับอีกคนรู้สึกอึดอัดมากกว่า มีปัญหามากกว่า”

ตารางที่ 4.10 ความเป็นส่วนตัวและความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง (n = 61)

ความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง	M	Min	Max	SD
การขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง 5 |------|------|------|------|------|------|------|------|------|------|------| 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 น้อยที่สุด ปานกลาง มากที่สุด	5.0 (ปานกลาง)	0	10	2.9
ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้องดีเพียงใด 2.3 |----------|----------|---|------|----------|----------|----------| 0 1 2 3 4 5 6 ไม่ดีมาก ปานกลาง ดีมาก	2.3 (ไม่ดี)	1	3	0.7
การรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้อง 5.2 |------|------|------|------|------|-|----|------|------|------|------| 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 ไม่รบกวน รบกวนปานกลาง รบกวนมากที่สุด	5.2 (รบกวนปานกลาง)	0	10	2.7
ความรู้สึกผ่อนคลายเมื่อใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง 6.3 |------|------|------|------|------|------|--|---|------|------|------| 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 ไม่ผ่อนคลาย ผ่อนคลายปานกลาง ผ่อนคลายมากที่สุด	6.3 (ผ่อนคลายปานกลาง)	0	10	2.3
ความสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้องภายหลังการใช้งานห้องพักร่วมกัน 7.7 |------|------|------|------|------|------|------|------|-|------|------| 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 สนิทน้อยลง สนิทเท่าเดิม สนิทมากขึ้น	7.7 (ค่อนข้างสนิทสนมมากขึ้น)	3	10	1.9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อวิเคราะห์ด้วย**วิธีการสหสัมพันธ์** โดยแบ่งออกเป็น**ตัวแปรอิสระด้านความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพัก** ได้แก่ การรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้อง ความรู้สึกผ่อนคลายเมื่อใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง และ**ตัวแปรตามด้านความสัมพันธ์** คือ ความสัมพันธ์ระหว่างที่ดีเพื่อนร่วมห้อง พบว่า **การรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้องและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้องมีความสัมพันธ์กันปานกลาง ไปในทางตรงข้ามกันอย่างมีนัยสำคัญ** (r=-.513**, p=.000) จึงสรุปได้ว่าเมื่อเพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวมาก ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้องจะน้อยลง และเมื่อเพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวน้อย ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้องจะมากขึ้น

ความรู้สึกผ่อนคลายเมื่อใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้องมีความสัมพันธ์กันปานกลาง ไปในทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญ (r=.506**, p=.000) จึงสรุปได้ว่าเมื่อนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องมาก ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องจะมากขึ้น และเมื่อนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องน้อย ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องจะน้อยลง

ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้องมีความสัมพันธ์กันปานกลาง ไปในทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญ (r=.400**, p=.001) จึงสรุปได้ว่าเมื่อนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องมาก ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้องจะมากขึ้น และเมื่อนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องน้อย ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้องจะน้อยลง (ตารางที่ 4.11)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 ค่าสหสัมพันธ์ (n = 61)

		ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง
การรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้อง	Pearson Correlation	-0.513**
	Sig. (2-tailed)	0.000
ความรู้สึกผ่อนคลายเมื่อใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง	Pearson Correlation	0.516**
	Sig. (2-tailed)	0.000
ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง	Pearson Correlation	0.400**
	Sig. (2-tailed)	0.001

เมื่อใช้วิธีการ**วิเคราะห์การถดถอย Multiple Regression Analysis** วิเคราะห์ข้อมูล พบว่า **ความรู้สึกผ่อนคลายเมื่อใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง สามารถทำนายความสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้องภายหลังการใช้งานห้องพักร่วมกัน ได้ถึงร้อยละ 45** (R^2 = .449, SEE = 1.460, F = 15.489, Sig Of F = 0.000) (ตารางที่ 4.12)

ดังนั้นเมื่อความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องมาก ความสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้องภายหลังการใช้งานห้องพักร่วมกันก็จะมากตามไปด้วย และเมื่อความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องน้อย ความสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้องภายหลังการใช้งานห้องพักร่วมกันก็จะน้อยลงตามไปด้วย

ผลจากการวิเคราะห์สามารถสร้างสมการทำนายความสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้องภายหลังการใช้งานห้องพักร่วมกันได้ดังนี้

ความสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้อง = 4.599 + .391 ความรู้สึกผ่อนคลายเมื่อใช้งานห้องพัก

(5.690) (3.706)

R^2 = .449 SEE = 1.460 F = 15.489 Sig Of F = 0.000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 การวิเคราะห์ความถดถอยความสนิทสนมระหว่างเพื่อนร่วมห้อง (n = 61)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (b)	t	Sig. t
ค่าคงที่ (Intercept)	4.599	5.690	0.000
ความรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้อง	-.094	1.789	0.079
ความรู้สึกผ่อนคลายเมื่อใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง	.391	-1.271	0.209
ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง	.175	3.706	0.000
R^2 = .449, SEE = 1.460, F = 15.489, Sig Of F = 0.000			

ความรู้สึกผ่อนคลายเมื่อใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องและการรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้อง สามารถทำนายความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้อง ได้ถึงร้อยละ 42 (R^2 = .419, SEE = .513, F = 13.688, Sig Of F = 0.000) (ตารางที่ 4.13)

ในส่วนของความรู้สึกผ่อนคลายเมื่อใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง เมื่อความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องมาก ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้องจะมากขึ้น และเมื่อความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องน้อย ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้องจะน้อยลง

ในส่วนของการรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้อง เมื่อมีการรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้องมาก ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้องจะน้อยลง และเมื่อมีการรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้องน้อย ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้องจะมากขึ้น

ผลจากการวิเคราะห์สามารถสร้างสมการทำนายความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้องได้ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง = 1.964 + .087 ความรู้สึกผ่อนคลายเมื่อใช้งานห้องพัก - .099 การรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้อง

(6.919) (2.349)

(-3.811)

R^2 = .419 SEE = .513 F = 13.688 Sig Of F = 0.000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 การวิเคราะห์ความถดถอยความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง (n = 61)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (b)	t	Sig. t
ค่าคงที่ (Intercept)	1.964	6.919	0.000
การรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้อง	-.099	-3.811	0.000
ความรู้สึกผ่อนคลายเมื่อใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง	.087	2.349	0.022
ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง	.041	1.181	0.243
R^2 = .419, SEE = .513, F = 13.688, Sig Of F = 0.000			

4.5.2 สถานะความสัมพันธ์กับความเป็นส่วนตัว

จากการสนทนากลุ่ม พบประเด็นสังเกตจากผู้ให้ข้อมูลภายในกรณีศึกษาหอพักเอกชน A ที่มีสถานะความสัมพันธ์เป็นสมาชิกครอบครัวกับเพื่อนร่วมห้อง โดยนักศึกษาหญิง ค ระบุว่า สถานะความสัมพันธ์มีผลกับความไวต่อความเป็นส่วนตัวกับเพื่อนร่วมห้องพัก เพื่อนร่วมห้องที่มีสถานะเป็นเพื่อนรู้สึกถูกรบกวนความเป็นส่วนตัวได้ง่ายกว่าเพื่อนร่วมห้องที่มีสถานะเป็นสมาชิกครอบครัว นักศึกษาหญิง ค อธิบายไว้ว่า “ไม่ค่อยเท่าไหร่ อาจจะเกี่ยวกับตัวบุคคลด้วย เคยอยู่กับเมทสองคนมาใช่ไหม ตอนแรกอยู่กับเมทอีกคน ตอนนี้อยู่กับน้อง ตอนอยู่กับอีกคนรู้สึกอึดอัดมากกว่า มีปัญหามากกว่า”

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 61 คน โดยมีระดับความรู้สึกตั้งแต่ระดับ 0 (น้อยที่สุด) ถึง 10 (มากที่สุด) พบว่า **ระดับการขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ**มีค่าเฉลี่ยที่ 6 (ปานกลาง) โดยในความไวต่อการขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ **กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานะความสัมพันธ์เป็นสมาชิกครอบครัว**มีเฉลี่ยที่ 7 (ค่อนข้างมาก) **กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานะความสัมพันธ์เป็นเพื่อน**มีเฉลี่ยที่ 6 (ปานกลาง) **กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานะความสัมพันธ์เป็นคนรัก**มีเฉลี่ยที่ 5 (ปานกลาง) (ตารางที่ 4.14)

เมื่อใช้วิธีการ **One-Way Anova** วิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างแต่ละสถานะมีความไวของความรู้สึกเชิงลบจากการขาดความเป็นส่วนตัวโดยเฉลี่ยเท่ากัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า สถานะความสัมพันธ์เป็นสมาชิกครอบครัว เพื่อน และคนรัก มีค่าเฉลี่ยของความรู้สึกเชิงลบจากการขาดความเป็นส่วนตัวเท่ากัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 ความรู้สึกเชิงลบจากการขาดความเป็นส่วนตัวของกลุ่มต่างๆ (n = 61)

สถานะความสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	สถิติทดสอบ
ครอบครัว	6	7.2 (ค่อนข้างมาก)	1.835	F = .969
เพื่อน	45	5.5 (ปานกลาง)	3.138	Sig. = .386
คนรัก	10	5.0 (ปานกลาง)	3.559	
ทั้งหมด	61	5.6 (ปานกลาง)	3.117	

4.6 ปัญหาที่พบเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว

ปัญหาที่พบจากการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว มีผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1.) สิ่งรบกวนที่รบกวนความเป็นส่วนตัว 2.) ปัญหาที่พบในการเรียนออนไลน์ 3.) ความไม่เพียงพอของเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก

4.6.1 สิ่งรบกวนที่รบกวนความเป็นส่วนตัว

จากแบบสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 2 พบว่า จากกลุ่มตัวอย่าง 61 คน กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่ง (59%) ระบุว่า **การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ และในส่วนของการขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ** มีการวัดระดับความรู้สึกตั้งแต่ระดับ 0 (น้อยที่สุด) ถึง 10 (มากที่สุด) โดยการขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบมีค่าเฉลี่ยที่ 6 (ปานกลาง) (ตารางที่ 4.15)

ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพักจากกรณีศึกษาหอพักเอกชนและบ้าน และเลือกสิ่งรบกวนที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการสร้างความเป็นส่วนตัวมาเพื่อศึกษาทั้งหมด 4 ประเภท ได้แก่ 1.) เสียงรบกวน 2.) แสงไฟรบกวน 3.) การถูกยึดครองพื้นที่ในห้อง 4.) การขาดสิ่งบังสายตา จากการสอบถามออนไลน์ ครั้งที่ 1-2 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 95 คน เลือกประเภทของสิ่งที่รบกวนความเป็นส่วนตัวไว้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (81%) เลือกเสียงรบกวน และกลุ่มตัวอย่างเกินครึ่ง (54%) เลือกแสงไฟรบกวน (รูปที่ 4.5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.5 แผนภูมิแท่งประเภทของสิ่งรบกวน

ระดับของสิ่งรบกวนที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ มีการวัดความเป็นส่งผล 4 ระดับ ได้แก่ 0 (ไม่เกิดความรู้สึกเชิงลบ) 1 (เกิดความรู้สึกเชิงลบน้อย) 2 (เกิดความรู้สึกเชิงลบ) และ 3 (เกิดความรู้สึกเชิงลบมาก) จากกลุ่มตัวอย่าง 95 คน **สิ่งรบกวนประเภทเสียงรบกวนและแสงไฟรบกวน**มีค่าเฉลี่ยระดับ 2 (เกิดความรู้สึกเชิงลบ) โดยเฉพาะเสียงรบกวนมีกลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 40 เลือกส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบมาก (3) และแสงไฟรบกวนมีกลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 14 เลือกส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบมาก (3) (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.15 การขาดความเป็นส่วนตัวกับความรู้สึกเชิงลบ (n = 61)

<table>
<tr><th colspan="3">การขาดความเป็นส่วนตัวกับความรู้สึกเชิงลบ</th><th>ความถี่</th><th>ร้อยละ</th></tr>
<tr><td colspan="3" rowspan="2">การขาดความเป็นส่วนตัวกับความรู้สึกเชิงลบ

</td><td>ทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ</td><td>36</td><td>59%</td></tr>
<tr><td>ไม่ทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ</td><td>25</td><td>41%</td></tr>
<tr><td colspan="3">การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบในระดับใด</td><td>M</td><td>Min</td><td>Max</td><td>SD</td></tr>
<tr><td colspan="3">5.6
|------|------|------|------|------|---I--|------|------|------|------|
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
น้อยที่สุด ปานกลาง มากที่สุด</td><td>5.6 (ปานกลาง)</td><td>0</td><td>10</td><td>3.1</td></tr>
</table>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.16 สิ่งรบกวนที่ส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบ (n = 95)

สิ่งรบกวนที่ส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบ								
สิ่งรบกวน	**ระดับความส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ**				**M**	**Min**	**Max**	**SD**
	ไม่ส่งผล (0)	**ส่งผลน้อย (1)**	**ส่งผล (2)**	**ส่งผลมาก (3)**				
เสียงรบกวน	6%	16%	38%	**40%**	**2.1 (ส่งผล)**	0	3	0.9
แสงไฟรบกวน	8%	36%	**42%**	14%	1.6 (ส่งผล)	0	3	0.8
การถูกยึดครองพื้นที่ในห้อง	19%	**34%**	26%	21%	1.4 (ส่งผลน้อย)	0	3	1.0
การขาดสิ่งบังสายตา	23%	28%	**30%**	19%	1.4 (ส่งผลน้อย)	0	3	1.1

ในส่วนของการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาบ้าน หอพักเอกชน A หอพักเอกชน B และหอพักเอกชน C จำนวนทั้งหมด 8 คน และผลจากการสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 1-2 โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 95 คน ได้ผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในด้านความเป็นส่วนตัวดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17 ปัญหาเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว

1. เสียงรบกวน		
กรณีศึกษาบ้าน	**กรณีศึกษาหอพักเอกชน A**	**แบบสอบถามออนไลน์**
ปัญหาจากเสียงรบกวนที่พบเป็นการชนกันของเสียงเวลาเรียนออนไลน์ **“มีหนูเดินผ่านกล้องบ้างถ้าไม่รู้ ไม่ก็เสียงชนกัน”**	ไม่ได้ระบุถึงปัญหาจากเสียงรบกวนเป็นพิเศษ	กลุ่มตัวอย่างส่วนมาก (81%) เลือกเสียงรบกวนส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ และมี **ค่าเฉลี่ยระดับความส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบอยู่ในระดับส่งผล** (M=2.1, SD=0.9, n=95)
กรณีศึกษาหอพักเอกชน B	**กรณีศึกษาหอพักเอกชน C**	
มีปัญหาเสียงรบกวนจากเพื่อนร่วมห้องบ้าง แต่ไม่ได้ส่งผลมากนัก **“ก็มีบ้างครับ ที่เวลาทำงานอาจจะไม่ตรงกัน แล้วใส่หูฟังก็ควบคุมระดับเสียงไม่ถูกครับ”**	มีปัญหาเสียงรบกวนจากเพื่อนร่วมห้องเนื่องจากผู้ให้ข้อมูลค่อนข้างไวต่อเสียง **“มีงับ อยู่ห้องเดียวกันได้ยินทุกอย่างเหมือนตัวติดกันเลยงับ”** **“หลับอยู่ก็ได้ยินงับ”**	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

<table>
<tr><td colspan="3">2. แสงไฟรบกวน</td></tr>
<tr><td>กรณีศึกษาบ้าน</td><td>กรณีศึกษาหอพักเอกชน</td><td>แบบสอบถามออนไลน์</td></tr>
<tr><td>
พบปัญหาเมื่อนอนคนละเวลา และแสงสว่างในห้องไม่ตอบรับการใช้งาน “บางทีเวลาเขียนหนังสือ หันหลังให้แสงก็จะไม่เห็นตัวหนังสือ”</td><td>
พบปัญหาเมื่อนอนคนละเวลา “เขานอนช้ากว่าแล้วนี่นอนก่อน แสงมันเลยแยงตาอยู่นิดนึง”</td><td rowspan="3">กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่ง (54%) เลือกแสงไฟรบกวนส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ และมีค่าเฉลี่ยระดับความส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบอยู่ในระดับส่งผล (M=1.6, SD=0.8, n=95)</td></tr>
<tr><td>กรณีศึกษาหอพักเอกชน B</td><td>กรณีศึกษาหอพักเอกชน C</td></tr>
<tr><td> 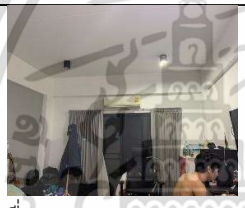
พบปัญหาเมื่อนอนคนละเวลา
“มีบ้างครับ บางทีแบบเวลาเพื่อนทำงานไฟจะเปิดครึ่งห้อง แต่มันก็สว่างทั้งห้องอยู่ดีครับ แบบบางทีเราจะพักผ่อนก็นอนไม่หลับ ไฟมันแยงตาครับ”</td><td>ไม่พบปัญหาเป็นพิเศษ</td></tr>
<tr><td colspan="3">3. การถูกยึดครองพื้นที่</td></tr>
<tr><td>กรณีศึกษาบ้าน</td><td>กรณีศึกษาหอพักเอกชน</td><td>แบบสอบถามออนไลน์</td></tr>
<tr><td>ไม่ได้ระบุถึงปัญหาจากการถูกยึดครองพื้นที่มีการตกลงพื้นที่ในการใช้งานกัน</td><td>ไม่ได้ระบุถึงปัญหาจากการถูกยึดครองพื้นที่ มีการตกลงพื้นที่ในการใช้งานกัน</td><td rowspan="3">กลุ่มตัวอย่าง 1 ใน 3 (36%) เลือกการถูกยึดครองพื้นที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ และมีค่าเฉลี่ยระดับความส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบอยู่ในระดับส่งผลน้อย (M=1.4 , SD=1.0, n=95)</td></tr>
<tr><td>กรณีศึกษาหอพักเอกชน B</td><td>กรณีศึกษาหอพักเอกชน C</td></tr>
<tr><td>ไม่ได้ระบุถึงปัญหาจากการถูกยึดครองพื้นที่เนื่องจากใช้งานพื้นที่ร่วมกันทั้งหมด</td><td>ไม่ได้ระบุถึงปัญหาจากการถูกยึดครองพื้นที่ มีการตกลงพื้นที่ในการใช้งานกัน</td></tr>
</table>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

<table>
<tr><th colspan="3">4. การขาดสิ่งบังสายตา</th></tr>
<tr><th>กรณีศึกษาบ้าน</th><th>กรณีศึกษาหอพักเอกชน</th><th>แบบสอบถามออนไลน์</th></tr>
<tr><td>ไม่พบปัญหาเป็นพิเศษ</td><td>ไม่พบปัญหาเป็นพิเศษ แต่ผู้ให้ข้อมูลระบุว่าไม่สบายใจหากถูกมองหน้าจอคอม “โดนมองหน้าจอคอมก็จะเกร็งๆหน่อย”</td><td rowspan="3">กลุ่มตัวอย่าง 1 ใน 3 (34%) เลือกการขาดสิ่งบังสายตาส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ และมีค่าเฉลี่ยระดับความส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบอยู่ในระดับส่งผลน้อย (M=1.4 , SD=1.1, n=95)</td></tr>
<tr><th>กรณีศึกษาหอพักเอกชน B</th><th>กรณีศึกษาหอพักเอกชน C</th></tr>
<tr><td>ไม่พบปัญหาเป็นพิเศษ</td><td>ไม่พบปัญหาเป็นพิเศษ แต่ผู้ให้ข้อมูลระบุว่าไม่สบายใจหากถูกมองหน้าจอคอม “มีแบบเพื่อนนั่งอยู่หลังคอมละ กำลังทำโปรเจคลับอยู่ ละอยู่ ๆเพื่อนก็ชะโงกหน้าลงมาดูที่จอจากด้านหลังว่าทำยัยอยู่ 5555555555”
 </td></tr>
</table>

4.6.2 ปัญหาที่พบในการเรียนออนไลน์

ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพักจากกรณีศึกษาหอพักเอกชนและบ้าน และเลือกสิ่งรบกวนที่เกิดจากเพื่อนร่วมห้องต่อการเรียนออนไลน์ ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการสร้างความเป็นส่วนตัวมาเพื่อศึกษาทั้งหมด 3 ประเภท ได้แก่ 1.) เสียงรบกวนเวลาเปิดไมค์ 2.) การเดินตัดผ่านกล้อง 3.) การแบ่งพื้นที่ใช้งานภายในห้อง จากการสอบถามออนไลน์ ครั้งที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง 61 คน เลือกประเภทของสิ่งรบกวนที่เกิดจากเพื่อนร่วมห้องซึ่งส่งผลต่อการเรียนออนไลน์ไว้ดังนี้ กลุ่มตัวอย่าง 2 ใน 3 (67%) เลือกเสียงรบกวนเวลาเปิดไมค์ กลุ่มตัวอย่าง 1 ใน 3 (38%) เลือกการเดินตัดผ่านกล้องและการแบ่งพื้นที่ใช้งานภายในห้อง (รูปที่ 4.6)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

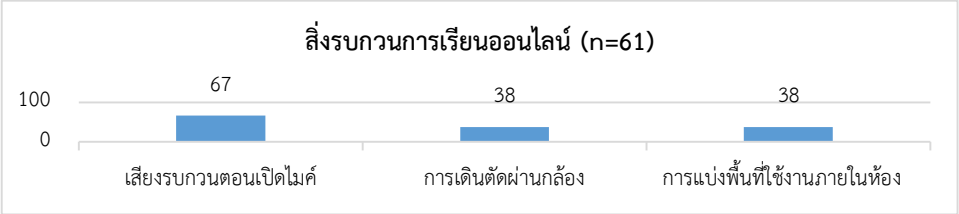

รูปที่ 4.6 แผนภูมิแท่งประเภทของสิ่งรบกวนการเรียนออนไลน์

สิ่งรบกวนการเรียนออนไลน์ที่ส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบ มีการวัดความเป็นส่งผล 4 ระดับ ได้แก่ 0 (ไม่เกิดความรู้สึกเชิงลบ) 1 (เกิดความรู้สึกเชิงลบน้อย) 2 (เกิดความรู้สึกเชิงลบ) และ 3 (เกิดความรู้สึกเชิงลบมาก) พบว่า จากกลุ่มตัวอย่าง 61 คน **สิ่งรบกวนประเภทเสียงตีกันเวลาเปิดไมค์**มีระดับความส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบเฉลี่ยที่ 2 (ส่งผล) และมีกลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 30 เลือกส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบมาก (3) (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18 สิ่งรบกวนการเรียนออนไลน์ที่ส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบ (n=61)

สิ่งรบกวนการเรียนออนไลน์ที่ส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบ								
สิ่งรบกวน	**ระดับความส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ**				**M**	**Min**	**Max**	**SD**
	ไม่ส่งผล (0)	**ส่งผลน้อย (1)**	**ส่งผล (2)**	**ส่งผลมาก (3)**				
เสียงตีกันตอนเปิดไมค์	9%	17%	**44%**	30%	**1.9 (ส่งผล)**	0	3	0.93
การเดินตัดผ่านกล้อง	23%	28%	**36%**	13%	1.4 (ส่งผลน้อย)	0	3	0.99
การแบ่งพื้นที่ใช้งานภายในห้อง	29%	25%	**36%**	10%	1.3 (ส่งผลน้อย)	0	3	1.00

ในส่วนของการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาบ้าน หอพักเอกชน A หอพักเอกชน B และหอพักเอกชน C จำนวนทั้งหมด 8 คน และผลจากการสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 2 โดย กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 61 คน ได้ผลการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาความเป็นส่วนตัวในด้านการเรียนออนไลน์ดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 4.19)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.19 ปัญหาเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวในการเรียนออนไลน์

<table>
<tr><td colspan="3">1. เสียงตีกันเวลาเปิดไมค์</td></tr>
<tr><td>กรณีศึกษาบ้าน</td><td>กรณีศึกษาหอพักเอกชน A</td><td>แบบสอบถามออนไลน์</td></tr>
<tr><td>“มีหนูเดินผ่านกล้องบ้างถ้าไม่รู้ ไม่ก็เสียงชนกัน”</td><td>ไม่ได้ระบุถึงปัญหาเป็นพิเศษ</td><td rowspan="3">กลุ่มตัวอย่าง 2 ใน 3 (67%) เลือกเสียงตีกันเวลาเปิดไมค์ ส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ และมีค่าเฉลี่ยระดับความส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบอยู่ในระดับส่งผล (M=1.9, SD=0.9, n=61)</td></tr>
<tr><td>กรณีศึกษาหอพักเอกชน B</td><td>กรณีศึกษาหอพักเอกชน C</td></tr>
<tr><td>“มีครับ บางทีเรียนพร้อมกันก็จะมีปัญหาเรื่องเสียงเข้าของอีกคนครับ”
“บางทีพรีเซนท์พร้อมกันก็ต้องนัดกันก่อนครับ ว่าใครก่อน”</td><td>ไม่ได้ระบุถึงปัญหาเป็นพิเศษ</td></tr>
<tr><td colspan="3">2. การเดินตัดผ่านกล้อง</td></tr>
<tr><td>กรณีศึกษาบ้าน</td><td>กรณีศึกษาหอพักเอกชน</td><td>แบบสอบถามออนไลน์</td></tr>
<tr><td>“มีหนูเดินผ่านกล้องบ้างถ้าไม่รู้”</td><td>“มีบ้างบางทีเราไม่รู้ว่าน้องเรียนอยู่ เราก็เผลอเดินผ่านกล้องอะไรแบบนี้”</td><td rowspan="3">กลุ่มตัวอย่าง 1 ใน 3 (38%) เลือกการเดินตัดผ่านกล้อง ส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ และมีค่าเฉลี่ยระดับความส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบอยู่ในระดับส่งผลน้อย (M=1.4, SD=1.0, n=61)</td></tr>
<tr><td>กรณีศึกษาหอพักเอกชน B</td><td>กรณีศึกษาหอพักเอกชน C</td></tr>
<tr><td>“เปิดกล้องก็ต้องบอกเพื่อนด้วย บางทีเผื่อไม่ใส่เสื้อเดินผ่านกล้องครับ”</td><td>ไม่ได้ระบุถึงปัญหาเป็นพิเศษ</td></tr>
<tr><td colspan="3">3. การแบ่งพื้นที่ภายในห้องระหว่างเรียนออนไลน์</td></tr>
<tr><td>กรณีศึกษาบ้าน</td><td>กรณีศึกษาหอพักเอกชน</td><td>แบบสอบถามออนไลน์</td></tr>
<tr><td>ไม่ได้ระบุถึงปัญหาเป็นพิเศษ</td><td>ไม่ได้ระบุถึงปัญหาเป็นพิเศษ</td><td rowspan="3">กลุ่มตัวอย่าง 1 ใน 3 (38%) เลือกการพื้นที่ใช้งานภายในห้องส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ และมีค่าเฉลี่ยระดับความส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบอยู่ในระดับส่งผลน้อย (M=1.3, SD=1.0, n=61)</td></tr>
<tr><td>กรณีศึกษาหอพักเอกชน B</td><td>กรณีศึกษาหอพักเอกชน C</td></tr>
<tr><td>ไม่มีปัญหาเป็นพิเศษ
“ไม่ค่อยได้ทำอะไรครับ เรียนออนไลน์มีแค่ผมที่ใช้โน้ตบุ๊ค อีกสองคนใช้ไอแพดก็จะสะดวกในการเลือกที่อยู่ที่จะเรียนหน่อยครับ”</td><td>ไม่ได้ระบุถึงปัญหาเป็นพิเศษ</td></tr>
</table>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6.3 ความไม่เพียงพอของเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก

ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพักจากกรณีศึกษาหอพักเอกชนและบ้าน ถึงประเด็นเกี่ยวกับความไม่เพียงพอของเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก จากการสอบถามออนไลน์ ครั้งที่ 1-2 พบว่า จากกลุ่มตัวอย่าง 95 คน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 55 ระบุว่าส่วนเก็บของไม่เพียงพอ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 32 ระบุว่า โต๊ะทำงานไม่เพียงพอ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 18 ระบุว่า ตู้เสื้อผ้าไม่เพียงพอ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 3 ระบุว่า เตียงไม่เพียงพอ และ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 26 ระบุว่าปลั๊กไฟไม่เพียงพอ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 18 ระบุว่าอุปกรณ์ให้แสงสว่างไม่เพียงพอ (ตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20 ความไม่เพียงพอของเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 95)

ความไม่เพียงพอของเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก			ความถี่	ร้อยละ
ความไม่เพียงพอของเครื่องเรือน 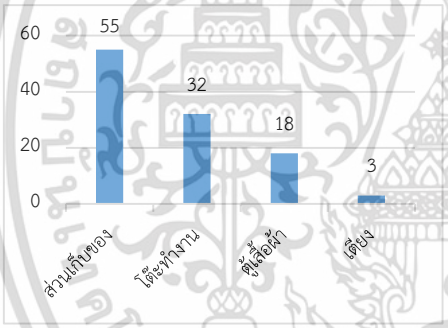	ส่วนเก็บของ	ไม่เพียงพอ	**52**	**55%**
		เพียงพอ	43	45%
	โต๊ะทำงาน	ไม่เพียงพอ	**30**	**32%**
		เพียงพอ	65	68%
	ตู้เสื้อผ้า	ไม่เพียงพอ	**17**	**18%**
		เพียงพอ	78	82%
	เตียง	ไม่เพียงพอ	**3**	**3%**
		เพียงพอ	92	97%
ความไม่เพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก 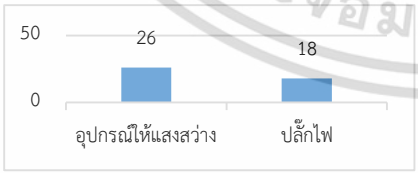	อุปกรณ์ให้แสงสว่าง	ไม่เพียงพอ	**25**	**26%**
		เพียงพอ	70	84%
	ปลั๊กไฟ	ไม่เพียงพอ	**17**	**18%**
		เพียงพอ	78	82%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.7 แนวทางการออกแบบและปรับปรุงห้องพักในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว

แนวทางการออกแบบและปรับปรุงห้องพักในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว มีผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1.) ลักษณะของเครื่องเรือน 2.) การจัดวางเครื่องเรือน 3.) สิ่งอำนวยความสะดวก

4.7.1 ลักษณะของเครื่องเรือน

จากแบบสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 1-2 พบว่า จากกลุ่มตัวอย่าง 95 คน **ในส่วนของเตียง** กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่ง (64%) ระบุว่าต้องการเตียงเป็นรูปแบบของเตียงคู่ (Twin bed) กลุ่มตัวอย่าง1 ใน 3 (32%) ระบุว่าต้องการเตียงแบบเตียงเดี่ยว กลุ่มตัวอย่างส่วนน้อย (4%) ระบุว่าต้องการเตียงสองชั้น **ในส่วนของตู้เสื้อผ้า** กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (87%) ระบุว่าต้องการตู้เสื้อผ้าแบบแยกจากกัน (ตารางที่ 4.21)

นอกจากนี้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลยังให้ความเห็นเกี่ยวกับลักษณะเตียงไว้ โดย**ผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาบ้านระว่า เตียงสองชั้นตอบรับการใช้งานกว่า**เพราะมีความเป็นส่วนตัว โดยนักเรียนหญิง ก ให้ความเห็นไว้ว่า “เตียงค่ะ เพราะอยู่คนละชั้นกันเลยไม่เห็นหน้ากัน” ในขณะที่**ผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน A B และ C ระบุว่าต้องการเตียงคู่แบบ Twin bed** เนื่องจากสามารถครอบครองเครื่องเรือนของตนได้และสามารถขยับแบ่งพื้นที่กันได้ โดยนักศึกษาหญิง ค ให้ความเห็นไว้ว่า “น่าจะเป็นเตียงคู่ค่ะ แต่ว่าเคยเอาเตียงคู่ที่ทางหอให้มา แล้วก็แบบดันมาไว้ข้างกันเลย ให้มันติดกันเลยก็เคยมาแล้ว แต่ตอนนี้แยกออกแล้ว” นักศึกษาชาย ฉ ให้ความเห็นว่า “ก็อยากให้มีคนละเตียงไปเลยครับ” และในส่วนของตู้เสื้อผ้า **ผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาบ้านระบุว่า สามารถใช้งานตู้เสื้อผ้าตู้เดียวกันได้ แต่ต้องแบ่งส่วนกัน** โดยนักศึกษาหญิง ข อธิบายไว้ว่า “ตู้เดียวกันก็ได้ แต่แบ่งกันคนละมุม” ในขณะที่**กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน A B และ C ระบุว่าถ้าแยกกันใช้งานได้ก็จะดีกว่า** โดย นักศึกษาหญิง ค ระบุว่า “แยกค่ะ แยกกันเลย วางคนละที่ไปเลย” นักศึกษาชาย จ อธิบายไว้ว่า “แยกครับ” นักศึกษาหญิง ฌ ระบุไว้ว่า “ถ้าใช้แยกกันได้ก็ใช้ ถ้าใช้ร่วมกันได้ก็ใช้”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.21 ลักษณะของเครื่องเรือน (n = 95)

ลักษณะของเครื่องเรือน		ความถี่	ร้อยละ
เตียง 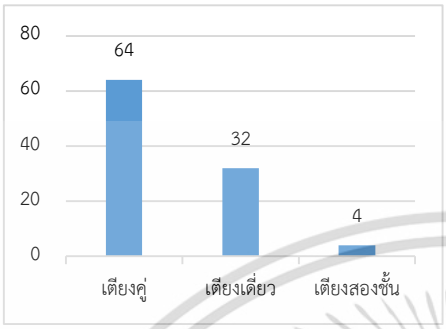	เตียงคู่ (Twin bed)	**61**	**64%**
	เตียงเดี่ยว	30	32%
	เตียงสองชั้น	4	4%
ตู้เสื้อผ้า 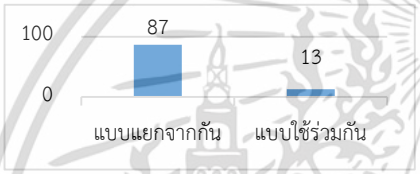	แบบแยกจากกัน	**83**	**87%**
	แบบใช้ร่วมกัน	12	13%

4.7.2 การจัดวางเครื่องเรือน

จากแบบสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 1-2 พบว่า จากกลุ่มตัวอย่าง 95 คน **กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (82%) ระบุว่าต้องการให้จัดวางโต๊ะทำงานแยกจากกัน** สำหรับการจัดวางเตียง **กลุ่มตัวอย่าง 3 ใน 4 (75%) ระบุว่าต้องการให้จัดวางเตียงแยกจากกัน** สำหรับการจัดวางตู้เสื้อผ้า **กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่ง (61%) ระบุว่าต้องการให้จัดวางไว้คนละมุมจากกัน** (ตารางที่ 4.22)

ผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาบ้านและหอพักเอกชน B ระบุว่าการจัดวางไว้ข้างกันจะสะดวกในการหยิบยืมสิ่งของหรือพูดคุยกันมากกว่า โดยนักเรียนหญิง ก อธิบายว่า “ติดกันก็ดีค่ะ เพราะบางอย่างก็ใช้ของร่วมกัน” นักศึกษาชาย จ อธิบายว่า “ผมชอบติดกันครับ คุยกันง่าย” **ในขณะที่ผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน A และ C ระบุว่าการจัดวางนั้นจัดวางแยกกันไปเลยจะดีกว่าเพราะรู้สึกเป็นส่วนตัวและได้พื้นที่มากกว่า** โดยนักศึกษาหญิง ค อธิบายว่า “ก็อยากให้อยู่ไกลๆกันค่ะ เป็นไปได้ก็ไม่อยากให้ใครเดินผ่านแล้วมองคอมเราได้ อันนี้คือแบบ มันยังเดินผ่านแล้วมองเห็นได้ใช่ไหม เพราะมันไม่ได้อยู่ตรงมุม” นักศึกษาหญิง ซ อธิบายไว้ว่า“แยกกันงับ ต้องใช้พื้นที่งับของเยอะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.22 การจัดวางเครื่องเรือน (n = 95)

การจัดวางเครื่องเรือน		ความถี่	ร้อยละ
โต๊ะทำงาน 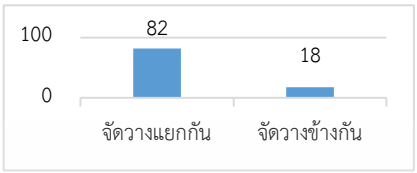	จัดวางแยกกัน	**78**	**82%**
	จัดวางข้างกัน	17	18%
เตียง 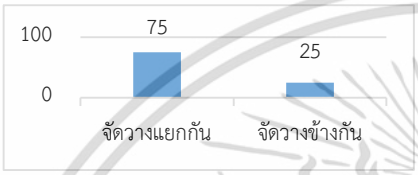	จัดวางแยกกัน	**71**	**75%**
	จัดวางข้างกัน	24	25%
ตู้เสื้อผ้า	จัดวางแยกกัน	**58**	**61%**
	จัดวางข้างกัน	37	39%

4.7.3 สิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องการให้เพิ่มในห้องพัก

จากแบบสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 1-2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 95 คน ได้เลือกสิ่งที่ต้องการให้เพิ่มเติมในห้องพัก ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่ง (65%) ต้องการให้เพิ่มสิ่งบังสายตา กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่ง (56%) ต้องการให้เพิ่มเครื่องเรือนสำหรับเก็บของ และกลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่ง (47%) ต้องการให้เพิ่มอุปกรณ์ให้แสงสว่างส่วนตัว (รูปที่ 4.7)

นอกจากนี้**กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาบ้าน หอพักเอกชน A และ B ระบุถึงอุปกรณ์ให้แสงสว่างว่าการมีไฟตรงกลางห้องเพียงดวงเดียวไม่เพียงพอ และเกิดปัญหาจากการใช้งานในบางพื้นที่ของห้อง** โดยนักศึกษาหญิง ข จากกรณีศึกษาบ้านระบุว่า “ปัญหาเกิดจากนอนไม่พร้อมกันด้วย และบางที เวลาเขียนหนังสือหันหลังให้แสงก็จะไม่เห็นตัวหนังสือละ แล้วก็เวลาแต่งหน้าก็ไม่ถึงด้วย และก็ซื้อไฟมาเพิ่มละ” นักศึกษาหญิง ค จากกรณีศึกษาหอพักเอกชน A ระบุว่า “เขานอนช้ากว่าแล้วนี่นอนก่อน แสงมันเลยแยงตาอยู่นิดนึง” นักศึกษาชาย ฉ จากกรณีศึกษาหอพักเอกชน B ระบุว่า “มีบ้างครับ บางทีแบบเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อนทำงานไฟจะเปิดครึ่งห้อง แต่มันก็สว่างทั้งห้องอยู่ดีครับแบบบางทีเราจะพักผ่อนก็นอนไม่หลับ ไฟมันแยงตาครับ”

ในส่วนของสิ่งบังสายตา**กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากทั้ง 4 กรณีศึกษาระบุว่าสิ่งบังสายตานั้นจะมีหรือไม่มีก็ได้ แต่พบข้อสังเกตว่าหากมีก็จะดีกว่า** โดยนักศึกษาหญิง ค จากกรณีศึกษาหอพักเอกชน A ระบุว่า “โดนมองหน้าจอคอมก็จะเกร็งๆหน่อย” ซึ่งผู้ให้ข้อมูลให้ความเห็นว่าจะมีหรือไม่มีก็ได้ แต่ตัวผู้ให้ข้อมูลมีความรู้สึกอึดอัดมากขึ้นหากถูกมองหน้าจอคอมของตนเอง ในขณะเดียวกันผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาบ้านให้ความเห็นในเชิงว่ามีหรือไม่มีก็ได้เช่นกัน แต่มีข้อสังเกตจากเนื้อหาการสัมภาษณ์ที่นักศึกษาหญิง ข ระบุว่า “เตียงค่ะเพราะอยู่คนละชั้นกันเลยไม่เห็นหน้ากัน” ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการได้หลบออกจากสายตาของกันและกันจะช่วยให้รู้สึกเป็นส่วนตัวได้มากกว่า และนักศึกษาหญิง ช จากกรณีศึกษาหอพักเอกชน C ที่ระบุว่าจะมีหรือไม่มีสิ่งบังสายตาก็ได้ แต่มีการระบุว่าได้แยกเตียงออกห่างกันและคั่นตรงกลางด้วยโต๊ะทำงานเพื่อสร้างความเป็นส่วนตัวว่า “เพราะว่ามันไม่เห็นเพื่อนและเพื่อนไม่เห็นเรางับ”

ในส่วนของเครื่องเรือนสำหรับเก็บของ ไม่ได้มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาใดเป็นพิเศษที่ระบุให้เพิ่ม แต่มี นักศึกษาชาย ฉ จาก กรณีศึกษาหอพักเอกชน B ระบุว่าต้องการให้มีจำนวนเครื่องเรือนพอดีกับจำนวนสมาชิกในห้อง โดยอธิบายไว้ว่า “อยากเพิ่มเตียงกับโต๊ะครับ ให้มันมีจำนวนเท่าคนอยู่ครับ”

รูปที่ 4.7 แผนภูมิแท่งประเภทของสิ่งที่ต้องการให้เพิ่มในห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1.) สรุปผลการวิจัย 2.) อภิปรายผลการวิจัย 3.) ข้อเสนอแนะในการวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่ 1.) รูปแบบและพฤติกรรมที่ใช้สร้างความเป็นส่วนตัว 2.) ความเป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน 3.) ความเป็นส่วนตัวในช่วงก่อน-หลัง สถานการณ์โควิด 19 4.) ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ 5.) ปัญหาที่พบเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว 6.) แนวทางการออกแบบและปรับปรุงห้องพักในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว (ตารางที่ 5.1)

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบและพฤติกรรมที่ใช้สร้างความเป็นส่วนตัว			
<u>เว้นระยะห่างระหว่างกัน</u> เช่น ขยับเครื่องเรือนออกห่างกันหรือเว้นพื้นที่ระหว่างกันไว้ จัดวางเครื่องเรือนไว้คนละมุมจากกัน	ขยับเตียงออกห่างกันและกั้นโต๊ะทำงานไว้ตรงกลาง	เว้นพื้นที่ระหว่างเตียงสองเตียงเล็กน้อย	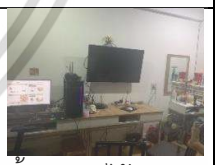 กั้น CPU ไว้ระหว่างโต๊ะทำงาน
<u>หลบเลี่ยงจากสายตาของกันและกัน</u> เช่น จัดวางเครื่องเรือนให้พ้นจากสายตากัน กั้นพื้นที่ด้วยม่านหรือฉากกั้น หรือเลือกอยู่ในพื้นที่ที่จะไม่ถูกมองเห็นได้	จัดวางโต๊ะทำงานไว้คนละมุมจากกัน	กั้นม่านไว้ในส่วนแต่งตัว	เลือกเตียงชั้นสองเพราะไม่ถูกมองเห็นจากเพื่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

<table>
<tr><td colspan="3">2. ความเป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน</td></tr>
<tr><td>ความเป็นส่วนตัวบริเวณเตียง</td><td colspan="2">ผู้ให้ข้อมูลที่มีพื้นที่บริเวณเตียงจัดวางแยกกันหรือสามารถหลบจากสายตากันและกันได้อย่างกรณีศึกษาบ้านกับหอพักเอกชน C เลือกพื้นที่บริเวณเตียงมีความเป็นส่วนตัวมากที่สุด</td></tr>
<tr><td></td><td>
ผู้ให้ข้อมูลกรณีศึกษาบ้าน ระบุว่าเลือกนอนเตียงชั้นสองเพราะมีความเป็นส่วนตัวมากกว่า</td><td>
ผู้ให้ข้อมูลหอพักเอกชน C ระบุว่าบริเวณเตียงเป็นส่วนตัวที่สุด เพราะมีโต๊ะทำงานคั่น จึงมองไม่เห็นกัน</td></tr>
<tr><td></td><td colspan="2">ผลจากแบบสอบถามออนไลน์ พบว่า พื้นที่บริเวณเตียงมีระดับความเป็นส่วนตัวอยู่ในระดับเป็นส่วนตัว (2)</td></tr>
<tr><td>ความเป็นส่วนตัวบริเวณโต๊ะทำงาน</td><td colspan="2">ผู้ให้ข้อมูลที่มีพื้นที่บริเวณโต๊ะทำงานจัดวางแยกกันหรือสามารถหลบจากสายตากันและกันได้อย่างกรณีศึกษาหอพักเอกชน A,B เลือกพื้นที่บริเวณโต๊ะทำงานมีความเป็นส่วนตัวมากที่สุด</td></tr>
<tr><td></td><td>
ผู้ให้ข้อมูลหอพักเอกชน A ระบุว่า โต๊ะทำงานเป็นส่วนตัวมากที่สุดเพราะอยู่ไกลกันและพ้นจากสายตากันและกัน</td><td>
ผู้ให้ข้อมูลหอพักเอกชน B ระบุว่า โต๊ะทำงานเป็นส่วนตัวมากที่สุดเพราะสามารถใส่หูฟังตัดเสียงรบกวนได้</td></tr>
<tr><td></td><td colspan="2">ผลจากแบบสอบถามออนไลน์ พบว่า พื้นที่บริเวณโต๊ะทำงานมีระดับความเป็นส่วนตัวอยู่ในระดับเป็นส่วนตัว (2)</td></tr>
<tr><td>ความเป็นส่วนตัวภายในห้องพัก</td><td colspan="2">ความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักเกิดจากการได้หลบเลี่ยงจากสายตาของกันและกัน การมีสิ่งบังสายตาหรือเครื่องเรือนที่มีระยะห่างจากกันจึงเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้ใช้งานห้องพักเกิดความรู้สึกเป็นส่วนตัวได้ดีที่สุด จากแบบสอบถามออนไลน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องเฉลี่ยที่ 7 (ปานกลาง)</td></tr>
</table>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

<table>
<tr><td colspan="2">3. ความเป็นส่วนตัวในช่วงก่อน-หลัง สถานการณ์โควิด 19</td></tr>
<tr><td colspan="2">จากวิเคราะห์ด้วยวิธีการ Chi-Square Goodness of Fit Test กลุ่มตัวอย่างครึ่งหนึ่งรู้สึกว่าสิ่งรบกวนความเป็นส่วนตัวสร้างความรู้สึกเชิงลบมากขึ้นในสถานการณ์โควิด 19 และกลุ่มตัวอย่างอีกครึ่งหนึ่งไม่รู้สึกว่าสิ่งรบกวนความเป็นส่วนตัวสร้างความรู้สึกเชิงลบมากขึ้นในสถานการณ์โควิด 19 (χ^2 = .0148 , p = .701)</td></tr>
<tr><td colspan="2">4. ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง</td></tr>
<tr><td rowspan="2">ผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง</td><td>กลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีความเห็นสอดคล้องกันว่า<u>การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกรำคาญ แต่ไม่ได้ส่งผลต่อความสัมพันธ์มาก</u></td></tr>
<tr><td><u>จากแบบสอบถามออนไลน์</u>
ในส่วนของผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง พบว่า ระดับการขาดความเป็นส่วนตัวส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้องมีค่าเฉลี่ยที่ 5 (ปานกลาง), ระดับความสัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยที่ 2 (ไม่ดี)
ในส่วนของความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง ระดับความรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้องมีค่าเฉลี่ยที่ 5 (รบกวนปานกลาง), ระดับความรู้สึกผ่อนคลายเมื่อใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องมีค่าเฉลี่ยที่ 6 (ผ่อนคลายปานกลาง) และระดับความสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้องภายหลังการใช้งานห้องพักร่วมกันมีค่าเฉลี่ยที่ 8 (ค่อนข้างสนิทสนมมากขึ้น)</td></tr>
</table>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

4. ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง	
ผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง	<u>ผลการวิเคราะห์ด้วยวิธีการสหสัมพันธ์</u> ● เมื่อเพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวมาก ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้องจะน้อยลง และเมื่อเพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวน้อย ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้องจะมากขึ้น (r=-.513**, p=.000) (รูปที่ 5.1) ● เมื่อนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องมาก ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องจะมากขึ้น และเมื่อนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องน้อย ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องจะน้อยลง (r=.506**, p=.000) (รูปที่ 5.1) ● เมื่อนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องมาก ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้องจะมากขึ้น และเมื่อนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องน้อย ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้องจะน้อยลง (r=.400**, p=.001) (รูปที่ 5.1) 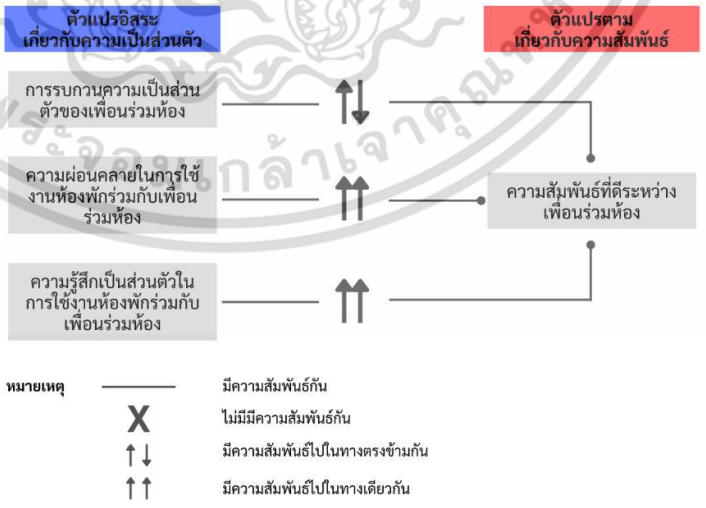 **รูปที่ 5.1** ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

4. ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง	
ผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง	<u>ผลการวิเคราะห์การถดถอย Multiple Regression Analysis</u> **ความรู้สึกผ่อนคลายเมื่อใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง สามารถทำนายความสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้องภายหลังการใช้งานห้องพักร่วมกัน ได้ถึงร้อยละ 45** (R2 = .449, SEE = 1.460, F = 15.489, Sig Of F = 0.000) ● เมื่อความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องมาก ความสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้องภายหลังการใช้งานห้องพักร่วมกันก็จะมากตามไปด้วย และเมื่อความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องน้อย ความสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้องภายหลังการใช้งานห้องพักร่วมกันก็จะน้อยลงตามไปด้วย (รูปที่ 5.2) 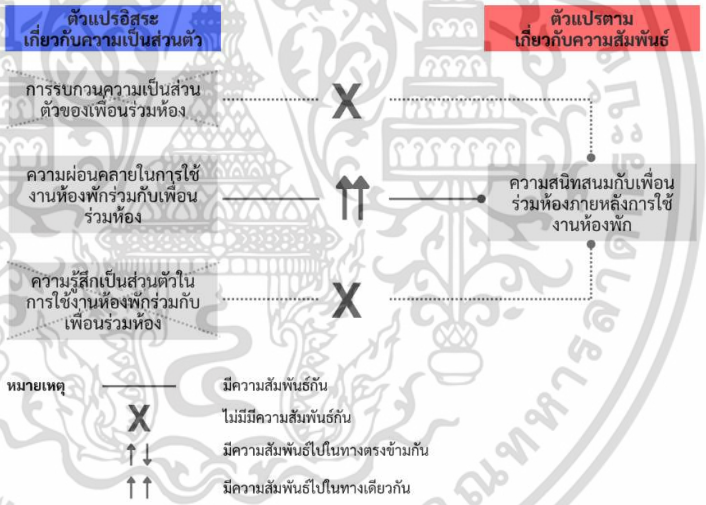 **รูปที่ 5.2** ความเป็นส่วนตัวกับความสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

5. ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง	
ผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง	<u>ผลการวิเคราะห์การถดถอย Multiple Regression Analysis</u> **ความรู้สึกผ่อนคลายเมื่อใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง และการรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้อง สามารถทำนายความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วม ได้ถึงร้อยละ 42** (R^2 = .419, SEE = .513, F = 13.688, Sig Of F = 0.000) ● เมื่อความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องมาก ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้องจะมากขึ้น และเมื่อความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องน้อย ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้องจะน้อยลง (รูปที่ 5.3) ● เมื่อมีการรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้องมาก ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้องจะน้อยลง และเมื่อมีการรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้องน้อย ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้องจะมากขึ้น (รูปที่ 5.3) 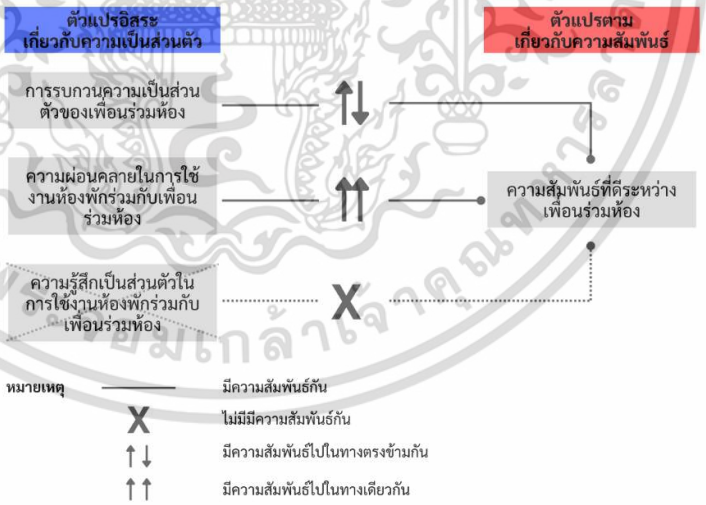 **รูปที่ 5.3** ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

<table>
<tr><td colspan="2">4. ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง</td></tr>
<tr><td rowspan="3">สถานะความสัมพันธ์กับความเป็นส่วนตัว</td><td>นักศึกษาหญิง ค จากกรณีศึกษาหอพักเอกชน A ที่มีสถานะความสัมพันธ์เป็นสมาชิกครอบครัว ระบุว่า สถานะความสัมพันธ์มีผลกับความไวต่อความเป็นส่วนตัวกับเพื่อนร่วมห้องพัก</td></tr>
<tr><td><u>จากแบบสอบถามออนไลน์</u>
ระดับการขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบมีค่าเฉลี่ยที่ 6 (ปานกลาง)</td></tr>
<tr><td><u>ผลการวิเคราะห์ One-Way Anova</u>
สถานะความสัมพันธ์เป็นสมาชิกครอบครัว เพื่อน และคนรัก มีค่าเฉลี่ยของความรู้สึกเชิงลบจากการขาดความเป็นส่วนตัวเท่ากัน (F = .969, Sig. = .386) จึงสรุปได้ว่าสถานะความสัมพันธ์ไม่มีผลต่อความไวของการการความเป็นส่วนตัว แต่อาจต้องพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป ว่าเพื่อนร่วมห้องนั้นมีระดับความคุ้นชินหรือสนิทสนมกันมากเพียงใด</td></tr>
<tr><td colspan="2">5. ปัญหาที่พบในประเด็นเกี่ยวกับการสร้างความเป็นส่วนตัว</td></tr>
<tr><td colspan="2">กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่ง (59%) ระบุว่า การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ และการขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบมีค่าเฉลี่ยที่ 6 (ปานกลาง)</td></tr>
<tr><td>สิ่งรบกวนที่รบกวนความเป็นส่วนตัว</td><td><u>กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดมีความเห็นถึงสิ่งรบกวนประเภทเสียงรบกวนและแสงไฟรบกวนมากเป็นพิเศษ</u> โดยให้ความเห็นว่าถูกรบกวนจากเสียงและแสงไฟ แต่ไม่ได้มีความเห็นถึงสิ่งรบกวนประเภทการถูกยึดครองพื้นที่ ในขณะที่สิ่งรบกวนประเภทการขาดสิ่งบังสายตาไม่ได้มีการกล่าวถึงมาก แต่พบข้อสังเกตว่าผู้ให้ข้อมูลจะไม่สบายใจจากการถูกมองหน้าจอคอม และมีพฤติกรรมในการขยับเครื่องเรือนออกให้พ้นสายตากันและกัน

ผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาบ้าน หอพักเอกชน A B ระบุถึงปัญหาจากแสงไฟรบกวนว่ามักเกิดเมื่อนอนคนละเวลา แสงไฟจึงแยงตาคนที่หลับ</td></tr>
</table>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

5. ปัญหาที่พบในประเด็นเกี่ยวกับการสร้างความเป็นส่วนตัว	
กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่ง (59%) ระบุว่า การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ และการขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบมีค่าเฉลี่ยที่ 6 (ปานกลาง)	
สิ่งรบกวนที่รบกวนความเป็นส่วนตัว	จากแบบสอบถามออนไลน์ <u>ในส่วนของประเภทสิ่งรบกวนที่ส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบ</u> กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (81%) เลือกเสียงรบกวน และกลุ่มตัวอย่างเกินครึ่ง (54%) เลือกแสงไฟรบกวน <u>ในส่วนของระดับของสิ่งรบกวนที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ</u> สิ่งรบกวนประเภทเสียงรบกวนและแสงไฟรบกวนมีค่าเฉลี่ยระดับ 2 (เกิดความรู้สึกเชิงลบ)
	จึงสรุปได้ว่าเสียงรบกวนและแสงไฟรบกวนเป็นสิ่งรบกวนความเป็นส่วนตัวที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบต่อเพื่อนร่วมห้อง ส่วนการถูกยึดครองพื้นที่และการขาดสิ่งบังสายตา ทำให้เกิดความรู้สึกรำคาญแต่ไม่ได้ทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบมากเท่า
ปัญหาที่พบในการเรียนออนไลน์	<u>กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดมีความเห็นถึงสิ่งรบกวนประเภทเสียงตีกันเวลาเปิดไมค์และการเดินตัดผ่านกล้องเป็นพิเศษ</u> โดยให้ความเห็นว่ามีปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้น แต่ไม่ได้มีความเห็นถึงสิ่งรบกวนประเภทการแบ่งพื้นภายในห้องระหว่างการเรียนออนไลน์เท่าไหร่นัก
	จากแบบสอบถามออนไลน์ <u>ในส่วนของประเภทสิ่งรบกวนที่ส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบ</u> กลุ่มตัวอย่าง 2 ใน 3 (67%) เลือกเสียงรบกวนเวลาเปิดไมค์ กลุ่มตัวอย่าง 1 ใน 3 (38%) เลือกการเดินตัดผ่านกล้องและการแบ่งพื้นที่ใช้งานภายในห้อง <u>ในส่วนของระดับของสิ่งรบกวนการเรียนออนไลน์ที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ</u> สิ่งรบกวนประเภทเสียงตีกันเวลาเปิดไมค์มีระดับความส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบเฉลี่ยที่ 2 (ส่งผล)
	จึงสรุปได้ว่าการเดินตัดผ่านกล้องและการแบ่งพื้นที่ใช้งานทำให้เกิดความรู้สึกรำคาญ แต่ไม่สร้างความรู้สึกเชิงลบมากเท่าเสียงตีกันเวลาเรียนออนไลน์ ซึ่งสร้างความรู้สึกเชิงลบชัดเจนมากกว่าสิ่งรบกวนอื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

5. ปัญหาที่พบในประเด็นเกี่ยวกับการสร้างความเป็นส่วนตัว	
ความไม่เพียงพอของเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก	<u>กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนมากมีความเห็นถึงพื้นที่เก็บของว่าไม่เพียงพอต่อการใช้งาน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องการให้เพิ่มคือปลั๊กไฟ</u> ในส่วนของสิ่งบังสายตามีการให้ความเห็นว่ามีหรือไม่มีก็ได้ 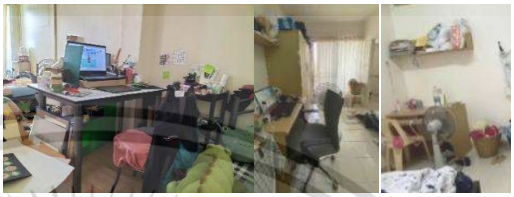 ผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาบ้าน หอพักเอกชน A C ระบุว่ารู้สึกไม่สบายใจจากการถูกมองหน้าจอคอม และมีการจัดวางพื้นที่โต๊ะทำงานให้แยกจากสายตากันและกัน
	จากแบบสอบถามออนไลน์ <u>ในส่วนของความไม่เพียงพอของเครื่องเรือน</u> กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 55 ระบุว่า ส่วนเก็บของไม่เพียงพอ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 32 ระบุว่า โต๊ะทำงานไม่เพียงพอ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 18 ระบุว่า ตู้เสื้อผ้าไม่เพียงพอ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 3 ระบุว่า เตียงไม่เพียงพอ <u>ในส่วนของความไม่เพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวก</u> กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 26 ระบุว่าปลั๊กไฟไม่เพียงพอ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 18 ระบุว่าอุปกรณ์ให้แสงสว่างไม่เพียงพอ
	จึงสรุปได้ว่าเครื่องเรือนที่ไม่เพียงพอต่อการใช้งานมากที่สุด คือ เครื่องเรือนที่ใช้เก็บของ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องการให้เพิ่ม คือ ส่วนเก็บของและสิ่งบังสายตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

6. แนวทางการออกแบบและปรับปรุงห้องพักในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว		
ลักษณะของเครื่องเรือน	**เตียง**	<u>จากแบบสอบถามออนไลน์</u> กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่ง (64%) ต้องการเตียงคู่ (Twin bed) <u>จากการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม</u> ผู้ให้ข้อมูลเลือกประเภทเตียงที่มีการใช้งานแยกกันหรือหลบเลี่ยงจากสายตากัน โดยกรณีศึกษาบ้านเลือกเตียงสองชั้น กรณีศึกษาหอพักเอกชนทั้งหมดเลือกเตียงคู่ (Twin bed)
	ตู้เสื้อผ้า	<u>จากแบบสอบถามออนไลน์</u> กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (87%) ระบุว่าต้องการตู้เสื้อผ้าแบบแยกจากกัน <u>จากการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม</u> ผู้ให้ข้อมูลระบุว่าแบบแยกกันหรือใช้ร่วมกันก็ได้ แต่ต้องการให้มีการแบ่งพื้นที่กันให้เรียบร้อย หรือหากแยกกันได้ก็จะดีกว่า
	สรุปได้ว่าลักษณะเตียงและตู้เสื้อผ้าควรจะเป็นลักษณะที่ใช้งานแยกกัน และควรมีเครื่องเรือนพอดีตามจำนวนผู้ใช้งานภายในห้องพัก เพื่อให้สร้างความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักได้ดีขึ้น	
การจัดวางเครื่องเรือน	**โต๊ะทำงาน**	<u>จากแบบสอบถามออนไลน์</u> กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (82%) ต้องการให้จัดวางโต๊ะทำงานแยกจากกัน <u>จากการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม</u> ผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาบ้านและหอพักเอกชน B ต้องการให้วางไว้ข้างกัน เพราะสะดวกในการพูดคุยหรือหยิบยืมสิ่งของ ส่วนผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน A และ C ต้องการให้จัดวางแยกกัน เพราะรู้สึกไม่สบายใจเวลาถูกมองหน้าจอคอมพิวเตอร์
	เตียง	<u>จากแบบสอบถามออนไลน์</u> กลุ่มตัวอย่าง 3 ใน 4 (75%) ต้องการให้จัดวางเตียงแยกจากกัน <u>จากการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม</u> ผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาหอพักเอกชน A และ C ต้องการให้จัดวางแยกกัน เพราะรู้สึกเป็นส่วนตัวมากกว่า ส่วนผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาบ้านและหอพักเอกชน B ไม่ได้ระบุถึงเป็นพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

6. แนวทางการออกแบบและปรับปรุงห้องพักในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว		
การจัดวางเครื่องเรือน	**ตู้เสื้อผ้า**	<u>จากแบบสอบถามออนไลน์</u> กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่ง (61%) ต้องการให้จัดวางไว้คนละมุมจากกัน <u>จากการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม</u> ผู้ให้ข้อมูลไม่ได้ระบุถึงการจัดวางเป็นพิเศษ
	สรุปได้ว่าการจัดวางเครื่องเรือนแบบแยกกันคนละมุมหรือหลบเลี่ยงสายตากัน สร้างความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักได้ดีขึ้น	
สิ่งอำนวยความสะดวก	**สิ่งบังสายตา**	<u>จากแบบสอบถามออนไลน์</u> กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่ง (65%) ต้องการให้เพิ่มสิ่งบังสายตา <u>จากการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม</u> กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากทั้ง 4 กรณีศึกษาระบุว่าสิ่งบังสายตานั้นจะมีหรือไม่มีก็ได้ แต่พบข้อสังเกตว่าหากมีก็จะดีกว่า
	เครื่องเรือนเก็บของ	<u>จากแบบสอบถามออนไลน์</u> กลุ่มตัวอย่างเกินครึ่ง (56%) ต้องการให้เพิ่มเครื่องเรือนเก็บของ <u>จากการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม</u> ไม่ได้มีการระบุถึงเป็นพิเศษ แต่มีผู้ให้ข้อมูลจากหอพักเอกชน B ระบุว่าอยากให้มีเครื่องเรือนที่พอดีกับจำนวนคนในห้องพัก
	อุปกรณ์ให้แสงสว่างส่วนตัว	<u>จากแบบสอบถามออนไลน์</u> กลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่ง (47%) ต้องการให้เพิ่มอุปกรณ์ให้แสงสว่างส่วนตัว <u>จากการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม</u> ผู้ให้ข้อมูลจากกรณีศึกษาบ้าน หอพักเอกชน A และ B ระบุถึงอุปกรณ์ให้แสงสว่างว่าการมีไฟตรงกลางห้องเพียงดวงเดียวไม่เพียงพอ และเกิดปัญหาจากการใช้งานในบางพื้นที่ของห้อง
	สรุปได้ว่าสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมที่ควรมีในห้องพัก คือ สิ่งบังสายตา ซึ่งจะช่วยเพิ่มความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักให้แก่ผู้ใช้งาน และส่วนเก็บของ เพื่อเพิ่มความเป็นเจ้าของในพื้นที่และสร้างอาณาเขตของตน	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่ 1.) รูปแบบและพฤติกรรมที่ใช้สร้างความเป็นส่วนตัว 2.) ความเป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน 3.) ความเป็นส่วนตัวในช่วงก่อน-หลัง สถานการณ์โควิด 19 4.) ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง 5.) ปัญหาที่พบเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว 6.) แนวทางการออกแบบและปรับปรุงห้องพักในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว

5.2.1 รูปแบบและพฤติกรรมที่ใช้สร้างความเป็นส่วนตัว

ผลการวิจัยพบว่าทั้ง 4 กรณีศึกษา ใช้วิธีการหลบเลี่ยงจากสายตาของกันและกันและเว้นระยะห่างจากกันและกันเพื่อสร้างความเป็นส่วนตัว โดยจากการใช้งานห้องพักในสถานการณ์โควิด 19 ที่ต้องปรับการเรียนการสอนมาเป็นการเรียนออนไลน์ ก็พบว่าทั้ง 4 กรณีศึกษามีการแบ่งอาณาเขต แยกมุมโต๊ะทำงานที่มีการวางหน้าจอคอม หรือพื้นที่ใช้งานในห้องพักขณะเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภัทราวดี ธงงาม (2562) ที่มีแนวทางจัดพื้นที่ให้สามารถปรับเปลี่ยนตามลักษณะการใช้งานของนักศึกษาได้ โดยมีผลการวิจัยว่า หากจัดการพื้นที่ให้นักศึกษาสามารถเลือกขยับสิ่งของ หรือปิดกั้นเพิ่มความเป็นส่วนตัวในพื้นที่ได้เอง จะส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้งานมากกว่า

งานวิจัยนี้ต่อยอดจากผลการวิจัยของ ภัทราวดี ธงงาม (2562) โดยศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวในพื้นที่พักอาศัย และมีข้อค้นพบเพิ่มเติมว่า ผู้ใช้งานมีรูปแบบและพฤติกรรมการสร้างความเป็นส่วนตัวโดยการหลบเลี่ยงสายตาของกันและกันหรือเว้นระยะห่างระหว่างผู้ใช้งาน เพื่อสร้างความรู้สึกเป็นส่วนตัว ลดผลกระทบจากเสียงรบกวน แสงไฟรบกวน และลดการแทรกกันของเสียงเวลาเปิดไมค์หรือการเดินตัดผ่านกล้องขณะเรียนออนไลน์

5.2.2 ความเป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน

ผลการวิจัยทั้งจากแบบสอบถามออนไลน์ แบบสัมภาษณ์ และแบบสนทนากลุ่ม มีข้อค้นพบสอดคล้องกันว่า ความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักเกิดจากการได้หลบเลี่ยงจากสายตาของกันและกันหรือมีส่วนบังสายตา การมีสิ่งบังสายตาหรือเครื่องเรือนที่มีระยะห่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากกันจึงเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้ใช้งานห้องพักเกิดความรู้สึกเป็นส่วนตัวได้ดีที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภัทราวดี ธงงาม (2562) ที่พบว่า การออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้นักศึกษาสามารถควบคุมความเป็นส่วนตัวในพื้นที่ได้ จะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจมากขึ้น และผลการวิจัยของ นรินทร สรวิทย์ศิรกุล (2546) ที่พบว่านักศึกษาต้องการให้มีฉากกั้นในส่วนทำงานเพื่อบังสายตาคนอื่นจากตน

งานวิจัยนี้ต่อยอดจากผลการวิจัยของ ภัทราวดี ธงงาม (2562) และ นรินทร สรวิทย์ศิรกุล (2546) โดยศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นด้านความเป็นส่วนตัวในพื้นที่พักอาศัยเจาะจงไปในพื้นที่บริเวณเตียงและโต๊ะทำงาน และมีข้อค้นพบเพิ่มเติมว่า ผู้ใช้งานเกิดความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักได้จากการหลบเลี่ยงจากสายตาของกันและกัน การมีสิ่งบังสายตาหรือเครื่องเรือนที่มีระยะห่างจากกันจึงเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้ใช้งานห้องพักเกิดความรู้สึกเป็นส่วนตัวได้ดีที่สุด และมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนออนไลน์ให้เกิดการรบกวนกันขณะเรียนได้น้อยลง

5.2.3 ความเป็นส่วนตัวในช่วงก่อน-หลัง สถานการณ์โควิด 19

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างครึ่งหนึ่งระบุว่าเกิดความรู้สึกเชิงลบจากการถูกรบกวนความเป็นส่วนตัวมากขึ้น ในสถานการณ์โควิด 19

ข้อค้นพบในการวิจัยนี้ต่อยอดจากงานวิจัยของ Samura (2016) และ Lewinson (2007) ที่ศึกษาถึงความเป็นส่วนตัวในห้องพัก โดยศึกษาเพิ่มเติมถึงประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักเมื่อต้องใช้งานห้องพักนานมากขึ้นจากสถานการณ์โควิด 19

5.2.4 ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์

ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ มีการอภิปรายผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1.) ผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง 2.) สถานะความสัมพันธ์กับความเป็นส่วนตัว

5.2.4.1 ผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิจัยจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลและกลุ่มตัวอย่างมีข้อขัดแย้งกัน โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลระบุว่า การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกรำคาญ แต่ไม่ได้ส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้องมาก

จากการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระด้านความเป็นส่วนตัวกับตัวแปรตามด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้องด้วยวิธีการสหสัมพันธ์ พบว่า ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้องและความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพักมีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันกับความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้อง และ การรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้องมีความสัมพันธ์ไปในทางตรงกันข้ามกับความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้อง

จากการวิเคราะห์ด้วยวิธีการ Multiple Regression Analysis ในส่วนของตัวแปรตามเกี่ยวกับ**ความสนิทสนมภายหลังการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง** พบว่า ความผ่อนคลายในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้องมีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันกับความสนิทสนมภายหลังการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง ในส่วนของ**ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้อง** พบว่า การรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้องมีความสัมพันธ์ไปในทางตรงกันข้ามกับความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้อง และความผ่อนคลายในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้องมีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันกับความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้อง

ผลการวิจัยเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Lewinson (2017) ที่พบว่า ความเป็นส่วนตัวที่น้อยลง ส่งผลให้เกิดความเครียดแก่ผู้ใช้งานห้องพัก

งานวิจัยนี้ต่อยอดจากผลการวิจัยของ Lewinson (2017) โดยศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง โดยกำหนดตัวแปรอิสระเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัวที่จะส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้องเพิ่มเติมขึ้นมา ได้แก่ การรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้อง ความผ่อนคลายในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง และกำหนดตัวแปรตามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง คือ ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้อง และ ความสนิทสนิมระหว่างเพื่อนร่วมห้องภายหลังการใช้งานห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานวิจัยนี้มีข้อค้นพบเพิ่มเติมว่า ความรู้สึกเชิงลบจากความเป็นส่วนตัวที่น้อยลง มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง หากผู้ใช้งานห้องพักมีความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพัก ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้องจะมากขึ้น และหากผู้ใช้งานห้องพักมีความเป็นส่วนตัวที่น้อยลง ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้องจะน้อยลง

5.2.4.2 สถานะความสัมพันธ์กับความเป็นส่วนตัว

ผลการวิจัยจากผลกระทบของการขาดความเป็นส่วนตัวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง มีข้อสังเกตว่าสถานะความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้องอาจส่งผลต่อความไวต่อความรู้สึกเชิงลบจากการขาดความเป็นส่วนตัว โดยผลจากการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม มีข้อค้นพบว่า สถานะความสัมพันธ์มีผลต่อความไวต่อความรู้สึกเชิงลบจากการขาดความเป็นส่วนตัว โดยผู้ให้ข้อมูลระบุว่า สถานะความสัมพันธ์แบบสมาชิกครอบครัวจะมีความไวต่อการขาดความเป็นส่วนตัวน้อยกว่าสถานะความสัมพันธ์แบบเพื่อน ขัดแย้งกับผลจากแบบสอบถามออนไลน์ ที่นำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการ One-Way ANOVA พบว่า สถานะความสัมพันธ์ไม่มีผลต่อความไวของการการความเป็นส่วนตัว

ข้อค้นพบในการวิจัยนี้ต่อยอดจากงานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้องของ Shook and Fazio (2008) โดยการศึกษาถึงสถานะความสัมพันธ์กับความไวต่อการขาดความเป็นส่วนตัว และมีข้อค้นพบเพิ่มเติมว่าสถานะความสัมพันธ์ไม่มีผลต่อความไวของการการความเป็นส่วนตัว แต่อาจพิจารณาเสริมถึงปัจจัยอื่นเพิ่มเติมในการเก็บข้อมูล ว่าเพื่อนร่วมห้องนั้นมีระดับความคุ้นชินหรือสนิทสนมกันมากเพียงใด

5.2.5 ปัญหาที่พบในประเด็นเกี่ยวกับการสร้างความเป็นส่วนตัว

ปัญหาที่พบจากการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว มีการอภิปรายผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1.) สิ่งรบกวนที่รบกวนความเป็นส่วนตัว 2.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาที่พบในการเรียนออนไลน์ 3.) ความไม่เพียงพอของเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก

5.2.5.1 สิ่งรบกวนที่รบกวนความเป็นส่วนตัว

ผลการวิจัยทั้งจากแบบสอบถามออนไลน์ การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม มีข้อค้นพบสอดคล้องกันว่า เสียงรบกวนและแสงไฟรบกวนเป็นสิ่งรบกวนความเป็นส่วนตัวที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบต่อเพื่อนร่วมห้องมากที่สุด ส่วนการถูกยึดครองพื้นที่และการขาดสิ่งบังสายตา ทำให้เกิดความรู้สึกรำคาญแต่ไม่ได้ทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบมากเท่าเสียงรบกวนและแสงไฟรบกวน ผลการวิจัยที่ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Lewinson (2017) ว่า ความเป็นส่วนตัวที่น้อยลงส่งผลให้เกิดความเครียด

งานวิจัยนี้ต่อยอดจากผลการวิจัยของ Lewinson (2017) โดยศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งรบกวนที่ก่อให้เกิดความรู้สึกเชิงลบต่อเพื่อนร่วมห้อง ได้แก่ เสียงรบกวนจากเพื่อนร่วมห้อง แสงไฟรบกวนจากเพื่อนร่วมห้อง การขาดสิ่งบังสายตา และการถูกยึดครองพื้นที่ และมีข้อค้นพบเพิ่มเติม คือ เสียงรบกวนและแสงไฟรบกวนเป็นสิ่งรบกวนความเป็นส่วนตัวที่ส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบต่อเพื่อนร่วมห้อง อาจเนื่องจากเสียงรบกวนและแสงไฟรบกวนเป็นสิ่งรบกวนที่เป็นรูปธรรมที่สุดและทำให้รู้สึกถึงการมีบุคคลอื่นอยู่ร่วมกันได้ง่ายกว่าสิ่งรบกวนอื่น ๆ ที่เลือกศึกษา

5.2.5.2 ปัญหาที่พบในการเรียนออนไลน์

ผลการวิจัย พบว่า การเดินตัดผ่านกล้องและการแบ่งพื้นที่ใช้งาน ทำให้เกิดความรู้สึกรำคาญ แต่ไม่สร้างความรู้สึกเชิงลบมากเท่าเสียงตีกันเวลาเรียนออนไลน์ ซึ่งสร้างความรู้สึกเชิงลบชัดเจนมากกว่าสิ่งรบกวนอื่น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Lewinson (2017) ว่า ความเป็นส่วนตัวที่น้อยลง ส่งผลให้เกิดความเครียด และสอดคล้องกับผลจากแบบสอบถามออนไลน์ในประเด็นเกี่ยวกับสิ่งรบกวนด้านเสียงรบกวน

งานวิจัยนี้ต่อยอดจากผลการวิจัยของ Lewinson (2017) โดยศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งรบกวนที่ก่อให้เกิดความรู้สึกเชิงลบในระหว่างการเรียนออนไลน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้แก่ เสียงตีกันเวลาเปิดไมค์ การเดินตัดผ่านกล้อง และการแบ่งพื้นที่ใช้งานภาบในห้องระหว่างเรียนออนไลน์ และมีข้อค้นพบเพิ่มเติม คือ เสียงรบกวนเป็นสิ่งรบกวนที่ทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบต่อเพื่อนร่วมห้องได้ง่ายที่สุด อาจเนื่องจากเสียงรบกวนเป็นสิ่งที่ทำให้รู้สึกถึงการมีบุคคลอื่นอยู่ร่วมกันได้ง่ายกว่าแสงไฟรบกวน หรือปัจจัยรบกวนอื่น ๆ ที่เลือกศึกษา

5.2.5.3 ความไม่เพียงพอของเครื่องเรือนและสิ่งอำนวยความสะดวก

ผลการวิจัย พบว่า เครื่องเรือนที่ไม่เพียงพอต่อการใช้งานมากที่สุด คือ เครื่องเรือนที่ใช้เก็บของ สอดคล้องกับสิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องการให้เพิ่ม ที่พบว่าต้องการให้เพิ่มส่วนเก็บของและสิ่งบังสายตา ผลการวิจัยที่ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Samura (2016) และ Lewinson (2007) ว่า สิทธิ์ในการครอบครอง ดัดแปลง แสดงความเป็นเจ้าของในพื้นที่ของตนเอง ส่งผลให้ผู้ใช้งานเกิดความรู้สึกผ่อนคลายและกล้าที่จะใช้งานสิ่งของหรือพื้นที่นั้นๆมากขึ้น

งานวิจัยนี้ต่อยอดจากผลการวิจัยของ Samura (2016) และ Lewinson (2007) โดยศึกษาเจาะจงไปถึงความไม่เพียงพอของเครื่องเรือนพื้นฐานภายในห้องพัก ได้แก่ เตียง โต๊ะทำงาน ตู้เสื้อผ้า เครื่องเรือนสำหรับเก็บของ และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพัก ได้แก่ ปลั๊กไฟ อุปกรณ์ให้แสงสว่าง

งานวิจัยนี้มีข้อค้นพบเพิ่มเติม คือ เครื่องเรือนที่ไม่เพียงพอต่อการใช้งานมากที่สุด คือ เครื่องเรือนที่ใช้เก็บของ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องการให้เพิ่ม คือ ส่วนเก็บของและสิ่งบังสายตา จึงควรคำนึงถึงการเพิ่มเติมหรือจัดสรรให้ส่วนเก็บของในห้องพักให้เพียงพอ โดยเฉพาะเมื่อภายในห้องพักมีกิจกรรมที่ต้องทำภายในห้องพักเพิ่มมากขึ้นจากสถานการณ์โควิด 19 เช่น การเรียนออนไลน์ การทำงานภายในห้อง รวมไปถึงสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการบังสายตาหรือเว้นระยะห่างจากกันและกัน เพื่อลดผลกระทบจากเสียงและแสงไฟรบกวน การตีกันของเสียงและการเดินตัดผ่านกล้องขณะเรียนออนไลน์ และเพิ่มความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักให้แก่ผู้ใช้งาน

5.2.6 แนวทางการออกแบบและปรับปรุงห้องพักในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางการออกแบบและปรับปรุงห้องพักในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว มีผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1.) ลักษณะของเครื่องเรือน 2.) การจัดวางเครื่องเรือน 3.) สิ่งอำนวยความสะดวก

5.2.6.1 ลักษณะของเครื่องเรือน

ผลการวิจัยทั้งจากแบบสอบถามออนไลน์ แบบสัมภาษณ์ และแบบสนทนากลุ่ม มีข้อค้นพบสอดคล้องกันว่า ต้องการให้มีเครื่องเรือนแยกกันเป็นของแต่ละผู้ใช้งาน โดยลักษณะเตียงที่ต้องการเป็นรูปแบบเตียงคู่ (Twin bed) และลักษณะตู้เสื้อผ้าที่ต้องการคือตู้เสื้อผ้าแบบใช้แยกกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Whettingsteel (2020) ที่พบว่าการออกแบบพื้นที่ให้ง่ายต่อการปรับเปลี่ยน แสดงความเป็นเจ้าของ แสดงความเป็นตัวตนในพื้นที่ ล้วนส่งผลให้นักเรียนที่ใช้งานพื้นที่เกิดความรู้สึกผ่อนคลายและเป็นตัวของตัวเองได้มากขึ้น

งานวิจัยนี้ต่อยอดจากผลการวิจัยของ Whettingsteel (2020) โดยศึกษาเจาะจงไปลักษณะของเครื่องเรือนพื้นฐานภายในห้องพัก ได้แก่ เตียง ตู้เสื้อผ้า และมีข้อค้นพบเพิ่มเติม คือ ลักษณะเตียงและตู้เสื้อผ้าควรจะเป็นลักษณะที่ใช้งานแยกกัน เช่น เตียงคู่ (Twin bed) กับตู้เสื้อผ้าแบบแยกกัน และควรมีเครื่องเรือนพอดีตามจำนวนผู้ใช้งานภายในห้องพัก เพื่อให้สร้างความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักได้ดีขึ้น ทั้งในด้านการสร้างความเป็นเจ้าของ การครอบครองอาณาเขต และการปรับเปลี่ยนพื้นที่ให้ยืดหยุ่นได้ตามการใช้งานห้องพักที่มีกิจกรรมหลากหลายมากขึ้นจากสถานการณ์โควิด 19

5.2.6.2 การจัดวางเครื่องเรือน

ผลการวิจัยทั้งจากแบบสอบถามออนไลน์ แบบสัมภาษณ์ และแบบสนทนากลุ่ม มีข้อค้นพบสอดคล้องกันว่า การจัดวางเครื่องเรือนควรจัดวางแยกจากกันมากกว่าจัดวางไว้ข้างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภัทราวดี ธงงาม (2562) ที่พบว่า การออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้นักศึกษาสามารถควบคุมความเป็นส่วนตัวในพื้นที่ได้ จะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจและความเป็นส่วนตัวมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานวิจัยนี้ต่อยอดจากผลการวิจัยของ ภัทราวดี ธงงาม (2562) โดยศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดวางเครื่องเรือนภายในห้องพักอาศัย ได้แก่ เตียง ตู้เสื้อผ้า โต๊ะทำงาน และมีข้อค้นพบเพิ่มเติม คือ การจัดวางเครื่องเรือนเพื่อเพิ่มความเป็นส่วนตัว ควรจัดวางแบบแยกกันคนละมุมหรือหลบเลี่ยงสายตากัน จะสร้างความเป็นส่วนตัวและความสบายใจในการใช้งานมากขึ้น และช่วยเพิ่มความเป็นส่วนตัวกับความสะดวกในการเรียนออนไลน์ ลดปัญหาการตีกันของเสียงและการเดินตัดผ่านกล้องขณะเรียน

5.2.6.3 สิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องการให้เพิ่มในห้องพัก

ผลการวิจัยทั้งจากแบบสอบถามออนไลน์ แบบสัมภาษณ์ และแบบสนทนากลุ่ม มีข้อค้นพบสอดคล้องกันว่า ควรเพิ่มเครื่องเรือนสำหรับเก็บของและสิ่งบังสายตาในห้องพัก ในส่วนของเครื่องเรือนสำหรับเก็บของมีข้อค้นพบสอดคล้องกับผลการวิจัยเกี่ยวกับความไม่เพียงพอของเครื่องเรือน ที่พบว่า พื้นที่ส่วนเก็บของมักไม่เพียงพอต่อการใช้งานมากที่สุด ในส่วนของสิ่งบังสายตาไม่ได้มีการระบุถึงอย่างชัดเจน แต่พบว่าผู้ให้ข้อมูลมีรูปแบบและพฤติกรรมในการสร้างความเป็นส่วนตัวโดยการหลบเลี่ยงจากสายตาของกันและกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นรินทร สรวิทย์ศิรกุล (2546) ที่พบว่านักศึกษาต้องการให้มีฉากกั้นในส่วนทำงานเพื่อบังสายตาคนอื่นจากตน

งานวิจัยนี้ต่อยอดจากผลการวิจัยของ นรินทร สรวิทย์ศิรกุล (2546) โดยศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องพักอาศัย ได้แก่ อุปกรณ์ให้แสงสว่าง เครื่องเรือนสำหรับเก็บของ สิ่งบังสายตา และมีข้อค้นพบเพิ่มเติม คือ ควรคำนึงถึงการเลือกใช้สิ่งบังสายตา เพื่อเพิ่มความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักให้แก่ผู้ใช้งาน ลดผลกระทบจากเสียงรบกวน แสงไฟรบกวน การเดินตัดผ่านกล้องขณะเรียนออนไลน์ การตีกันของเสียงเวลาเปิดไมค์ และคำนึงถึงการเพิ่มเครื่องเรือนเก็บของ เนื่องจากสถานการณ์โควิด 19 ทำให้ผู้ใช้งานห้องพักจำเป็นต้องทำกิจกรรมอื่นในห้องพักเพิ่มขึ้นจากปกติ เช่น การเรียนออนไลน์ การทำงานหรือการบ้านในห้องพัก การทานอาหาร และเพื่อให้ผู้ใช้งานห้องพักเพิ่มความเป็นเจ้าของในพื้นที่และสร้างอาณาเขตของตนได้ง่ายขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและออกแบบพื้นที่ห้องพักที่มีการใช้งานร่วมกันของนักเรียนนักศึกษา

ในส่วนของข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพื้นที่ห้องพักที่มีการใช้งานร่วมกันของนักเรียนนักศึกษา เสนอแนะเพื่อให้นักออกแบบและหน่วยงานหรือผู้ดำเนินงานหอพักที่มีการใช้งานโดยนักเรียนนักศึกษา เช่น กองกิจการหอพักมหาวิทยาลัย, โรงเรียนประจำ, หอพักเอกชน คำนึงถึงปัจจัยเหล่านี้ประกอบการออกแบบพื้นที่พักอาศัยที่มีการใช้งานร่วมกันของนักเรียนนักศึกษา เพื่อให้พื้นที่พักอาศัยมีลักษณะที่ตอบรับความต้องการด้านความเป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษามากยิ่งขึ้น และตอบรับถึงลักษณะการใช้งานห้องพักที่มีการปรับเปลี่ยนไปจากอิทธิพลของสถานการณ์โควิด 19 โดยข้อเสนอแนะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ลักษณะของเครื่องเรือน การจัดวางเครื่องเรือน และสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมในห้องพัก

5.3.2.1 ลักษณะของเครื่องเรือน

1.) เตียงควรเป็นเตียงคู่ (Twin bed) เพื่อให้ผู้ใช้งานห้องพักสามารถครอบครองหรือจัดการกับเครื่องเรือนได้อย่างเป็นส่วนตัว

2.) ตู้เสื้อผ้าควรเป็นตู้เสื้อผ้าแบบใช้งานแยกจากกัน หรือหากจำเป็นต้องใช้รวมกันก็ควรมีการแบ่งสัดส่วนกันอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถปรับเปลี่ยนหรือครองครองเครื่องเรือนบริเวณของตนเองได้โดยสะดวก

3.) เครื่องเรือนประเภท เตียง โต๊ะทำงาน และตู้เสื้อผ้า ควรมีจำนวนพอดีกับจำนวนผู้ใช้งานภายในห้องพัก เพื่อลดปัญหาเกี่ยวกับการถูกยึดครองพื้นที่ พื้นที่เก็บของไม่เพียงพอ และเพื่อให้ง่ายต่อการดัดแปลงปรับเปลี่ยนลักษณะการใช้งานภายในพื้นที่โดยตัวผู้ใช้งาน และเพื่อให้ตอบรับกับพฤติกรรมการใช้งานห้องพักที่ต้องปรับมาใช้เวลาทำกิจกรรมต่างๆในห้องพักมากขึ้นจากสถานการณ์โควิด 19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.2.2 การจัดวางเครื่องเรือน

1.) ควรจัดวางเครื่องเรือนแยกออกจากกัน เว้นระยะห่างระหว่างกัน หรือมีการกั้นจากสายตาของกันและกัน โดยเฉพาะในพื้นที่ที่ต้องการความเป็นส่วนตัวอย่างพื้นที่บริเวณเตียง และพื้นที่ที่ใช้เรียนออนไลน์หรือทำการบ้านอย่างโต๊ะทำงาน เพื่อเพิ่มความเป็นส่วนตัวและความสบายใจในการใช้งานห้องพักมากขึ้น หลีกจากการมองเห็นของกันและกัน ลดผลกระทบจากเสียงรบกวนและแสงไฟรบกวนจากเพื่อนร่วมห้องให้แก่นักเรียนนักศึกษาผู้ใช้งานพื้นที่ ลดผลกระทบจากการตีกันของเสียงและการเดินตัดผ่านกล้องขณะเรียนออนไลน์

5.3.2.3 สิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมในห้องพัก

1.) ควรเพิ่มเติมสิ่งบังสายตาภายในห้องพัก เช่น ฉากกั้นบังสายตา พื้นที่สำหรับหลีกจากสายตา หรือการขยับเครื่องเรือนให้หลบจากระยะสายตากันและกัน เพื่อเพิ่มความเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพัก และเพื่อลดผลกระทบจากเสียงรบกวนและแสงไฟรบกวนจากเพื่อนร่วมห้องให้แก่นักเรียนนักศึกษาผู้ใช้งานพื้นที่ และลดผลกระทบจากการตีกันของเสียงและการเดินตัดผ่านกล้องขณะเรียนออนไลน์

2.) ควรคำนึงถึงเครื่องเรือนสำหรับเก็บของภายในห้องพักเพิ่มเติมจากเครื่องเรือนที่มีการใช้งานหลักๆอย่าง เตียง ตู้เสื้อผ้า โต๊ะทำงาน เพื่อลดปัญหาการถูกยึดครองพื้นที่จากสิ่งของเครื่องใช้ของเพื่อนร่วมห้อง ปัญหาพื้นที่เก็บของไม่เพียงพอต่อการใช้งาน และเพื่อให้ตอบรับกับลักษณะการใช้งานห้องพักที่มีระยะเวลานานขึ้นและมีกิจกรรมภายในห้องพักที่เพิ่มขึ้นจากเดิมด้วยสถานการณ์โควิด 19

3.) ควรเพิ่มเติมอุปกรณ์ให้แสงสว่างส่วนตัวของผู้ใช้งานนอกเหนือจากไฟหลักภายในห้องพัก เพื่อเพิ่มความเป็นส่วนตัวในการใช้งาน และลดปัญหาแสงไฟรบกวนเมื่อมีเวลาในการใช้งานแสงสว่างไม่ตรงกัน เช่น โคมไฟตั้งโต๊ะ

4.) ควรคำนึงถึงตำแหน่งปลั๊กไฟภายในห้องพักให้ตอบรับกับการใช้งานและมีจำนวนที่เหมาะสมตามจุดที่มีการใช้งานเครื่องใช้ไฟฟ้าในห้องพัก ได้แก่ บริเวณพื้นที่ส่วนเก็บของ บริเวณโต๊ะทำงาน และบริเวณเตียง เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าในพื้นที่ของตนเองได้โดยสะดวก ลดปัญหาการต้องพ่วงปลั๊กกินพื้นที่กันและกัน

5.3.2 ข้อจำกัด และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในส่วนของข้อจำกัดและข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป เสนอแนะเพื่อให้นักวิจัยที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับประเด็นด้านความเป็นส่วนตัวภายในห้องพักอาศัยที่มีการใช้งานร่วมกันโดยนักเรียนนักศึกษา นำข้อเสนอเสนอแนะเหล่านี้ไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมถึงประเด็นที่งานวิจัยชิ้นนี้ยังศึกษาได้ไม่ครอบคลุม

5.3.2.1 ข้อจำกัดในการวิจัย

1.) งานวิจัยนี้เก็บข้อมูลผ่านทางออนไลน์ทั้งหมด เนื่องด้วยสถานการณ์โควิด 19 ทำให้งานวิจัยนี้ไม่สามารถใช้วิธีการลงภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูลได้

2.) งานวิจัยนี้ศึกษาเพียงกรณีศึกษาที่เป็นบ้านและหอพักเอกชนเท่านั้น

5.3.2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1.) ควรศึกษาด้วยการเก็บข้อมูลภาคสนามจากสถานที่จริงในช่วงสถานการณ์ปกติ เพื่อสังเกตพฤติกรรมของผู้ใช้งานจริงเพิ่มเติม

2.) ควรศึกษาห้องพักในประเภทของที่พักลักษณะอื่น เพื่อนำมาเปรียบเทียบกันเพิ่มเติม เช่น หอพักสถานศึกษา เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีการใช้งานร่วมกันจากกลุ่มคนที่มีความหลากหลาย

3.) การศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้องในงานวิจัยนี้คำนึงถึงแค่ปัจจัยเกี่ยวกับสถานะความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง การรบกวนความเป็นส่วนตัวของเพื่อนร่วมห้อง ความผ่อนคลายในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง ความสนิทสนมภายหลังการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมห้อง ปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยที่เกิดหลังจากการใช้งานห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร่วมกันแล้วทั้งสิ้น การทำวิจัยในอนาคตจึงควรพิจารณาถึงปัจจัยอื่นเพิ่มเติมในการเก็บข้อมูล เช่น ระดับความสนิทสนมก่อนใช้งานห้องพักร่วมกัน ลักษณะช่วงเวลาในการใช้งานห้องพัก ไปจนถึงคณะวิชาที่เรียน ซึ่งจะส่งผลไปถึงพฤติกรรมในการใช้งานห้องพัก

4.) การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้งานห้องพักที่เปลี่ยนไปเพราะสถานการณ์โควิด 19 ในงานวิจัยนี้ ศึกษาเน้นย้ำไปที่พฤติกรรมการสร้างความเป็นส่วนตัวภายในห้องพัก ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง และปัญหาที่พบในการเรียนออนไลน์เท่านั้น การทำวิจัยในอนาคตจึงควรพิจารณาถึงอิทธิพลจากสถานการณ์โควิด 19 ที่ส่งผลกระกระทบให้ลักษณะการใช้งานห้องพักเปลี่ยนไปเพิ่มเติม เช่น ลักษณะการใช้งานห้องพักภายหลังสถานการณ์โควิด 19 การเรียนออนไลน์ภายในห้องพัก การปรับสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในห้องพัก ความเครียดจากการใช้งานห้องพักเป็นเวลานานมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กิ่งกาญจน์ แสงสุวอ. 2554. “แนวทางการจัดการสภาพแวดล้อมทางกายภาพห้องพักในหอพักนิสิตหญิง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.” วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

กรมสุขภาพจิต. 2560. **แผนยุทธศาสตร์กรมสุขภาพจิต ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564).** นนทบุรี : สำนักยุทธศาสตร์สุขภาพจิต.

ชนิกานต์ ยิ้มประยูร. 2556. **Indoor Environmental Quality คุณภาพสิ่งแวดล้อมภายในอาคาร.** [Online]. เข้าถึงได้จาก : www.arch.ku.ac.th/2010/attachments/ sheet/ IEQ_362.pdf.2563.

ฐิติพร พยุงวงษ์ และ ศรัณย์ธร ศศิธนากรแก้ว. 2560. “ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมกับพฤติกรรมการใช้แอพพลิเคชั่นไลน์ของผู้สูงอายุในจังหวัดอุบลราชธานี.” **วารสารวิจัยราชภัฏพระนครสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.** 12(2) : 184-197.

ทรงพจน์ สายสืบ. 2550. “เกณฑ์ในการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในหอพักนักศึกษาหญิง : กรณีศึกษา หอพักนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยนเรศวร.” วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

นรินทร สรวิทย์ศิรกุล. 2546. “การศึกษาการจัดที่เว้นว่างสำหรับห้องพักนิสิตนักศึกษาชาย ที่ศึกษาทางด้านสถาปัตยกรรม ในหอพักนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

บุษกร รมยานนท์. 2558. “การออกแบบพื้นที่สำหรับการเรียนรู้ด้วยตัวเองในมหาวิทยาลัย.” **วารสารวิจัยและสาระสถาปัตยกรรมการผังเมือง.** 12(1) : 15-18.

ปัญจพงศ์ นาคะบุตร. 2553. “การประเมินการใช้พื้นที่อาคาร กรณีศึกษา : อาคารเรียนคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโครงการก่อสร้าง บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พุทธิกันต์ สมมาตย์. 2554. “การสร้างสภาพเป็นส่วนตัวในพื้นที่สาธารณะ.” **Verridian E-Journal SU.** 4(1) : 95-118.

ภัทราวดี ธงงาม. 2562. “แนวทางการปรับปรุงอาคารเรียนเก่าสู่พื้นที่ทำงานร่วมกันของนักศึกษาสาขาสถาปัตยกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา.” **วารสารวิชาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สจล**. 28(1) : 65-80.

วิมลสิทธิ์ หรยางกูร. 2549. **พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อม มูลฐานทางพฤติกรรมเพื่อการออกแบบและวางแผน.** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2561. **ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.2561-2580.** พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2559. **นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ.2560-2564.** สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

สำนักงานคณะกรรมสุขภาพแห่งชาติ. 2550. **พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.2550.** สำนักงานคณะกรรมสุขภาพแห่งชาติ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2563. **จำนวนนักเรียน นิสิต นักศึกษาในระบบโรงเรียน ในสถานศึกษาของรัฐบาลและเอกชน จำแนกตามระดับการศึกษา และชั้นปีการศึกษา 2559 – 2563.** [Online]. เข้าถึงได้จาก : http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/03.aspx.

สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ. 2554. **มาตรฐานหอพักเอกชนสำหรับนักเรียน นักศึกษา.** กรุงเทพ : สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ.

องค์การอนามัยโลก. 2547. การส่งเสริมสุขภาพจิต : แนวคิด หลักฐาน และแนวทางปฏิบัติ. แปลจาก **Promotion Mental Health : concepts - emerging evidence – practice Summary report.** โดย ศุทรา เอื้ออภิสิทธิ์วงศ์ , ดุษฎี จึงศิรกุลวิทย์ และพันธุ์นภา กิตติรัตนไพบูลย์. พิมพ์ครั้งที่ 1. เชียงใหม่ : แผนงานพัฒนานวัตกรรมเชิงระบบเพื่อการสร้างเสริมสุขภาพจิต.

Baker, S.E. and Edwards R. (2012). **How Many Qualitative Interviews is Enough.** [Online] Available :http://eprints.ncrm.ac.uk/2273/4/how_many_interviews.pdf.

Google Earth. 2020. **13.797740809016018, 100.6189596464177.** [Online] Available :https://www.google.com/maps/@13.7977188,100.6188189,3a,75y,159.57h,91.26t/data=!3m6!1e1!3m4!1sYnCSdBtxdkY3qsyYdxFTxg!2e0!7i16384!8i8192.

Google Earth. 2020. **16.479533962999266, 102.81008175163153.** [Online]Available :https://www.google.com/maps/@16.4795409,102.8097342,3a,75y,294.49h,93.84t/data=!3m6!1e1!3m4!1sFij4FAHQJrM27i_6KOpbxA!2e0!7i13312!8i6656?hl=th.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

Gwynne, R. 1997. Maslow's hierarchy of needs. [Online]. Available : http://web.utk.edu/~gwynne/maslow.HTM

Hall, E.T. 1969. **The Hidden Dimension.** New York : Anchor Books.

Hurtado, S. and Carter, D.F. 1997. "Effects of college transition and perceptions of the campus racial climate on latino college students' Sense of Belonging." **Sociology of Education.** 70(4) : 324-345.

Kaya, N. and Weber, M.J. 2003. "Privacy regulation and college adjustment : A comparison of American and Turkish freshmen living in residence halls." **College Student Journal**. 37(1) : 79–92.

Lewinson, T.W. 2007. "Residents' coping strategies in an extended-stay hotel home." Ph.D.Thesis of The University of Georgia.

Maslow, A.H. 1968. **Toward a Psychology of Being.** Van Nostrand : NJ.

Nejati, A. 2020. **The Role of the Post Occupancy Evaluation in Architecture.** [Online]. Available : https://hmcarchitects.com/news/the-role-of-the-post-occupancy-evaluation-in-architecture-2020-01-22.

Preiser, W.F.E. Rabinowitz, H.Z. and White, E.T. 1998. **Post-occupancy Evaluation**. New York : Van Nostrand Reinhold.

Samura, M. 2016. "How Can Residence Hall Spaces Facilitate Student Belonging?." **Planning for Higher Education Journal.** 44(4) : 90-101.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

Shook, N.J. and Fazio, A.H. “Interracial Roommate Relationships An Experimental Field Test of the Contact Hypothesis.” **Association for Psychological Science.** 19(7) : 717-723.

Whettingsteel, E. 2020. “It Would Give you a Space to be Yourself : Increasing a Sense of Belonging for Aboriginal Students in Boarding Schools.” Ph.D.Thesis of Curtin University .

WHO. 2021. **Coronavirus disease (COVID-19) questions and answers (general).** [Online]. Available : https://www.who.int/thailand/emergencies/novel-coronavirus-2019/q-a-on-covid-19/q-a-on-covid-19-general.

Yao, C.W. 2016. “Unfulfilled Expectations: Influence of Chinese International Students’ Roommate Relationships on Sense of Belonging.” **Journal of International Students.** 6(3) : 762-778.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

รายการภาพถ่ายภายในห้องพัก

รายการนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19 โดย นางสาว ปารมิตา สรรเพชุดาญาณ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วันที่ ..... เดือน ..... ปี .....

เวลา .....

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลเบื้องต้นของห้องพัก

1. ประเภทของอาคารที่ตั้งห้องพัก (เช่น บ้านพักอาศัย ทาวน์โฮม คอนโด หอพักสถานศึกษา)
2. จำนวนผู้พักอาศัยภายในห้องพัก

ส่วนที่ 2 : รายการมุมที่ต้องการให้บันทึกภาพ

1. บริเวณเตียงนอน
2. บริเวณโต๊ะทำงาน
3. บริเวณตู้เสื้อผ้า
4. บริเวณพื้นที่เก็บของ
5. ฝ้าหรือเพดานของห้องพัก
6. ภาพรวมของห้องพักอาศัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

แบบสนทนากลุ่มของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19

แบบสนทนากลุ่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19 โดย นางสาว ปารมิตา สรรเพชุดาญาณ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วันที่ ..... เดือน ..... ปี .....

เวลาเริ่ม ..... เวลาสิ้นสุด .....

เวลาที่ใช้ทั้งหมด .....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

(1) ชื่อ-สกุล ..... เพศ ..... ระดับการศึกษา .....

จำนวนคนที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ..... คน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง .....

(2) ชื่อ-สกุล ..... เพศ ..... ระดับการศึกษา .....

จำนวนคนที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ..... คน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง .....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับห้องพัก

3. พื้นที่ชอบในห้องพักหรือสิ่งที่ท่านชอบเป็นพิเศษเกี่ยวกับห้องพัก
4. ต่อวันใช้เวลาในห้องพักนานประมาณเท่าไหร่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับแสงสว่าง
6. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับเสียงรบกวน
7. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับเครื่องเรือน/พื้นที่เก็บของ
8. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับการเรียนออนไลน์ (เช่น เสียงตีกันเวลาเปิดไมค์)

ส่วนที่ 3 การดัดแปลง/ปรับเปลี่ยนภายในพื้นที่

1. ตั้งแต่เข้าใช้งานห้องพักมา ได้ทำการดัดแปลงหรือปรับเปลี่ยนอะไรในห้องพักบ้าง (เช่น ปรับเปลี่ยนการจัดวางเครื่องเรือน เพิ่มเติมเครื่องเรือนหรืออุปกรณ์เสริมต่างๆ แปะหรือติดรูปภาพ โปสเตอร์)
2. ท่านได้ดัดแปลงหรือปรับเปลี่ยนห้องพักอย่างไรบ้างเพื่อให้ตอบรับกับการเรียนออนไลน์ของท่าน (เช่น เปลี่ยนตำแหน่งโต๊ะทำงานออกจากกันไม่ให้เสียงตีกัน)

ส่วนที่ 4 ความเป็นส่วนตัวภายในห้องพัก

1. ในห้องพักมีบริเวณใดที่รู้สึกมีความเป็นส่วนตัวเป็นพิเศษบ้าง
2. วิธีการที่ใช้เวลาต้องการสร้างความเป็นส่วนตัวภายในห้องพัก เมื่อมีเพื่อนร่วมห้องอยู่ด้วย
3. มีพื้นที่ใดในห้องพักบ้างที่มีการใช้งานร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง (เช่น ส่วนเก็บของที่ใช้งานร่วมกัน)
4. แบ่งพื้นที่ในห้องพักกันอย่างไร (เช่น ตกลงกันตั้งแต่ต้น วางของไว้ในพื้นที่ กั้นพื้นที่ของใครของมัน)
5. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว
6. สิ่งที่รู้สึกทำให้ไม่รู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพัก
7. ปัญหาที่เกิดขึ้นมีผลต่อความสัมพันธ์ของท่านกับเพื่อนร่วมห้องหรือไม่ (เช่น กระตุ้นให้เกิดความหงุดหงิด)
8. ระดับความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมห้องส่งผลต่อความต้องการความเป็นส่วนตัวหรือไม่ (เช่น หากเป็นพี่น้องกันอาจจะรู้สึกเป็นส่วนตัวได้ง่ายกว่าเป็นเพื่อนหรือคนรู้จัก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 5 แนวทางการปรับปรุง

1. ท่านคิดว่าในการใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น ลักษณะเตียงควรเป็นแบบใด (เช่น เตียงคู่ เตียงสองชั้น)
2. ท่านคิดว่าในการใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น โต๊ะทำงานควรจัดวางรูปแบบใด (เช่น วางข้างกัน วางแยกกัน)
3. ท่านคิดว่าในการใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น ตู้เสื้อผ้าควรเป็นแบบใด เช่น ใช้ร่วมกัน ใช้แยกกัน
4. ท่านคิดว่าภายในห้องพักควรมีพื้นที่ที่หลบออกจากสายตาเพื่อนร่วมห้องได้หรือไม่ (เช่น ฉากกั้น การจัดวางพื้นที่ที่อยู่คนละมุมกัน)
5. สิ่งที่ท่านอยากเพิ่มเติมหรือปรับปรุงในห้องพักของท่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค

แบบสัมภาษณ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19

แบบสัมภาษณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19 โดย นางสาว ปารมิตา สรรเพชุดาญาณ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วันที่ ..... เดือน ..... ปี .....

เวลาเริ่ม ..... เวลาสิ้นสุด .....

เวลาที่ใช้ทั้งหมด .....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ชื่อ-สกุล ..... เพศ ..... ระดับการศึกษา .....

จำนวนคนที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ..... คน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง .....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับห้องพัก

9. พื้นที่ชอบในห้องพักหรือสิ่งที่ท่านชอบเป็นพิเศษเกี่ยวกับห้องพัก
10. ต่อวันใช้เวลาในห้องพักนานประมาณเท่าไหร่
11. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับแสงสว่าง
12. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับเสียงรบกวน
13. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับเครื่องเรือน/พื้นที่เก็บของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับการเรียนออนไลน์ (เช่น เสียงตีกันเวลาเปิดไมค์)

ส่วนที่ 3 การดัดแปลง/ปรับเปลี่ยนภายในพื้นที่

3. ตั้งแต่เข้าใช้งานห้องพักมา ได้ทำการดัดแปลงหรือปรับเปลี่ยนอะไรในห้องพักบ้าง (เช่น ปรับเปลี่ยนการจัดวางเครื่องเรือน เพิ่มเติมเครื่องเรือนหรืออุปกรณ์เสริมต่างๆ แปะหรือติดรูปภาพ โปสเตอร์)
4. ท่านได้ดัดแปลงหรือปรับเปลี่ยนห้องพักอย่างไรบ้างเพื่อให้ตอบรับกับการเรียนออนไลน์ของท่าน (เช่น เปลี่ยนตำแหน่งโต๊ะทำงานออกจากกันไม่ให้เสียงตีกัน)

ส่วนที่ 4 ความเป็นส่วนตัวภายในห้องพัก

9. ในห้องพักมีบริเวณใดที่รู้สึกมีความเป็นส่วนตัวเป็นพิเศษบ้าง
10. วิธีการที่ใช้เวลาต้องการสร้างความเป็นส่วนตัวภายในห้องพัก เมื่อมีเพื่อนร่วมห้องอยู่ด้วย
11. มีพื้นที่ใดในห้องพักบ้างที่มีการใช้งานร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง (เช่น ส่วนเก็บของที่ใช้งานร่วมกัน)
12. แบ่งพื้นที่ในห้องพักกันอย่างไร (เช่น ตกลงกันตั้งแต่ต้น วางของไว้ในพื้นที่ กั้นพื้นที่ของใครของมัน)
13. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว
14. สิ่งที่รู้สึกทำให้ไม่รู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพัก
15. ปัญหาที่เกิดขึ้นมีผลต่อความสัมพันธ์ของท่านกับเพื่อนร่วมห้องหรือไม่ (เช่น กระตุ้นให้เกิดความหงุดหงิด)
16. ระดับความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมห้องส่งผลต่อความต้องการความเป็นส่วนตัวหรือไม่ (เช่น หากเป็นพี่น้องกันอาจจะรู้สึกเป็นส่วนตัวได้ง่ายกว่าเป็นเพื่อนหรือคนรู้จัก)

ส่วนที่ 5 แนวทางการปรับปรุง

6. ท่านคิดว่าในการใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น ลักษณะเตียงควรเป็นแบบใด (เช่น เตียงคู่ เตียงสองชั้น)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ท่านคิดว่าในการใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น โต๊ะทำงานควรจัดวางรูปแบบใด (เช่น วางข้างกัน วางแยกกัน)
8. ท่านคิดว่าในการใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น ตู้เสื้อผ้าควรเป็นแบบใด เช่น ใช้ร่วมกัน ใช้แยกกัน
9. ท่านคิดว่าภายในห้องพักควรมีพื้นที่ที่หลบออกจากสายตาเพื่อนร่วมห้องได้หรือไม่ (เช่น ฉากกั้น การจัดวางพื้นที่ที่อยู่คนละมุมกัน)
10. สิ่งที่ท่านอยากเพิ่มเติมหรือปรับปรุงในห้องพักของท่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง

ชุดที่ .....

แบบสอบถามออนไลน์ ครั้งที่ 1

การใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกันของนักเรียนนักศึกษา ในสถานการณ์โควิด 19

แบบสอบถามออนไลน์นี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19 โดย นางสาว ปารมิตา สรรเพชุดาญาณ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศิลปะและการออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ส่วนที่ 1 ความพึงพอใจต่อห้องพัก (ใส่เครื่องหมาย ✓ ในคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน)

1. จำนวนผู้ใช้งานห้องพักในปัจจุบันมีทั้งหมด จำนวน ..... คน
2. จำนวนผู้ใช้งานห้องพักที่ท่านรู้สึกว่าเหมาะสม จำนวน ..... คน
3. ท่านมักใช้เวลาในห้องพักคิดเป็นเวลากี่ชั่วโมงต่อวัน ..... ชั่วโมง
4. ท่านมักใช้เวลาอยู่ในบริเวณใดของห้องพักนานที่สุด

   ☐ 1. บริเวณเตียงนอน ☐ 2. บริเวณโต๊ะทำงาน
5. ท่านมีการปรับเปลี่ยนหรือตกแต่งพื้นที่ใดในห้องพักมากที่สุด (เช่น แปะรูปภาพในพื้นที่)

   ☐ 1. บริเวณเตียงนอน ☐ 2. บริเวณโต๊ะทำงาน

จำนวนของเครื่องเรือนเพียงพอต่อจำนวนคนในห้องหรือไม่	เพียงพอ 1	ไม่เพียงพอ 0
6. เตียง		
7. ตู้เสื้อผ้า		
8. โต๊ะเครื่องแป้ง		
9. โต๊ะทำงาน		
10. พื้นที่สำหรับเก็บของ เช่น ชั้นวางของ ตู้เก็บของ		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอต่อการใช้งานของท่านหรือไม่	มากเกินไป 2	เพียงพอ 1	ไม่เพียงพอ 0
11. ปลั๊กไฟ			
12. อุปกรณ์ให้แสงสว่าง เช่น โคมไฟตั้งโต๊ะ			

13. ในภาพรวมท่านมีระดับความพึงพอใจต่อห้องพักของท่านในระดับใด

น้อยที่สุด ปานกลาง มากที่สุด

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

ส่วนที่ 2 ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ (ใส่เครื่องหมาย ✓ ในคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน)

ท่านมีระดับความรู้สึกเป็นส่วนตัวในพื้นที่ต่อไปนี้อยู่ในระดับใด	ไม่เป็นส่วนตัว 0	เป็นส่วนตัวน้อย 1	เป็นส่วนตัว 2	เป็นส่วนตัวมาก 3
14. พื้นที่บริเวณเตียงนอน				
15. พื้นที่บริเวณโต๊ะทำงาน				

16. การขาดความเป็นส่วนตัวส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบของท่านหรือไม่ (เช่น ความเครียด)

☐ 0. ไม่ส่งผล ☐ 1. ส่งผล

17. สิ่งรบกวนใดในห้องที่เป็นอุปสรรคในการสร้างความเป็นส่วนตัว (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. เสียงรบกวน

☐ 2. การถูกรุกล้ำอาณาเขตส่วนตัว เช่น ใช้งานพื้นที่ส่วนตัวของท่านโดยไม่ขอล่วงหน้า

☐ 3. การถูกยึดครองพื้นที่ในห้อง เช่น วางของเกะกะยังพื้นที่ส่วนกลางที่ใช้งานร่วมกัน

☐ 4. แสงไฟรบกวนจากเพื่อนร่วมห้อง

☐ 5. ไม่มีสิ่งบังสายตา

☐ 6. พื้นที่เก็บของไม่เพียงพอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งรบกวนต่อไปนี้ส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบต่อท่านมากเท่าใด (เช่น ความเครียด ความหงุดหงิด)	ส่งผลมาก 3	ปานกลาง 2	ส่งผลน้อย 1	ไม่ส่งผล 0
18. เสียงรบกวน				
19. การถูกรุกล้ำอาณาเขต เช่น ใช้งานพื้นที่ของท่านโดยไม่ขอล่วงหน้า				
20. การถูกยึดครองพื้นที่ในห้อง เช่น วางของระเกะระกะยังพื้นที่ส่วนกลางที่ใช้งานร่วมกัน				
21. แสงไฟรบกวนจากเพื่อนร่วมห้อง				
22. ไม่มีสิ่งบังสายตาจากเพื่อนร่วมห้อง				
23. พื้นที่เก็บของไม่เพียงพอ				

24. การขาดความเป็นส่วนตัวส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมห้องเท่าใด

น้อยที่สุด ปานกลาง มากที่สุด

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

ส่วนที่ 3 แนวทางการปรับปรุงห้องพัก (ใส่เครื่องหมาย ✓ ในคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน)

25. ท่านพึงพอใจกับรูปแบบเตียงลักษณะใด

☐ 1. เตียงเดี่ยว ☐ 2. เตียงสองชั้น ☐ 3. เตียงคู่

26. ในกรณีที่เป็นเตียงคู่ ท่านพึงพอใจกับการจัดวางเตียงในลักษณะใด

☐ 1. จัดวางไว้ข้างกัน ☐ 2. จัดวางไว้คนละมุมจากกัน

27. ท่านพึงพอใจกับรูปแบบตู้เสื้อผ้าลักษณะใด

☐ 1. ตู้เสื้อผ้าแยกจากกัน ☐ 2. ตู้เสื้อผ้าตู้เดียวกัน

28. ในกรณีที่เป็นตู้เสื้อผ้าแยกจากกัน ท่านพึงพอใจกับการจัดวางตู้เสื้อผ้าในลักษณะใด

☐ 1. จัดวางไว้ข้างกัน ☐ 2. จัดวางไว้คนละมุมจากกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

29. ท่านพึงพอใจกับการจัดวางโต๊ะทำงานในลักษณะใด

☐ 1. จัดวางไว้ข้างกัน ☐ 2. จัดวางไว้คนละมุมจากกัน

30. สิ่งใดที่ท่านต้องการให้เพิ่มเติมเข้ามาในห้องพักเพื่อช่วยในการสร้างความเป็นส่วนตัว (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. สิ่งบังสายตาจากเพื่อนร่วมห้อง (เช่น ฉากกั้น ม่าน)

☐ 2. เครื่องเรือนสำหรับเก็บของส่วนกลาง

☐ 3. อุปกรณ์ในการสร้างแสงสว่างส่วนตัว (เช่น ไฟส่วนตัว ไฟโคมแบบเสียบปลั๊ก)

☐ 4. อื่นๆ .....

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูล (ใส่เครื่องหมาย ✓ ในคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน)

31. ความสัมพันธ์ของท่านกับเพื่อนร่วมห้อง

☐ 1. ครอบครัว

☐ 2. เพื่อน

☐ 3. คนรัก

☐ 4. อื่นๆ .....

32. ระดับการศึกษาของท่าน

☐ 1. มัธยมศึกษา ☐ 2. ปริญญาตรี ☐ 3. สูงกว่าปริญญาตรี

33. เพศกำเนิด

☐ 1. หญิง ☐ 2. ชาย

34. ประเภทของที่พักอาศัยที่ท่านอาศัยอยู่

☐ 1. บ้าน

☐ 2. ตึกแถว/ทาวน์โฮม

☐ 3. หอพัก/คอนโดเอกชน

☐ 4. หอพักสถานศึกษา/หอพักมหาวิทยาลัย

☐ 5. อื่นๆ.....

ขอขอบพระคุณผู้ให้ข้อมูลทุกท่านเป็นอย่างยิ่งสำหรับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามออนไลน์ ครั้งที่ 1 : Google Forms

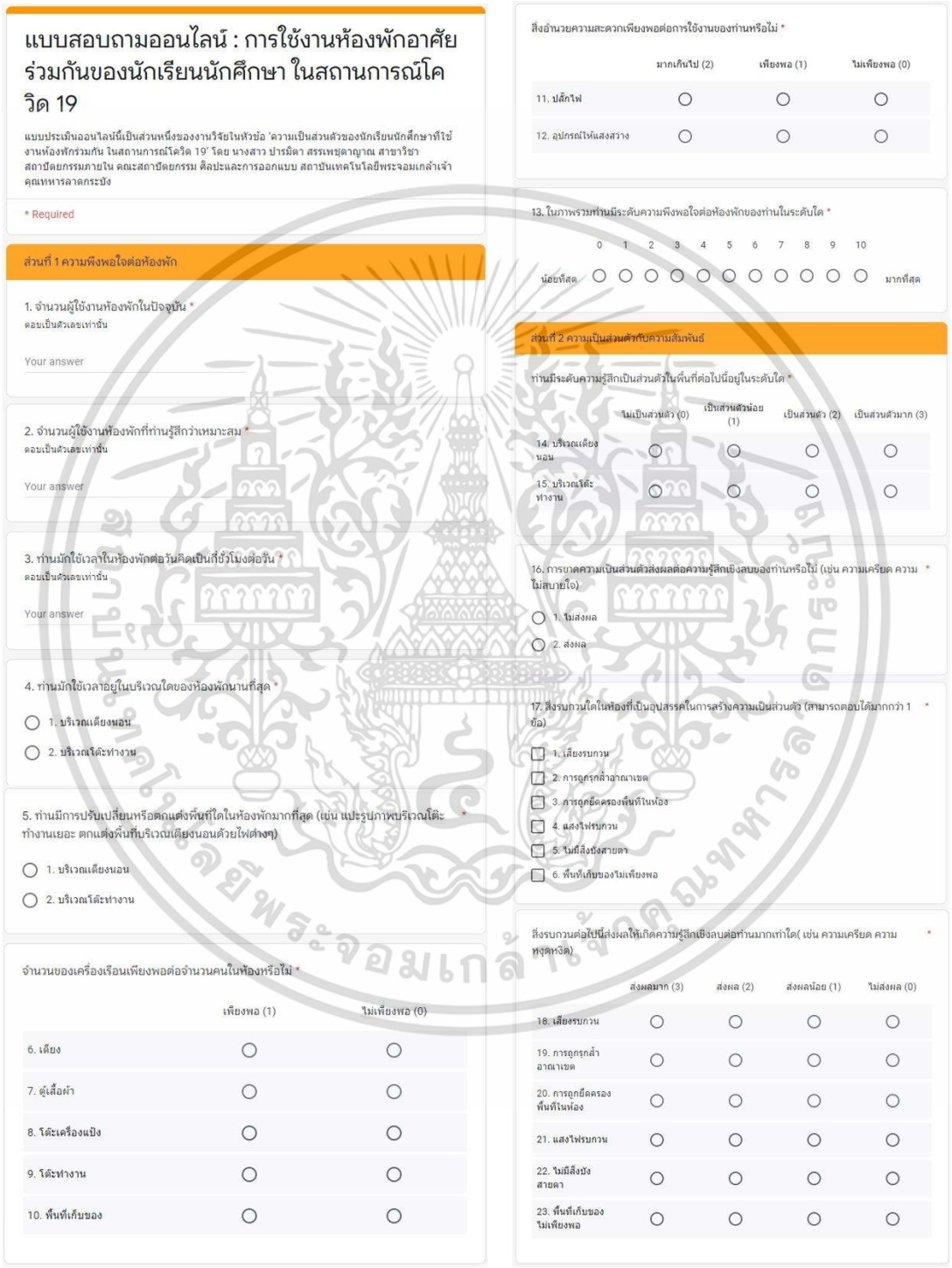

แบบสอบถามออนไลน์ : การใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกันของนักเรียนนักศึกษา ในสถานการณ์โควิด 19

แบบประเมินออนไลน์นี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยในหัวข้อ 'ความเป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19' โดย นางสาว ปารมิตา สรรเพชฎาญาณ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

* Required

ส่วนที่ 1 ความพึงพอใจต่อห้องพัก

1. จำนวนผู้ใช้งานห้องพักในปัจจุบัน *
ตอบเป็นตัวเลขเท่านั้น
Your answer

2. จำนวนผู้ใช้งานห้องพักที่ท่านรู้สึกว่าเหมาะสม *
ตอบเป็นตัวเลขเท่านั้น
Your answer

3. ท่านมักใช้เวลาในห้องพักต่อวันคิดเป็นกี่ชั่วโมงต่อวัน *
ตอบเป็นตัวเลขเท่านั้น
Your answer

4. ท่านมักใช้เวลาอยู่ในบริเวณใดของห้องพักนานที่สุด *
- 1. บริเวณเตียงนอน
- 2. บริเวณโต๊ะทำงาน

5. ท่านมีการปรับเปลี่ยนหรือตกแต่งพื้นที่ใดในห้องพักมากที่สุด (เช่น แปะรูปภาพบริเวณโต๊ะทำงานเยอะ ตกแต่งพื้นที่บริเวณเตียงนอนด้วยไฟต่างๆ) *
- 1. บริเวณเตียงนอน
- 2. บริเวณโต๊ะทำงาน

จำนวนของเครื่องเรือนเพียงพอต่อจำนวนคนในห้องหรือไม่ *

	เพียงพอ (1)	ไม่เพียงพอ (0)
6. เตียง	○	○
7. ตู้เสื้อผ้า	○	○
8. โต๊ะเครื่องแป้ง	○	○
9. โต๊ะทำงาน	○	○
10. พื้นที่เก็บของ	○	○

สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอต่อการใช้งานของท่านหรือไม่ *

	มากเกินไป (2)	เพียงพอ (1)	ไม่เพียงพอ (0)
11. ปลั๊กไฟ	○	○	○
12. อุปกรณ์ให้แสงสว่าง	○	○	○

13. ในภาพรวมท่านมีระดับความพึงพอใจต่อห้องพักของท่านในระดับใด *

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
น้อยที่สุด	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	มากที่สุด

ส่วนที่ 2 ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์

ท่านมีระดับความรู้สึกเป็นส่วนตัวในพื้นที่ต่อไปนี้อยู่ในระดับใด *

	ไม่เป็นส่วนตัว (0)	เป็นส่วนตัวน้อย (1)	เป็นส่วนตัว (2)	เป็นส่วนตัวมาก (3)
14. บริเวณเตียงนอน	○	○	○	○
15. บริเวณโต๊ะทำงาน	○	○	○	○

16. การขาดความเป็นส่วนตัวส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบของท่านหรือไม่ (เช่น ความเครียด ความไม่สบายใจ) *
- 1. ไม่ส่งผล
- 2. ส่งผล

17. สิ่งรบกวนใดในห้องที่เป็นอุปสรรคในการสร้างความเป็นส่วนตัว (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) *
- 1. เสียงรบกวน
- 2. การถูกรุกล้ำอาณาเขต
- 3. การถูกยึดครองพื้นที่ในห้อง
- 4. แสงไฟรบกวน
- 5. ไม่มีสิ่งบังสายตา
- 6. พื้นที่เก็บของไม่เพียงพอ

สิ่งรบกวนต่อไปนี้ส่งผลให้เกิดความรู้สึกเชิงลบต่อท่านมากเท่าใด(เช่น ความเครียด ความหงุดหงิด) *

	ส่งผลมาก (3)	ส่งผล (2)	ส่งผลน้อย (1)	ไม่ส่งผล (0)
18. เสียงรบกวน	○	○	○	○
19. การถูกรุกล้ำอาณาเขต	○	○	○	○
20. การถูกยึดครองพื้นที่ในห้อง	○	○	○	○
21. แสงไฟรบกวน	○	○	○	○
22. ไม่มีสิ่งบังสายตา	○	○	○	○
23. พื้นที่เก็บของไม่เพียงพอ	○	○	○	○

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามออนไลน์ ครั้งที่ 1 : Google Forms (ต่อ)

24. การขาดความเป็นส่วนตัวส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมห้องเท่าใด *

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

น้อยที่สุด ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ มากที่สุด

ส่วนที่ 3 แนวทางการปรับปรุงห้องพัก

25. ท่านพึงพอใจกับรูปแบบเตียงลักษณะใด *

- ○ 1. เตียงเดี่ยว (เตียงใหญ่ 1 เตียง)
- ○ 2. เตียงสองชั้น
- ○ 3. เตียงคู่ (เตียงเล็ก 2 เตียง)

26. ในกรณีที่เป็นเตียงคู่ ท่านพึงพอใจกับการจัดวางเตียงในลักษณะใด *

- ○ 1. จัดวางไว้ข้างกัน
- ○ 2. จัดวางไว้คนละมุมจากกัน

27. ท่านพึงพอใจกับรูปแบบตู้เสื้อผ้าลักษณะใด *

- ○ 1. แบบใช้แยกกันกับเพื่อนร่วมห้อง
- ○ 2. แบบใช้ร่วมกันกับเพื่อนร่วมห้อง

28. ในกรณีที่เป็นตู้เสื้อผ้าแบบแยกกัน ท่านพึงพอใจกับการจัดวางตู้เสื้อผ้าในลักษณะใด *

- ○ 1. จัดวางไว้ข้างกัน
- ○ 2. จัดวางไว้คนละมุมจากกัน

29. ท่านพึงพอใจกับการจัดวางโต๊ะทำงานในลักษณะใด *

- ○ 1. จัดวางไว้ข้างกัน
- ○ 2. จัดวางไว้คนละมุมจากกัน

30. สิ่งใดที่ท่านต้องการให้เพิ่มเติมเข้ามาในห้องพักเพื่อช่วยในการสร้างความเป็นส่วนตัว * (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1. สิ่งบังสายตาจากเพื่อนร่วมห้อง (เช่น ฉากกั้น ม่าน)
- ☐ 2. เครื่องเรือนสำหรับเก็บของส่วนกลาง
- ☐ 3. อุปกรณ์ในการสร้างแสงสว่างส่วนตัว (เช่น ไฟส่วนตัว ไฟโคมแบบเสียบปลั๊ก)
- ☐ Other:

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูล

31. ความสัมพันธ์ของท่านกับเพื่อนร่วมห้อง *

- ○ 1. ครอบครัว
- ○ 2. เพื่อน
- ○ คนรัก
- ○ Other:

32. ระดับการศึกษาของท่าน *

- ○ 1. มัธยมศึกษา
- ○ 2. ปริญญาตรี
- ○ 3. สูงกว่าปริญญาตรี

33. เพศกำเนิด *

- ○ 1. หญิง
- ○ 2. ชาย

34. ประเภทของที่พักอาศัยที่ท่านอาศัยอยู่ *

- ○ 1. บ้าน
- ○ 2. ตึกแถว/ทาวน์โฮม
- ○ 3. หอพัก/คอนโดเอกชน
- ○ 4. หอพักสถานศึกษา/หอพักมหาวิทยาลัย
- ○ Other:

ขอขอบพระคุณผู้ให้ข้อมูลทุกท่านเป็นอย่างยิ่งสำหรับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก จ

ชุดที่ .....

แบบสอบถามออนไลน์ ครั้งที่ 2

การใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกันของนักเรียนนักศึกษา ในสถานการณ์โควิด 19

แบบสอบถามออนไลน์นี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19 โดย นางสาว ปารมิตา สรรเพชุดาญาณ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศิลปะและการออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ส่วนที่ 1 การใช้งานห้องพัก (กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน)

1. ท่านใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องหรือไม่

   ☐ 1. ใช้งานร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง ☐ 2. ใช้งานห้องพักอาศัยคนเดียว

2. จำนวนผู้ใช้งานห้องพักในปัจจุบันมีทั้งหมด จำนวน ..... คน
3. ท่านมักใช้เวลาในห้องพักคิดเป็นเวลากี่ชั่วโมงต่อวัน ..... ชั่วโมง
4. ท่านมักใช้เวลาอยู่ในบริเวณใดของห้องพักนานที่สุด

   ☐ 1. บริเวณเตียงนอน ☐ 2. บริเวณโต๊ะทำงาน

5. ท่านมีการปรับเปลี่ยนหรือตกแต่งพื้นที่ใดในห้องพักมากที่สุด (เช่น แปะรูปภาพในพื้นที่ วางของทิ้งไว้)

   ☐ 1. บริเวณเตียงนอน ☐ 2. บริเวณโต๊ะทำงาน

เครื่องเรือนเพียงพอต่อลักษณะการใช้งานของท่านหรือไม่	เพียงพอ 1	ไม่เพียงพอ 0
6. เตียง		
7. ตู้เสื้อผ้า		
8. โต๊ะทำงาน		
9. พื้นที่สำหรับเก็บของ เช่น ชั้นวางของ ตู้เก็บของ		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอต่อการใช้งานของท่านหรือไม่	เพียงพอ 1	ไม่เพียงพอ 0
10. ปลั๊กไฟ		
11. อุปกรณ์ให้แสงสว่าง เช่น โคมไฟตั้งโต๊ะ		

ส่วนที่ 2 ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ (กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน)

ท่านมีระดับความรู้สึกเป็นส่วนตัวในพื้นที่ต่อไปนี้อยู่ในระดับใด	ไม่เป็นส่วนตัว 0	เป็นส่วนตัวน้อย 1	เป็นส่วนตัว 2	เป็นส่วนตัวมาก 3
12. พื้นที่บริเวณเตียงนอน				
13. พื้นที่บริเวณโต๊ะทำงาน				

14. ท่านมีระดับความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องเพียงใด

น้อยที่สุด ปานกลาง มากที่สุด

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

15. การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้ท่านเกิดความรู้สึกเชิงลบหรือไม่ (เช่น ความเครียด ความหงุดหงิด)

☐ 0. ไม่ทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ ☐ 1. ทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ

16. การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้ท่านเกิดความรู้สึกเชิงลบในระดับใด

น้อยที่สุด ปานกลาง มากที่สุด

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17. สิ่งรบกวนใดในห้องที่รบกวนความเป็นส่วนตัวของท่าน (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. เสียงรบกวนจากเพื่อนร่วมห้อง

☐ 2. แสงไฟรบกวนจากเพื่อนร่วมห้อง

☐ 3. ไม่มีสิ่งบังสายตาจากเพื่อนร่วมห้อง

☐ 4. การถูกยึดครองพื้นที่ในห้อง เช่น วางของระเกะระกะยังพื้นที่ส่วนกลางที่ใช้งานร่วมกัน

☐ 5. อื่นๆ โปรดระบุ _____

สิ่งรบกวนต่อไปนี้ทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบต่อท่านมากเท่าใด (เช่น ความเครียด ความหงุดหงิด)	เกิดความรู้สึกเชิงลบมาก 3	เกิดความรู้สึกเชิงลบปานกลาง 2	เกิดความรู้สึกเชิงลบน้อย 1	ไม่เกิดความรู้สึกเชิงลบ 0
18. เสียงรบกวน				
19. แสงไฟรบกวนจากเพื่อนร่วมห้อง				
20. ไม่มีสิ่งบังสายตาจากเพื่อนร่วมห้อง				
21. การถูกยึดครองพื้นที่ในห้อง				

22. ปัญหาที่พบในการเรียนออนไลน์ร่วมกับเพื่อนร่วมห้องของท่าน (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. เสียงตีกันเวลาเรียนหรือเปิดไมค์

☐ 2. การเดินตัดผ่านมาระหว่างเปิดกล้องเรียนออนไลน์

☐ 3. การแบ่งพื้นที่การใช้งานในห้องพักระหว่างเรียนออนไลน์

☐ 4. อื่นๆ โปรดระบุ _____

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาที่พบในการเรียนออนไลน์ร่วมกับเพื่อนร่วมห้องของท่านทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบต่อท่านมากเท่าใด	เกิดความรู้สึกเชิงลบมาก 3	เกิดความรู้สึกเชิงลบปานกลาง 2	เกิดความรู้สึกเชิงลบน้อย 1	ไม่เกิดความรู้สึกเชิงลบ 0
23. เสียงตีกันเวลาเรียนหรือเปิดไมค์				
24. การเดินตัดผ่านมาระหว่างเปิดกล้องเรียนออนไลน์				
25. การแบ่งพื้นที่การใช้งานในห้องพักระหว่างเรียนออนไลน์				

26. สิ่งรบกวนความเป็นส่วนตัวดังที่กล่าวมาข้างต้นสร้างความรู้สึกเชิงลบของท่านมากขึ้นหรือไม่เมื่อเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์โควิด 19 ที่ท่านต้องใช้เวลาในห้องพักมากกว่าปกติ

☐ 0. เท่าเดิม ☐ 1. สร้างความรู้สึกเชิงลบมากขึ้น

27. เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวของท่านเพียงใด

ไม่รบกวน รบกวนปานกลาง รบกวนมากที่สุด

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

28. การขาดความเป็นส่วนตัวส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมห้องในระดับใด

น้อยที่สุด ปานกลาง มากที่สุด

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

29. ในระหว่างการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง ท่านรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพักเพียงใด

ไม่ผ่อนคลาย ผ่อนคลายปานกลาง ผ่อนคลายมาก

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

30. ตั้งแต่ใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้องร่วมกันมา ปัจจุบันท่านรู้สึกสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้องเพียงใด

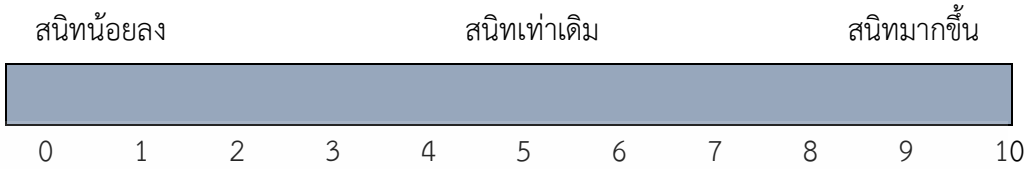

31. ความสัมพันธ์ระหว่างท่านและเพื่อนร่วมห้องดีเพียงใด

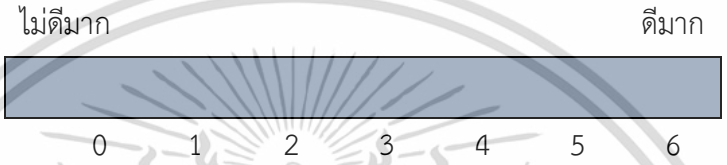

ส่วนที่ 3 แนวทางการปรับปรุงห้องพัก (กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน)

32. ท่านพึงพอใจกับรูปแบบเตียงลักษณะใด

☐ 1. เตียงเดี่ยว ☐ 2. เตียงสองชั้น ☐ 3. เตียงคู่

33. ในกรณีที่เป็นเตียงคู่ ท่านพึงพอใจกับการจัดวางเตียงในลักษณะใด

☐ 1. จัดวางไว้ข้างกัน ☐ 2. จัดวางไว้คนละมุมจากกัน

34. ท่านพึงพอใจกับรูปแบบตู้เสื้อผ้าลักษณะใด

☐ 1. ตู้เสื้อผ้าแยกจากเพื่อนร่วมห้อง ☐ 2. ใช้ตู้เสื้อผ้าร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง

35. ในกรณีที่เป็นตู้เสื้อผ้าแยกจากเพื่อนร่วมห้อง ท่านพึงพอใจกับการจัดวางตู้เสื้อผ้าในลักษณะใด

☐ 1. จัดวางไว้ข้างกัน ☐ 2. จัดวางไว้คนละมุมจากกัน

36. ท่านพึงพอใจกับการจัดวางโต๊ะทำงานในลักษณะใด

☐ 1. จัดวางไว้ข้างกัน ☐ 2. จัดวางไว้คนละมุมจากกัน

37. สิ่งใดที่ท่านต้องการให้เพิ่มเติมเข้ามาในห้องพักเพื่อช่วยในการสร้างความเป็นส่วนตัว (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. สิ่งบังสายตาจากเพื่อนร่วมห้อง (เช่น ฉากกั้น ม่าน)

☐ 2. เครื่องเรือนสำหรับเก็บของส่วนกลาง

☐ 3. อุปกรณ์ในการสร้างแสงสว่างส่วนตัว (เช่น ไฟส่วนตัว ไฟโคมแบบเสียบปลั๊ก)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

☐ 4. อื่นๆ .....

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูล (กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน)

38. ความสัมพันธ์ของท่านกับเพื่อนร่วมห้อง

☐ 1. ครอบครัว

☐ 2. เพื่อน

☐ 3. คนรัก

39. ระดับการศึกษาของท่าน

☐ 1. มัธยมศึกษา ☐ 2. ปริญญาตรี ☐ 3. สูงกว่าปริญญาตรี

40. เพศกำเนิด

☐ 1. หญิง ☐ 2. ชาย

41. ประเภทของที่พักอาศัยที่ท่านอาศัยอยู่

☐ 1. บ้าน

☐ 2. ตึกแถว/ทาวน์โฮม

☐ 3. หอพัก/คอนโดเอกชน

☐ 4. หอพักสถานศึกษา/หอพักมหาวิทยาลัย

☐ 5. อื่นๆ.....

- ขอขอบพระคุณผู้ให้ข้อมูลทุกท่านเป็นอย่างยิ่งสำหรับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามออนไลน์ ครั้งที่ 2 : Google Forms

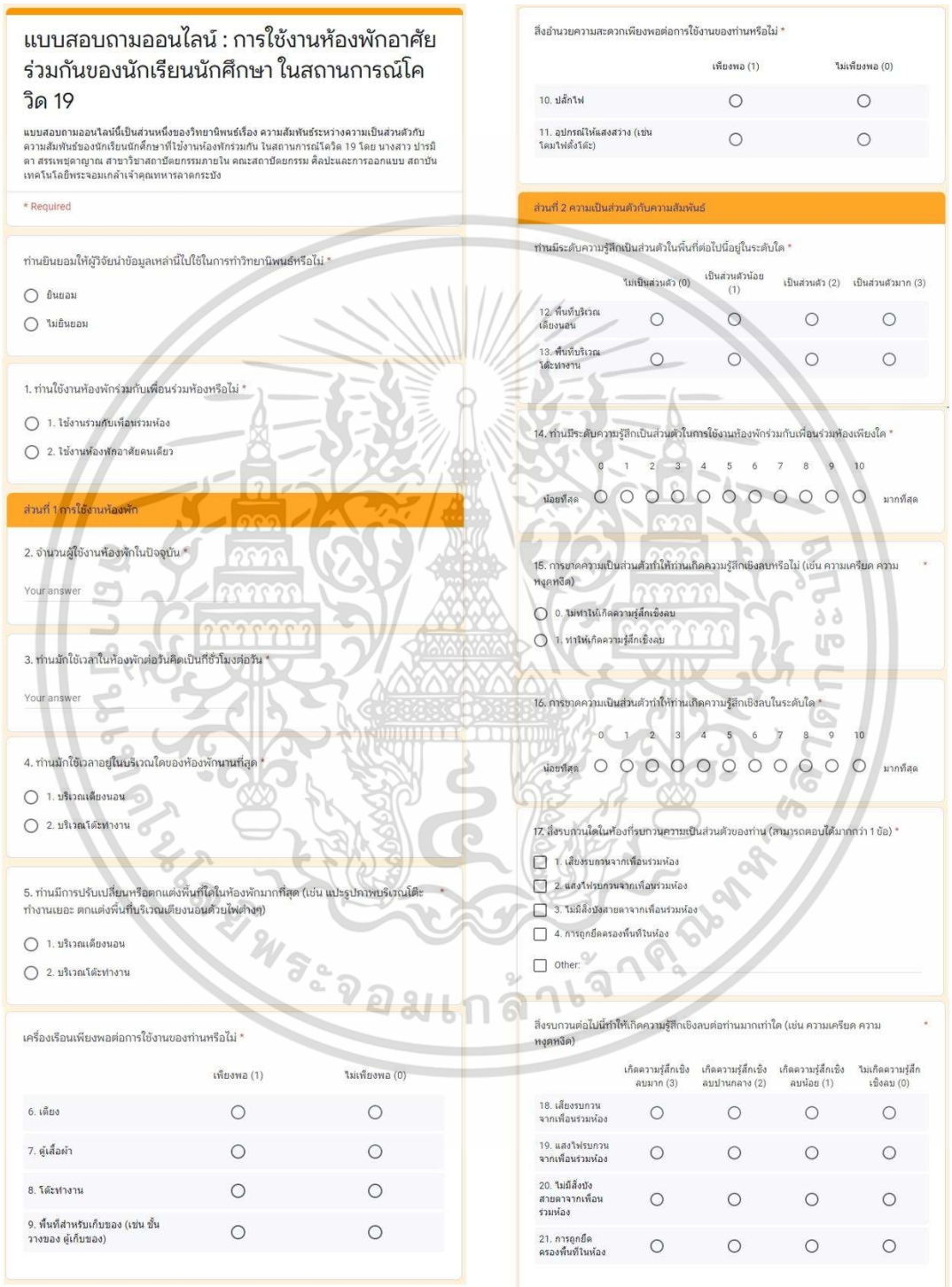

แบบสอบถามออนไลน์ : การใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกันของนักเรียนนักศึกษา ในสถานการณ์โควิด 19

แบบสอบถามออนไลน์นี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19 โดย นางสาว ปารมี ตา สรรเพชฌาญาณ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

* Required

ท่านยินยอมให้ผู้วิจัยนำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ในการทำวิทยานิพนธ์หรือไม่ *

- ยินยอม
- ไม่ยินยอม

1. ท่านใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องหรือไม่ *

- 1. ใช้งานร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง
- 2. ใช้งานห้องพักอาศัยคนเดียว

ส่วนที่ 1 การใช้งานห้องพัก

2. จำนวนผู้ใช้งานห้องพักในปัจจุบัน *

Your answer

3. ท่านมักใช้เวลาในห้องพักต่อวันคิดเป็นกี่ชั่วโมงต่อวัน *

Your answer

4. ท่านมักใช้เวลาอยู่ในบริเวณใดของห้องพักนานที่สุด *

- 1. บริเวณเตียงนอน
- 2. บริเวณโต๊ะทำงาน

5. ท่านมีการปรับเปลี่ยนหรือตกแต่งพื้นที่ใดในห้องพักมากที่สุด (เช่น แปะรูปภาพบริเวณโต๊ะทำงานเยอะ ตกแต่งพื้นที่นบริเวณเตียงนอนด้วยไฟต่างๆ) *

- 1. บริเวณเตียงนอน
- 2. บริเวณโต๊ะทำงาน

เครื่องเรือนเพียงพอต่อการใช้งานของท่านหรือไม่ *

	เพียงพอ (1)	ไม่เพียงพอ (0)
6. เตียง	○	○
7. ตู้เสื้อผ้า	○	○
8. โต๊ะทำงาน	○	○
9. พื้นที่สำหรับเก็บของ (เช่น ชั้นวางของ ตู้เก็บของ)	○	○

สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอต่อการใช้งานของท่านหรือไม่ *

	เพียงพอ (1)	ไม่เพียงพอ (0)
10. ปลั๊กไฟ	○	○
11. อุปกรณ์ให้แสงสว่าง (เช่น โคมไฟตั้งโต๊ะ)	○	○

ส่วนที่ 2 ความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์

ท่านมีระดับความรู้สึกเป็นส่วนตัวในพื้นที่ต่อไปนี้อยู่ในระดับใด *

	ไม่เป็นส่วนตัว (0)	เป็นส่วนตัวน้อย (1)	เป็นส่วนตัว (2)	เป็นส่วนตัวมาก (3)
12. พื้นที่บริเวณเตียงนอน	○	○	○	○
13. พื้นที่บริเวณโต๊ะทำงาน	○	○	○	○

14. ท่านมีระดับความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้องเพียงใด *

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

น้อยที่สุด ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ มากที่สุด

15. การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้ท่านเกิดความรู้สึกเชิงลบหรือไม่ (เช่น ความเครียด ความหงุดหงิด) *

- 0. ไม่ทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ
- 1. ทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ

16. การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้ท่านเกิดความรู้สึกเชิงลบในระดับใด *

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

น้อยที่สุด ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ มากที่สุด

17. สิ่งรบกวนใดในห้องที่รบกวนความเป็นส่วนตัวของท่าน (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) *

- ☐ 1. เสียงรบกวนจากเพื่อนร่วมห้อง
- ☐ 2. แสงไฟรบกวนจากเพื่อนร่วมห้อง
- ☐ 3. ไม่มีสิ่งบังสายตาจากเพื่อนร่วมห้อง
- ☐ 4. การถูกยึดครองพื้นที่ในห้อง
- ☐ Other:

สิ่งรบกวนต่อไปนี้ทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบต่อท่านมากเท่าใด (เช่น ความเครียด ความหงุดหงิด) *

	เกิดความรู้สึกเชิงลบมาก (3)	เกิดความรู้สึกเชิงลบปานกลาง (2)	เกิดความรู้สึกเชิงลบน้อย (1)	ไม่เกิดความรู้สึกเชิงลบ (0)
18. เสียงรบกวนจากเพื่อนร่วมห้อง	○	○	○	○
19. แสงไฟรบกวนจากเพื่อนร่วมห้อง	○	○	○	○
20. ไม่มีสิ่งบังสายตาจากเพื่อนร่วมห้อง	○	○	○	○
21. การถูกยึดครองพื้นที่ในห้อง	○	○	○	○

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามออนไลน์ ครั้งที่ 2 : Google Forms

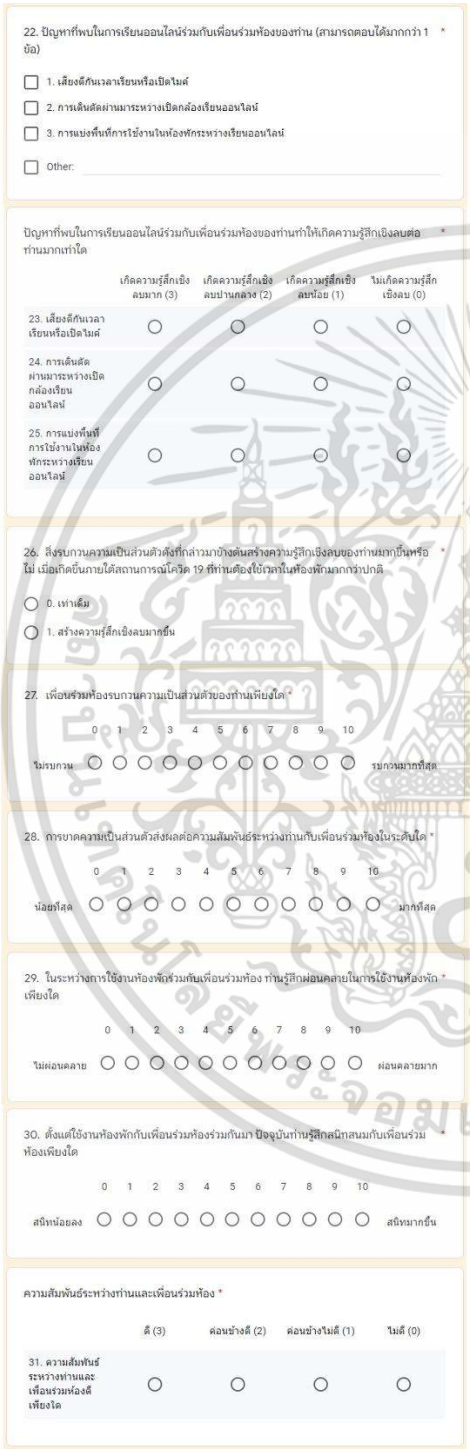

22. ปัญหาที่พบในการเรียนออนไลน์ร่วมกับเพื่อนร่วมห้องของท่าน (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) *

- [ ] 1. เสียงดีกันเวลาเรียนหรือเปิดไมค์
- [ ] 2. การเดินตัดผ่านมาระหว่างเปิดกล้องเรียนออนไลน์
- [ ] 3. การแบ่งพื้นที่การใช้งานในห้องพักระหว่างเรียนออนไลน์
- [ ] Other:

ปัญหาที่พบในการเรียนออนไลน์ร่วมกับเพื่อนร่วมห้องของท่านทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบต่อท่านมากเท่าใด *

	เกิดความรู้สึกเชิงลบมาก (3)	เกิดความรู้สึกเชิงลบปานกลาง (2)	เกิดความรู้สึกเชิงลบน้อย (1)	ไม่เกิดความรู้สึกเชิงลบ (0)
23. เสียงดีกันเวลาเรียนหรือเปิดไมค์	○	○	○	○
24. การเดินตัดผ่านมาระหว่างเปิดกล้องเรียนออนไลน์	○	○	○	○
25. การแบ่งพื้นที่การใช้งานในห้องพักระหว่างเรียนออนไลน์	○	○	○	○

26. สิ่งรบกวนความเป็นส่วนตัวดังที่กล่าวมาข้างต้นสร้างความรู้สึกเชิงลบของท่านมากขึ้นหรือไม่ เมื่อเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์โควิด 19 ที่ท่านต้องใช้เวลาในห้องพักมากกว่าปกติ *

- ○ 0. เท่าเดิม
- ○ 1. สร้างความรู้สึกเชิงลบมากขึ้น

27. เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวของท่านเพียงใด *

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

ไม่รบกวน ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ รบกวนมากที่สุด

28. การขาดความเป็นส่วนตัวส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมห้องในระดับใด *

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

น้อยที่สุด ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ มากที่สุด

29. ในระหว่างการใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง ท่านรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพักเพียงใด *

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

ไม่ผ่อนคลาย ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ผ่อนคลายมาก

30. ตั้งแต่ใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้องร่วมกันมา ปัจจุบันท่านรู้สึกสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้องเพียงใด *

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

สนิทน้อยลง ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ สนิทมากขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างท่านและเพื่อนร่วมห้อง *

	ดี (3)	ค่อนข้างดี (2)	ค่อนข้างไม่ดี (1)	ไม่ดี (0)
31. ความสัมพันธ์ระหว่างท่านและเพื่อนร่วมห้องดีเพียงใด	○	○	○	○

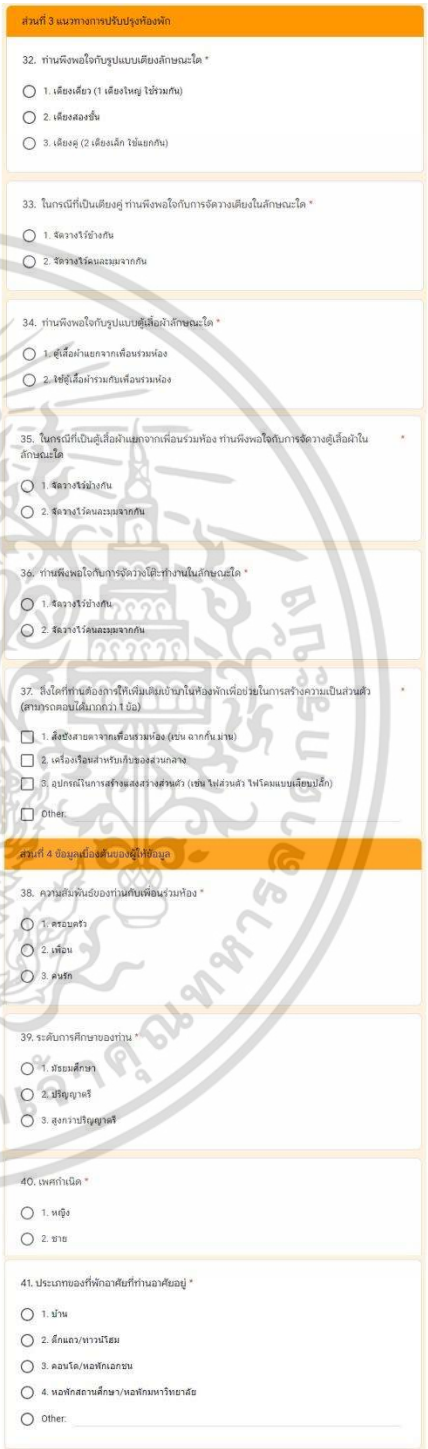

ส่วนที่ 3 แนวทางการปรับปรุงห้องพัก

32. ท่านพึงพอใจกับรูปแบบเตียงลักษณะใด *

- ○ 1. เตียงเดี่ยว (1 เตียงใหญ่ ใช้ร่วมกัน)
- ○ 2. เตียงสองชั้น
- ○ 3. เตียงคู่ (2 เตียงเล็ก ใช้แยกกัน)

33. ในกรณีที่เป็นเตียงคู่ ท่านพึงพอใจกับการจัดวางเตียงในลักษณะใด *

- ○ 1. จัดวางไว้ข้างกัน
- ○ 2. จัดวางไว้คนละมุมจากกัน

34. ท่านพึงพอใจกับรูปแบบตู้เสื้อผ้าลักษณะใด *

- ○ 1. ตู้เสื้อผ้าแยกจากเพื่อนร่วมห้อง
- ○ 2. ใช้ตู้เสื้อผ้าร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง

35. ในกรณีที่เป็นตู้เสื้อผ้าแยกจากเพื่อนร่วมห้อง ท่านพึงพอใจกับการจัดวางตู้เสื้อผ้าในลักษณะใด *

- ○ 1. จัดวางไว้ข้างกัน
- ○ 2. จัดวางไว้คนละมุมจากกัน

36. ท่านพึงพอใจกับการจัดวางโต๊ะทำงานในลักษณะใด *

- ○ 1. จัดวางไว้ข้างกัน
- ○ 2. จัดวางไว้คนละมุมจากกัน

37. สิ่งใดที่ท่านต้องการให้เพิ่มเติมเข้ามาในห้องพักเพื่อช่วยในการสร้างความเป็นส่วนตัว (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) *

- [ ] 1. สิ่งบังสายตาจากเพื่อนร่วมห้อง (เช่น ฉากกั้น มาน)
- [ ] 2. เครื่องเรือนสำหรับเก็บของส่วนกลาง
- [ ] 3. อุปกรณ์ในการสร้างแสงสว่างส่วนตัว (เช่น ไฟส่วนตัว ไฟโคมแบบเสียบปลั๊ก)
- [ ] Other:

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูล

38. ความสัมพันธ์ของท่านกับเพื่อนร่วมห้อง *

- ○ 1. ครอบครัว
- ○ 2. เพื่อน
- ○ 3. คนรัก

39. ระดับการศึกษาของท่าน *

- ○ 1. ปริญญาตรี
- ○ 2. ปริญญาโท
- ○ 3. สูงกว่าปริญญาโท

40. เพศกำเนิด *

- ○ 1. หญิง
- ○ 2. ชาย

41. ประเภทของที่พักอาศัยที่ท่านอาศัยอยู่ *

- ○ 1. บ้าน
- ○ 2. ตึกแถว/ทาวน์โฮม
- ○ 3. คอนโด/หอพักเอกชน
- ○ 4. หอพักสถานศึกษา/หอพักมหาวิทยาลัย
- ○ Other:

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ฉ

แบบสนทนากลุ่มของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19

แบบสนทนากลุ่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19 โดย นางสาว ปารมิตา สรรเพชุดาญาณ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ.2564

เวลาเริ่ม 13.35 น. เวลาสิ้นสุด 14.07 น.

เวลาที่ใช้ทั้งหมด 32 นาที

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

(1) นักเรียนหญิง ก.

ระดับการศึกษา มัธยมปลาย

จำนวนคนที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน 2 คน

ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง : สมาชิกครอบครัว

(2) นักศึกษาหญิง ค

ระดับการศึกษา ปริญญาตรี

จำนวนคนที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน 2 คน

ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง : สมาชิกครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับห้องพัก

15. พื้นที่ชอบในห้องพักหรือสิ่งที่ท่านชอบเป็นพิเศษเกี่ยวกับห้องพัก

นักเรียนหญิง ก	นักศึกษาหญิง ค
ไม่ได้ถูกใจพื้นที่ใดเป็นพิเศษ แต่ใช้งานโต๊ะทำงานกับเตียงเป็นหลัก	ไม่ได้ถูกใจพื้นที่ใดเป็นพิเศษ แต่ใช้งานโต๊ะทำงานกับเตียงเป็นหลัก

16. ต่อวันใช้เวลาในห้องพักนานประมาณเท่าไหร่

นักเรียนหญิง ก	นักศึกษาหญิง ค
ประมาณ 8-12 ชั่วโมง	ประมาณ 10-12 ชั่วโมง

17. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับแสงสว่าง

นักเรียนหญิง ก	นักศึกษาหญิง ค
“ตอนแรกแสงมันไปไม่ถึงโต๊ะเครื่องแป้งค่ะ และก็ย้อนแสงด้วย แต่ว่าหนูก็ซื้อไฟมาแล้ว ก็เลยไม่มีปัญหาแล้ว”	“ยังไม่เคยมีปัญหาเรื่องนี้ แต่นี่เคยมีปัญหาเรื่องนี้ตอนที่อยู่กับเมทคนอื่นตอนปีหนึ่ง ใช่ เพราะเขานอนช้ากว่าแล้วนี่ก็เลยนอนก่อน แสงมันเลยแยงตาอยู่นิดนึง”

18. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับเสียงรบกวน

นักเรียนหญิง ก	นักศึกษาหญิง ค
“ไม่มีเลยค่ะ”	“ส่วนใหญ่จะเป็นตอนเช้าที่จะแบบ มีคนมาตัดหญ้าข้างล่าง แล้วมันก็จะแบบเสียงดังขึ้นมา”

19. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับเครื่องเรือน/พื้นที่เก็บของ

นักเรียนหญิง ก	นักศึกษาหญิง ค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ก็มีชั้นใส่เสื้อผ้าไม่พอค่ะ”	“มีชำรุดบ้างค่ะ แบบมันจะมีสองโต๊ะใช่ไหมคะ ไอ้โต๊ะที่มันใช้วาง ไอ้ข้างล่างมันจะมีส่วนที่วางคีย์บอร์ด มันจะหลุดออกมา”

20. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับการเรียนออนไลน์ (เช่น เสียงตีกันเวลาเปิดไมค์)

นักเรียนหญิง ก	นักศึกษาหญิง ค
“บางทีหนูเดินผ่านกล้องบ้าง ถ้าไม่รู้ ไม่ก็เสียงชนกันนิดหน่อย”	“เจอแค่เค้าชอบดับไฟตอนวันเสาร์อะค่ะ เพราะเขาจะตัดต้นไม้แล้วกลัวโดนสายไฟ ทางหอก็เลยตัดไฟ” “มีบ้างบางทีเราไม่รู้ว่าน้องเรียนอยู่ เราก็เผลอเดินผ่านกล้องอะไรแบบนี้” “พื้นหลังหนูปล่อยชิลเลยเพราะมันไม่เห็นอะไรเท่าไหร่ แต่ของน้องเป็นมุมที่เห็นเตียงก็จะมีใส่พื้นหลัง”

ส่วนที่ 3 การดัดแปลง/ปรับเปลี่ยนภายในพื้นที่

5. ตั้งแต่เข้าใช้งานห้องพักมา ได้ทำการดัดแปลงหรือปรับเปลี่ยนอะไรในห้องพักบ้าง (เช่น ปรับเปลี่ยนการจัดวางเครื่องเรือน เพิ่มเติมเครื่องเรือนหรืออุปกรณ์เสริมต่างๆ แปะหรือติดรูปภาพ โปสเตอร์)

นักเรียนหญิง ก	นักศึกษาหญิง ค
“รีโนเวทเยอะเลย ก็ มีเอาเตียงเก่าออก แล้วก็เปลี่ยนจากพื้นพรมเป็นพื้นยาง แล้วก็เอาโต๊ะทำงานเข้ามา 2 โต๊ะ เอาราวแขวนผ้าเก่าออก ปรับเยอะเลยค่ะ”	“เค้ามีแค่กระจกเปล่าๆให้ ไม่มีโต๊ะเครื่องแป้ง ก็เลยไปซื้อโต๊ะเล็กๆมาวางไว้ข้างหน้ากระจก แล้วก็มีจัดแถวๆตรงโต๊ะที่ใช้ทำงาน พี่เบลเคยเห็นไอ้ที่เป็นตะแกรงขาวๆไหม เอาไปแขวนไว้แล้วก็ส่วนใหญ่จะซื้อพวกชั้นวางมาวาง เพราะรู้สึกว่าเขาให้ที่วางมาน้อย แต่ของเราเยอะก็เลยไม่พอ” “บางห้องจะมีราวตากผ้าลงมา มันจะเป็นไม้แขวนลงมาให้เลย ห้องเก่าหนูมี แต่ห้องใหม่ไม่มี แล้วเหมือนราวมันอยู่สูงเกินไป”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ท่านได้ดัดแปลงหรือปรับเปลี่ยนห้องพักอย่างไรบ้างเพื่อให้ตอบรับกับการเรียนออนไลน์ของท่าน (เช่น เปลี่ยนตำแหน่งโต๊ะทำงานออกจากกันไม่ให้เสียงตีกัน)

นักเรียนหญิง ก	นักศึกษาหญิง ค
“ไม่มีเหมือนกันค่ะ”	“ไม่นะคะ”

ส่วนที่ 4 ความเป็นส่วนตัวภายในห้องพัก

17. ในห้องพักมีบริเวณใดที่รู้สึกมีความเป็นส่วนตัวเป็นพิเศษบ้าง

นักเรียนหญิง ก	นักศึกษาหญิง ค
“เตียงค่ะ เพราะอยู่คนละชั้นกันเลยไม่เห็นหน้ากัน”	“เป็นที่ทำงาน โต๊ะทำงาน”

18. วิธีการที่ใช้เวลาต้องการสร้างความเป็นส่วนตัวภายในห้องพัก เมื่อมีเพื่อนร่วมห้องอยู่ด้วย

นักเรียนหญิง ก	นักศึกษาหญิง ค
ไม่ได้ระบุถึง	ไม่ได้ระบุถึง

19. มีพื้นที่ใดในห้องพักบ้างที่มีการใช้งานร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง (เช่น ส่วนเก็บของที่ใช้งานร่วมกัน)

นักเรียนหญิง ก	นักศึกษาหญิง ค
“โต๊ะเครื่องแป้ง โซฟา แล้วก็พวกชั้นเก็บเสื้อผ้าเก็บของ อะไรแบบนี้ค่ะ” “ปกติหนูไม่ค่อยนั่งโซฟาอยู่แล้ว จะเป็นเจ๊เป็นคนนั่งมากกว่าค่ะ เพราะเตียงชั้น 2 ขึ้นยาก”	“น่าจะเป็นตรงพวกกระจกอะค่ะ แล้วก็มีวางของไว้ด้วยกันบ้าง มีโซนแถวๆตู้เย็น”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

20. แบ่งพื้นที่ในห้องพักกันอย่างไร (เช่น ตกลงกันตั้งแต่ต้น วางของไว้ในพื้นที่ กั้นพื้นที่ของใครของมัน)

นักเรียนหญิง ก	นักศึกษาหญิง ค
ตกลงพื้นที่กันตั้งแต่ตน	“ถ้าตกลงพื้นที่มาตั้งแต่แรกจะไม่ค่อยกล้าไปยุ่ง”

21. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว

นักเรียนหญิง ก	นักศึกษาหญิง ค
“ไม่มีค่ะ เพราะว่าเจ๊ก็ค่อนข้างโตแล้ว ก็เลยไม่มีเท่าไหร่”	“ถ้าอีกคนหยิบของไปแบบไม่ได้รับอนุญาต ก็จะไม่โอเคเท่าไหร่” “โดนมองหน้าจอคอมก็จะเกร็งๆหน่อย”

22. สิ่งที่รู้สึกทำให้ไม่รู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพัก

นักเรียนหญิง ก	นักศึกษาหญิง ค
ไม่ได้ระบุถึง	ไม่ได้ระบุถึง

23. ปัญหาที่เกิดขึ้นมีผลต่อความสัมพันธ์ของท่านกับเพื่อนร่วมห้องหรือไม่ (เช่น กระตุ้นให้เกิดความหงุดหงิด)

นักเรียนหญิง ก	นักศึกษาหญิง ค
“ไม่มีค่ะ”	“ไม่ค่อยเท่าไหร่ อาจจะเกี่ยวกับตัวบุคคลด้วย เคยอยู่กับเมทสองคนมาใช่ไหม ตอนแรกอยู่กับเมทอีกคน ตอนนี้อยู่กับน้อง ตอนอยู่กับอีกคนรู้สึกอึดอัดมากกว่า มีปัญหามากกว่า”

24. ระดับความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมห้องส่งผลต่อความต้องการความเป็นส่วนตัวหรือไม่

นักเรียนหญิง ก	นักศึกษาหญิง ค
ไม่ได้ระบุถึง	ไม่ได้ระบุถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 5 แนวทางการปรับปรุง

11. ท่านคิดว่าในการใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น ลักษณะเตียงควรเป็นแบบใด (เช่น เตียงคู่ เตียงสองชั้น)

นักเรียนหญิง ก	นักศึกษาหญิง ค
“เตียงสองชั้นน่าจะเหมาะที่สุดค่ะ เพราะว่าห้องเล็ก”	“น่าจะเป็นเตียงคู่ค่ะ แต่ว่าเคยเอาเตียงคู่ที่ทางหอให้มา แล้วก็แบบดันมาไว้ข้างกันเลย ให้มันติดกันเลยก็เคยมาแล้ว แต่ตอนนี้แยกออกแล้ว” “แต่แยกออกก็ดีนะ มันน่าจะส่วนตัวกว่า” “ถ้าเป็นไปได้ก็อยากให้แยกไปไกลๆเลย แต่หอเค้าเอามาไว้ข้างๆกัน”

12. ท่านคิดว่าในการใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น โต๊ะทำงานควรจัดวางรูปแบบใด (เช่น วางข้างกัน วางแยกกัน)

นักเรียนหญิง ก	นักศึกษาหญิง ค
“ติดกันก็ดีค่ะ เพราะบางอย่างก็ใช้ของร่วมกัน อีกอย่างนึงก็คือไม่มีทางเลือก”	“ก็อยากให้อยู่ไกลๆกันอะค่ะ เป็นไปได้ก็ไม่อยากให้ใครเดินผ่านแล้วมองคอมเราได้ อันนี้คือแบบ มันยังเดินผ่านแล้วมองเห็นได้ใช่ไหม เพราะมันไม่ได้อยู่ตรงมุม”

13. ท่านคิดว่าในการใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น ตู้เสื้อผ้าควรเป็นแบบใด เช่น ใช้ร่วมกัน ใช้แยกกัน

นักเรียนหญิง ก	นักศึกษาหญิง ค
ไม่ได้ระบุถึง	“แยกค่ะ แยกกันเลย วางคนละที่ไปเลย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. ท่านคิดว่าภายในห้องพักควรมีพื้นที่ที่หลบออกจากสายตาเพื่อนร่วมห้องได้หรือไม่ (เช่น ฉากกั้น การจัดวางพื้นที่ที่อยู่คนละมุมกัน)

นักเรียนหญิง ก	นักศึกษาหญิง ค
“ปล่อยได้เลยค่ะ ไม่มีอะไร”	“มีไว้ก็ได้ แต่ก็ไม่ได้ชีเรียสอะไรเรื่องนี้”

15. สิ่งที่ท่านอยากเพิ่มเติมหรือปรับปรุงในห้องพักของท่าน

นักเรียนหญิง ก	นักศึกษาหญิง ค
“ปล่อยได้เลยค่ะ ไม่มีอะไร”	“ปรับอันแรกคือสีประตูก่อนเลยค่ะ เพราะทั้งห้องมาสีขาวอย่างเงี้ยะ แล้วสีประตูเป็นแบบ แต่ละชั้นก็ไม่เหมือนกัน เขียว ฟ้า ชมพูบ้าง แล้วมันแบบแป้ดอะ โมโห หงุดหงิด”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ช

แบบสนทนากลุ่มของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19

แบบสนทนากลุ่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19 โดย นางสาว ปารมิตา สรรเพชุดาญาณ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ.2564

เวลาเริ่ม 20.55 น. เวลาสิ้นสุด 21.50 น.

เวลาที่ใช้ทั้งหมด 55 นาที

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

(1) นักศึกษาชาย จ.

ระดับการศึกษา ปริญญาตรี

จำนวนคนที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน 3 คน

ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง : เพื่อน

(2) นักศึกษาหญิง ช

ระดับการศึกษา ปริญญาตรี

จำนวนคนที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน 2 คน

ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง : เพื่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับห้องพัก

21. พื้นที่ชอบในห้องพักหรือสิ่งที่ท่านชอบเป็นพิเศษเกี่ยวกับห้องพัก

นักศึกษาชาย จ	นักศึกษาหญิง ซ
“พื้นที่ครับ”	“พื้นที่งับ พวกช่องลม หน้าต่างด้วยงับ”

22. ต่อวันใช้เวลาในห้องพักนานประมาณเท่าไหร่

นักศึกษาชาย จ	นักศึกษาหญิง ซ
“12 ชั่วโมง ครับ”	ประมาณ 20 ชั่วโมง “เกือบทั้งวันฮะ ออกไปข้างนอกไม่เกิน4ชม.งับ”

23. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับแสงสว่าง

นักศึกษาชาย จ	นักศึกษาหญิง ซ
“ไม่มีครับ มีแค่แสงอาทิตย์เข้าห้องตอนช่วงเย็นครับ”	“ไม่มีงับไฟมีพอกับจำนวนคน”

24. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับเสียงรบกวน

นักศึกษาชาย จ	นักศึกษาหญิง ซ
“นิดหน่อยครับ”	ค่อนข้างตื่นง่ายและกลัวผี ปกติเวลาอยู่คนเดียวเลยมักจะเปิดเพลงคลอระหว่างหลับและตั้งเวลาปิด แต่ไม่ได้ทำเมื่อมีเพื่อนร่วมห้องนอนด้วย “มีงับ” “อยู่ห้องเดียวกันได้ยินทุกอย่างเหมือนตัวติดกันเลยงับ” “หลับอยู่ก็ได้ยินงับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

25. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับเครื่องเรือน/พื้นที่เก็บของ

นักศึกษาชาย จ	นักศึกษาหญิง ซ
ไม่มีเป็นพิเศษ	ไม่มีเป็นพิเศษ

26. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับการเรียนออนไลน์ (เช่น เสียงตีกันเวลาเปิดไมค์)

นักศึกษาชาย จ	นักศึกษาหญิง ซ
ไม่มีเป็นพิเศษ	ไม่มีเป็นพิเศษ

ส่วนที่ 3 การดัดแปลง/ปรับเปลี่ยนภายในพื้นที่

7. ตั้งแต่เข้าใช้งานห้องพักมา ได้ทำการดัดแปลงหรือปรับเปลี่ยนอะไรในห้องพักบ้าง (เช่น ปรับเปลี่ยนการจัดวางเครื่องเรือน เพิ่มเติมเครื่องเรือนหรืออุปกรณ์เสริมต่างๆ แปะหรือติดรูปภาพ โปสเตอร์)

นักศึกษาชาย จ	นักศึกษาหญิง ซ
“ผมจำไม่ได้แล้ว แต่ไม่น่ามีครับ ”	เดิมเตียงวางไว้ข้างกันตรงกลางห้อง แต่มีการขยับแยกออกคนละมุม คั่นไว้ด้วยโต๊ะทำงาน “เปลี่ยนฮะ” “ลากเตียงจากกลางห้องไปชิดกำแพง ละก็ย้ายโต๊ะนู่นนี่ๆ แล้วก็เพิ่มนู่นนี่นั่น” “เพิ่มตู้เย็นโต๊ะของเพื่อน” “ละก็ชั้นวางของฮะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	 “ละตอนแรกเตียงมาแบบนี้งับ” “ละก็เอาโต๊ะมาวางข้างเตียง” “เพื่อจะนอนแบบส่วนตัว” “แบบเห็นเพื่อนตอนนอนมันนอนไม่หลับ 55555” “เลยเอาโต๊ะมาวางเพราะที่บ้านมันชินกับนอนคนเดียวมางับ5555”

8. ท่านได้ดัดแปลงหรือปรับเปลี่ยนห้องพักอย่างไรบ้างเพื่อให้ตอบรับกับการเรียนออนไลน์ของท่าน (เช่น เปลี่ยนตำแหน่งโต๊ะทำงานออกจากกันไม่ให้เสียงตีกัน)

นักศึกษาชาย จ	นักศึกษาหญิง ซ
ไม่มีเป็นพิเศษ	ไม่มีเป็นพิเศษ

ส่วนที่ 4 ความเป็นส่วนตัวภายในห้องพัก

25. ในห้องพักมีบริเวณใดที่รู้สึกมีความเป็นส่วนตัวเป็นพิเศษบ้าง

นักศึกษาชาย จ	นักศึกษาหญิง ซ
“โต๊ะทำงาน กับเตียงคับ” “อยู่โต๊ะทำงานฟังเพลงครับ” “ส่วนเตียงเพราะหลับครับ”	“ที่นอนงับ” “เพราะว่ามันไม่เห็นเพื่อนและเพื่อนไม่เห็นเรางับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

26. วิธีการที่ใช้เวลาต้องการสร้างความเป็นส่วนตัวภายในห้องพัก เมื่อมีเพื่อนร่วมห้องอยู่ด้วย

นักศึกษาชาย จ	นักศึกษาหญิง ซ
“นั่งฟังเพลง กับนอนครับ”	“นอนเล่นบนที่นอนงับ ใส่หูฟัง” “บางทีก็ออกไปนั่งเงียบๆที่ระเบียงงับ” “มันปิดประตูละเสียงไม่เข้าห้อง”

27. มีพื้นที่ใดในห้องพักบ้างที่มีการใช้งานร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง (เช่น ส่วนเก็บของที่ใช้งานร่วมกัน)

นักศึกษาชาย จ	นักศึกษาหญิง ซ
“ตู้เสื้อผ้า เตียง ครับ”	“ตู้เย็น ตู้เสื้อผ้า เก๊ะเก็บของ ราวตากผ้างับ”

28. แบ่งพื้นที่ในห้องพักกันอย่างไร (เช่น ตกลงกันตั้งแต่ต้น วางของไว้ในพื้นที่ กั้นพื้นที่ของใครของมัน)

นักศึกษาชาย จ	นักศึกษาหญิง ซ
“ไม่มีครับ” “ไม่ได้แบ่งเลยครับ ใช้ร่วมกันเกือบหมดครับ” “ยกเว้นโต๊ะทำงาน มันเป็นโต๊ะยาวก็แบ่งๆกันครับ”	“โต๊ะทำงานกับเตียงงับ”

29. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว

นักศึกษาชาย จ	นักศึกษาหญิง ซ
“ไม่ค่อยมีครับ”	ไม่ได้ระบุถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

30. สิ่งที่รู้สึกทำให้ไม่รู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพัก

นักศึกษาชาย จ	นักศึกษาหญิง ซ
ไม่ได้ระบุถึง	 “มีแบบเพื่อนนั่งอยู่หลังคอมละ กำลังทำโปรเจคลับอยู่ ละอยู่ ๆเพื่อนก็ชะโงกหน้าลงมาดูที่จอจากด้านหลังว่าทำยียอยู่5555555555” “ละก็ได้เอาแผ่นรองตัดมาบังไว้....” “ทั้งๆที่เพื่อนก็อาจจะเห็นอยู่แล้ว55555”

31. ปัญหาที่เกิดขึ้นมีผลต่อความสัมพันธ์ของท่านกับเพื่อนร่วมห้องหรือไม่ (เช่น กระตุ้นให้เกิดความหงุดหงิด)

นักศึกษาชาย จ	นักศึกษาหญิง ซ
“ส่วนตัวผมค่อนข้างสนิทกันเลยไม่ค่อยมีปัญหาเท่าไหร่ครับ”	“มีนิดหน่อยฮะ แค่นิดหน่อยละเราก็จะกลับมารักกันเหมือนเดิม ไม่เคยทะเลาะรุนแรง” “มีแป้บๆบางช่วง”

32. ระดับความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมห้องส่งผลต่อความต้องการความเป็นส่วนตัวหรือไม่

นักศึกษาชาย จ	นักศึกษาหญิง ซ
“ส่วนตัวผมถ้าสนิทกันก็ไม่มีปัญหาครับ”	“มีมั้งฮะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 5 แนวทางการปรับปรุง

16. ท่านคิดว่าในการใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น ลักษณะเตียงควรเป็นแบบใด (เช่น เตียงคู่ เตียงสองชั้น)

นักศึกษาชาย จ	นักศึกษาหญิง ซ
เตียงคู่ (Twin bed) “เตียงเดี่ยวครับ” “2 เตียง”	เตียงคู่ (Twin bed)

17. ท่านคิดว่าในการใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น โต๊ะทำงานควรจัดวางรูปแบบใด (เช่น วางข้างกัน วางแยกกัน)

นักศึกษาชาย จ	นักศึกษาหญิง ซ
“ผมชอบติดกันครับ คุยกันง่าย” “หรือไม่ก็เป็นโต๊ะที่ไม่ได้บิ้วอิน สามารถเคลื่อนย้าย ไปมาได้ครับ”	“แยกกันงับ” “ต้องใช้พื้นที่งับของเยอะ”

18. ท่านคิดว่าในการใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น ตู้เสื้อผ้าควรเป็นแบบใด เช่น ใช้ร่วมกัน ใช้แยกกัน

นักศึกษาชาย จ	นักศึกษาหญิง ซ
“แยกครับ”	“แยกงับ”

19. ท่านคิดว่าภายในห้องพักควรมีพื้นที่ที่หลบออกจากสายตาเพื่อนร่วมห้องได้หรือไม่ (เช่น ฉากกั้น การจัดวางพื้นที่ที่อยู่คนละมุมกัน)

นักศึกษาชาย จ	นักศึกษาหญิง ซ
“ไม่ครับ” “หรือมีก็ได้ครับ” “ผมรู้สึกเฉยๆ”	“มีงับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

20. สิ่งที่ท่านอยากเพิ่มเติมหรือปรับปรุงในห้องพักของท่าน

นักศึกษาชาย จ	นักศึกษาหญิง ซ
“ก็อาจจะเป็นพวกเฟอร์ต่างๆครับ ให้มีขนาดแล้วก็พื้นที่ให้เหมาะสมกว่าเดิมครับ” “แล้วก็ฟูกเตียงครับ ทางหอให้ฟูกแบบหนังมาครับ แล้วขนาดไม่มาตรฐาน ทำให้เวลาใส่ผ้าปูอาจจะมีช่องว่างเหลือ รวมถึงช่องว่างตรงเตียงด้วยครับ”	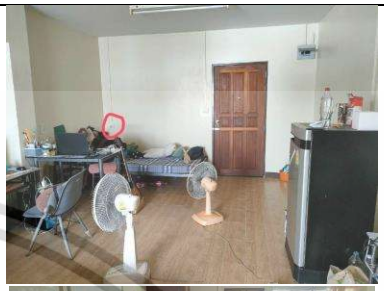 “เลื่อนปลั๊กไฟให้มันอยู่ในที่ ๆเหมาะสมงับ” “บางทีมันมีอยู่มุมห้องเดียว ละใช้ชีวิตกันกลางห้องก็ต้องต่อสายไป เพราะไฟไปไม่ถึง สายไฟเลยนอนเต็มพื้นห้องเลยฮะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ซ

แบบสัมภาษณ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19

แบบสัมภาษณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19 โดย นางสาว ปารมิตา สรรเพชุดาญาณ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ.2564

เวลาเริ่ม 19.40 น. เวลาสิ้นสุด 19.51 น.

เวลาที่ใช้ทั้งหมด 11 นาที

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

(1) นักศึกษาหญิง ข

ระดับการศึกษา ปริญญาตรี

จำนวนคนที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน 2 คน

ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง : สมาชิกครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับห้องพัก

27. พื้นที่ชอบในห้องพักหรือสิ่งที่ท่านชอบเป็นพิเศษเกี่ยวกับห้องพัก

นักศึกษาหญิง ข
“น่าจะเตียง เพราะมันสบาย แต่ว่ามันก็ร้อน ไม่งั้นก็จะเป็นโต๊ะทำงาน เพราะอยู่บ่อยสุด ใช้ชีวิตตรงนั้นนานที่สุด ทำได้ทุกอย่าง”

28. ต่อวันใช้เวลาในห้องพักนานประมาณเท่าไหร่

นักศึกษาหญิง ข
ประมาณ 8-12 ชั่วโมง

29. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับแสงสว่าง

นักศึกษาหญิง ข
เดิมไฟในห้องเป็นไฟดวงเดียวบริเวณกลางห้อง แต่จากการสัมภาษณ์พบว่ามีการซื้อและติดตั้งไฟเพิ่มเติม เพื่อให้ตอบรับกับปัญหาที่เกิดขึ้น “เมื่อก่อนก็มี แต่ตอนนี้ไม่มีละเพราะซื้อไฟมาติดรอบห้องละ” “ปัญหาเกิดจากนอนไม่พร้อมกันด้วย และบางที เวลาเขียนหนังสือหันหลังให้แสงก็จะไม่เห็นตัวหนังสือละ” “แล้วก็เวลาแต่งหน้าก็ไม่ถึงด้วย และก็ซื้อไฟมาเพิ่มละ”

30. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับเสียงรบกวน

นักศึกษาหญิง ข
เสียงรบกวนจากภายนอกโดยมากจะไม่มีผลมากนัก มีแค่เพียงเสียงเวลาเฮลิคอปเตอร์บินผ่าน แต่ก็ไม่ได้บ่อย ที่มีบ้างจะเป็นเสียงรบกวนจากเพื่อนร่วมห้อง แต่ก็ไม่ได้ส่งผลกระทบมากเช่นเดียวกัน “จากภายนอกจะมีบางทีก็เป็นเสียงเครื่องบินเฮลิคอปเตอร์”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“คิดว่าไม่ มีแค่บางทีมันก็คุยกับเพื่อนเสียงดังแค่นั้นเอง แต่ไม่ได้บ่อยๆ”

31. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับเครื่องเรือน/พื้นที่เก็บของ

นักศึกษาหญิง ข
“ตอนนี้ยังไม่มี แต่ในอนาคตอาจจะมีเรื่องตู้เสื้อผ้าไม่พอ”

32. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับการเรียนออนไลน์ (เช่น เสียงตีกันเวลาเปิดไมค์)

นักศึกษาหญิง ข
“บางทีก็เสียงตี แต่ส่วนมากก็จะสลับกันใส่หูฟัง”

ส่วนที่ 3 การดัดแปลง/ปรับเปลี่ยนภายในพื้นที่

9. ตั้งแต่เข้าใช้งานห้องพักมา ได้ทำการดัดแปลงหรือปรับเปลี่ยนอะไรในห้องพักบ้าง (เช่น ปรับเปลี่ยนการจัดวางเครื่องเรือน เพิ่มเติมเครื่องเรือนหรืออุปกรณ์เสริมต่างๆ แปะหรือติดรูปภาพ โปสเตอร์)

นักศึกษาหญิง ข
“นอกจากเรื่องไฟก็ไม่มี”

10. ท่านได้ดัดแปลงหรือปรับเปลี่ยนห้องพักอย่างไรบ้างเพื่อให้ตอบรับกับการเรียนออนไลน์ของท่าน (เช่น เปลี่ยนตำแหน่งโต๊ะทำงานออกจากกันไม่ให้เสียงตีกัน)

นักศึกษาหญิง ข
“ไม่มีนะ หลังจากติดไฟก็ไม่ได้แก้อะไรละ”

ส่วนที่ 4 ความเป็นส่วนตัวภายในห้องพัก

33. ในห้องพักมีบริเวณใดที่รู้สึกมีความเป็นส่วนตัวเป็นพิเศษบ้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษาหญิง ข
“เตียงชั้นสอง”

34. วิธีการที่ใช้เวลาต้องการสร้างความเป็นส่วนตัวภายในห้องพัก เมื่อมีเพื่อนร่วมห้องอยู่ด้วย

นักศึกษาหญิง ข
ไม่ได้ระบุถึง

35. มีพื้นที่ใดในห้องพักบ้างที่มีการใช้งานร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง (เช่น ส่วนเก็บของที่ใช้งานร่วมกัน)

นักศึกษาหญิง ข
“เกือบทั้งห้อง ใช้งานบ่อยสุดร่วมกันสุดน่าจะเป็นโต๊ะเครื่องแป้ง” “มันไม่ค่อยใช้โซฟาเพราะมันนอนเตียง โซฟาส่วนใหญ่รู้สึกจะใช้วางของ ชั้นสองจริงๆมันขึ้นไม่ใช่ปัญหา แต่มันร้อน มันใกล้เพดานแล้วมันร้อน”

36. แบ่งพื้นที่ในห้องพักกันอย่างไร (เช่น ตกลงกันตั้งแต่ต้น วางของไว้ในพื้นที่ กั้นพื้นที่ของใครของมัน)

นักศึกษาหญิง ข
ไม่ได้ระบุถึง

37. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว

นักศึกษาหญิง ข
ไม่ได้ระบุถึง

38. สิ่งที่รู้สึกทำให้ไม่รู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพัก

นักศึกษาหญิง ข
“เอาของของมันมาวางไว้ในพื้นที่ของเรา”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

39. ปัญหาที่เกิดขึ้นมีผลต่อความสัมพันธ์ของท่านกับเพื่อนร่วมห้องหรือไม่ (เช่น กระตุ้นให้เกิดความหงุดหงิด)

นักศึกษาหญิง ข
“ไม่ ถ้าห้องรกมากก็มีหงุดหงิด แต่ก็ไม่ได้รกขนาดนั้น”

40. ระดับความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมห้องส่งผลต่อความต้องการความเป็นส่วนตัวหรือไม่

นักศึกษาหญิง ข
ไม่ได้ระบุถึง

ส่วนที่ 5 แนวทางการปรับปรุง

21. ท่านคิดว่าในการใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น ลักษณะเตียงควรเป็นแบบใด (เช่น เตียงคู่ เตียงสองชั้น)

นักศึกษาหญิง ข
“เตียงสองชั้น”

22. ท่านคิดว่าในการใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น โต๊ะทำงานควรจัดวางรูปแบบใด (เช่น วางข้างกัน วางแยกกัน)

นักศึกษาหญิง ข
“ข้างกันนั่นแหละดีละ มันดูเป็นสัดส่วนดี”

23. ท่านคิดว่าในการใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น ตู้เสื้อผ้าควรเป็นแบบใด เช่น ใช้ร่วมกัน ใช้แยกกัน

นักศึกษาหญิง ข
“ตู้เดียวกันก็ได้ แต่แบ่งกันคนละมุม”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

24. ท่านคิดว่าภายในห้องพักควรมีพื้นที่ที่หลบออกจากสายตาเพื่อนร่วมห้องได้หรือไม่ (เช่น ฉากกั้น การจัดวางพื้นที่ที่อยู่คนละมุมกัน)

นักศึกษาหญิง ข
“ไม่มีก็ได้ คืออยู่ชั้นสอง ยังไงมันก็ไม่เห็นอยู่แล้ว”

25. สิ่งที่ท่านอยากเพิ่มเติมหรือปรับปรุงในห้องพักของท่าน

นักศึกษาหญิง ข
“พื้น แล้วก็ห้องที่ต่อข้างหลัง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ฌ

แบบสัมภาษณ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19

แบบสัมภาษณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19 โดย นางสาว ปารมิตา สรรเพชุดาญาณ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ.2565

เวลาเริ่ม 21.00 น. เวลาสิ้นสุด 22.05 น.

เวลาที่ใช้ทั้งหมด 65 นาที

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

(1) นักศึกษาชาย ฉ

ระดับการศึกษา ปริญญาตรี

จำนวนคนที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน 3 คน

ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง : เพื่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับห้องพัก

33. พื้นที่ชอบในห้องพักหรือสิ่งที่ท่านชอบเป็นพิเศษเกี่ยวกับห้องพัก

นักศึกษาชาย ฉ
“น่าจะเป็นทีวีละกันครับ มันจอใหญ่ แล้วมันเป็นสมาร์ททีวีครับ ผมชอบดูหนังดูซีรีย์ เลยชอบส่วนนี้เป็นพิเศษครับ”
“มันสะดวกดีครับ ไม่ต้องต่อคอมหรือโน้ตบุ๊ค กดที่รีโมทได้เลย สะดวกดีครับ”

34. ต่อวันใช้เวลาในห้องพักนานประมาณเท่าไหร่

นักศึกษาชาย ฉ
ประมาณ 8-10 ชั่วโมง

35. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับแสงสว่าง

นักศึกษาชาย ฉ
“มีบ้างครับ บางทีแบบเวลาเพื่อนทำงานไฟจะเปิดครึ่งห้อง แต่มันก็สว่างทั้งห้องอยู่ดีครับ”
“แบบบางทีเราจะพักผ่อนก็นอนไม่หลับ ไฟมันแยงตาครับ”

36. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับเสียงรบกวน

นักศึกษาชาย ฉ
“ก็มีบ้างครับ ที่เวลาทำงานอาจจะไม่ตรงกัน แล้วใส่หูฟังก็ควบคุมระดับเสียงไม่ถูกครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

37. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับเครื่องเรือน/พื้นที่เก็บของ

นักศึกษาชาย ฉ
“พื้นที่เก็บของหอนี้ ข้อดีก็มันบิ้วอิน ที่มันใช้พื้นที่เหมาะสมดีครับ แต่บางทีเราอยากจะย้ายก็ย้ายไม่ได้ครับ”
“มีปัญหาเรื่องรูปลั๊กไฟ ผมว่าน้อยครับ”
“ใช้งานเกินกว่าที่ห้องมีให้มากอยู่ครับ”

38. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับการเรียนออนไลน์ (เช่น เสียงตีกันเวลาเปิดไมค์)

นักศึกษาชาย ฉ
“มีครับ บางทีเรียนพร้อมกันก็จะมีปัญหาเรื่องเสียงเข้าของอีกคนครับ”
“บางทีพรีเซนท์พร้อมกันก็ต้องนัดกันก่อนครับ ว่าใครก่อน”
“เปิดกล้องก็ต้องบอกเพื่อนด้วย บางทีเผื่อไม่ใส่เสื้อเดินผ่านกล้องครับ”
“ผมอยู่สามคนก็จะวุ่นวายๆหน่อย”
“มั่วไปหมดพี่ วันไหนเรียนพร้อมกัน”

ส่วนที่ 3 การดัดแปลง/ปรับเปลี่ยนภายในพื้นที่

11. ตั้งแต่เข้าใช้งานห้องพักมา ได้ทำการดัดแปลงหรือปรับเปลี่ยนอะไรในห้องพักบ้าง (เช่น ปรับเปลี่ยนการจัดวางเครื่องเรือน เพิ่มเติมเครื่องเรือนหรืออุปกรณ์เสริมต่างๆ แปะหรือติดรูปภาพ โปสเตอร์)

นักศึกษาชาย ฉ
“อีกคนนึงเอาที่นอนมาปูที่พื้นนอนครับ”
“ในห้องมีขยับได้แค่โต๊ะ ก็ขยับนิดหน่อยครับ”
“ก็มีซื้อชั้นวาง ซื้อราวแขวน แล้วก็ชั้นวางรองเท้าครับ”
“หอมีตู้รองเท้าให้อยู่ แต่รองเท้าพวกผมเยอะ เลยต้องซื้อเพิ่มครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. ท่านได้ดัดแปลงหรือปรับเปลี่ยนห้องพักอย่างไรบ้างเพื่อให้ตอบรับกับการเรียนออนไลน์ของท่าน (เช่น เปลี่ยนตำแหน่งโต๊ะทำงานออกจากกันไม่ให้เสียงตีกัน)

นักศึกษาชาย ฉ
“ไม่ค่อยได้ทำอะไรครับ เรียนออนไลน์มีแค่ผมที่ใช้โน้ตบุ๊ค อีกสองคนใช้ไอแพดก็จะสะดวกในการเลือกที่อยู่ที่จะเรียนหน่อยครับ” “มีแค่ผมที่เรียนบนโต๊ะครับ”

ส่วนที่ 4 ความเป็นส่วนตัวภายในห้องพัก

41. ในห้องพักมีบริเวณใดที่รู้สึกมีความเป็นส่วนตัวเป็นพิเศษบ้าง

นักศึกษาชาย ฉ
“สำหรับผมไม่น่าจะมีครับ ผมไม่ค่อยต้องการความเป็นส่วนตัวเท่าไหร่ครับ”

42. วิธีการที่ใช้เวลาต้องการสร้างความเป็นส่วนตัวภายในห้องพัก เมื่อมีเพื่อนร่วมห้องอยู่ด้วย

นักศึกษาชาย ฉ
“ก็คุยกันตรงๆเลยครับ เราขอความเป็นส่วนตัว แล้วก็ตกลงกันเลยครับว่ายังไง”

43. มีพื้นที่ใดในห้องพักบ้างที่มีการใช้งานร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง (เช่น ส่วนเก็บของที่ใช้งานร่วมกัน)

นักศึกษาชาย ฉ
ใช้ร่วมกันทั้งห้อง ไม่ได้มีการยึดครองพื้นที่ส่วนใดเป็นพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

44. แบ่งพื้นที่ในห้องพักกันอย่างไร (เช่น ตกลงกันตั้งแต่ต้น วางของไว้ในพื้นที่ กั้นพื้นที่ของใครของมัน)

นักศึกษาชาย ฉ
“เตียงก็แบ่งเลยครับว่านอนเตียงสองคน ตั้งแต่ตอนอยู่หอเก่าเลยครับ”
“อีกคนนอนพื้นก็ไม่มีปัญหาไรครับ”
“ส่วนโต๊ะ เพื่อนคนที่เอาคอมมาไว้หอก็เอาไปเลยโต๊ะนึงครับ”
“ผมกับเพื่อนอีกคนแชร์โต๊ะกัน”
“ตู้เสื้อผ้าก็แบ่งเป็นซีกเลยครับ”

45. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว

นักศึกษาชาย ฉ
“ชิลๆกันครับ”
“ไม่มีปัญหาอะไร”
“จะมีก็ตอนใช้ห้องน้ำครับ ถ้าอยากเข้าเวลาเดียวกันจะลำบากหน่อย”

46. สิ่งที่รู้สึกทำให้ไม่รู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพัก

นักศึกษาชาย ฉ
“ด้วยความที่ห้องพักมันไม่มีห้องแยกครับ ก็เลยไม่ค่อยมีความเป็นส่วนตัวเท่าไหร่”
“แต่ถ้าจะเป็นห้องที่มีห้องแยกหรือใหญ่กว่านี้ก็คงจ่ายไม่ไหวครับ”

47. ปัญหาที่เกิดขึ้นมีผลต่อความสัมพันธ์ของท่านกับเพื่อนร่วมห้องหรือไม่ (เช่น กระตุ้นให้เกิดความหงุดหงิด)

นักศึกษาชาย ฉ
“ไม่มีครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

48. ระดับความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมห้องส่งผลต่อความต้องการความเป็นส่วนตัวหรือไม่

นักศึกษาชาย ฉ
“ส่งผลมากเลยครับ เพราะเมทคนนึงผมรู้จักกันมานานแล้วครับ เลยชิวๆ”
“ส่วนอีกคนตอนปีหนึ่งผมชอบไปอยู่ห้องมัน บางทีก็มาอยู่ห้องผม”
“ก็เลยชวนมาอยู่ด้วยกันเลยครับ”
“ด้วยความที่สนิทกันเลยไม่ค่อยมีปัญหาไรมากครับ”

ส่วนที่ 5 แนวทางการปรับปรุง

26. ท่านคิดว่าในการใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น ลักษณะเตียงควรเป็นแบบใด (เช่น เตียงคู่ เตียงสองชั้น)

นักศึกษาชาย ฉ
“จะมีปัญหาก็เรื่องทำความสะอาดครับ”
“ก็อยากให้มีคนละเตียงไปเลยครับ”
“จะได้ไม่ต้องให้เพื่อนนอนพื้นครับ”
“บางทีพื้นฝุ่นมันเยอะครับ”
“มันก็ไปเกาะที่นอนเพื่อน เดี๋ยวเป็นภูมิแพ้”

27. ท่านคิดว่าในการใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น โต๊ะทำงานควรจัดวางรูปแบบใด (เช่น วางข้างกัน วางแยกกัน)

นักศึกษาชาย ฉ
“ติดกันก็ได้ครับ แต่ถ้าเลือกได้ก็อยากให้มีสามโต๊ะเลยครับ จะได้ใช้กันสะดวกหน่อย”
“ผมรู้สึกว่าถ้าแยกก็ไม่รู้จะเอาอะไรไปวางระหว่างกลางครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

28. ท่านคิดว่าในการใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น ตู้เสื้อผ้าควรเป็นแบบใด เช่น ใช้ร่วมกัน ใช้แยกกัน

นักศึกษาชาย ฉ
“ถ้าแยกสำหรับผมไม่น่ามีปัญหาไรครับ เสื้อผมไม่เยอะ”
“แต่ของเพื่อนค่อนข้างเยอะ ก็เป็นตู้ใหญ่ใช้รวมกันก็ได้ครับ”

29. ท่านคิดว่าภายในห้องพักควรมีพื้นที่ที่หลบออกจากสายตาเพื่อนร่วมห้องได้หรือไม่ (เช่น ฉากกั้น การจัดวางพื้นที่ที่อยู่คนละมุมกัน)

นักศึกษาชาย ฉ
“ไม่มีดีกว่าครับ ผมว่าน่าจะเกะกะเปล่าๆครับ”
“ถ้าไม่มีมันน่าจะดูโล่งกว่าครับ”

30. สิ่งที่ท่านอยากเพิ่มเติมหรือปรับปรุงในห้องพักของท่าน

นักศึกษาชาย ฉ
“อยากเพิ่มเตียงกับโต๊ะครับ”
“ให้มันมีจำนวนเท่าคนอยู่ครับ”
“แต่หอผมปกติอยู่สองคนด้วยแหละครับ มันเลยมีแค่นี้”
“แต่ก็อยู่สามได้ แต่ไม่ได้ไรเพิ่มครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ญ

แบบสัมภาษณ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19

แบบสัมภาษณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นส่วนตัวกับความสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน ในสถานการณ์โควิด 19 โดย นางสาว ปารมิตา สรรเพชุดาญาณ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วันที่ 5 เมษายน พ.ศ.2565

เวลาเริ่ม 11.00 น. เวลาสิ้นสุด 12.00 น.

เวลาที่ใช้ทั้งหมด 60 นาที

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

(1) นักศึกษาหญิง ณ

ระดับการศึกษา ปริญญาตรี

จำนวนคนที่ใช้งานห้องพักร่วมกัน 2 คน

ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง : เพื่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับห้องพัก

39. พื้นที่ชอบในห้องพักหรือสิ่งที่ท่านชอบเป็นพิเศษเกี่ยวกับห้องพัก

นักศึกษาหญิง ฌ
“ชอบพื้นที่ในห้องพักค่ะ พอกว้างแล้วดูสะอาดตา”

40. ต่อวันใช้เวลาในห้องพักนานประมาณเท่าไหร่

นักศึกษาหญิง ฌ
ประมาณ 20-23 ชั่วโมง

41. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับแสงสว่าง

นักศึกษาหญิง ฌ
“ไม่มีค่ะ” “แสงเพียงพอ”

42. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับเสียงรบกวน

นักศึกษาหญิง ฌ
“ช่วงนี้ข้างๆหอพักมีการก่อสร้าง แต่อีกไม่นานคงไม่มีแล้ว แต่ถ้าปกติตอนไม่มีการก่อสร้างมีเสียงดังแค่ห้องอื่นมีการเปิดปิดประตู เพราะเสียงเพราะตูดังมากๆ”

43. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับเครื่องเรือน/พื้นที่เก็บของ

นักศึกษาหญิง ฌ
“มีพื้นที่และช่องเก็บของพอ ถ้าเก็บเป็นระเบียบ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

44. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับการเรียนออนไลน์ (เช่น เสียงตีกันเวลาเปิดไมค์)

นักศึกษาหญิง ณ
“ไม่ค่อยมีปัญหา เพราะส่วนมาก เรียนด้วยกันค่ะ”
“อยู่กล้องเดียวกันบ้าง แยกบ้างค่ะ”

ส่วนที่ 3 การดัดแปลง/ปรับเปลี่ยนภายในพื้นที่

13. ตั้งแต่เข้าใช้งานห้องพักมา ได้ทำการดัดแปลงหรือปรับเปลี่ยนอะไรในห้องพักบ้าง (เช่น ปรับเปลี่ยนการจัดวางเครื่องเรือน เพิ่มเติมเครื่องเรือนหรืออุปกรณ์เสริมต่างๆ แปะหรือติดรูปภาพ โปสเตอร์)

นักศึกษาหญิง ณ
“มีเพิ่มโต๊ะและตู้เย็นเข้ามา”
“โต๊ะทำงานค่ะ”
“ปลั๊กพ่วงก็ 3 ตา”
“มีของเก่าจากหอโต๊ะนึงค่ะ”

14. ท่านได้ดัดแปลงหรือปรับเปลี่ยนห้องพักอย่างไรบ้างเพื่อให้ตอบรับกับการเรียนออนไลน์ของท่าน (เช่น เปลี่ยนตำแหน่งโต๊ะทำงานออกจากกันไม่ให้เสียงตีกัน)

นักศึกษาหญิง ณ
ไม่มีเป็นพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 4 ความเป็นส่วนตัวภายในห้องพัก

49. ในห้องพักมีบริเวณใดที่รู้สึกมีความเป็นส่วนตัวเป็นพิเศษบ้าง

นักศึกษาหญิง ฌ
“เตียงนอน ห้องน้ำ ระเบียงนอกห้อง ค่ะ”

50. วิธีการที่ใช้เวลาต้องการสร้างความเป็นส่วนตัวภายในห้องพัก เมื่อมีเพื่อนร่วมห้องอยู่ด้วย

นักศึกษาหญิง ฌ
“ถ้าอยากอยู่คนเดียวหรือซ้อมบทพูดต่างๆเพื่อใช้สอบ จะใช้ห้องน้ำและระเบียงด้านนอก”

51. มีพื้นที่ใดในห้องพักบ้างที่มีการใช้งานร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง (เช่น ส่วนเก็บของที่ใช้งานร่วมกัน)

นักศึกษาหญิง ฌ
“ตู้เสื้อผ้า โต๊ะเครื่องแป้ง ลิ้นชักโต๊ะเครื่องแป้ง ห้องน้ำ ระเบียงด้านนอก ตู้เย็น”

52. แบ่งพื้นที่ในห้องพักกันอย่างไร (เช่น ตกลงกันตั้งแต่ต้น วางของไว้ในพื้นที่ กั้นพื้นที่ของใครของมัน)

นักศึกษาหญิง ฌ
“ตกลงกันไว้ตั้งแต่ต้น ว่าส่วนไหนฝั่งไหนเป็นของใคร”

53. ปัญหาที่พบในการใช้งานห้องพัก ในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว

นักศึกษาหญิง ฌ
“เวลานอนไม่ตรงกัน” “อีกคนนอนเป็นเวลาๆง่ะ” “ใช่ๆ อีกคนจะกระทบเรื่องแสงและเสียง เลยนอนไม่ค่อยหลับและสะดุ้งตื่นบ่ออยๆ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

54. สิ่งที่รู้สึกทำให้ไม่รู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพัก

นักศึกษาหญิง ฌ
“น่าจะช่วง อะไรที่เวลาทำที่บ้านเป็นปกติ แต่ต้องปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน และทำไม่ได้ เช่น ตด”
“แต่รูมเมทเซ้นซิทีฟเรื่องกลิ่นแหละ”
“กลิ่นตด กลิ่นเรองี้”

55. ปัญหาที่เกิดขึ้นมีผลต่อความสัมพันธ์ของท่านกับเพื่อนร่วมห้องหรือไม่ (เช่น กระตุ้นให้เกิดความหงุดหงิด)

นักศึกษาหญิง ฌ
“มีปัญหาเรื่องสุขภาพ ที่อีกคนต้องการพักผ่อน”

56. ระดับความสัมพันธ์ระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมห้องส่งผลต่อความต้องการความเป็นส่วนตัวหรือไม่

นักศึกษาหญิง ฌ
“เนื่องจากอาจจะไม่ค่อยชินกับการที่มาอยู่ด้วยกัน”
“นี่ถ้าโอเคกับใครก็โอเค แหละ”

ส่วนที่ 5 แนวทางการปรับปรุง

31. ท่านคิดว่าในการใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น ลักษณะเตียงควรเป็นแบบใด (เช่น เตียงคู่ เตียงสองชั้น)

นักศึกษาหญิง ฌ
เตียงคู่ (Twin bed)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

32. ท่านคิดว่าในการใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น โต๊ะทำงานควรจัดวางรูปแบบใด (เช่น วางข้างกัน วางแยกกัน)

นักศึกษาหญิง ฌ
“วางแยกกัน (ต้องดูพื้นที่และปลั๊กไฟว่าเอื้ออำนวยในการจัดวางรูปแบบไหนด้วยว่าแยกกันได้มั้ยหรือไม่ได้)”

33. ท่านคิดว่าในการใช้งานห้องพักอาศัยร่วมกับผู้อื่น ตู้เสื้อผ้าควรเป็นแบบใด เช่น ใช้ร่วมกัน ใช้แยกกัน

นักศึกษาหญิง ฌ
“ถ้าใช้แยกกันได้ก็ใช้ ถ้าใช้ร่วมกันได้ก็ใช้”

34. ท่านคิดว่าภายในห้องพักควรมีพื้นที่ที่หลบออกจากสายตาเพื่อนร่วมห้องได้หรือไม่ (เช่น ฉากกั้น การจัดวางพื้นที่ที่อยู่คนละมุมกัน)

นักศึกษาหญิง ฌ
“มีก็ได้ ไม่มีก็ได้ แล้วแต่บุคคล”

35. สิ่งที่ท่านอยากเพิ่มเติมหรือปรับปรุงในห้องพักของท่าน

นักศึกษาหญิง ฌ
“ไม่มี”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ฎ

แบบสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 1,2 : Variable view

	Name	Type	Width	Decimals	Label	Values	Missing	Columns	Align	Measure	Role
1	roomused	Numeric	8	0	ใช้งานห้องพักร่า...	{1, ...	None	3	Right	Nominal	Input
2	user	Numeric	8	0	จำนวนผู้ใช้งานห้...	None	None	3	Right	Scale	Input
3	time	Numeric	8	1	เวลาที่ใช้ในห้องพั...	None	None	3	Right	Scale	Input
4	area	Numeric	8	0	บริเวณที่ใช้งานน...	{1, ...	None	3	Right	Nominal	Input
5	decorate	Numeric	8	0	บริเวณที่มีการตัด...	{1, ...	None	3	Right	Nominal	Input
6	bed	Numeric	8	0	เตียงเพียงพอไหม	{0, ...	None	3	Right	Nominal	Input
7	wardrobe	Numeric	8	0	ตู้เสื้อผ้าเพียงพอไ...	{0, ...	None	3	Right	Nominal	Input
8	work	Numeric	8	0	โต๊ะทำงานเพียงพ...	{0, ...	None	3	Right	Nominal	Input
9	cabinet	Numeric	8	0	จำนวนของส่วนเก็...	{0, ...	None	3	Right	Nominal	Input
10	outlet	Numeric	8	0	ปลั๊กเพียงพอไหม	{0, ...	None	3	Right	Nominal	Input
11	light	Numeric	8	0	อุปกรณ์ให้แสงสว่า...	{0, ...	None	3	Right	Nominal	Input
12	privacybed	Numeric	8	0	ความรู้สึกเป็นส่วน...	{0, ...	None	3	Right	Ordinal	Input
13	privacywork	Numeric	8	0	ความรู้สึกเป็นส่วน...	{0, ...	None	3	Right	Ordinal	Input
14	privacy	Numeric	8	0	ความรู้สึกเป็นส่วน...	None	None	3	Right	Scale	Input
15	stress	Numeric	8	0	การขาดความเป็น...	{0, ...	None	3	Right	Nominal	Input
16	stressrange	Numeric	8	0	การขาดความเป็น...	None	None	3	Right	Scale	Input
17	V.voice	Numeric	8	0	เสียงรบกวน	{0, ไม่เลือก}...	None	3	Right	Nominal	Input
18	V.light	Numeric	8	0	แสงไฟรบกวน	{0, ไม่เลือก}...	None	3	Right	Nominal	Input
19	V.partition	Numeric	8	0	การขาดสิ่งบังสาย...	{0, ไม่เลือก}...	None	3	Right	Nominal	Input
20	V.territory	Numeric	8	0	การถูกยึดครองพื้...	{0, ไม่เลือก}...	None	3	Right	Nominal	Input
21	S.voice	Numeric	8	0	ระดับความส่งผล...	{0, ...	None	3	Right	Ordinal	Input
22	S.light	Numeric	8	0	ระดับความส่งผล...	{0, ...	None	3	Right	Ordinal	Input
23	S.partition	Numeric	8	0	ระดับความส่งผล...	{0, ...	None	3	Right	Ordinal	Input
24	S.territory	Numeric	8	0	ระดับความส่งผล...	{0, ...	None	3	Right	Ordinal	Input
26	O.camera	Numeric	8	0	เต็นต์ผ่านกล้องว...	{0, ไม่เลือก}...	None	3	Right	Nominal	Input
27	O.territoryo...	Numeric	8	0	การแบ่งพื้นที่เวลา...	{0, ไม่เลือก}...	None	3	Right	Nominal	Input
28	S.voiceonline	Numeric	8	0	ระดับความส่งผล...	{0, ...	None	3	Right	Ordinal	Input
29	S.camera	Numeric	8	0	ระดับความส่งผล...	{0, ...	None	3	Right	Ordinal	Input
30	S.territoryon...	Numeric	8	0	ระดับความส่งผล...	{0, ...	None	3	Right	Ordinal	Input
31	stressincovi...	Numeric	8	0	สิ่งรบกวนสร้างความ...	{0, เท่าเดิม}...	None	3	Right	Nominal	Input
32	roommatepr...	Numeric	8	0	เพื่อนร่วมห้องรบ...	None	None	3	Right	Scale	Input
33	privacyrelation	Numeric	8	0	การขาดความเป็น...	None	None	3	Right	Scale	Input
34	comfortable	Numeric	8	0	ความรู้สึกผ่อนคล...	None	None	3	Right	Scale	Input
35	relationships	Numeric	8	0	ความรู้สึกสนิทสน...	None	None	3	Right	Scale	Input
36	roommatere...	Numeric	8	0	ความสัมพันธ์กับเ...	{0, ไม่มี}...	None	3	Right	Ordinal	Input
37	bedtype	Numeric	8	0	รูปแบบของเตียง	{1, ...	None	3	Right	Nominal	Input
38	poe.bed	Numeric	8	0	การจัดวางเตียง	{1, ...	None	3	Right	Nominal	Input
39	wardrobetype	Numeric	8	0	รูปแบบของตู้เสื้อผ้า	{1, ...	None	3	Right	Nominal	Input
40	poe.wardrobe	Numeric	8	0	การจัดวางตู้เสื้อผ้า	{1, ...	None	3	Right	Nominal	Input
41	poe.work	Numeric	8	0	การจัดวางโต๊ะทำ...	{1, ...	None	3	Right	Nominal	Input
42	poe.partition	Numeric	8	0	สิ่งบังสายตา	{0, ไม่เลือก}...	None	3	Right	Nominal	Input
43	poe.cabinet	Numeric	8	0	เครื่องเรือนเก็บของ	{0, ไม่เลือก}...	None	3	Right	Nominal	Input
44	poe.light	Numeric	8	0	อุปกรณ์สร้างแสง...	{0, ไม่เลือก}...	None	3	Right	Nominal	Input
45	status	Numeric	8	0	สถานะความสัมพั...	{1, ...	None	3	Right	Nominal	Input
46	educate	Numeric	8	0	ระดับการศึกษาข...	{1, ...	None	3	Right	Nominal	Input
47	sex	Numeric	8	0	เพศกำเนิดของผู้ใ...	{1, เพศหญิง}...	None	3	Right	Nominal	Input
48	type	Numeric	8	0	ประเภทของที่พัก...	{1, บ้าน}...	None	3	Right	Nominal	Input

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามออนไลน์ครั้งที่ 1,2 : Data view

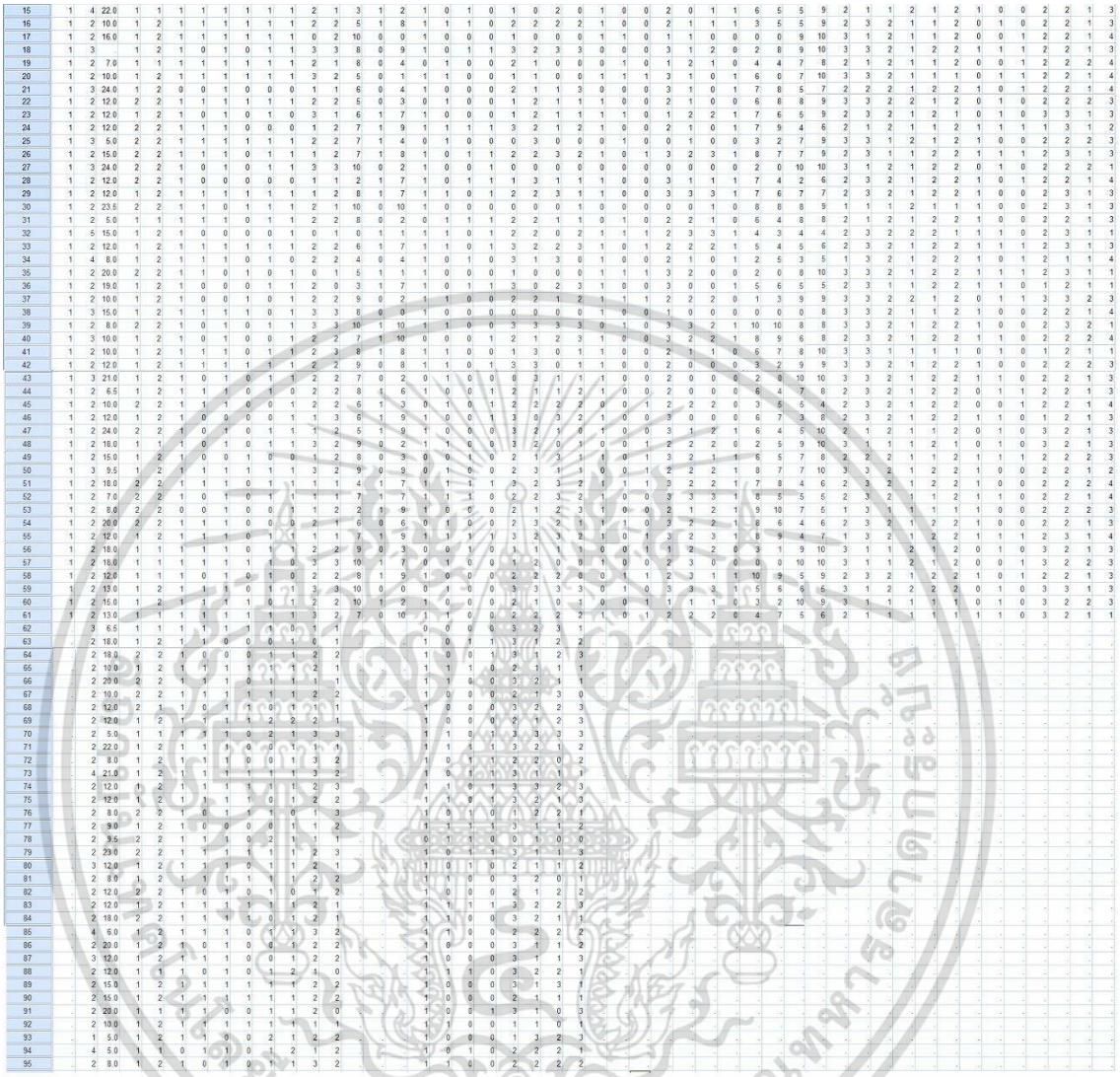

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามครั้งที่ 1,2 : สถิติพรรณณา

ใช้งานห้องพักร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ใช้งานกับเพื่อนร่วมห้อง	61	64.2	100.0	100.0
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

บริเวณที่ใช้งานนานที่สุดต่อวัน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	บริเวณเตียงนอน	65	68.4	68.4	68.4
	บริเวณโต๊ะทำงาน	30	31.6	31.6	100.0
	Total	95	100.0	100.0	

บริเวณที่มีการดัดแปลง ตกแต่ง มากที่สุด

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	บริเวณเตียงนอน	19	20.0	20.0	20.0
	บริเวณโต๊ะทำงาน	76	80.0	80.0	100.0
	Total	95	100.0	100.0	

เตียงเพียงพอไหม

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เพียงพอ	3	3.2	3.2	3.2
	เพียงพอ	92	96.8	96.8	100.0
	Total	95	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตู้เสื้อผ้าเพียงพอไหม

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เพียงพอ	30	31.6	31.6	31.6
	เพียงพอ	65	68.4	68.4	100.0
	Total	95	100.0	100.0	

โต๊ะทำงานเพียงพอไหม

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เพียงพอ	17	17.9	17.9	17.9
	เพียงพอ	78	82.1	82.1	100.0
	Total	95	100.0	100.0	

จำนวนของส่วนเก็บของ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เพียงพอ	52	54.7	54.7	54.7
	เพียงพอ	43	45.3	45.3	100.0
	Total	95	100.0	100.0	

ปลั๊กเพียงพอไหม

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เพียงพอ	25	26.3	26.3	26.3
	เพียงพอ	66	69.5	69.5	95.8
	2	4	4.2	4.2	100.0
	Total	95	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์ให้แสงสว่างเพียงพอไหม

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เพียงพอ	17	17.9	17.9	17.9
	เพียงพอ	75	78.9	78.9	96.8
	2	3	3.2	3.2	100.0
	Total	95	100.0	100.0	

ความรู้สึกเป็นส่วนตัวบริเวณเตียงนอน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เป็นส่วนตัว	5	5.3	5.3	5.3
	เป็นส่วนตัวน้อย	29	30.5	30.5	35.8
	เป็นส่วนตัว	44	46.3	46.3	82.1
	เป็นส่วนตัวมาก	17	17.9	17.9	100.0
	Total	95	100.0	100.0	

ความรู้สึกเป็นส่วนตัวบริเวณโต๊ะทำงาน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เป็นส่วนตัว	6	6.3	6.3	6.3
	เป็นส่วนตัวน้อย	29	30.5	30.5	36.8
	เป็นส่วนตัว	46	48.4	48.4	85.3
	เป็นส่วนตัวมาก	14	14.7	14.7	100.0
	Total	95	100.0	100.0	

การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่ทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ	25	26.3	41.0	41.0
	ทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบ	36	37.9	59.0	100.0
	Total	61	64.2	100.0	
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงรบกวน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	18	18.9	18.9	18.9
	เลือก	77	81.1	81.1	100.0
	Total	95	100.0	100.0	

แสงไฟรบกวน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	44	46.3	46.3	46.3
	เลือก	51	53.7	53.7	100.0
	Total	95	100.0	100.0	

การขาดสิ่งบังสายตา

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	61	64.2	64.2	64.2
	เลือก	34	35.8	35.8	100.0
	Total	95	100.0	100.0	

การถูกยึดครองพื้นที่

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	63	66.3	66.3	66.3
	เลือก	32	33.7	33.7	100.0
	Total	95	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความส่งผลของเสียงรบกวน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เกิดความรู้สึกเชิงลบ	6	6.3	6.3	6.3
	เกิดความรู้สึกเชิงลบน้อย	15	15.8	15.8	22.1
	เกิดความรู้สึกเชิงลบปานกลาง	36	37.9	37.9	60.0
	เกิดความรู้สึกเชิงลบมาก	38	40.0	40.0	100.0
	Total	95	100.0	100.0	

ระดับความส่งผลของแสงไฟรบกวน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เกิดความรู้สึกเชิงลบ	8	8.4	8.4	8.4
	เกิดความรู้สึกเชิงลบน้อย	34	35.8	35.8	44.2
	เกิดความรู้สึกเชิงลบปานกลาง	40	42.1	42.1	86.3
	เกิดความรู้สึกเชิงลบมาก	13	13.7	13.7	100.0
	Total	95	100.0	100.0	

ระดับความส่งผลของการขาดสิ่งบังสายตา

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เกิดความรู้สึกเชิงลบ	22	23.2	23.2	23.2
	เกิดความรู้สึกเชิงลบน้อย	27	28.4	28.4	51.6
	เกิดความรู้สึกเชิงลบปานกลาง	28	29.5	29.5	81.1
	เกิดความรู้สึกเชิงลบมาก	18	18.9	18.9	100.0
	Total	95	100.0	100.0	

ระดับความส่งผลของการถูกยึดครองพื้นที่

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เกิดความรู้สึกเชิงลบ	18	18.9	18.9	18.9
	เกิดความรู้สึกเชิงลบน้อย	32	33.7	33.7	52.6
	เกิดความรู้สึกเชิงลบปานกลาง	25	26.3	26.3	78.9
	เกิดความรู้สึกเชิงลบมาก	20	21.1	21.1	100.0
	Total	95	100.0	100.0	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงตีกันเวลาเรียนออนไลน์

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	20	21.1	32.8	32.8
	เลือก	41	43.2	67.2	100.0
	Total	61	64.2	100.0	
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

เดินตัดผ่านกล้องเวลาเรียนออนไลน์

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	38	40.0	62.3	62.3
	เลือก	23	24.2	37.7	100.0
	Total	61	64.2	100.0	
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

การแบ่งพื้นที่เวลาเรียนออนไลน์

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	38	40.0	62.3	62.3
	เลือก	23	24.2	37.7	100.0
	Total	61	64.2	100.0	
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความส่งผลของเสียงตีกันเวลาเรียนออนไลน์

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เกิดความรู้สึกเชิงลบ	6	6.3	9.8	9.8
	เกิดความรู้สึกเชิงลบน้อย	10	10.5	16.4	26.2
	เกิดความรู้สึกเชิงลบปานกลาง	27	28.4	44.3	70.5
	เกิดความรู้สึกเชิงลบมาก	18	18.9	29.5	100.0
	Total	61	64.2	100.0	
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

ระดับความส่งผลของการเดินตัดผ่านกล้องเวลาเรียนออนไลน์

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เกิดความรู้สึกเชิงลบ	14	14.7	23.0	23.0
	เกิดความรู้สึกเชิงลบน้อย	17	17.9	27.9	50.8
	เกิดความรู้สึกเชิงลบปานกลาง	22	23.2	36.1	86.9
	เกิดความรู้สึกเชิงลบมาก	8	8.4	13.1	100.0
	Total	61	64.2	100.0	
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

ระดับความส่งผลของการแบ่งพื้นที่เวลาเรียนออนไลน์

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เกิดความรู้สึกเชิงลบ	18	18.9	29.5	29.5
	เกิดความรู้สึกเชิงลบน้อย	15	15.8	24.6	54.1
	เกิดความรู้สึกเชิงลบปานกลาง	22	23.2	36.1	90.2
	เกิดความรู้สึกเชิงลบมาก	6	6.3	9.8	100.0
	Total	61	64.2	100.0	
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งรบกวนสร้างความรู้สึกเชิงลบมากขึ้นในสถานการณ์โควิด **19**

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เท่าเดิม	29	30.5	47.5	47.5
	สร้างความรู้สึกเชิงลบมากขึ้น	32	33.7	52.5	100.0
	Total	61	64.2	100.0	
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ค่อนข้างไม่ดี	7	7.4	11.5	11.5
	ค่อนข้างดี	31	32.6	50.8	62.3
	ดี	23	24.2	37.7	100.0
	Total	61	64.2	100.0	
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

รูปแบบของเตียง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เตียงเดี่ยว	17	17.9	27.9	27.9
	เตียงสองชั้น	2	2.1	3.3	31.1
	เตียงคู่	42	44.2	68.9	100.0
	Total	61	64.2	100.0	
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

การจัดวางเตียง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	จัดวางไว้ข้างกัน	15	15.8	24.6	24.6
	จัดวางไว้คนละมุมจากกัน	46	48.4	75.4	100.0
	Total	61	64.2	100.0	
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบของตู้เสื้อผ้า

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ตู้เสื้อผ้าแยกจากกัน	51	53.7	83.6	83.6
	ตู้เสื้อผ้าเดียวกัน	10	10.5	16.4	100.0
	Total	61	64.2	100.0	
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

การจัดวางตู้เสื้อผ้า

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	จัดวางไว้ข้างกัน	26	27.4	42.6	42.6
	จัดวางไว้คนละมุมจากกัน	35	36.8	57.4	100.0
	Total	61	64.2	100.0	
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

การจัดวางโต๊ะทำงาน

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	จัดวางไว้ข้างกัน	13	13.7	21.3	21.3
	จัดวางไว้คนละมุมจากกัน	48	50.5	78.7	100.0
	Total	61	64.2	100.0	
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

สิ่งบังสายตา

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	20	21.1	32.8	32.8
	เลือก	41	43.2	67.2	100.0
	Total	61	64.2	100.0	
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องเรือนเก็บของ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	28	29.5	45.9	45.9
	เลือก	33	34.7	54.1	100.0
	Total	61	64.2	100.0	
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

อุปกรณ์สร้างแสงสว่างส่วนตัว

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ไม่เลือก	37	38.9	60.7	60.7
	เลือก	24	25.3	39.3	100.0
	Total	61	64.2	100.0	
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

สถานะความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ครอบครัว	6	6.3	9.8	9.8
	เพื่อน	45	47.4	73.8	83.6
	คนรัก	10	10.5	16.4	100.0
	Total	61	64.2	100.0	
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับการศึกษาของผู้ให้ข้อมูล

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	มัธยมศึกษา	2	2.1	3.3	3.3
	ปริญญาตรี	44	46.3	72.1	75.4
	สูงกว่าปริญญาตรี	15	15.8	24.6	100.0
	Total	61	64.2	100.0	
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

เพศกำเนิดของผู้ให้ข้อมูล

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เพศหญิง	46	48.4	75.4	75.4
	เพศชาย	15	15.8	24.6	100.0
	Total	61	64.2	100.0	
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

ประเภทของที่พักอาศัยที่ผู้ให้ข้อมูลอาศัยอยู่

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	บ้าน	8	8.4	13.1	13.1
	คึกแถว/ทาวน์โฮม	3	3.2	4.9	18.0
	หอพัก/คอนโดเอกชน	34	35.8	55.7	73.8
	หอพักสถานศึกษา/หอพักมหาวิทยาลัย	16	16.8	26.2	100.0
	Total	61	64.2	100.0	
Missing	System	34	35.8		
Total		95	100.0		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามครั้งที่ 1,2 : สถิติอนุมาน

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
จำนวนผู้ใช้งานห้องพัก	95	1	5	2.28	.630
เวลาที่ใช้ในห้องพักต่อวัน	94	5.0	24.0	13.718	5.3014
ความรู้สึกเป็นส่วนตัวบริเวณเตียงนอน	95	0	3	1.77	.805
ความรู้สึกเป็นส่วนตัวบริเวณโต๊ะทำงาน	95	0	3	1.72	.794
ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง	61	0	10	6.51	2.406
การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบในระดับใด	61	0	10	5.57	3.117
ระดับความส่งผลของเสียงรบกวน	95	0	3	2.12	.898
ระดับความส่งผลของแสงไฟรบกวน	95	0	3	1.61	.829
ระดับความส่งผลของการขาดสิ่งบังสายตา	95	0	3	1.44	1.049
ระดับความส่งผลของการถูกยึดครองพื้นที่	95	0	3	1.49	1.030
ระดับความส่งผลของเสียงดีกันเวลาเรียนออนไลน์	61	0	3	1.93	.929
ระดับความส่งผลของการเดินตัดผ่านกล้องเวลาเรียนออนไลน์	61	0	3	1.39	.988
ระดับความส่งผลของการแบ่งพื้นที่เวลาเรียนออนไลน์	61	0	3	1.26	.998
เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด	61	0	10	5.15	2.645
การขาดความเป็นส่วนตัวส่งผลต่อความสัมพันธ์	61	0	10	5.03	2.892
ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก	61	0	10	6.28	2.289
ความรู้สึกสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้อง	61	3	10	7.70	1.918
ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง	61	1	3	2.26	.656
Valid N (listwise)	60				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามครั้งที่ 2 : Chi-Square Goodness of Fit Test

Chi-Square Test

Frequencies

สิ่งรบกวนสร้างความรู้สึกเชิงลบมากขึ้นในสถานการณ์โควิด **19**

	Observed N	Expected N	Residual
เท่าเดิม	29	30.5	-1.5
สร้างความรู้สึกเชิงลบมากขึ้น	32	30.5	1.5
Total	61		

Test Statistics

	สิ่งรบกวนสร้างความรู้สึกเชิงลบมากขึ้นในสถานการณ์โควิด 19
Chi-Square	.148[a]
df	1
Asymp. Sig.	.701

a. 0 cells (.0%) have expected frequencies less than 5. The minimum expected cell frequency is 30.5.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามครั้งที่ 2 : สหสัมพันธ์

Descriptive Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด	5.15	2.645	61
ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก	6.28	2.289	61
ความรู้สึกสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้อง	7.70	1.918	61
ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง	2.26	.656	61
ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง	6.51	2.406	61

Correlations

		เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด	ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก	ความรู้สึกสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้อง	ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง	ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง
เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด	Pearson Correlation	1	-.282*	-.300*	-.513**	-.174
	Sig. (2-tailed)		.028	.019	.000	.179
	N	61	61	61	61	61
ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก	Pearson Correlation	-.282*	1	.634**	.506**	.597**
	Sig. (2-tailed)	.028		.000	.000	.000
	N	61	61	61	61	61
ความรู้สึกสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้อง	Pearson Correlation	-.300*	.634**	1	.606**	.521**
	Sig. (2-tailed)	.019	.000		.000	.000
	N	61	61	61	61	61
ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง	Pearson Correlation	-.513**	.506**	.606**	1	.400**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000		.001
	N	61	61	61	61	61
ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง	Pearson Correlation	-.174	.597**	.521**	.400**	1
	Sig. (2-tailed)	.179	.000	.000	.001	
	N	61	61	61	61	61

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

**. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามครั้งที่ 2 : วิเคราะห์การถดถอยความสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้อง

Descriptive Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
ความรู้สึกสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้อง	7.70	1.918	61
ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง	6.51	2.406	61
เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด	5.15	2.645	61
ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก	6.28	2.289	61

Correlations

		ความรู้สึกสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้อง	ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง	เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด	ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก
Pearson Correlation	ความรู้สึกสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้อง	1.000	.521	-.300	.634
	ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง	.521	1.000	-.174	.597
	เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด	-.300	-.174	1.000	-.282
	ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก	.634	.597	-.282	1.000
Sig. (1-tailed)	ความรู้สึกสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้อง	.	.000	.009	.000
	ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง	.000	.	.089	.000
	เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด	.009	.089	.	.014
	ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก	.000	.000	.014	.
N	ความรู้สึกสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้อง	61	61	61	61
	ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง	61	61	61	61
	เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด	61	61	61	61
	ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก	61	61	61	61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Variables Entered/Removed[a]

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก, เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด, ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง[b]	.	Enter

a. Dependent Variable: ความรู้สึกสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้อง

b. All requested variables entered.

Model Summary[b]

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.670[a]	.449	.420	1.460

a. Predictors: (Constant), ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก, เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด, ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง

b. Dependent Variable: ความรู้สึกสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้อง

ANOVA[a]

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	99.110	3	33.037	15.489	.000[b]
	Residual	121.579	57	2.133		
	Total	220.689	60			

a. Dependent Variable: ความรู้สึกสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้อง

b. Predictors: (Constant), ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก, เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด, ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Coefficients[a]

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	4.599	.808		5.690	.000
	ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง	.175	.098	.219	1.789	.079
	เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด	-.094	.074	-.130	-1.271	.209
	ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก	.391	.105	.466	3.706	.000

a. Dependent Variable: ความรู้สึกสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้อง

Residuals Statistics[a]

	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation	N
Predicted Value	4.27	10.26	7.70	1.285	61
Residual	-4.332	3.139	.000	1.423	61
Std. Predicted Value	-2.670	1.985	.000	1.000	61
Std. Residual	-2.966	2.149	.000	.975	61

a. Dependent Variable: ความรู้สึกสนิทสนมกับเพื่อนร่วมห้อง

Charts

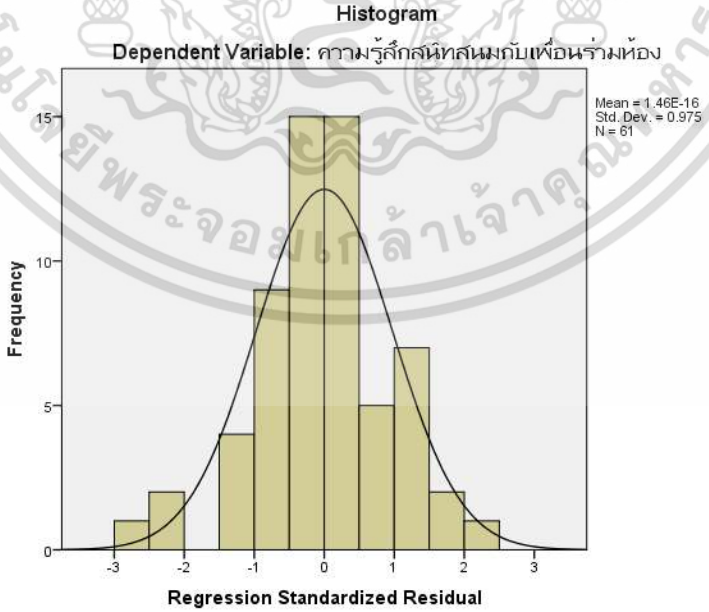

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

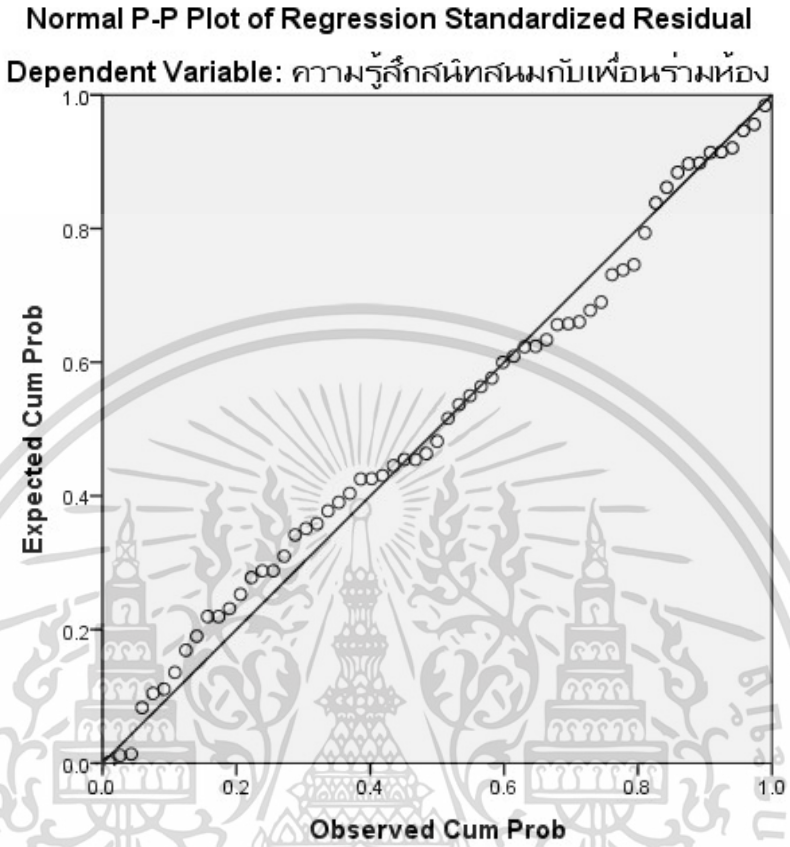

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามครั้งที่ 2 : วิเคราะห์การถดถอยความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง

Regression

Descriptive Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง	2.26	.656	61
ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง	6.51	2.406	61
เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด	5.15	2.645	61
ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก	6.28	2.289	61

Correlations

		ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง	ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง	เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด	ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก
Pearson Correlation	ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง	1.000	.400	-.513	.506
	ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง	.400	1.000	-.174	.597
	เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด	-.513	-.174	1.000	-.282
	ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก	.506	.597	-.282	1.000
Sig. (1-tailed)	ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง	.	.001	.000	.000
	ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง	.001	.	.089	.000
	เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด	.000	.089	.	.014
	ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก	.000	.000	.014	.
N	ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง	61	61	61	61
	ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง	61	61	61	61
	เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด	61	61	61	61
	ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก	61	61	61	61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Variables Entered/Removed[a]

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก, เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด, ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง[b]	.	Enter

a. Dependent Variable: ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง

b. All requested variables entered.

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.647[a]	.419	.388	.513

a. Predictors: (Constant), ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก, เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด, ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง

ANOVA[a]

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	10.805	3	3.602	13.688	.000[b]
	Residual	14.998	57	.263		
	Total	25.803	60			

a. Dependent Variable: ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง

b. Predictors: (Constant), ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก, เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด, ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง

Coefficients[a]

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	1.964	.284		6.919	.000
	ความรู้สึกเป็นส่วนตัวในการใช้งานห้องพักกับเพื่อนร่วมห้อง	.041	.034	.149	1.181	.243
	เพื่อนร่วมห้องรบกวนความเป็นส่วนตัวเพียงใด	-.099	.026	-.401	-3.811	.000
	ความรู้สึกผ่อนคลายในการใช้งานห้องพัก	.087	.037	.304	2.349	.022

a. Dependent Variable: ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามครั้งที่ 2 : One-Way ANOVA

Descriptives

การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบในระดับใด

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
					Lower Bound	Upper Bound		
ครอบครัว	6	7.17	1.835	.749	5.24	9.09	5	9
เพื่อน	45	5.49	3.138	.468	4.55	6.43	0	10
คนรัก	10	5.00	3.559	1.125	2.45	7.55	0	10
Total	61	5.57	3.117	.399	4.78	6.37	0	10

Test of Homogeneity of Variances

การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบในระดับใด

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.383	2	58	.041

ANOVA

การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบในระดับใด

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	18.840	2	9.420	.969	.386
Within Groups	564.078	58	9.725		
Total	582.918	60			

Robust Tests of Equality of Means

การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบในระดับใด

	Statistic[a]	df1	df2	Sig.
Brown-Forsythe	1.162	2	18.173	.335

a. Asymptotically F distributed.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Post Hoc Tests

Multiple Comparisons

Dependent Variable: การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบในระดับใด

	(I) สถานะความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง	(J) สถานะความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
Scheffe	ครอบครัว	เพื่อน	1.678	1.355	.469	-1.73	5.08
		คนรัก	2.167	1.610	.410	-1.88	6.21
	เพื่อน	ครอบครัว	-1.678	1.355	.469	-5.08	1.73
		คนรัก	.489	1.090	.905	-2.25	3.23
	คนรัก	ครอบครัว	-2.167	1.610	.410	-6.21	1.88
		เพื่อน	-.489	1.090	.905	-3.23	2.25
Tamhane	ครอบครัว	เพื่อน	1.678	.883	.242	-.87	4.23
		คนรัก	2.167	1.352	.345	-1.50	5.83
	เพื่อน	ครอบครัว	-1.678	.883	.242	-4.23	.87
		คนรัก	.489	1.219	.972	-2.87	3.85
	คนรัก	ครอบครัว	-2.167	1.352	.345	-5.83	1.50
		เพื่อน	-.489	1.219	.972	-3.85	2.87

Homogeneous Subsets

การขาดความเป็นส่วนตัวทำให้เกิดความรู้สึกเชิงลบในระดับใด

	สถานะความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมห้อง	N	Subset for alpha = 0.05
			1
Scheffe[a,b]	คนรัก	10	5.00
	เพื่อน	45	5.49
	ครอบครัว	6	7.17
	Sig.		.293

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 10.385.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Means Plots

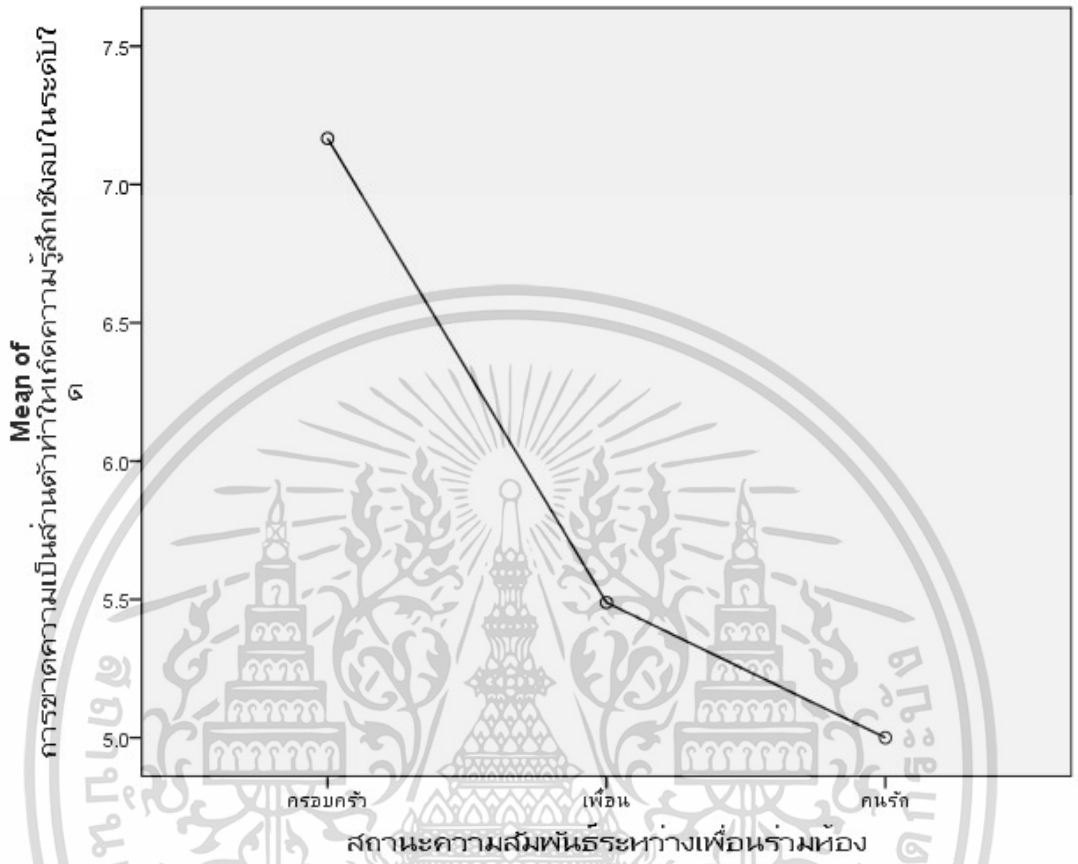

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล ปารมิตา สรรเพชุดาญาณ

วัน เดือน ปีเกิด 26 ธันวาคม 2538

ที่อยู่ 589/9 ซอยลาดพร้าว 87 แยก 17 เขตวังทองหลาง แขวงคลองเจ้าคุณสิงห์ กทม. 10310 โทร 089-326-7888

ประวัติการศึกษา

2561 ปริญญาตรีศิลปบัณฑิต (ศล.บ.) สาขาวิชาการออกแบบภายใน มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประสบการณ์การทำงาน

2561-2563 How design lab (Freelance 3D Modeling)

ผลงานวิจัย

2565 ปารมิตา สรรเพชุดาญาณ และเบญจมาศ กุฎอินทร์. 2565. “ความเป็นส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาที่ใช้งานห้องพักร่วมกันในสถานการณ์โควิด 19 และแนวทางการออกแบบปรับปรุงห้องพักเพื่อสร้างความเป็นส่วนตัว.” หนังสือบทความวิจัยในโครงการประชุมวิชาการระดับบัณฑิตศึกษา คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะ และการออกแบบ ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2565. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้